

แนวปฏิบัติ

เพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลัง
ประสบปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ



MICIC Save Lives
Increase Protection
Decrease Vulnerability
Improve Response
MIGRANTS IN COUNTRIES IN CRISIS INITIATIVE

© มิถุนายน 2559 โครงการผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่ประสบภาวะวิกฤติ

คู่มือแนวปฏิบัติตีพิมพ์ในภาษาที่เป็นทางการขององค์การสหประชาชาติทุกภาษา

ขอข้อมูลเพิ่มเติมและดาวน์โหลดไฟล์แนวปฏิบัติได้ที่

<http://micicinitiative.iom.int/> หรือติดต่อสำนักเลขาธิการโครงการ MICIC ได้ที่ micicsecretariat@iom.int

ภาพปก

ผู้ย้ายถิ่นกำลังอพยพออกจากลิเบียในปี 2554 © นิโคล ดัง

ปกหลัง

ได้ผู้ในฟิลิปปินส์ในปี 2555 © บิลลี เจมิโซลามิน

แรงงานผู้ย้ายถิ่นชาวศรีลังกาที่ตกค้างอยู่ได้รับความช่วยเหลือจาก ไอโอเอ็ม ให้เดินทางออกจากเลบานอนในปี 2549 © ไอโอเอ็ม

ความเสียหายภายหลังแผ่นดินไหวในเอกวาดอร์ปี 2549 © ไอโอเอ็ม จูเจียนา กวินเตโร

ผู้ย้ายถิ่นได้รับการช่วยเหลือจากความขัดแย้งในลิเบียในปี 2554 © ไอโอเอ็ม นิโคล ดัง

ผู้ย้ายถิ่นรอการโยกย้ายถิ่นจากความขัดแย้งในลิเบียในปี 2554 © ไอโอเอ็ม นิโคล ดัง

ชาวชาติได้รับการช่วยเหลือจากความขัดแย้งในสาธารณรัฐแอฟริกากลางในปี 2557 © ไอโอเอ็ม เกรก เมอร์ฟี

แนวปฏิบัติ

เพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลัง
ประสบปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ

คำปรารภของ แอนน์ ซี ริชาร์ด ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา สำนักงานประชากร ผู้ลี้ภัยและการโยกย้ายถิ่น ที่มีต่อแนวปฏิบัติโครงการ MICIC

การพิมพ์แนวปฏิบัติโครงการผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่ประสบภาวะวิกฤติ (MICIC) เพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลังประสบปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ ในนิวยอร์กและเจนีวา ในเดือนมิถุนายน 2559 ที่ผ่านมานี้ แสดงให้เห็นจุดสูงสุดของขั้นตอนการให้คำปรึกษาในระดับนานาชาติอันมุ่งมั่นและเด็ดเดี่ยว ที่นำโดยสหรัฐอเมริกาและฟิลิปปินส์ สองปีที่ผ่านมา ในแต่ละก้าวของขั้นตอน ข้าพเจ้าประทับใจในภารกิจของหลายฝ่าย รวมถึงผู้แทนของสหรัฐอเมริกา ประชาสังคม องค์การระหว่างประเทศ และองค์กรเอกชน ที่ได้แบ่งปันวิธีปฏิบัติที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ แบ่งปันแนวคิดและรับทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ที่มีอยู่ และเสนอให้ความเชี่ยวชาญและความรับผิดชอบที่จำเป็นต่อการปรับปรุงการตอบสนองโดยรวมของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งความร่วมมือที่ประเมินค่ามิได้ขององค์กรประชาสังคมที่นำโดยองค์กรพันธมิตรโลกด้านการโยกย้ายถิ่น (Global Coalition on Migration) และคณะกรรมการการโยกย้ายถิ่นของแคทอลิกนานาชาติ (International Catholic Migration Commission) ที่ทำให้ผลลัพธ์ของโครงการนี้ดีขึ้นเป็นอันมากด้วยความร่วมมือที่มุ่งมั่นและแนวคิดที่สร้างสรรค์

วิกฤตการณ์ซีเรียในปี 2554 เป็นแรงกระตุ้นสำคัญของโครงการ MICIC แต่วิกฤตการณ์อื่น ๆ เช่น เฮอริเคนแซนดี้ในสหรัฐอเมริกา ภัยพิบัติสามชนิดที่โตโฮกุในญี่ปุ่น วิกฤตการณ์ในเยเมนในขณะนี้ เตือนให้เราระลึกว่าไม่มีประเทศใดที่มีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ และเหตุการณ์หายนะเหล่านี้อาจเกิดขึ้นได้โดยแทบจะไม่มีสัญญาณเตือนใด ๆ เราได้เห็นผู้คนจำนวนมากในทุกส่วนของโลกที่กำลังหลบหนีไปจากความขัดแย้งที่ยืดเยื้อ การทารุณสิทธิมนุษยชนอย่างโหดร้าย ภัยพิบัติทางธรรมชาติที่รุนแรง และความยากจนข้นแค้น ผู้คนเป็นจำนวนมากที่เสี่ยงชีวิตในการเดินทางที่โหดร้ายไม่ถือว่าเป็นผู้ลี้ภัยตามคำจำกัดความในการประชุมเรื่องผู้ลี้ภัยที่เกี่ยวข้องกับสถานะของผู้ลี้ภัยในปี 2494 พวกเขาเป็นผู้ย้ายถิ่นเราหวังว่าแนวปฏิบัตินี้จะได้รับการต้อนรับในวงกว้าง และที่สำคัญกว่านั้นคือ ได้นำไปใช้ในวงกว้างเพื่อปรับปรุงการตอบสนองโดยรวมของเราให้ได้ตามความต้องการของผู้ย้ายถิ่นที่อยู่ในสถานการณ์ความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ

โครงการ MICIC สนับสนุนเป้าหมายแผนปฏิบัติการเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน 2573 เพื่อลดความไม่เท่าเทียมกัน (จุดหมายที่ 10) รวมถึง (เป้าหมาย 10.7) การอำนวยความสะดวกแก่การโยกย้ายถิ่นที่เป็นระเบียบเป็นปกติและปลอดภัยผ่านนโยบายการโยกย้ายถิ่นที่มีการจัดการที่ดี เราหวังว่าจะมีการใช้โครงการนี้เป็นแผนต้นแบบว่า ความพยายามที่นำโดยฝ่ายรัฐที่มีการพัฒนาด้วยการประชุมปรึกษารื้อกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมที่สำคัญ จะสามารถนำไปสู่การนำไปใช้แก้ไขปัญหการโยกย้ายถิ่นที่เป็นจริงและเป็นรูปธรรม เช่นเดียวกับโครงการนันเซน (Nansen Initiative) เป็นในเรื่องการอพยพข้ามชายแดนอันเป็นผลจากภัยพิบัติและความเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ ในขณะที่โครงการ MICIC ไม่ได้มีผลก่อให้เกิดสนธิสัญญาใหม่ กฎหมายระหว่างประเทศหรือผลสนความต้องการต่าง ๆ ที่มีผลบังคับใช้กับรัฐต่าง ๆ แต่ได้ใช้เป็นแนวปฏิบัติที่สามารถช่วยเหลือทุกประเทศและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรักษาชีวิตและปรับปรุงการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่น ในขณะที่โครงการนี้มุ่งไปที่ความขัดแย้งและภัยธรรมชาติแต่อย่างเดียว แต่ยังนำเสนอหลักการ แนวปฏิบัติและวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วม ที่สามารถนำไปใช้ปรับปรุงการคุ้มครองและการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ย้ายถิ่นในขอบเขตปัญหาหลากหลายที่กว้างขวางขึ้นที่เราเผชิญอยู่ในปัจจุบัน ดังนั้น ข้าพเจ้าขอสนับสนุนให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้อ่านโครงการและแนวปฏิบัตินี้เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นงานของเราที่จะค้นหาและใช้เครื่องมือ นโยบายและรูปแบบของความร่วมมือใหม่ ๆ อย่างสม่ำเสมอ ที่จะสามารถคุ้มครองและช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นโดยตรงและอย่างมีมนุษยธรรม ในช่วงเวลาที่เราต้องการมากที่สุด

คำปรารภของ อิมelda เอ็ม นิโคลาส รัฐมนตรี ประธานคณะกรรมการชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเล ที่มีต่อแนวปฏิบัติโครงการ MICIC

เมื่อครบวาระการทำงานของท่านอธิบดี เบนนิโญ เอส อากินโน ที่สาม สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2559 พวกเราที่เป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวที่เป็นทางการของท่านประธานาธิบดี มีความยินดีที่มีแนวปฏิบัติเพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลังประสบปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ เหลือทิ้งไว้เป็นมรดกของท่านประธานาธิบดีให้กับประชาคมโลก

แต่ที่จริงแล้ว จุดกำเนิดของแนวปฏิบัตินี้มีมาเป็นเวลานานก่อนการประกาศโครงการผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่ประสบภาวะวิกฤติที่องค์การสหประชาชาติ (MICIC) เมื่อสามปีก่อน การมีส่วนร่วมต่อแนวปฏิบัติของฟิลิปปินส์ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเคลื่อนที่ของผู้คนในช่วงเวลาสี่ทศวรรษของเราเอง ที่มีคนฟิลิปปินส์ราวสิบล้านคน หรือร้อยละสิบของประชากรทั้งหมดของเรา ที่อยู่ในประเทศต่าง ๆ มากกว่า 200 ประเทศ

ชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเลจำนวนมากมีเรื่องราวสะท้อนใจของความปวดร้าวและทุกข์ทรมานที่มีสาเหตุมาจากสงครามและภัยธรรมชาติ ที่พวกเขาประสบในฐานะผู้ย้ายถิ่นระหว่างประเทศ ความทุกข์ทรมานของผู้คนที่สัมพันธ์กับการโยกย้ายถิ่นนี้อธิบายว่าเหตุใดความปลอดภัย ความเป็นอยู่ที่ดีและสิทธิต่าง ๆ ของชาวฟิลิปปินส์โพ้นทะเลจึงถือว่ามีค่าสำคัญเป็นอันดับแรกในประเทศของเรา

รัฐบาลของเราได้สร้างกลไก นโยบายและแผนงานต่าง ๆ เพื่อจัดการกับสถานการณ์วิกฤติเหล่านี้ เราได้ตระหนักว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด รวมถึงผู้ย้ายถิ่น ชุมชนผู้ย้ายถิ่นในประเทศเจ้าบ้าน ประชาสังคม และภาคเอกชนทั้งหมดทุกฝ่ายต่างมีบทบาทเกี่ยวข้องที่สำคัญยิ่งยวด

จากภูมิหลังนี้ เรากล่าวได้ว่าแนวคิดของประเทศของเราที่นำเสนอในแนวปฏิบัติโครงการ MICIC โดยเฉพาะวิธีปฏิบัติต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นผลพลอยได้จากเลือด เหงื่อและน้ำตาของผู้ย้ายถิ่นชาวฟิลิปปินส์ของเราเอง และจากบทเรียนที่ได้เรียนรู้จากฝ่ายที่ทำงานในแนวหน้า นับแต่กระทรวงการต่างประเทศ ถึงกระทรวงแรงงานและการจ้างงาน จากกระทรวงสวัสดิการและการพัฒนาสังคมจนถึงคณะเตรียมการและตอบสนองโพ้นทะเลที่ประธานาธิบดีอากินโนได้ก่อตั้งขึ้นในปี 2554

ความพยายามเหล่านี้ยังห่างไกลจากความสมบูรณ์แบบ และยังมีสิ่งต่าง ๆ มากมายที่จะต้องทำ ฟิลิปปินส์ยังคงมุ่งมั่นในการสร้างโอกาสการจ้างงานและการลงทุนในประเทศที่กว้างขวางมากขึ้น เพื่อที่การโยกย้ายถิ่นจะเป็นเพียงทางเลือกมากกว่าความจำเป็น เรายังคงทำงานเพื่อก่อให้เกิดผลประโยชน์ของการโยกย้ายถิ่นเพื่อคนของเรามากที่สุด และทำให้ต้นทุนต่ำที่สุด

ในขณะที่เกิดวิกฤติการณ์ เราตระหนักชัดแล้วซ้ำอีกว่าเราไม่สามารถจัดการทุกอย่างด้วยตัวเอง รัฐบาล องค์การระหว่างประเทศ ภาคเอกชนและประชาสังคมจะต้องทำงานร่วมกันเพื่อช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นอย่างรวดเร็วและเข้ากับสถานการณ์ได้ เพื่อที่จะรักษาชีวิต เพิ่มการคุ้มครอง ลดความสูญเสีย และปรับปรุงการตอบสนองให้ดีขึ้น เหล่านี้คือคาถาของโครงการ MICIC

ท้ายที่สุดนี้ ข้าพเจ้าขออ้างข้อความที่กล่าวในพิธีรับปริญญาเมื่อเร็ว ๆ นี้ของ ลิน-มานูเอล มิแรนดา ผู้สร้างสรรค์ละครบรอดเวย์ที่ได้รับความนิยมเรื่อง แฮมิลตัน ว่า “ในปีหนึ่งเมื่อนักการเมืองได้คำมั่นขยในคำพูดชวนเชื่อเรื่องการต่อต้านผู้ย้ายถิ่น ยังมีละครบรอดเวย์เรื่องหนึ่งที่ทำให้เราได้คิดว่าผู้ย้ายถิ่นกำพร้าและยากจนจากเวสต์อินดีส์คนหนึ่ง ได้สร้างระบบการเงินของเราขึ้นมา เรื่อง ๆ หนึ่งที่ทำให้เราได้คิดว่านับแต่การเริ่มต้นของเพลงซิมโฟนีที่ยิ่งใหญ่ที่ยังประพันธ์ไม่เสร็จนั่นคือการทดลองแบบอเมริกันของเรา ครึ่งแล้วครึ่งเล่าที่เหล่าผู้ย้ายถิ่นเป็นฝ่ายที่ทำงานนั้นสำเร็จลงได้”

คำปรารภของ ปีเตอร์ ชัทเธอร์แลนด์ ผู้แทนพิเศษของสำนักงานเลขาธิการเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน ระหว่างประเทศขององค์การสหประชาชาติ ที่มีต่อแนวปฏิบัติโครงการ MICIC

เมื่อข้าพเจ้าได้เสนอโครงการนี้ภายหลังที่สงครามกลางเมืองในลิเบียเพิ่งเริ่มปะทุขึ้นในปี 2554 ข้าพเจ้าทราบดีว่าสหรัฐอเมริกาและฟิลิปปินส์จะเป็นคู่ทำงานที่สมบูรณ์แบบที่จะเป็นผู้นำโครงการนี้ แต่ข้าพเจ้าต้องยอมรับว่าประหลาดใจกับความยอดเยี่ยม ความรวดเร็วและการเจรจาทางการทูตที่แท้จริง อันแสดงลักษณะเฉพาะของขั้นตอนที่สองประเทศกระทำและสิ่งที่ทั้งสองประเทศสร้างสรรค์ขึ้นมา โครงการ MICIC และแนวปฏิบัติที่โครงการได้ผลิตขึ้นมาสำคัญอย่างมากต่อข้าพเจ้าในหลายประการ ข้าพเจ้าขออนุญาตพูดถึงเหตุผลสามข้อ ได้แก่

ข้อแรก แนวปฏิบัตินี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ลึกซึ้งของสามัญสำนึก เป็นคุณค่าที่ขาดหายไปอย่างน่าเจ็บปวดจากการอภิปรายทางการเมืองทั่วไปเรื่องการโยกย้ายถิ่น แนวปฏิบัตินี้เป็นข้อพิสูจน์ว่ากลุ่มของประเทศที่มีความตั้งใจและบุคคลที่มีความมุ่งมั่นนั้น จะสามารถประสบผลสำเร็จได้เมื่อตั้งใจแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ๆ ในโลก การทำงานร่วมกันโดยมีจุดมุ่งหมายนั้นทำให้รัฐ นายจ้าง องค์กรระหว่างประเทศ และประชาสังคม ได้ผลิตแนวปฏิบัติที่ กล่าวอย่างง่าย ๆ ว่าช่วยลดความทุกข์ทรมานของผู้คน

ข้อสอง แนวปฏิบัตินี้เป็นหลักฐานที่ทำให้เกิดกำลังใจในคุณค่าของสิ่งที่ข้าพเจ้าเรียกว่า ความเป็นพหุภาคีย่อย (mini-multilateralism) แทนที่จะก่อให้เกิดอันตรายในระหว่างประเทศสมาชิก 193 ประเทศ กลุ่มผู้ริเริ่มกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มหนึ่งตัดสินใจรับผิดชอบในการสร้างความก้าวหน้าในปัญหาที่ทั่วโลกกังวล แม้แบบของความเป็นพหุภาคีนี้ เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าเชื่อว่าจะต้องเป็นแกนหลักของความก้าวหน้าในความร่วมมือระหว่างประเทศ ในทศวรรษที่กำลังจะมาถึง โดยที่รัฐบาลหลาย ๆ ประเทศ ดูเหมือนว่าถ้าไม่ลังเลที่จะร่วมมือในระดับโลก ก็ไม่กล้าขยับเขยื้อนด้วยกลัวในการจัดการกับการโยกย้ายถิ่น

ข้อสาม เหนือสิ่งใดแล้วนั้น ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจในข้อเท็จจริงที่ว่า แนวปฏิบัตินี้เริ่มต้นจากคำที่ทำให้เกิดพลังง่าย ๆ สามคำ “ช่วยชีวิตก่อน” คำสั่งที่ฟังดูธรรมดา ๆ จำต้องที่จิตวิญญาณของความมานะอุตสาหะและมนุษยธรรมที่มีความสำคัญที่คงจะอธิบายงานของเราได้ทั้งหมด สามคำดังกล่าวนี้ยังทำหน้าที่เป็นแสงสว่างในช่วงเวลาแห่งแนวคิดการใช้ความรุนแรงอย่างช่วงเวลา เมื่อผู้ย้ายถิ่นถูกแสวงหาผลประโยชน์อย่างโหดเหี้ยมจากพวกที่เรียกครองอำนาจของประชาชน ที่เป็นกลุ่มที่มุ่งจะทำให้สังคมของเราแตกออกเป็นฝักเป็นฝ่ายโดยการล่อลวงและทำลาย ทำให้เราหลีกเลี่ยง “พวกเขา” และเลือกปฏิบัติโดยใช้สีผิวชาติพันธุ์หรือความเชื่อเป็นเกณฑ์ ในช่วงเวลาแห่งวิกฤตการณ์ เราถูกเตือนให้ระลึกถึงสิ่งที่เราทุกฝ่ายต่างมี นั่นคือ สิ่งที่มา ก่อนสิ่งใดคือ เราต่างเป็นสมาชิกของมนุษยชาติ ซึ่งเป็นอัตลักษณ์ขั้นพื้นฐานที่จะต้องชี้แนะการปฏิบัติและการปฏิบัติของเราก่อน

แนวปฏิบัติของโครงการ MICIC เพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลังประสบปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาตินี้ ควรจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามที่ยิ่งใหญ่ ที่จำเป็นจะต้องอุดช่องว่างการคุ้มครองที่ยิ่งใหญ่กว่า ที่ผู้ย้ายถิ่นกำลังเผชิญหน้าอยู่ด้วยความเสี่ยง ข้าพเจ้าใคร่ขอแสดงความยินดีแก่สหรัฐอเมริกาและฟิลิปปินส์ ตลอดจนคณะทำงานในการรวบรวมและทำให้แนวปฏิบัติที่ยอดเยี่ยมและใช้ได้จริงเล่มนี้เกิดขึ้น ในเวลานี้จึงเป็นหน้าที่ของเราทุกฝ่ายที่จะไม่ให้แนวปฏิบัตินี้ถูกฝุ่นจับอยู่บนชั้นหนังสือ แต่ต้องนำแนวปฏิบัตินี้ไปใช้จริงทั่วไปในโลก เพื่อลดความทุกข์ทรมานและความสิ้นหวังของผู้ย้ายถิ่นที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นสถานการณ์แห่งความสิ้นหวังอย่างแท้จริง ที่เราต่างเห็นเป็นพยานมามากครั้งเกินไปในช่วงปีหลัง ๆ นี้

ท้ายที่สุดนี้ ข้าพเจ้าขอชมเชยสำนักงานเลขาธิการโครงการ MICIC แห่งองค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (International Organization for Migration IOM) ในการจัดหาความเชี่ยวชาญและความเป็นมืออาชีพที่สำคัญยิ่ง ในการสนับสนุนโครงการที่นำโดยรัฐบาลโครงการนี้ การสนับสนุนจากฝ่ายข้าราชการระหว่างประเทศดังกล่าวนี้ถือเป็นสิ่งที่เราคาดหวัง ในฐานะชุมชนระหว่างประเทศจากสถาบันต่าง ๆ ที่เราได้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายเพื่อทำงานในนามของผู้ย้ายถิ่นและประเทศสมาชิกที่รับผิดชอบต่อการคุ้มครองและการให้ความช่วยเหลือ ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าเราสามารถพึ่งพา IOM ต่อไปได้ในฐานะเพื่อนร่วมงานที่มีความชำนาญและไว้วางใจได้ ในการทำงานเพื่อปรับปรุงชีวิตของผู้ย้ายถิ่นและช่วยเหลือรัฐประเทศต่าง ๆ ในการจัดการกับการโยกย้ายถิ่นอย่างมีมนุษยธรรมมากขึ้น

คำปรารภของ วิลเลียม เลซี่ สวิง ผู้อำนวยการองค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (International Organization for Migration IOM) ที่มีต่อแนวปฏิบัติโครงการ MICIC

โครงการผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่ประสบภาวะวิกฤติ (MICIC) และแนวปฏิบัติเพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลังประสบปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติมีความสำคัญและเหมาะสมกับช่วงเวลา การโยกย้ายถิ่นเป็นแนวโน้มขนาดมหึมาของประเทศนี้ ทุกประเทศที่ให้ที่พักแก่ผู้ย้ายถิ่นและทุกประเทศที่มีประชากรอาศัยอยู่ในต่างแดน การโยกย้ายถิ่น ไม่ว่าจะเป็นภายในหรือระหว่างประเทศ จะเพิ่มขึ้นอย่างไม่ต้องสงสัย เนื่องจากโลกได้กลายมาเป็นโลกาภิวัตน์มากขึ้น ผู้ย้ายถิ่นต่างติดอยู่ในระหว่างความขัดแย้งและภัยธรรมชาติทั้งหลายอย่างแท้จริง และเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงมากที่สุด

ผู้ย้ายถิ่นตกอยู่ในช่องว่างระหว่างกลไกการคุ้มครองที่มีอยู่ และไม่ได้ได้รับความสำคัญในกรอบการทำงานและแผนการเตรียมพร้อมรับมือกับความขัดแย้งและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินแต่อย่างใด แม้ว่าพวกเขาจะต้องเผชิญกับความเสี่ยงทั้งหลายมากกว่าที่ประชากรในประเทศที่กำลังประสบปัญหาความขัดแย้งกำลังเสี่ยงเสียอีก จากประสบการณ์ของ ไอโอเอ็ม ในการนำผู้ย้ายถิ่นมากกว่า 230,000 คนที่ตกอยู่ภายใต้ความขัดแย้งในลิเบียไปสู่สถานที่ปลอดภัยแล้ว เราได้ก้าวต่ออย่างเป็นรูปธรรมในการเตรียมการให้ดียิ่งขึ้นในอนาคต เราได้พัฒนากิจกรรมการทำงานในการดำเนินการเรื่องภาวะวิกฤติของการโยกย้ายถิ่นขึ้น ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทำงานเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของ ไอโอเอ็ม เพื่อสนับสนุนรัฐและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ ในการตอบสนองความต้องการของประชากรที่มีความเสี่ยงและได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง เรายังได้สร้างกลไกการให้ทุนฉุกเฉินเพื่อการโยกย้ายถิ่น ที่ทำให้ ไอโอเอ็ม สามารถจัดหาความช่วยเหลือในการช่วยชีวิตอย่างเร่งด่วนได้ในทันที อย่างไรก็ตาม เรายังมีอีกหลายอย่างที่ต้องดำเนินการ รวมถึงการรวมเอาผู้ย้ายถิ่นและความต้องการของพวกเขาเข้าไปอยู่ในนโยบายและแผนมนุษยธรรมและการพัฒนาด้วย แนวปฏิบัตินี้ได้มีคำแนะนำที่ปฏิบัติได้จริงเพื่อให้พวกเราทุกฝ่ายมีประสิทธิภาพมากขึ้น ในการจัดการมิติต่าง ๆ ของภาวะวิกฤติที่โยกย้ายได้และการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่น

การโยกย้ายถิ่นก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ ทั้งในประเทศต้นกำเนิดและประเทศที่ให้ที่พัก และทำให้โครงสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมของชุมชนต่าง ๆ ของเรามีความมั่งคั่งมากขึ้น อย่างไรก็ตาม เมื่อเกิดความขัดแย้งก็อาจจะขัดขวางไม่ให้เกิดผลดีเหล่านี้ขึ้น เศรษฐกิจที่พึ่งพาแรงงานต่างชาติอาจจะได้รับผลกระทบหากผู้ย้ายถิ่นย้ายออกไปเนื่องจากเกิดความขัดแย้ง อันจะทำให้การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจนั้นยากเพิ่มขึ้นไปอีก ชุมชนที่ต้องเผชิญกับการกลับมาของผู้ย้ายถิ่นจำนวนมากที่หนีออกจากประเทศที่กำลังประสบภาวะวิกฤตินั้น อาจประสบกับความตึงเครียดทางสังคม และปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรและการให้บริการในท้องถิ่น แนวปฏิบัตินี้ได้มีข้อเสนอแนะว่าการโยกย้ายถิ่นสามารถทำให้เกิดความสามารถในการกลับสู่สภาพเดิม การฟื้นตัว และความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชนและสังคมของเรา

ข้าพเจ้าขอขอบคุณรัฐบาลฟิลิปปินส์และสหรัฐอเมริกา และสมาชิกฝ่ายอื่น ๆ ของคณะทำงานโครงการ MICIC ผู้ได้แสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้นำที่เข้มแข็งผ่านโครงการนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณพวกท่านที่ให้ความเชื่อมั่นและเชื่อถือให้ ไอโอเอ็ม ได้ทำงานเป็นสำนักงานเลขานุการ โครงการ MICIC เป็นตัวอย่างที่ดีเยี่ยมที่แสดงให้เห็นว่ารัฐและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ สามารถทำงานร่วมกัน เพื่อพัฒนาวิธีการที่ดีขึ้นในการจัดการการโยกย้ายถิ่น โดยตั้งอยู่บนมุมมอง ความชำนาญ และประสบการณ์ต่าง ๆ ของทุกฝ่ายทั้งหลายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องที่ทำงานกับและทำงานแทนเหล่าผู้ย้ายถิ่น

ขั้นตอนด้านคำปรึกษาที่ครอบคลุมที่ใช้พัฒนาแนวปฏิบัตินี้ แสดงให้เห็นว่าทุกรัฐบาลในทุกภูมิภาคของโลก คณะบุคคลระหว่างประเทศที่ทำงานร่วมกัน ภาคเอกชน รวมถึงผู้จ้างงานและผู้คัดเลือกผู้ย้ายถิ่น ประชาสังคม รวมถึงสมาคมผู้ย้ายถิ่นและผู้พลัดถิ่นต่าง ๆ รวมทั้งผู้ย้ายถิ่นเอง ทั้งหมดทุกฝ่ายมีส่วนทำให้เกิดรูปแบบแบบเปิดไปสู่การอภิปรายและการพัฒนาของแนวปฏิบัตินี้ ผลลัพธ์ที่ได้คือแนวปฏิบัตินี้เป็นทั้งหลักการและปฏิบัติได้จริง แนวปฏิบัตินี้สามารถและควรต้องพัฒนาเป็นการปฏิบัติการ

เราต่างมีความรับผิดชอบร่วมกันที่จะปรับปรุงการปฏิบัติการของเรา และลดความเสี่ยงของผู้ย้ายถิ่น ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอผลักดันให้ทุกท่านใช้แนวปฏิบัตินี้เพื่อช่วยชีวิต เพิ่มการคุ้มครอง และตอบสนองต่อภาวะวิกฤติ ในทางที่จะทำให้เกิดความปลอดภัย ศักดิ์ศรีและความเป็นอยู่ที่ดีของผู้ย้ายถิ่นและสังคม

សារប័ណ្ណ



คำปรารภ	3
คำนำ	11
ขอบเขตและเป้าหมาย	15
หลักการ	18
แนวนโยบาย	22
I. การเตรียมพร้อมรับมือภาวะวิกฤติ	23
แนวนโยบาย 1: ตามรอยข้อมูลความขัดแย้งและภัยธรรมชาติ และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ย้ายถิ่น	23
แนวนโยบาย 2: เก็บและแบ่งปันข้อมูลของผู้ย้ายถิ่น ตามเงื่อนไขความเป็นส่วนตัว ความลับและการรักษาความปลอดภัยและสวัสดิภาพของผู้ย้ายถิ่น	24
แนวนโยบาย 3: เพิ่มความเข้มแข็งให้แก่ผู้ย้ายถิ่นเพื่อช่วยเหลือตนเอง ครอบครัวและ ชุมชนของตนในช่วงและภายหลังการเกิดภาวะวิกฤติ	25
แนวนโยบาย 4: รวมผู้ย้ายถิ่นไว้เป็นส่วนหนึ่งในการป้องกัน การเตรียมพร้อม และในระบบการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน	26
แนวนโยบาย 5: รวมผู้ย้ายถิ่นให้มีส่วนในการวางแผนรองรับภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้น และบูรณาการความต้องการและความสามารถของผู้ย้ายถิ่น	27
แนวนโยบาย 6: สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพกับผู้ย้ายถิ่น	28
แนวนโยบาย 7: เสริมสร้างข้อตกลงความร่วมมือล่วงหน้าเพื่อใช้ประโยชน์ของความเข้มแข็ง และส่งเสริมความไว้วางใจ	30
แนวนโยบาย 8: สร้างความสามารถและเรียนรู้ทบทวนต่าง ๆ เพื่อการตอบสนองต่อ ภาวะฉุกเฉินและการปฏิบัติการณ์ภายหลังภาวะวิกฤติ	31
II. การตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน	32
แนวนโยบาย 9: สื่อสารอย่างเปิดเผยกว้าง มีประสิทธิภาพและเป็นระยะกับผู้ย้ายถิ่น ในเรื่องภาวะวิกฤติที่กำลังก่อตัวขึ้น และวิธีการเข้าถึงความช่วยเหลือ	32
แนวนโยบาย 10: อำนวยความสะดวกแก่ผู้ย้ายถิ่นในการย้ายไปสู่ที่ปลอดภัย	33
แนวนโยบาย 11: ให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมแก่ผู้ย้ายถิ่นโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ	34
แนวนโยบาย 12: ก่อตั้งกระบวนการส่งต่อที่ชัดเจนในหมู่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	35
แนวนโยบาย 13: โยกย้ายและอพยพผู้ย้ายถิ่นเมื่อจำเป็น	36

III. การปฏิบัติภารกิจหลังภาวะวิกฤติ	37
แนวปฏิบัติ 14: จัดการกับความต้องการเร่งด่วนของผู้ย้ายถิ่น และสนับสนุนผู้ย้ายถิ่นให้สร้างชีวิตขึ้นใหม่	37
แนวปฏิบัติ 15: สนับสนุนชุมชนที่รับผู้ย้ายถิ่นไว้	38
วิธีปฏิบัติต่าง ๆ	40
I. วิธีปฏิบัติเพื่อสนับสนุนการเตรียมพร้อมรับมือภาวะวิกฤติ	42
วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติที่ 1 ไปใช้	42
วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติที่ 2 ไปใช้	46
วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติที่ 3 ไปใช้	51
วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติที่ 4 ไปใช้	61
วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติที่ 5 ไปใช้	65
วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติที่ 6 ไปใช้	71
วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติที่ 7 ไปใช้	76
วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติที่ 8 ไปใช้	81
II: วิธีปฏิบัติเพื่อสนับสนุนการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน	92
วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติที่ 9 ไปใช้	92
วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติที่ 10 ไปใช้	98
วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติที่ 11 ไปใช้	102
วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติที่ 12 ไปใช้	110
วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติที่ 13 ไปใช้	113
III: วิธีปฏิบัติเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติภารกิจหลังภาวะวิกฤติ	119
วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติที่ 14 ไปใช้	119
วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติที่ 15 ไปใช้	126
อภิธานศัพท์	130
อักษรรย่อ	133

ບຸກນຳ



ความเป็นมาของโครงการผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่ประสบภาวะวิกฤติ

เมื่อความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติประทุขึ้น มันสามารถส่งผลกระทบในระดับที่แตกต่างกันต่อผู้ย้ายถิ่นที่กำลังอยู่อาศัย ทำงาน ศึกษา เดินทาง หรือกำลังรอเปลี่ยนประเทศ ในประเทศที่กำลังประสบภาวะวิกฤติ แผ่นดินไหวและคลื่นสึนามิที่โตโฮกุ ญี่ปุ่น (2554) อุทกภัยที่ประเทศไทย (2554) เฮอริเคนแซนดี้ที่สหรัฐอเมริกา (2555) และความขัดแย้งที่แพร่กระจายในสาธารณรัฐแอฟริกากลางและในเยเมนในช่วงสองสามปีหลังนี้ เป็นเพียงไม่กี่ตัวอย่างจากหลาย ๆ อย่างของวิกฤตการณ์ที่ผู้ย้ายถิ่นเป็นฝ่ายหนึ่งในท่ามกลางฝ่ายต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง ในขณะที่พวกเขาสามารถปรับตัวให้กลับคืนสภาพเดิมและสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ดี ยังมีอีกหลากหลายปัจจัยที่สร้างความอ่อนแอให้ผู้ย้ายถิ่นในขณะที่เผชิญกับภาวะวิกฤติต่าง ๆ นั้น อุปสรรคทางภาษา ข้อจำกัดในการเคลื่อนย้าย สถานภาพการโยกย้ายถิ่นที่ไม่มีการจดทะเบียน การสูญเสียหรือถูกยึดเอกสารประจำตัวหรือเอกสารเดินทาง เครือข่ายทางสังคมที่จำกัด การถูกโดดเดี่ยว และการถูกโจมตีและการถูกเลือกปฏิบัติ ต่างเป็นปัจจัยบางส่วน ที่ขัดขวางความสามารถของผู้ย้ายถิ่น ให้เข้าถึงการคุ้มครอง ย้ายออกจากเส้นทางที่ก่อให้เกิดอันตรายหรืออื่น ๆ ที่รับประกันความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของพวกเขา โครงการผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่ประสบภาวะวิกฤติได้ถือกำเนิดขึ้นมาเพื่อจัดการกับปัญหาเหล่านี้

ปัจจุบันนี้ มีคนเป็นจำนวนมากกว่าสมัยก่อนที่อยู่อาศัยในประเทศที่ไม่ใช่ประเทศที่ตนเอง ในปี 2558 จำนวนผู้ย้ายถิ่นระหว่างประเทศมีมากกว่า 244 ล้านคน เติบโตในอัตราที่เร็วกว่าประชากรโลก มีอีกเป็นจำนวนมากที่เป็นผู้ย้ายถิ่นแบบชั่วคราว ส่วนใหญ่มีสถานภาพการโยกย้ายถิ่นแบบปกติ ในขณะที่คนอื่น ๆ อาจจะอยู่ในสถานการณ์การโยกย้ายถิ่นที่ไม่มีการจดทะเบียน ส่วนใหญ่ทำงาน ศึกษาหรือพักอยู่กับครอบครัวของตนเอง บางรายกำลังรอเปลี่ยนประเทศไปสู่ที่หมายอื่น ๆ บางรายเดินทางไปทำธุรกิจหรือท่องเที่ยวในระยะเวลาสั้น ๆ บางรายถูกใช้เป็นเหยื่อในการค้ามนุษย์ แรงงานที่ถูกผูกมัด หรืออยู่ในการจัดเตรียมการอื่น ๆ ที่มีการประทุษร้ายร่างกายผู้ย้ายถิ่น บางรายถูกกักขัง บางรายหนีภัยธรรมชาติหรือความรุนแรงในรัฐที่ตนถือกำเนิด กลุ่มอื่น ๆ เป็นกลุ่มที่ไร้แหล่งที่อยู่อาศัยแบบถาวร กลุ่มเลี้ยงปศุสัตว์แบบร่อนเร่หรือประชากรพื้นเมือง ที่โยกย้ายข้ามพรมแดนระหว่างประเทศอันเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตดั้งเดิมของตน

มีผู้ย้ายถิ่นอยู่ในทุกประเทศทั่วโลก ในปี 2558 ผู้ย้ายถิ่นเกือบสองในสามของผู้ย้ายถิ่นทั้งหมดอาศัยอยู่ในทวีปยุโรป (76 ล้านคน) หรือเอเชีย (75 ล้านคน) ทวีปอเมริกาเหนือให้ที่พักพิงผู้ย้ายถิ่นระหว่างประเทศเป็นจำนวนมากเป็นอันดับที่สาม (54 ล้านคน) ตามมาด้วยแอฟริกา (21 ล้านคน) ละตินอเมริกาและแคริบเบียน (9 ล้านคน) และโอเชียเนีย (8 ล้านคน) ในระหว่างปี 2543 และ 2558 ทวีปเอเชียและโอเชียเนียประสบกับจำนวนของผู้ย้ายถิ่นเติบโตปีโดยเฉลี่ยเร็วที่สุดตามมาด้วยละตินอเมริกาและแคริบเบียน และแอฟริกา

ไม่มีประเทศใดมีภูมิคุ้มกันความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นไม่นานมานี้และที่กำลังดำเนินอยู่ในลิเบีย เยเมน ยูเครน ซูดานใต้ ซีเรีย และที่อื่น ๆ แสดงให้เห็นว่าสถานการณ์เช่นนี้สามารถส่งผลกระทบให้กับประเทศต่าง ๆ ในระดับต่าง ๆ ได้ ตามแถบของการพัฒนา ภัยธรรมชาตินั้นยังคาดคะเนได้ยากยิ่งกว่า อุทกภัย เฮอริเคน แผ่นดินไหว และอื่น ๆ มีผลก่อให้เกิดหายนะที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างไม่เลือกปฏิบัติในประเทศต่าง ๆ รอบโลก นับจากสหรัฐอเมริกา ถึงคอซตา ริกา ฟิลิปปีนส์ถึงบังคลาเทศ ฝรั่งเศสถึงทาจิเกิสถาน เอธิโอเปียถึงเคนยา และออสเตรเลียถึงฟิจิ

สิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศเป็นของบุคคลทุกคน รวมถึงผู้ย้ายถิ่น และรัฐต่าง ๆ มีหน้าที่ต้องให้ความเคารพ คุ้มครองและเติมเต็มสิทธิมนุษยชน แต่ผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลังประสบปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติอาจได้รับการตอบสนองแบบมองข้ามไป ฝ่ายของรัฐที่ให้ที่พักพิงหรือผู้ที่ตอบสนองอื่น ๆ ไม่อาจจำแนกหรือเข้าใจความต้องการเฉพาะตัวของผู้ย้ายถิ่นได้อยู่ตลอดเวลา การตอบสนองทางมนุษยธรรมแบบเดิมไม่ได้ให้การเข้าถึงความช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพแก่ผู้ย้ายถิ่นอย่างสม่ำเสมอ แทบจะไม่มีแนวปฏิบัติที่จำแนกบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบเฉพาะต่าง ๆ อย่างชัดเจนของรัฐและผู้มีส่วนร่วมสำคัญ ที่จะคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลังประสบปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ ในบริบทสถานการณ์เช่นนี้เอง ที่ผู้ย้ายถิ่นดังกล่าว ตกอยู่ในร่องรอยแตก ช่องว่างนี้เป็นสิ่งที่สร้างความกังวลให้ทุกประเทศ

การปฏิวัติในลิเบียทำให้เกิดความขัดแย้งในปี 2554 และบีบบังคับให้ผู้อพยพจำนวนมากต้องอพยพหนีข้ามพรมแดนระหว่างประเทศในเวลาเพียงไม่กี่เดือนนั้น เป็นเหตุการณ์ที่ถือเป็นจุดพลิกผัน ที่เรียกร้องความสนใจอย่างกว้างขวางให้กับช่องว่างนี้ได้ มันนำไปสู่การเรียกร้องการปฏิบัติการอันหลากหลายโดยรัฐต่าง ๆ ผู้แทนองค์การสหประชาชาติ องค์การระหว่างประเทศ และประชาสังคม ให้จัดการการคุ้มครองผู้อพยพในบริบทสถานการณ์ที่เกิดความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติให้ดียิ่งขึ้น โครงการ MICIC จึงถึงกำเนิดด้วยแรงกระตุ้นดังกล่าวนี้

ขั้นตอนโครงการ MICIC

โครงการ MICIC เริ่มต้นโครงการในเดือนพฤษภาคม 2557 ที่การประชุมระดับโลกรื่องการโยกย้ายถิ่นและการพัฒนา (Global Forum on Migration and Development GFMD) ภายหลังการเรียกร้องให้มีการปฏิบัติในระหว่างการประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ โครงการ MICIC เป็นขั้นตอนที่นำโดยรัฐบาลอันมีรัฐบาลสหรัฐอเมริกาและฟิลิปปินส์เป็นประธานร่วมกัน โครงการต้องการปรับปรุงความสามารถของรัฐ ภาคเอกชน องค์การระหว่างประเทศ และประชาสังคม ให้เตรียมและตอบสนองความต้องการของผู้อพยพในประเทศที่กำลังประสบปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ รวมถึงโดยการคุ้มครองสิทธิและศักดิ์ศรี และโดยการบรรเทาความทุกข์ทรมานของผู้อพยพ ประธานร่วมได้รับความช่วยเหลือจากคณะทำงานที่ประกอบด้วยรัฐบาลออสเตรเลีย บัลแกเรีย คอสตาริกา และเอธิโอเปีย จากคณะกรรมการการยุโรป (EC) องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (IOM) สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยสหประชาชาติ (UNHCR) สำนักงานผู้แทนพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศ ศูนย์ระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนาโยบายการโยกย้ายถิ่นฐาน (ICMPD) และสถาบันเพื่อการศึกษาเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐานระหว่างประเทศแห่งมหาวิทยาลัยจอร์จทาวน์ โดยมี IOM ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขาธิการ

ภายหลังการเริ่มต้นโครงการ MICIC ประธานร่วมและคณะทำงานได้ติดตามการเก็บหลักฐานและขั้นตอนการประชุมปรึกษาหารือแบบกว้างและโดยรวม การปรึกษาหารือระดับภูมิภาคที่ได้รับการสนับสนุนด้านการเงินจากคณะกรรมการการยุโรป ได้จัดขึ้นโดยมีผู้ร่วมคือรัฐต่าง ๆ และผู้แทนหลักจากเอเชียใต้ เอเชียตะวันออกและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ยุโรป ตะวันออกและเอเชียกลาง แอฟริกาตะวันตกและกลาง ละตินอเมริกาและแคริบเบียน แอฟริกาเหนือและตะวันออกกลาง และแอฟริกาตะวันออกและใต้ ประชาสังคมได้จัดหาข้อมูลที่เป็นหนึ่งเดียวที่รวบรวมจากการประชุมปรึกษาหารือประชาสังคมระดับภูมิภาคที่จัดคู่ขนานกันไปหลายครั้ง สหรัฐอเมริกาและออสเตรเลียได้สนับสนุนการเงินในการจัดประชุมการปรึกษาหารือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นกลุ่มเป้าหมายที่ประกอบไปด้วยฝ่ายที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ แบบกว้าง ๆ จากประชาสังคม องค์การระหว่างประเทศ และภาคเอกชน และกับรัฐที่ร่วมในโครงการและ ‘กลุ่มเพื่อน’ ของการประชุมปรึกษาหารือระหว่างรัฐบาลในเรื่องการโยกย้ายถิ่นฐาน การลี้ภัยและผู้ลี้ภัย (IGC) กิจกรรมที่ไม่เป็นทางการที่จัดขึ้นในการประชุมระดับโลก เช่น การประชุมระดับโลกที่เห็นได้เรื่องการลดความเสี่ยงภัยพิบัติในปี 2558 การประชุม GFMD ที่กรุงอิสตันบูลในปี 2558 และการประชุมสุดยอดมนุษยธรรมระดับโลกที่กรุงอิสตันบูลในปี 2559 ได้รวบรวมมุมมองเพิ่มเติมอีกหลายประการ การสัมมนาผ่านเว็บไซต์ การสรุปปัญหา และวิธีการอื่น ๆ เพื่อการแบ่งปันวิธีปฏิบัติ ได้ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในปัญหาที่สำคัญต่าง ๆ สนับสนุนพื้นฐานหลักฐาน และช่วยจำแนกบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบของผู้มีส่วนร่วมหลัก ๆ และมาตรการที่ปฏิบัติได้จริง ที่แต่ละฝ่ายสามารถนำไปใช้คุ้มครองผู้อพยพในประเทศที่กำลังประสบปัญหาภัยธรรมชาติหรือความขัดแย้งได้

หลักการ แนวปฏิบัติและวิธีปฏิบัติของโครงการ MICIC

หลักการ แนวปฏิบัติและวิธีปฏิบัติ ที่เป็นไปด้วยความสมัครใจและไม่บีบบังคับนี้ เป็นจุดสุดยอดของความพยายามที่ได้กล่าวถึงไว้แล้วข้างต้น มันสะท้อนหลักการที่รัฐต่าง ๆ มีความรับผิดชอบขั้นพื้นฐานในการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลังประสบปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ รัฐที่กำลังประสบปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติมีหน้าที่รับผิดชอบต่อผู้ที่อยู่ในอาณาเขตตน รวมถึงผู้ย้ายถิ่นโดยไม่คำนึงถึงสถานภาพการโยกย้ายถิ่นฐานของพวกเขา รัฐต้นทางมีหน้าที่รับผิดชอบต่อการพลัดถิ่นและสวัสดิการของพลเมืองของตน แม้ว่าพลเมืองเหล่านั้นจะอยู่อาศัย ทำงาน ท่องเที่ยวหรือเดินทางเปลี่ยนประเทศในประเทศอื่น ๆ รัฐอื่น ๆ รวมถึงรัฐในภูมิภาคเดียวกันกับประเทศที่กำลังประสบภาวะวิกฤติ อาจถูกร้องขอให้จัดการการสนับสนุนด้วย

อย่างไรก็ตาม ดังที่วิกฤตการณ์ในอดีตได้แสดงให้เห็นแล้วว่า รัฐไม่สามารถทำได้เพียงลำพัง นายจ้างและผู้คัดเลือกผู้ย้ายถิ่นมีบทบาทสำคัญในการคุ้มครองและช่วยเหลือแรงงานต่างชาติ และในการปรับปรุงประสบการณ์ของพวกเขา ก่อน ในระหว่างและภายหลังเกิดวิกฤตการณ์ ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชนมีส่วนช่วยเหลือที่สำคัญในฐานะผู้ให้บริการที่จำเป็น ผู้สร้างนวัตกรรม และหุ้นส่วนในการเตรียมพร้อม ตอบสนองและฟื้นฟูหลังภาวะวิกฤติ องค์การระหว่างประเทศมีความชำนาญและความสามารถทางเทคนิค ตัวอย่างเช่น กรอบการทำงานการดำเนินการวิกฤตการณ์การโยกย้ายถิ่นฐานของไอโอเอ็ม จำแนกส่วนต่าง ๆ ของการช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรม การพัฒนาและความช่วยเหลือด้านการจัดการการโยกย้ายถิ่นฐานออกเป็น 15 ส่วน ที่สามารถจะจัดหาให้ได้ในระหว่างทุกระยะของภาวะวิกฤติ องค์การระหว่างประเทศใช้ความรู้ ทักษะและประสบการณ์เพื่อเคลื่อนย้ายทรัพยากรต่าง ๆ รวมถึงสนับสนุนและช่วยเหลือรัฐและผู้ย้ายถิ่น ผู้มีส่วนร่วมภาคประชาสังคมเป็นสะพานที่สำคัญที่เชื่อมระหว่างรัฐบาลและผู้ย้ายถิ่น เป็นกลุ่มที่ตอบสนองกลุ่มแรก ๆ และถือว่าเป็นพันธมิตรและผู้สนับสนุนที่ได้รับความไว้วางใจจากผู้ย้ายถิ่น เป็นกลุ่มที่รวบรวมและแบ่งปันข้อมูล ความรู้และข่าวสาร และจัดหาให้มีความช่วยเหลือทางตรง ตัวผู้ย้ายถิ่นเองก็รวมอยู่ในกลุ่มผู้มีส่วนร่วมและผู้นำภาคประชาสังคม เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการก่อให้เกิดความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของตนเองขึ้น เป็นผู้ที่แจ้งให้รัฐและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ได้ทราบถึงความต้องการของตน เป็นผู้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันและสนับสนุนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ให้เข้าถึงประชากรผู้ย้ายถิ่น สมรรถนะและความแข็งแกร่งของแต่ละภาคดังกล่าวนี้ควรจะได้ถูกใช้ให้เป็นประโยชน์เพื่อผลประโยชน์ของผู้ย้ายถิ่นและสังคม

การตอบสนองที่ดีจากทุกฝ่ายที่มีส่วนได้ส่วนเสียจะสามารถทำให้ทุกฝ่ายคุ้มครองสิทธิของผู้ย้ายถิ่นได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและตอบสนองความต้องการของผู้ย้ายถิ่นเองและครอบครัว ตลอดจนชุมชนและสังคมของพวกเขา ในระหว่างภาวะฉุกเฉินที่อาจทำให้สูญเสียชีวิตและในช่วงของการฟื้นฟู โครงการ MICIC ที่มีข้อมูลที่ได้รับมาอย่างกว้างขวาง ได้พัฒนาหลักการ แนวปฏิบัติและวิธีปฏิบัติ นี้ในฐานะก้าวแรกที่สำคัญในการช่วยสร้างความแข็งแกร่งในการปฏิบัติการระดับท้องถิ่น ระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ เพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลังประสบปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติได้ดียิ่งขึ้น หลักการ แนวปฏิบัติและวิธีปฏิบัติ นี้อาจเป็นประโยชน์หากได้ประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ภาวะวิกฤติอื่น ๆ รวมถึงภัยพิบัติที่เกิดจากอันตรายที่มนุษย์ก่อขึ้น เช่น อุบัติเหตุนิวเคลียร์

เป้าหมายโดยรวมของเราที่มีโดยตลอดคือช่วยชีวิต เพิ่มการคุ้มครอง ลดความเสี่ยงและพัฒนาการตอบสนองให้ดียิ่งขึ้น

ขอบข่ายและเป้าหมาย



หลักการ แนวปฏิบัติและวิธีปฏิบัตินี้ ประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่ผู้ย้ายถิ่นอยู่ในประเทศที่กำลังประสบปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ โดยเกี่ยวข้องกับการเตรียมพร้อมรับมือภาวะวิกฤติ การตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน และการปฏิบัติกรภายหลังภาวะวิกฤติ

สำหรับจุดประสงค์ของ หลักการ แนวปฏิบัติและวิธีปฏิบัติ นี้ คำว่า “ผู้ย้ายถิ่น” หมายถึง ผู้ที่มีที่พักพิงที่อยู่นานในประเทศใด ๆ ระหว่างความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ โดยไม่คำนึงถึง (ก) วิธีการหรือเหตุผลในการเข้ามาในประเทศ (ข) สถานภาพการเข้าเมือง หรือ (ค) ระยะเวลาหรือเหตุของการพักอาศัย คำว่า “ผู้ย้ายถิ่น” ไม่ได้หมายถึงผู้ลี้ภัย ผู้แสวงหาที่พักพิง และคนไร้รัฐ ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่หลักเกณฑ์การคุ้มครองเฉพาะด้านมีอยู่แล้วภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ ถึงแม้ว่าได้มีการอ้างอิงถึงกลุ่มนี้ในบางแห่งในหลักการ แนวปฏิบัติและวิธีปฏิบัติ นี้และอ้างอิงก็ตาม

หลักการ แนวปฏิบัติและวิธีปฏิบัตินี้จัดทำให้มีแนวทางที่สมจริง ไม่เป็นการบีบบังคับและปฏิบัติได้จริง สำหรับรัฐ ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศ และประชาสังคมเพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่น นอกเหนือไปจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่าง ๆ นี้แล้ว ผู้มีส่วนร่วมอื่น ๆ อาจจะได้รับประโยชน์จากแนวทางเล่มนี้ด้วย หลักการ แนวปฏิบัติและวิธีปฏิบัติ นี้อาจใช้เพื่อวางแผน เตรียมและประเมินการปฏิบัติการ และเพื่อปรับปรุงการตอบสนองต่าง ๆ เพื่อผลประโยชน์ของผู้ย้ายถิ่น ครอบครัวและสังคมของพวกเขา

แต่ละส่วนของ หลักการ แนวปฏิบัติและวิธีปฏิบัติ นี้ใช้เพื่อจุดประสงค์ต่างกัน

- **หลักการ** เป็นกฎขั้นพื้นฐานที่รวมเอาชิ้นส่วนต่าง ๆ ไว้ด้วยกัน ที่ได้ร่างขึ้นมาจาก กฎหมายระหว่างประเทศเป็นต้น โดยหลักการนี้มีจุดประสงค์เพื่อแจ้งให้ทราบ สนับสนุนและแนะแนวทางการปฏิบัติการเพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่น
- **แนวปฏิบัติ** เป็นคำแนะนำที่ตั้งเป้าหมายไว้ จัดระบบตามประเด็นหลัก ที่จำแนกโดยคำกว้าง ๆ ถึงการปฏิบัติการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นให้ดียิ่งขึ้น ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถใช้แนวปฏิบัตินี้เพื่อรายงานและทำให้การเตรียมพร้อมรับมือภาวะวิกฤติ การตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน และการปฏิบัติการภายหลังภาวะวิกฤติเป็นรูปร่างขึ้น
- **วิธีปฏิบัติ** เป็นการเลือกตัวอย่างบางส่วนที่อธิบายวิธีการนำแนวปฏิบัติไปใช้และจัดการกับความต้องการของผู้ย้ายถิ่น โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของวิธีปฏิบัติที่มีอยู่แล้ว เช่นเดียวกันกับคำแนะนำและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทและลำดับความสำคัญเฉพาะด้าน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถแบ่งปันวิธีการปฏิบัติจริง ๆ ผ่านเว็บไซต์ของโครงการ MICIC ที่: <http://micicinitiative.iom.int/>

พื้นที่หลายส่วนในกฎหมายระหว่างประเทศนั้นเกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลังประสบกับปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ รวมถึงสิทธิมนุษยชน ความช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรมและกฎหมายแรงงานที่มีอยู่ ไม่มีข้อใดในหลักการ แนวปฏิบัติและวิธีปฏิบัตินี้จะตีความว่าเป็นการสร้างข้อบังคับทางกฎหมายระหว่างประเทศขึ้นใหม่ บรรทัดฐานใหม่ หรือเป็นการจำกัดหรือทำลายล้างข้อบังคับทางกฎหมายใด ๆ ที่รัฐ ๆ หนึ่งอาจบังคับใช้อยู่ หรือมีเงื่อนไขอยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศใหม่ เช่นเดียวกัน ไม่มีข้อใดใน หลักการ แนวปฏิบัติและวิธีปฏิบัติ นี้ควรจะตีความว่าจำกัด ทำลายล้างหรือเบี่ยงเบนไปจากข้อบังคับทางกฎหมายท้องถิ่น หรือมาตรฐานอื่น ๆ ที่ใช้กับรัฐ องค์กรระหว่างประเทศ ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน หรือประชาสังคมเพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นให้ดียิ่งขึ้น

หลักการ แนวปฏิบัติและวิธีปฏิบัติ นี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจว่ารัฐยังคงมีอำนาจอธิปไตยสูงสุดในการตัดสินใจว่าผู้ที่มีที่พักพิงคนใดอาจจะเดินทางเข้ามาในประเทศและอยู่อาศัยในอาณาเขตของตนได้ และอยู่ใต้เงื่อนไขใด อันเป็นไปตามกฎข้อบังคับภายในกฎหมายระหว่างประเทศ

โครงการ MICIC ไม่ได้มีมุ่งหมายจะแทนที่หรือแย่งที่กรอบการทำงานด้านกฎหมายที่มีใช้อยู่ที่จัดการกับการคุ้มครองผู้ลี้ภัย และคนไร้รัฐแต่อย่างใด หากแต่โครงการ MICIC กลับมีส่วนเสริมกรอบการทำงานการคุ้มครองที่มีใช้อยู่ การประชุมในปี 2494 ที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพของผู้ลี้ภัยและพหุสสาร 2510 ได้กำหนดการคุ้มครองและความช่วยเหลือที่รัฐต้องจัดหาให้ผู้ลี้ภัยผู้มีสิทธิที่จะได้รับ นอกเหนือไปจากนี้ การประชุมในปี 2497 ที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพของคนไร้รัฐ และการประชุมในปี 2504 เรื่องการลดความไร้รัฐ ได้สร้างกรอบการทำงานด้านกฎหมายเพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐจัดการการคุ้มครองคนไร้รัฐ ความช่วยเหลือที่รัฐจัดหาให้กับบุคคลที่มีชีพพลเมือง ในระหว่างปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ ควรจะจำแนกผู้ลี้ภัย ผู้แสวงหาที่พักพิงและคนไร้รัฐ รัฐควรสร้างกลไกการส่งต่อร่วมกันที่เหมาะสมสำหรับผู้ลี้ภัย ผู้แสวงหาที่พักพิงและคนไร้รัฐ เช่นเดียวกับสำหรับผู้ย้ายถิ่น ยิ่งไปกว่านี้โดยไม่คำนึงถึงว่าไม่ว่าพวกเขาจะเป็นภาคีหนึ่งในการประชุมหรือพหุสสาร ผู้ลี้ภัย รัฐควรจะนำการคุ้มครองเฉพาะด้านไปปฏิบัติเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาที่พักพิงได้รับการคุ้มครองจากการส่งผู้ลี้ภัยกลับไปยังถิ่นที่พวกเขาอาจได้รับอันตราย รวมถึงในบริบทสถานการณ์การส่งกลับที่มีการจัดเตรียม ความเสี่ยงภัยที่เพิ่มขึ้นอาจเกิดขึ้นกับบุคคลที่เดินทางเข้าไปยังประเทศในฐานะผู้ย้ายถิ่น แต่เป็นบุคคลที่อาจจะไม่สามารถเดินทางกลับไปยังประเทศต้นทางของตนได้อย่างปลอดภัย เนื่องจากตัวอย่างเช่น การเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์เนื่องจากพวกเขาได้กลายมาเป็นผู้ลี้ภัยหรือผู้แสวงหาที่พักพิง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรจะแน่ใจว่าข้อมูลและความช่วยเหลือในการสมัครเพื่อหาที่พักพิงหรือรูปแบบการคุ้มครองอื่น ๆ นั้น ได้สื่อสารอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และเข้าถึงถึงบุคคลที่ได้รับผลกระทบ

หลักการ



หลักการเหล่านี้เป็นกฎขั้นพื้นฐานที่รวมเอาชิ้นส่วนต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน ที่ได้ร่างขึ้นมาจาก เช่น กฎหมายระหว่างประเทศ หลักการนี้มีจุดประสงค์เพื่อแจ้งให้ทราบ สนับสนุนและแนะแนวทางการปฏิบัติการเพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลังประสบปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ โดยรวมถึงการนำแนวปฏิบัติและวิธีปฏิบัตินี้ไปใช้โดยรัฐ ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน องค์การระหว่างประเทศ และประชาสังคม เพื่อการเตรียมพร้อมรับมือภาวะวิกฤติ การตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินและขั้นตอนต่าง ๆ หลังภาวะวิกฤติ

- 1. ข้อแรก ช่วยชีวิต** การเคารพศักดิ์ศรีและความเป็นมนุษย์ที่มีอยู่ในตัวผู้ย้ายถิ่น หมายถึงควรใช้ความพยายามทุกวิถีทางเพื่อช่วยชีวิตพวกเขา ความขัดแย้งและภัยธรรมชาติแสดงให้เห็นปัญหาที่ซับซ้อนและมีลักษณะเฉพาะ แต่อย่างนั้นก็ตาม ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมควรจะต้องถูกคำนึงถึงเป็นอันดับแรกและจัดให้มีด้วยวิธีการที่ประนีประนอมและไม่เลือกปฏิบัติ ไม่ควรใช้สถานภาพของการเข้าเมืองของผู้ย้ายถิ่นเป็นหลักในการปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในภาวะฉุกเฉิน การทำให้ผู้ย้ายถิ่นสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่ที่ปลอดภัยได้ และสามารถใช้อิทธิพลของตนในการออกจากประเทศนั้น ๆ ตามสิทธิภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อการช่วยชีวิตและคุ้มครองศักดิ์ศรีของผู้ย้ายถิ่นเอง
- 2. ในฐานะมนุษย์ ผู้ย้ายถิ่นทุกรายมีสิทธิในสิทธิมนุษยชน** โดยไม่คำนึงถึงสถานภาพการเข้าเมือง สิทธิมนุษยชนของผู้ย้ายถิ่นควรได้รับการเคารพ คุ้มครองและทำให้สมบูรณ์อยู่ตลอดด้วยวิธีการที่ไม่เลือกปฏิบัติและเป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศที่มีอยู่ หมายความว่ากระทำทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมพร้อมรับมือกับความขัดแย้ง การตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน และหลังภาวะวิกฤตินั้น ควรจะกระทำในวิธีที่สอดคล้องกับสิทธิมนุษยชนของผู้ย้ายถิ่น การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของผู้ย้ายถิ่นที่มีประสิทธิภาพต้องการความเข้าใจว่าการเลือกปฏิบัติและความแตกต่างทั้งหลาย รวมถึงสิ่งที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของสถานภาพการเข้าเมือง เพศ วัย ความพิการ รสนิยมทางเพศ เชื้อชาติ สัญชาติ หรือลักษณะเฉพาะอื่น ๆ นั้น สามารถที่จะจำกัดการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรและความปลอดภัยได้ วิธีการปฏิบัติที่คำนึงถึงสิทธิในนโยบายและการวางแผนการต้องการให้ผู้ย้ายถิ่นได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้องและพอเพียง และสามารถมีส่วนร่วมในขั้นตอนและกรอบการทำงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันกับตน หลักการของการไม่ส่งตัวผู้ย้ายถิ่นกลับไปยังดินแดนที่พวกเขาอาจได้รับอันตรายได้ ควรจะได้รับความเคารพอย่างเต็มที่อยู่ตลอดเวลา
- 3. รัฐมีหน้าที่รับผิดชอบหลักที่จะคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นภายในดินแดนของตน และรวมถึงพลเมืองของตนที่เดินทางไปต่างแดน** รัฐปลายทางและรัฐที่ผู้ย้ายถิ่นรอการเปลี่ยนประเทศ มีหน้าที่รับผิดชอบต่อบุคคลทุกคนภายในดินแดนของตน รวมถึงผู้ย้ายถิ่น โดยไม่คำนึงถึงสถานภาพการเข้าเมืองของพวกเขา รัฐต้นทางมีหน้าที่รับผิดชอบต่อพลเมืองของตน แม้ว่าพวกเขาเหล่านั้นจะกำลังอยู่อาศัย ทำงาน ศึกษา เดินทาง หรือรอเดินทางไปยังประเทศอื่น ๆ ก็ตาม
- 4. ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน องค์การระหว่างประเทศ และประชาสังคมมีส่วนสำคัญในการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นและในการสนับสนุนรัฐให้คุ้มครองผู้ย้ายถิ่น** เพื่อจะเล็งเห็นคุณค่าและตระหนักถึงความเป็นไปได้นี้ วิธีการปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นควรเกี่ยวข้องกับความรู้ ทักษะและความสามารถที่เป็นเอกลักษณ์ของผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน องค์การระหว่างประเทศ และประชาสังคม อุปสรรคต่าง ๆ ที่ขัดขวางกลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้จากการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นควรจะถูกกำจัดไปหรือทำให้ลดน้อยที่สุด การอธิบายบทบาทที่สำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายให้ชัดเจนก่อนที่วิกฤตการณ์ครั้งต่อไปจะประทุขึ้นนั้น ช่วยเสริมสร้างความสามารถของรัฐที่จะดำเนินหน้าที่รับผิดชอบต่อผู้ย้ายถิ่น

5. การปฏิบัติการเพื่อช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมเพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นนั้น ควรจะใช้แนวทางตามหลักการต่าง ๆ ของมนุษยธรรม ความเป็นกลาง ความยุติธรรม และความเป็นอิสระภาพ จุดประสงค์ของการปฏิบัติการเพื่อช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมนั้นเพื่อคุ้มครองชีวิตและสุขภาพ และทำให้มีการเคารพความเป็นมนุษย์ มนุษยธรรมหมายความว่า ปัญหาความทุกข์ยากของมนุษย์จะต้องถูกจัดการในทุกที่ที่พบ ความเป็นกลางหมายความว่า ผู้มีส่วนร่วมด้านการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมจะต้องไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่เป็นศัตรูกัน หรือเกี่ยวข้องกับการโต้แย้งที่มีอยู่ในด้านการเมือง เชื้อชาติ ศาสนาและแนวความคิด ความยุติธรรมหมายความว่า การปฏิบัติการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมจะต้องดำเนินบนพื้นฐานของความต้อการเท่านั้น โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ มีการให้ความสำคัญกับกรณีที่ต้องการความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนที่สุด และไม่สร้างความแตกต่างบนพื้นฐานของสถานภาพการเข้าเมืองหรือเหตุผลอื่น ๆ ความเป็นอิสระภาพหมายความว่า การปฏิบัติการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมจะต้องเป็นอิสระจากวัตถุประสงค์ทางการเมือง เศรษฐกิจ ทหาร หรืออื่น ๆ ของผู้มีส่วนร่วมที่ปฏิบัติหน้าที่นั้น
6. ผู้ย้ายถิ่นเป็นผู้ที่มีสิทธิและเป็นผู้มีส่วนร่วมที่มีความสามารถ สามารถฟื้นคืนสู่สภาพเดิมได้และมีความสร้างสรรค์ในขณะเผชิญกับภัยพิบัติต่าง ๆ พวกเขาไม่ใช่เป็นเหยื่อหรือผู้รอรับความช่วยเหลือเท่านั้น ในขณะภาวะวิกฤติต่าง ๆ ส่งผลกระทบต่อผู้ย้ายถิ่นแต่ละรายแตกต่างกัน ผู้ย้ายถิ่นต่างมีความสามารถในการควบคุมดูแลความปลอดภัยและสวัสดิภาพของตนเองได้ และควรจะได้รับหน้าที่ให้ทำเช่นนั้นด้วย หากพวกเขาเข้าถึงข้อมูลและการสนับสนุนที่จำเป็น ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรสร้างเงื่อนไขต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อผู้ย้ายถิ่นที่จะตระหนักถึงศักยภาพนี้ และช่วยให้พวกเขาได้รับสิทธิที่ควรได้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรส่งเสริมความร่วมมือและการสร้างความแข็งแกร่งของผู้ย้ายถิ่นทั้งหมด รวมถึงผู้ย้ายถิ่นที่มีความแตกต่างในเรื่องของวัย เพศและความสามารถในการพยายามที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมพร้อมรับมือ การตอบสนองและการฟื้นตัวจากภาวะวิกฤติ ดังนั้น ผู้ย้ายถิ่นจึงจะสามารถลดความเสี่ยงและจัดการดูแลความเป็นอยู่ที่ดีของตนเองได้
7. ผู้ย้ายถิ่นเพิ่มควมมีชีวิตชีวาของทั้งรัฐปลายทางและรัฐต้นทางให้มีมากขึ้นในหลาย ๆ ทาง ในฐานะของมารดา บิดา พี่ชายน้องชาย พี่สาวน้องสาว บุตรชาย บุตรสาว นักเรียนและแรงงานในทุกระดับทักษะฝีมือ ผู้ย้ายถิ่นจัดทำให้และช่วยเหลือครอบครัว ชุมชนและสังคมของตน คำพูดต่อต้านผู้ย้ายถิ่นอาจมีเพิ่มขึ้นในเวลาของความขัดแย้ง และผู้ย้ายถิ่นอาจจะเผชิญกับระดับของการเลือกปฏิบัติ ความไม่เป็นมิตรและความเกลียดกลัวชาวต่างชาติที่เพิ่มขึ้น การสื่อสารเชิงสร้างสรรค์เกี่ยวกับผู้ย้ายถิ่นจะช่วยส่งเสริมความอดทนต่อความแตกต่าง การไม่เลือกปฏิบัติ การรวมเอาทุกฝ่ายและความเคารพผู้ย้ายถิ่นให้มากขึ้น อาจรวมถึง ตัวอย่างเช่น ทำให้แน่ใจว่าคำที่ใช้อ้างถึงผู้ย้ายถิ่นนั้นไม่ใช่คำว่า “ผิดกฎหมาย” ผู้ย้ายถิ่นคือประชาชนและประชาชนไม่เคย “ผิดกฎหมาย” ถึงแม้ว่าพวกเขาอยู่ในสถานภาพการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียนก็ตาม การชูประเด็นในการที่ผู้ย้ายถิ่นทำให้เกิดเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมดีขึ้นนั้น สามารถจำกัดการอธิบายของสาธารณะให้อยู่ในความเป็นจริง และต่อต้านทัศนคติเหมารวมด้านลบและที่ไม่เป็นธรรม และทัศนคติความเกลียดกลัวชาวต่างชาติและการเลือกปฏิบัติลงได้ การใช้ความสามารถในการฟื้นตัวของผู้ย้ายถิ่นและการส่งเสริมความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับชุมชนเจ้าบ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น สามารถเสริมสร้างการตอบสนองต่อภาวะวิกฤติได้ดีขึ้นได้

8. การปฏิบัติการในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับระหว่างชาตินั้น จำเป็นต่อการปรับปรุงการตอบสนองต่าง ๆ การตอบสนองที่มีประสิทธิภาพต้องการให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายลงมือปฏิบัติการ ไม่เพียงแต่ในระดับชาติและระหว่างชาติเท่านั้น แต่ในระดับท้องถิ่นและภูมิภาคอีกด้วย หน่วยงานของรัฐในระดับท้องถิ่นและผู้มีส่วนร่วมระดับท้องถิ่นที่ไม่ใช่หน่วยงานรัฐ รวมถึงชุมชนท้องถิ่นและผู้นำชุมชนนั้น อยู่ในตำแหน่งที่ดีเป็นอย่างยิ่งที่จะเข้าใจและจัดการกับความต้องการต่าง ๆ ในระหว่างภาวะวิกฤติ เนื่องจากความใกล้ชิดของคนกลุ่มนี้กับผู้ย้ายถิ่น และการเข้าถึงในฐานะผู้ให้การตอบสนองเป็นกลุ่มแรก การมีส่วนร่วมในระดับภูมิภาคสร้างโอกาสในการจัดการลำดับความสำคัญและพลวัตในระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่น รวมถึงกลุ่มประชากรที่เคลื่อนย้ายข้ามพรมแดนระหว่างประเทศอันเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตดั้งเดิม
9. การเป็นหุ้นส่วน ความร่วมมือและการประสานงานนั้นจำเป็นระหว่างและในหมู่รัฐ ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศ ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่นและผู้ย้ายถิ่น การเป็นหุ้นส่วนทำให้เกิดความเชื่อมั่น ส่งเสริมประสิทธิภาพของแหล่งทรัพยากรและความสามารถที่จำกัด และปรับปรุงการตอบสนองให้ดียิ่งขึ้น
10. การค้นคว้าวิจัย การเรียนรู้และนวัตกรรมที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องช่วยปรับปรุงการตอบสนองโดยรวมของเราให้ดียิ่งขึ้น การประเมินและการวัดผลอย่างสม่ำเสมอของประสบการณ์ในอดีตในการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลังประสบปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาตินั้น สามารถทำให้มีการวางแผน การเตรียมพร้อมและการตอบสนองต่าง ๆ โดยการค้นคว้าวิจัย การเรียนรู้และนวัตกรรมที่ทำร่วมกันและดำเนินไปอย่างต่อเนื่องนั้น จะทำให้รัฐ ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศและประชาสังคมสามารถปรับปรุงวิธีการปฏิบัติ นโยบายและเครื่องมือต่าง ๆ ที่จะคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นได้ดียิ่งขึ้น

ແນວປຼັບັຕ



แนวปฏิบัตินี้เป็นคำแนะนำที่ตั้งเป้าหมายไว้และจัดระบบตามประเด็นหลัก ที่จำแนกโดยคำกว้าง ๆ ถึงการปฏิบัติการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลังประสบภาวะวิกฤติให้ดียิ่งขึ้น รัฐ ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศ และประชาสังคมสามารถใช้แนวปฏิบัติเหล่านี้เพื่อจัดทำและทำให้การเตรียมพร้อมรับมือภาวะวิกฤติ การตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน และการปฏิบัติการภายหลังภาวะวิกฤติเป็นรูปร่างขึ้น

วิธีปฏิบัติที่เป็นตัวอย่างที่ยกมาให้เป็นตัวอย่างต่อจากแนวปฏิบัติแต่ละข้อ เป็นการคัดเลือกตัวอย่างสั้น ๆ บางส่วนที่แสดงวิธีการนำแนวปฏิบัตินี้ไปใช้ แนวปฏิบัตินี้อยู่บนพื้นฐานของคำแนะนำ เช่นเดียวกับวิธีปฏิบัติที่ใช้อยู่ที่จำแนกจากการประชุมปรึกษาหารือที่จัดขึ้นโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ และได้อธิบายในรายละเอียดในหัวข้อวิธีการปฏิบัติ

I. การเตรียมพร้อมรับมือภาวะวิกฤติ

ความพยายามที่จะคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลังประสบปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติให้ดียิ่งขึ้นนั้น ต้องการมาตรการการเตรียมพร้อมรับมือภาวะวิกฤติที่ได้ผ่านการทดสอบแล้ว มีการปรับแต่งให้เข้ากับแต่ละสถานการณ์และครอบคลุมทุกด้าน การเตรียมพร้อมที่ดีจะช่วยลดข้อบช่ายและขนาดของกระบวนการการเข้าไปเกี่ยวข้องที่ต้องการในช่วงระยะภาวะฉุกเฉินและเหตุการณ์หลังจากนั้น กระบวนการการเข้าไปเกี่ยวข้องกับการเตรียมพร้อมรับมือกับภาวะวิกฤติต้องครอบคลุมหลากหลายพื้นที่ เพื่อที่จะจัดการกับความเสี่ยงในการได้รับอันตรายและความต้องการต่าง ๆ ของผู้ย้ายถิ่น ส่งเสริมความสามารถในการฟื้นตัวของผู้ย้ายถิ่น และยกระดับความเข้มแข็งและความสามารถทางกายและใจของผู้ย้ายถิ่น

แนวปฏิบัติ 1: เก็บข้อมูลความขัดแย้งและภัยธรรมชาติ และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ย้ายถิ่น

เพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่น รัฐ ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศ และประชาสังคมต่างจำเป็นต้องเข้าใจความเสี่ยงและโอกาสเสี่ยงกับภาวะวิกฤติในภูมิภาค ประเทศและท้องถิ่นต่าง ๆ ทุกฝ่ายยังจำเป็นต้องเข้าใจวิธีการต่าง ๆ ที่ภาวะวิกฤติสามารถส่งผลกระทบให้กับผู้คน รวมถึงผู้ย้ายถิ่น และสิทธิของพวกเขา ช่วงเวลาก่อนการเกิดความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติเต็มรูปแบบนั้นเป็นช่วงเวลาที่สำคัญยิ่ง ที่จะดำเนินความพยายามคุ้มครองและช่วยเหลือผู้คน รวมถึงผู้ย้ายถิ่น และรักษาแหล่งทรัพยากรและสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานให้ได้รับความปลอดภัย

ใช้ว่าความขัดแย้งและภัยธรรมชาติทั้งหมดจะไม่สามารถคาดการณ์การเกิดขึ้นได้ ก่อนเกิดความขัดแย้งอาจมีสัญญาณต่าง ๆ เกิดขึ้นก่อน รวมถึงการประท้วง ความรุนแรงในเรื่องความเกลียดกลัวชาวต่างชาติและความไม่สงบในเมืองที่เกิดจากกลุ่มคนผู้มีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับแหล่งที่ใกล้จะเกิดความขัดแย้งขึ้นมา และด้วยประสบการณ์ที่จะตีความสัญญาณและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่กำลังเกิดขึ้น มักจะมีข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและทันเวลา ผู้มีส่วนร่วมกลุ่มนี้จะเป็นแหล่งที่สำคัญที่จะให้ข้อมูลความรู้แก่ฝ่ายอื่นได้

การเข้าใจความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติในระดับภูมิภาค ประเทศและท้องถิ่น และการครอบคลุมข้อมูลด้วยข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งและลักษณะเฉพาะของผู้ย้ายถิ่น สามารถทำให้มีการเตรียมตัวและความพยายามในการตอบสนองขึ้นได้ ในสถานการณ์ของความขัดแย้ง แหล่งความรู้ในระดับท้องถิ่นนั้นอาจสำคัญด้วยเช่นกัน ในขณะที่ภัยธรรมชาติต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน ภูมิภาคประเทศและท้องถิ่นต่าง ๆ ต่างมีแนวโน้มที่จะเกิดภัยธรรมชาติชนิดใดชนิดหนึ่งขึ้นได้ ภัยธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับสภาพอากาศมักเกิดขึ้นหลังจากที่มีการเตือนล่วงหน้า ภัยธรรมชาติบางชนิดเกิดขึ้นเป็นวงจรและเกิดขึ้นซ้ำ และสัญญาณการเตือนจะเป็นสิ่ง

ที่ผู้คนที่เคยมีประสบการณ์กับภัยธรรมชาตินั้น ๆ มาก่อนคุ้นเคย ระบบการเตือนภัยล่วงหน้าหลายระบบมีใช้เพื่อพยากรณ์และติดตามภัยธรรมชาติและเตือนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและชุมชนให้ทราบถึงภาวะวิกฤติที่กำลังใกล้เข้ามา

ตัวอย่างวิธีปฏิบัติ

- ปรับใช้และทดสอบระบบเตือนภัยธรรมชาติล่วงหน้าให้ผู้ย้ายถิ่นในหลายภาษา
- การประเมินต่าง ๆ เพื่อเข้าใจผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้จากภัยธรรมชาติกับชุมชนผู้ย้ายถิ่นและทรัพย์สินของพวกเขา
- การครอบคลุมลักษณะเฉพาะต่าง ๆ ของผู้ย้ายถิ่นไว้ในการประเมินการเกิดความเสี่ยงในการได้รับอันตรายจากภัยพิบัติ โดยการวิเคราะห์ว่าปัจจัยต่าง ๆ เช่น สถานภาพการเดินทางเข้าเมือง ความสามารถทางภาษา หรือเพศ ช่วยลดการเข้าถึงข้อมูล แหล่งทรัพยากร หรือการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นได้อย่างไร
- การประเมินความเสี่ยงบนพื้นฐานของชุมชนที่มีส่วนให้ผู้ย้ายถิ่นเข้าร่วมในการจำแนกภัยธรรมชาติ ความเสี่ยงในการได้รับอันตราย และความสามารถของตน
- โครงสร้างต่าง ๆ เพื่อแบ่งปันข้อมูลเรื่องการเริ่มขึ้นของความไม่สงบหรือความขัดแย้งที่เกิดจากกลุ่มบุคคล

แนวปฏิบัติ 2: เก็บและแบ่งปันข้อมูลของผู้ย้ายถิ่น ตามเงื่อนไขความเป็นส่วนตัว การรักษาความลับ ความปลอดภัยและสวัสดิภาพของผู้ย้ายถิ่น

เพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นเมื่อความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติปะทุขึ้น รัฐ ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน องค์การระหว่างประเทศและประชาสังคมต่างต้องการข้อมูลเกี่ยวประชากรผู้ย้ายถิ่น ข้อมูลสรุปรวมในระดับเทศบาล ชาติ ภูมิภาคและระหว่างประเทศของผู้ย้ายถิ่น และลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ย้ายถิ่น เช่น เพศ วัยและสัญชาติ จะช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้เข้าใจธรรมชาติและขอบข่ายความต้องการของผู้ย้ายถิ่นในกรณีที่เกิดภาวะวิกฤติ ข้อมูลโดยรวมของชุมชนผู้ย้ายถิ่นในระดับท้องถิ่นจะช่วยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียพุ่งเป้าไปที่การตอบสนองต่าง ๆ ได้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบางฝ่ายเก็บสะสมข้อมูลอย่างละเอียดในเรื่องตำแหน่งที่อยู่อาศัยของผู้ย้ายถิ่น จะติดต่อกับผู้ย้ายถิ่นแต่ละรายอย่างไร การติดต่อฉุกเฉินและกับครอบครัว และความเสี่ยงในการได้รับอันตรายและความต้องการเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง บริษัทจัดหางานและบริษัทหาแรงงานชั่วคราวสะสมข้อมูลในเรื่องตำแหน่งที่อยู่และสถานการณ์ของแรงงานต่างชาติดังที่ตนจ้างให้ไปทำงานในประเทศอื่นนั้น สามารถเป็นแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ได้

ผู้ย้ายถิ่นมีส่วนสำคัญยิ่งในการแบ่งปันและปรับข้อมูลของตนให้เป็นปัจจุบัน เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียติดต่อและช่วยเหลือตนได้ในกรณีเกิดความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติขึ้น สิ่งทีกล่าวนี้นี้ สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่มีสถานภาพการเดินทางเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียนนั้น อาจมีข้อสงสัยในเรื่องการทำให้ตัวเองมีความเสี่ยง โดยการทำให้ตัวเอง “มองเห็นได้” มากขึ้น และเกี่ยวกับการแบ่งปันข้อมูลการติดต่อและข้อมูลอื่น ๆ ให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะกับหน่วยงานของรัฐ ผู้ย้ายถิ่นกลุ่มนี้มีแนวโน้มสูงที่จะโยกย้ายและย้ายจากสถานที่พักพิงชั่วคราวแห่งหนึ่งไปอีกแห่งหนึ่ง ความพยายามที่จะเก็บสะสมและแบ่งปันข้อมูลโดยรวมของผู้ย้ายถิ่นที่อยู่ในสภาพที่ไม่ได้ลงทะเบียนนั้น ควรจะจัดการเกี่ยวกับอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านี้ด้วยประชาสังคมที่เกี่ยวข้องสามารถช่วยทำให้ปัญหาต่าง ๆ นี้เบาบางลง

ในกรณีที่รัฐ ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน องค์การระหว่างประเทศและประชาสังคม เก็บสะสมข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ย้ายถิ่น ทุกฝ่ายควรเคารพสิทธิส่วนบุคคลและความลับด้วยแนวคิดเพื่อการรักษาความปลอดภัยและสวัสดิภาพของผู้ย้ายถิ่น (และในบาง

กรณีที่เกี่ยวข้อง ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ) ที่ตนได้เก็บและแบ่งปันข้อมูล ในการเก็บและจัดการข้อมูลที่มีรายละเอียด ส่วนตัวของผู้ย้ายถิ่นด้วยนั้น ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำเป็นต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมายและมาตรฐานต่าง ๆ ที่มีบังคับใช้ อยู่ในเรื่องการคุ้มครองและความเป็นส่วนตัวของข้อมูลส่วนบุคคล ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรจะแน่ใจว่ามีการอนุญาตอย่างเป็น ลายลักษณ์อักษร ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถใช้แนวปฏิบัติที่ชัดเจนเหล่านี้ที่จำแนกชนิดของข้อมูลส่วนบุคคลที่จะเก็บ และวิธี การต่าง ๆ ที่จะจัดการกับข้อมูลนั้น รวมถึงในสถานการณ์ที่สามารถแบ่งปันข้อมูลนั้นได้

ตัวอย่างวิธีปฏิบัติ

- ระบบการลงทะเบียนให้พลเมืองในต่างประเทศที่ทำให้รัฐต้นทาง (หรือครอบครัว ชุมชนหรือประชาสังคม ตามที่ ปฏิบัติได้จริงและเหมาะสม) ติดต่อกับผู้ย้ายถิ่นในกรณีที่เกิดความขัดแย้ง และจัดหาข้อมูลเรื่องความขัดแย้งนั้น และ ความช่วยเหลือที่มีให้
- มาตรการต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมให้พลเมืองลงทะเบียน เช่น ระบบการลงทะเบียนออนไลน์ที่ใช้งานง่ายที่ชี้ให้เห็นประโยชน์ และการบริการที่จะได้รับการลงทะเบียน
- ระบบการลงทะเบียนของรัฐปลายทางเพื่อเก็บข้อมูลของผู้ย้ายถิ่นขณะที่เดินทางมาถึง
- ข้อมูลรวมและงานวิจัยในด้านแนวโน้มการโยกย้ายถิ่นและด้านประชากรศาสตร์ ที่รวมถึงจุดประสงค์และเส้นทางของ การโยกย้ายถิ่น และธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของผู้ย้ายถิ่น
- ข้อมูลของข้อมูลโดยรวมของชุมชนผู้ย้ายถิ่น เครือข่ายของผู้ย้ายถิ่นและจุดเน้นที่สำคัญ
- ฐานข้อมูลของแรงงานต่างชาติที่รวมถึงข้อมูลของสมาชิกในครอบครัวที่ติดตามมาด้วย

แนวปฏิบัติ 3: เพิ่มความเข้มแข็งให้แก่ผู้ย้ายถิ่นเพื่อช่วยเหลือตนเอง ครอบครัว และชุมชนของตนในช่วงและภายหลังการเกิดภาวะวิกฤติ

เพื่อที่จะช่วยเหลือตนเองและผู้อื่น และใช้สิทธิของตนเองได้อย่างเต็มที่ ผู้ย้ายถิ่นจำเป็นต้องเข้าถึงเอกสารแสดงตัวตน บริการ สาธารณะขั้นพื้นฐาน และแหล่งทรัพยากรทางการเงินและด้านอื่น ๆ ได้ ความสามารถของผู้ย้ายถิ่นที่จะช่วยเหลือตนเอง และใช้สิทธิของตนเองได้อย่างเต็มที่นั้น สามารถถูกทำให้ลดน้อยลงได้โดยปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางเข้าเมือง และที่พำนักของตน วิธีการเดินทางเข้าเมือง การมีความสัมพันธ์กับประชากรในท้องถิ่น และเงื่อนไขต่าง ๆ ในรัฐปลายทาง รวมถึงในสถานที่ทำงาน ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ยังสามารถทำให้การตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินและความพยายามในการฟื้นฟู สภาพแวดล้อมด้อยลงไปอีกด้วย

รัฐ ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศและประชาสังคม สามารถส่งเสริมความสามารถในการคืนสู่สภาพเดิม ของผู้ย้ายถิ่น และเพิ่มความเข้มแข็งให้ผู้ย้ายถิ่นได้ช่วยเหลือตนเองได้ในช่วงและภายหลังการเกิดภาวะวิกฤติ โดยการจัดการ กับสถานะของความเสี่ยงในการได้รับอันตรายที่สำคัญ ๆ การให้ความเคารพ การคุ้มครองและการทำให้สิทธิมนุษยชนและ แรงงานของผู้ย้ายถิ่นมีความสมบูรณ์ในช่วงเวลาปกตินั้น ช่วยทำให้เป้าหมายต่าง ๆ เหล่านี้ก้าวหน้าได้มากขึ้น เช่นเดียวกันกับ ช่วยให้ความพยายามที่จะทำให้แน่ใจว่าผู้ย้ายถิ่นสามารถเข้าถึงข้อมูล บริการขั้นพื้นฐานและกลไกการบริหาร ระบบยุติธรรม และการชดเชยต่าง ๆ ก้าวหน้าได้มากขึ้นเช่นกัน

ปัจจัยทางกฎหมาย นโยบายและการดำเนินการที่ขัดขวางการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นควรได้รับการจัดการ ตัวอย่างของอุปสรรค ต่าง ๆ รวมถึงตัวกฎหมาย นโยบายและอุปสรรคในทางปฏิบัติต่าง ๆ ที่ถืออำนาจจำกัดการเคลื่อนที่ของผู้ย้ายถิ่น ทำให้มีการ กักตัวผู้ย้ายถิ่นโดยพลการ เลือกปฏิบัติระหว่างผู้ย้ายถิ่นและพลเมืองที่อยู่ในเงื่อนไขของการช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรม หรืออนุญาตให้มีวิธีปฏิบัติการทำงานหรือคัดเลือกคนที่เอารัดเอาเปรียบ

ในช่วงเวลาของวิกฤตการณ์ ความกลัวการบังคับใช้กฎหมายการเดินทางเข้าเมืองอาจจะยับยั้งผู้ย้ายถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รายที่มีสถานภาพการเข้าเมืองที่ไม่ได้ลงทะเบียน จากการเข้าถึงความช่วยเหลือที่จำเป็น ในบริบทนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้อง แยกการปฏิบัติการบังคับใช้กฎหมายการเดินทางเข้าเมืองออกจากการปฏิบัติการที่ช่วยส่งเสริมผู้ย้ายถิ่นให้เข้าถึงบริการต่าง ๆ ความช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรม เอกสารแสดงตัวตนและการโยกย้าย

ก่อนการเดินทางออกจากรัฐต้นทาง ในขณะที่เดินทางถึงรัฐปลายทาง และระหว่างที่พำนักในรัฐปลายทางนั้น ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถจัดหาข้อมูลโดยตรงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งของประเทศนั้นโดยเฉพาะ หรือจุดที่มีแนวโน้มการเกิดภัยธรรมชาติ สิทธิและการละเมิดหรือการกระทำผิดสิทธิที่อาจเกิดขึ้นได้ วิธีการเข้าถึงข้อมูลทั่วไปที่ทันช่วงเวลาและเชื่อถือได้ จุดการติดต่อในภาวะฉุกเฉิน และสิ่งที่ต้องกระทำและที่ที่ต้องไปขณะเกิดภาวะวิกฤติขึ้น การสร้างทักษะให้กับผู้ย้ายถิ่นในการสื่อสารด้วยภาษาของรัฐปลายทาง และการเพิ่มความรู้ด้านการเงินขั้นพื้นฐานอาจจะกระตุ้นให้ผู้ย้ายถิ่นมีการเก็บออม ซื้อประกันชีวิตขนาดเล็ก และเตรียมตัวกับสถานการณ์ที่อาจเกิดโดยไม่คาดคิดมาก่อนได้ดียิ่งขึ้น

ตัวอย่างวิธีปฏิบัติ

- การฝึกอบรมผู้ย้ายถิ่นทั้งก่อนการเดินทางและภายหลังที่เดินทางถึงแล้วในเรื่องที่รวมถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิกฤติ
- การสื่อสารในเชิงบวกเกี่ยวกับผู้ย้ายถิ่น รวมถึงผู้ย้ายถิ่นที่เป็นแบบอย่างและการรณรงค์เพื่อส่งเสริมความอดทนต่อความแตกต่าง การไม่เลือกปฏิบัติ การไม่แบ่งแยกและความเคารพ
- ผลกระทบทางการเงิน รวมถึงการประกันชีวิต บัญชีออมทรัพย์และเงินกู้ด่วนที่มีเป้าหมายเพื่อสนองความต้องการของผู้ย้ายถิ่น รวมถึงผู้ย้ายถิ่นที่มีรายได้ต่ำ
- มาตรการที่เคารพ คุ้มครองและทำให้สิทธิมนุษยชนและแรงงานของผู้ย้ายถิ่นสมบูรณ์ รวมถึงการจัดการกับอุปสรรคที่กีดขวางความสามารถของผู้ย้ายถิ่นที่จะใช้สิทธิของพวกเขาอย่างเต็มที่
- บัตรประจำตัวผู้ย้ายถิ่นที่มีสถานภาพการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียนเพื่อส่งเสริมให้พวกเขาเข้าถึงบริการต่าง ๆ
- กระบวนการและการประกันคุณภาพการสรรหาแรงงานที่มีคุณธรรม และแผนการมอบประกาศนียบัตรแห่งความมีศีลธรรม
- ทางเลือกอื่น ๆ ที่ขึ้นอยู่กับชุมชนในการกักตัวผู้ย้ายถิ่น

แนวปฏิบัติ 4: รวมผู้ย้ายถิ่นไว้เป็นส่วนหนึ่งในการป้องกัน การเตรียมพร้อม และในระบบการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน

รัฐและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ มีกฎหมาย นโยบายและโปรแกรมในการป้องกัน การเตรียมพร้อมและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินเพื่อลดผลกระทบของภาวะวิกฤติต่าง ๆ การพิจารณาถึงการมีอยู่ของผู้ย้ายถิ่น ความเสี่ยงต่อการได้รับอันตรายและความต้องการที่เป็นไปได้ในด้านการมีกรอบการทำงานด้านการป้องกัน การเตรียมพร้อมและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน รวมถึงการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ (disaster risk reduction หรือ DRR) สามารถส่งเสริมความสามารถในการฟื้นตัวในกรณีที่เกิดภาวะวิกฤติหรือภัยธรรมชาติขึ้น กฎหมายและนโยบายที่ชัดเจนเรื่องการมีสิทธิของผู้ย้ายถิ่นในการได้รับความช่วยเหลือชนิดต่าง ๆ ในกรณีที่เกิดภาวะวิกฤติจะช่วยส่งเสริมความเชื่อมั่นขึ้น หากการมีอยู่ของผู้ย้ายถิ่นไม่เป็นที่ทราบกัน หรือไม่ได้อยู่รวมไว้ในการวางแผนอย่างพอเพียง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียก็อาจจะมองข้ามผู้ย้ายถิ่นที่ตนต้องตอบสนอง หากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่อาจจะตระหนักถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้ย้ายถิ่นมีความเสี่ยงในการได้รับอันตรายได้ เช่น อุปสรรคด้านภาษา สภาพการทำงานที่โดดเดี่ยว สถานภาพการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียน หรือความไม่ไว้วางใจหน่วยงานรัฐแล้ว การตอบสนองอาจจะไม่มีประสิทธิภาพ เมื่อกฎหมายและนโยบายไม่มีความชัดเจน การตอบสนองต่อผู้ย้ายถิ่นอาจเป็นสิ่งที่ไม่อาจคาดเดาได้และไม่พอเพียง

ผู้ย้ายถิ่นเองและประชาสังคมอาจอยู่ในฐานะที่ดีที่สุดที่จะช่วยเหลือรัฐและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ให้ได้ตระหนักถึงการมีอยู่ของผู้ย้ายถิ่น ความเสี่ยงต่อการได้รับอันตรายและความต้องการของตน ในลักษณะดังกล่าวนี้ การรวมเอาผู้ย้ายถิ่นและประชาสังคมไว้ในการพัฒนามาตรการการป้องกัน การเตรียมพร้อมและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินอาจจะเป็นประโยชน์ได้ การปฏิบัติดังกล่าวยังจะก่อให้เกิดความไว้วางใจระหว่างประชากรผู้ย้ายถิ่นและรัฐและผู้มีส่วนร่วมที่ไม่ใช่รัฐที่เป็นผู้จัดการการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่น

ผู้ย้ายถิ่นและประชาสังคมยังมีความสามารถและทรัพยากรที่พวกเขาสามารถก่อประโยชน์ให้กับการเตรียมพร้อมและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน ความสามารถทางภาษา ความรู้เรื่องประชากรผู้ย้ายถิ่นโดยตรง ความเข้าใจบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมภายในชุมชนของตน และความสามารถที่ทำให้เกิดความเชื่อมั่นต่อองค์กรรัฐและผู้มีส่วนร่วมอื่น ๆ ที่เพิ่มขึ้น เป็นสิ่งที่สามารถเสริมให้มากขึ้นได้ เพื่อที่จะสร้างสื่กระบบและแผนการที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ตัวอย่างวิธีปฏิบัติ

- หลักการที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมของผู้ย้ายถิ่นในการออกแบบและการนำระบบการป้องกัน การเตรียมพร้อมและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินไปปฏิบัติ
- การพิจารณารวมเอาผู้ย้ายถิ่นไว้ในกรอบการทำงานระดับชาติและท้องถิ่นในการป้องกัน การเตรียมพร้อมและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน รวมถึงการตระหนักถึงผู้ย้ายถิ่นในฐานะกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งที่มีความต้องการและความสามารถ
- การรับสมัครผู้ย้ายถิ่นให้ทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัครในกลไกการป้องกัน การเตรียมพร้อมและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน

แบบปฏิบัติ 5: ให้ผู้ย้ายถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผนรองรับภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้น และบูรณาการความต้องการและความสามารถของผู้ย้ายถิ่น

รัฐ นายจ้าง ผู้จัดการงานและบริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราว องค์กรระหว่างประเทศและประชาสังคมมีแผนและกระบวนการรองรับภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้น เพื่อตอบสนองต่อและบรรเทาความเสี่ยงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิกฤติ รัฐต้นทางหลายรัฐมีแผนรองรับภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นเพื่อช่วยเหลือพลเมืองของตนที่อยู่ต่างแดน หากไม่มีแผนรองรับภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นมาก่อน ก็ควรจะพัฒนาแผนนี้ขึ้นในช่วงระยะก่อนภาวะฉุกเฉินเพื่อให้มีเวลามากพอเพียงที่จะพิจารณาและทดสอบทางเลือกต่าง ๆ

แผนรองรับภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นอาจนำขึ้นมาพิจารณา ความต้องการอาจเป็นไปได้และความสามารถของผู้ย้ายถิ่น แผนควรคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าในเรื่องความต้องการในการย้ายที่พักอาศัย การอพยพ การสื่อสาร ที่พักพิงฉุกเฉิน การช่วยเหลือด้านอาหารและสิ่งของอื่น การดูแลสุขภาพ และการช่วยเหลือด้านจิตใจของผู้ย้ายถิ่น แผนควรกล่าวถึงวิธีการจำแนกและตอบสนองต่อความต้องการต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งของประชากรที่มีความเสี่ยงในการได้รับอันตราย เช่น บุตรของผู้ย้ายถิ่น ซึ่งรวมถึง เด็กที่ไม่มีผู้ใหญ่ดูแลอยู่ด้วยหรือที่ถูกแยกจากผู้ปกครอง บุตรของผู้ย้ายถิ่นที่มีสถานภาพการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียน ผู้ย้ายถิ่นที่เป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ ผู้ย้ายถิ่นสูงวัย และผู้ย้ายถิ่นที่ทุพพลภาพ แผนควรจะกล่าวถึงการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นที่อยู่ภายใต้การคุมตัว แผนรองรับภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นควรจะยืดหยุ่น ปฏิบัติการได้ ชัดเจนและนำไป

ใช้กับแรงผลักดันที่เกี่ยวข้องในระดับภูมิภาค ระดับประเทศและระดับท้องถิ่น

การรวมเอาผู้ย้ายถิ่นและประชาสังคมไว้เป็นส่วนหนึ่งในการเตรียมแผนรองรับภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นอาจจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ผู้ย้ายถิ่นและประชาสังคมสามารถจำแนกสถานการณ์ต่าง ๆ ที่วิธีการปฏิบัติที่มีเป้าหมาย เป็นสิ่งที่จำเป็นในการจัดการกับความต้องการเฉพาะด้านของผู้ย้ายถิ่น เช่น ความสามารถด้านภาษาที่ต้องการ นายจ้างและบริษัทจัดหางานและจัดหาแรงงานชั่วคราว ควรจะถูกรวมเป็นส่วนหนึ่งในแผนรองรับภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นเพื่อแรงงานต่างชาติและครอบครัวของพวกเขา

การปรับและทดสอบแผนรองรับภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นให้ทันสมัยอยู่เสมอ นั้น สามารถเป็นประโยชน์ในการจำแนกช่องโหว่และข้อบกพร่องในการปฏิบัติการต่อผู้ย้ายถิ่นได้ และเพื่อให้แน่ใจว่าฝ่ายที่รับผิดชอบกับการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นมีอำนาจและความสามารถจริง การวางแผนรองรับภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นที่กระทำร่วมกันระหว่างผู้ที่มีส่วนร่วมในการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินกับฝ่ายที่ทำงานกับประชากรผู้ย้ายถิ่นเป็นหลักนั้น สามารถส่งเสริมการแบ่งปันทรัพยากรและความเข้าใจเรื่องความเสี่ยง ประชากรผู้ย้ายถิ่นและสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานในท้องถิ่นร่วมกัน แผนรองรับภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นอาจรวมเอาโครงสร้างการจัดการภาวะวิกฤติ ที่จำแนกหน้าที่รับผิดชอบต่าง ๆ ของผู้มีส่วนร่วมฝ่ายต่าง ๆ ไว้

ตัวอย่างวิธีปฏิบัติ

- แผนรองรับภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายที่จะแบ่งปันทรัพยากรและความสามารถในการช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่น รวมถึงการดำเนินการทำแผนที่สินทรัพย์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย
- ระบบการเตือนภาวะฉุกเฉินที่เฝ้าสังเกตภาวะฉุกเฉินต่าง ๆ ในรัฐปลายทาง และสั่งการให้หน่วยงานรัฐลงมือปฏิบัติการบนพื้นฐานของความรุนแรงของภาวะฉุกเฉิน เช่น หน้าที่ในการอพยพผู้ย้ายถิ่น
- แผนการอพยพที่มีกฎและหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนในการดำเนินการอพยพ เช่น เอกสารที่ต้องการและคุณสมบัติในการอพยพ
- การทดสอบภาวะฉุกเฉินที่รวมผู้ย้ายถิ่น เพื่อทดสอบแผนรองรับภาวะฉุกเฉินฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้น และจำแนกอุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ
- แผนรองรับภาวะฉุกเฉินฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นของระหว่างหน่วยงาน ที่พิจารณาถึงความต้องการที่อาจเกิดขึ้นได้ของผู้ย้ายถิ่นในภาวะวิกฤติ

แนวปฏิบัติ 6: สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพกับผู้ย้ายถิ่น

ผู้ย้ายถิ่นจำเป็นต้องเข้าใจความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ที่เกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉิน สถานที่และวิธีการรับความช่วยเหลือ และวิธีการแจ้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียถึงความต้องการของตน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรหาช่องทางที่เหมาะสมเพื่อติดต่อสื่อสารกับผู้ย้ายถิ่น และเพื่อจำแนกความต้องการและความสามารถของผู้ย้ายถิ่น การที่จะสามารถทำสิ่งนี้ได้ต้องมีประสิทธิภาพนั้น รัฐ ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศและประชาสังคมควรจัดการเรื่องอุปสรรคด้านภาษา วัฒนธรรมและด้านอื่น ๆ ผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดจากภาวะฉุกเฉิน เช่น กระแสไฟฟ้าดับ ระบบอินเทอร์เน็ตและการติดต่อสื่อสารผ่านดาวเทียมล่ม และแม้กระทั่งการขโมยลงโทรศัพท์มือถือ (เช่น จากพวกลักลอบขนคนเข้าประเทศ) อาจขัดขวางหรือจำกัดการติดต่อสื่อสารกับผู้ย้ายถิ่น

ความพยายามในการติดต่อสื่อสารควรจะพิจารณาเรื่องความหลากหลายของผู้ย้ายถิ่นที่อาศัยอยู่ในรัฐปลายทาง วิธีการติดต่อสื่อสารที่หลากหลาย หลายครั้ง ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ สามารถช่วยให้ข้ามอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้มีการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพกับผู้ย้ายถิ่น ผู้ย้ายถิ่นเพศหญิงถือเป็นแรงงานที่ทำงานบ้านที่เป็นกลุ่มที่ใหญ่ที่สุดทั่วโลก เนื่องจากธรรมชาติของงานที่โดดเดี่ยว สตรีที่ทำงานบ้านมีความเสี่ยงในการได้รับอันตรายเรื่องการถูกล่วงละเมิดและถูกแสวงหาผลประโยชน์ในระดับสูงมาก ซึ่งรวมถึงการทารุณกรรมทางเพศและทางร่างกาย แรงงานที่ถูกบังคับและการถูกกักขังหน่วงเหนี่ยว ในช่วงเวลาของภาวะฉุกเฉิน ความเสี่ยงในการได้รับอันตรายยิ่งรุนแรงมากขึ้น และอาจเป็นเรื่องยากในการติดต่อกับพวกเขาด้วยช่องทางการติดต่อสื่อสารแบบเดิม ๆ ความกลัวที่จะถูกจับตัวได้ ถูกกักตัว หรือถูกส่งตัวกลับประเทศ อาจจะทำให้ผู้ย้ายถิ่นที่อยู่ในสถานการณ์การเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียนจากการเข้าถึงช่องทางการติดต่อสื่อสารที่มีอยู่ บุตรของผู้ย้ายถิ่นอาจไม่มีผู้ปกครองดูแลหรือถูกแยกตัวจากผู้ปกครอง พวกเขาได้รับข้อมูลและสื่อสารความต้องการได้หลายวิธีการมากกว่าผู้ใหญ่ ผู้ย้ายถิ่นสูงวัยบางครั้งขาดความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาของรัฐปลายทาง ผู้ย้ายถิ่นที่พิการอาจต้องการอักษรเบรลล์ เสียงช่วยบอกข้อมูล และที่คำนึงถึงความพิการ ในช่วงเวลาที่วุ่นวายที่ตามมาในช่วงเวลาภาวะฉุกเฉิน ผู้ย้ายถิ่นที่ถูกกักตัวอาจถูกมองข้าม ความพยายามต่าง ๆ ในการติดต่อสื่อสารกับผู้ย้ายถิ่น ควรจะคำนึงถึงสภาพที่ยากลำบากของผู้ย้ายถิ่นในสถานการณ์ต่าง ๆ

ช่องทางการติดต่อสื่อสารอาจใช้ประโยชน์จากสื่อสังคมออนไลน์ สถานที่ทางศาสนา และการเชื่อมโยงของผู้ย้ายถิ่นกับครอบครัวของตนและชุมชนในรัฐต้นทาง การทำรายการและรวมเอาผู้ย้ายถิ่นและประชาสังคมที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อทางศาสนาและอื่น ๆ ในการสร้างวิธีการติดต่อสื่อสาร และส่งเสริมความสามารถของผู้ย้ายถิ่นในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน สามารถช่วยอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารกับผู้ย้ายถิ่น ซึ่งรวมถึงกลุ่มผู้ย้ายถิ่นที่เข้าถึงได้ยากและเข้าร่วมได้ยาก แรงงานด้านสุขภาพหรือแรงงานที่ให้บริการช่วยเหลือภายในชุมชนผู้ซึ่งอาศัยอยู่ในชุมชนอยู่แล้วนั้น อาจจะสามารถติดต่อสื่อสารด้วยภาษาเดียวกันกับผู้ย้ายถิ่น และเข้าใจวัฒนธรรมต่าง ๆ ในชุมชนนั้น การให้พวกเขามีส่วนร่วมและการฝึกอบรมพวกเขาอาจเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการส่งต่อข้อมูลไปยังชุมชนต่าง ๆ ของผู้ย้ายถิ่น

ตัวอย่างวิธีปฏิบัติ

- ช่องทางการติดต่อสื่อสารทั้งแบบดั้งเดิมและสมัยใหม่ที่ทำหลายช่องทาง เพื่อเข้าถึงประชากรผู้ย้ายถิ่นที่มีความหลากหลาย และลดผลกระทบการรบกวนการติดต่อสื่อสารที่อาจเกิดขึ้นได้ให้น้อยที่สุด
- สื่อหลายสื่อในการติดต่อสื่อสารด้วยภาษาที่ผู้ย้ายถิ่นพูด ในระดับความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกัน เพื่อช่วยให้มีวิธีการต่าง ๆ ที่ผู้ย้ายถิ่นจะรับเอาข้อมูลไว้ได้ รวมถึงวิธีการที่บุคคลที่มีความทุพพลภาพจะเข้าถึงได้
- แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือและสื่อสังคมออนไลน์ในฐานะกลไกที่ประหยัด เป็นมิตรต่อผู้ใช้และเข้าถึงได้กว้างขวาง เพื่อส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาวะฉุกเฉินวิกฤต
- หมายเลขโทรศัพท์ที่ให้ความช่วยเหลือ สายด่วนและศูนย์บริการในฐานะวิธีการแบบดั้งเดิมที่เข้าถึงได้ อาจเป็นการช่วยอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารแบบทางเดียวหรือสองทางกับผู้ย้ายถิ่นได้
- การติดต่อสื่อสารโดยประชาสังคม โดยเฉพาะโดยเครือข่ายผู้ย้ายถิ่น ผู้พลัดถิ่น และผู้มีส่วนร่วมที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อทางศาสนากับผู้ย้ายถิ่นที่มีสถานภาพการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียนและสถานภาพอื่น ๆ ผู้ซึ่งอาจเข้าถึงได้ยาก

แนวปฏิบัติ 7: เสริมสร้างข้อตกลงความร่วมมือล่วงหน้าเพื่อใช้ประโยชน์ของความเข้มแข็งและส่งเสริมความไว้วางใจ

รัฐ ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศและประชาสังคมมักทำงานกับทรัพยากรน้อยกว่าที่จำเป็น ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละฝ่ายเหล่านี้มีทักษะ ทรัพยากรและความแข็งแกร่งที่ไม่เหมือนใคร การทำงานร่วมกันช่วยสร้างความเป็นหุ้นส่วนการจัดทำข้อตกลงและก่อตั้งความร่วมมือที่เป็นกิจวัตรที่ปรับปรุงการตอบสนองโดยรวมต่อผู้ย้ายถิ่นให้ดียิ่งขึ้น และลดความพยายามที่ซ้ำซ้อนลง การเตรียมการลักษณะนี้ควรจะมีการดำเนินงานตกลงกันก่อนภาวะวิกฤติหรือภัยธรรมชาติเกิดขึ้นในครั้งต่อไป เมื่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีโอกาสที่จะคาดคะเนความท้าทายที่อาจเกิดขึ้น และยกระดับทักษะและความแข็งแกร่งที่เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละฝ่ายขึ้น การวางแผนและการทำงานร่วมกันจะช่วยให้ใช้ทรัพยากรได้คุ้มค่ามากขึ้น ช่วยปรับปรุงความมีประสิทธิภาพของการตอบสนองให้ดียิ่งขึ้น และช่วยส่งเสริมความไว้วางใจระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้เกิดขึ้น การรวมเอาผู้ย้ายถิ่นและประชาสังคมไว้เป็นส่วนหนึ่งด้วยเนื่องจากเป็นผู้ที่มีความรู้ตรงในเรื่องความต้องการเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะและปัญหาที่ผู้ย้ายถิ่นต้องเผชิญ สามารถปรับปรุงความมีประสิทธิภาพของความพยายามที่จะคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลังประสบภาวะวิกฤติ ซึ่งรวมทั้งในระดับท้องถิ่น ชาติ ภูมิภาคและนานาชาติได้

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเตรียมบริการและทรัพยากรที่สำคัญที่จะเป็นที่ต้องการอย่างสูงในภาวะวิกฤติไว้ล่วงหน้าได้ อันได้แก่การขนส่ง ที่พักพิง อาหาร บริการด้านสุขภาพ และข้อมูลข่าวสารที่ทันท่วงทีและถูกต้อง การสร้างและดูแลรักษาช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างสถานทำการทางกงสุลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐบาลายทางนั้นถือเป็นสิ่งสำคัญ ช่องทางการติดต่อสื่อสารเหล่านี้ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในระหว่างเกิดวิกฤตการณ์

ตัวอย่างวิธีปฏิบัติ

- การเตรียมการในระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียก่อน เช่น รัฐและองค์กรระหว่างประเทศในเรื่องการตรวจสอบการแบ่งปันการใช้ทรัพยากร การติดตามหาครอบครัว และการใช้ผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ และบุคลากรที่ให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม
- ข้อตกลงระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายในเรื่องการโยกย้ายที่พักและการอพยพ ที่มีการวางแผนบทบาทและหน้าที่ให้ผู้ร่วมงานฝ่ายต่าง ๆ และมีการวางแผนทางการจัดสรรค่าใช้จ่ายต่าง ๆ
- ความร่วมมือข้ามแดนในด้านการเตรียมพร้อมรับมือภาวะฉุกเฉินวิกฤติ โดยพิจารณาเรื่องความต้องการเฉพาะด้านของผู้ย้ายถิ่น โดยเฉพาะในระดับท้องถิ่นเพื่อชุมชนที่ตั้งอยู่ระหว่างพรมแดนของสองประเทศ
- ข้อตกลงด้านความช่วยเหลือและการเป็นตัวแทนด้านกงสุลร่วมกัน เพื่อจัดการกับช่องโหว่ในสถานการณ์ที่รัฐไม่มีนักการทูตหรือกงสุลอยู่ในประเทศหรือมีความสามารถที่จำกัด

แนวปฏิบัติ 8: สร้างความสามารถและเรียนรู้กเรียนต่าง ๆ เพื่อการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินและการปฏิบัติภารกิจภายหลังภาวะวิกฤติ

ทรัพยากร เงินทุนและทักษะด้านเทคนิคที่มีจำกัดต่างส่งผลต่อความแข็งแกร่งทนทานของการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินและภาวะหลังวิกฤติได้ ความเข้าใจและการประเมินข้อจำกัดเหล่านี้เป็นขั้นแรกที่มีความสำคัญยิ่งต่อการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ การลงทุนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามความสามารถของคนที่ปรับปรุงการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินและการฟื้นตัวหลังภาวะวิกฤติของผู้ย้ายถิ่นนั้นเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

การสร้างความสามารถอาจเกี่ยวข้องกับหลายฝ่ายเช่น บริการการกงสุล การฝึกอบรมผู้ให้การตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน การจัดสรรทรัพยากร กลไกเงินทุน แผนการประกันภัย สินค้าและบริการเพื่อช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่น การจัดการด้านการเข้าเมืองและการข้ามพรมแดน และการโยกย้ายที่พักและการอพยพ หลาย ๆ ฝ่ายนี้เกี่ยวข้องกับทั้งในขั้นตอนที่กำลังเกิดภาวะฉุกเฉินและหลังเกิดภาวะวิกฤติ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรพิจารณาถึงการดำเนินการจัดการปัญหาที่อาจเกิดการบูรณาการขึ้นอีกครั้งหนึ่งกับผู้ย้ายถิ่น ครอบครัวและชุมชนของผู้ย้ายถิ่น การอำนวยความสะดวกเรื่องการเดินทางไปทำงาน การจัดการด้านรายได้และการเดินทางกลับเข้าเมืองอย่างปลอดภัย และสนับสนุนผู้ย้ายถิ่นให้เข้าถึงเงินค่าจ้าง ทรัพย์สินและสินทรัพย์ที่ยังคงมีเหลืออยู่ในรัฐปลายทาง

รัฐ ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศและประชาสังคมควรช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปรับปรุงความสามารถในการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินของตน การดำเนินการสนับสนุน การติดตามและการประเมินผล การสร้างเสริมความตระหนักรู้ รวมถึงการฝึกอบรม การแบ่งปันข้อมูล การสร้างการวิจัยและความรู้ และการสนับสนุนและการเรียนรู้จากกันและกัน ทั้งหมดนี้จะช่วยปรับปรุงความพยายามโดยรวมที่จะคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นได้

ตัวอย่างวิธีปฏิบัติ

- การฝึกอบรมและการสร้างความสามารถให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น วิธีที่มีประสิทธิภาพที่จะเข้าถึงผู้ย้ายถิ่นและจำแนกความเสี่ยงในการได้รับอันตรายและความต้องการของผู้ย้ายถิ่น
- การให้ทุนสนับสนุนเพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่น รวมถึงเงินงบประมาณ เงินกู้ยืมและแนวนโยบายการให้เงินทุน
- กลไกการส่งต่อที่แสดงรายละเอียดรายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่สามารถจัดการกับความต้องการของผู้ย้ายถิ่นที่แตกต่างกันได้
- การแลกเปลี่ยนระหว่างผู้ทำงานในการสร้างความสามารถและการเรียนรู้ในการจัดการกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่น
- การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่กรมการกงสุล เช่น ด้านการเก็บข้อมูลของพลเมืองและการจัดการด้านภาวะวิกฤติ รวมถึงการอพยพ
- การติดตามเฝ้าดูและการประเมินผลการตอบสนองต่อภาวะวิกฤติที่รวมถึงการวิเคราะห์การตอบสนองต่อผู้ย้ายถิ่น

II. การตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน

ระหว่างระยะภาวะฉุกเฉิน ตามทฤษฎีแล้วผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะเริ่มปฏิบัติการตามมาตรการการเตรียมพร้อมรับมือภาวะวิกฤติ ดังที่ได้อธิบายไว้ในหัวข้อก่อนหน้านี้ แต่ถึงจะได้เริ่มแล้วก็ตาม รัฐ ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศและประชาสังคมอาจจะจำเป็นต้องตัดสินใจและจัดการกับการเตรียมพร้อมเฉพาะหน้าในการจัดการกับความซับซ้อนที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้คาดการณ์ล่วงหน้ามาก่อน และตอบสนองต่อความต้องการต่าง ๆ ในขณะที่ภาวะฉุกเฉินวิกฤติก่อตัวขึ้น

แนวปฏิบัติ 9: สื่อสารอย่างเปิดเผย มีประสิทธิภาพและเป็นระยะกับผู้ย้ายถิ่น

ควรมีการเริ่มต้นระบบการสื่อสารที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการหลาย ๆ ครั้ง เมื่อภาวะวิกฤติหรือภัยธรรมชาติปะทุขึ้น ผู้ย้ายถิ่นควรได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องลักษณะของภาวะวิกฤติที่กำลังก่อตัวขึ้นและเรื่องวิธีการที่จะเข้าถึงความช่วยเหลือ นอกจากนี้ ผู้ย้ายถิ่นที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติมาก่อน มักจะมีความคิดที่ชัดเจนว่าจะปรับปรุงความปลอดภัยและสวัสดิภาพของตนได้อย่างไรในภาวะฉุกเฉิน พวกเขาสามารถให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับความเสี่ยง ความต้องการของท้องถิ่น และช่องโหว่ในการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่น

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถสื่อสารข้อมูลไปถึง และรับข้อมูลจากผู้ย้ายถิ่นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียฝ่ายอื่น การส่งข้อความซ้ำโดยใช้ช่องทางหลากหลายและโดยใช้สื่อต่าง ๆ (ภาพการ์ตูน เสียงและแผ่นพิมพ์) สามารถช่วยเผยแพร่ข้อมูลให้กว้างขึ้น สิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการเข้าถึงผู้ย้ายถิ่นที่มีสถานภาพการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียน ผู้ย้ายถิ่นที่ทำงานอยู่ในสภาพโดดเดี่ยวและห่างไกล และผู้ย้ายถิ่นที่ขาดการเข้าถึงทางเครือข่ายสังคมออนไลน์หรือเครือข่ายอื่น ๆ การสื่อสารและการมีส่วนร่วมกับตัวแทนผู้ย้ายถิ่นที่หลากหลาย รวมถึงกลุ่มผู้ย้ายถิ่นชายขอบจะช่วยปรับปรุงการประเมินความต้องการให้ดีขึ้นได้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายยังได้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารที่ทันเวลา ในขณะที่ภาวะวิกฤติก่อตัวขึ้นและปัญหาใหม่เกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น ในปัญหาความขัดแย้ง อาจเกิดการต่อสู้ขึ้นในพื้นที่ใหม่ ๆ และส่งผลกระทบต่อประชากรผู้ย้ายถิ่นอื่น ๆ ในภาวะภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว การเกิดแผ่นดินไหวตามอาจก่อให้เกิดความเสียหายใหม่ตามมา เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องประเมินรูปแบบภัยที่เปลี่ยนไปนี้ต่อ และปรับการตอบสนองต่อความต้องการที่เปลี่ยนไป

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ มักจะได้รับข้อมูลแบบส่วนตัวที่ไม่เหมือนใคร การแบ่งปันข้อมูลและความรู้เรื่องการก่อตัวของภาวะวิกฤติและความช่วยเหลือที่มีนั้น สามารถสนับสนุนความพยายามของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายที่จะคุ้มครองผู้ย้ายถิ่น และสามารถลดความสับสนที่อาจเกิดขึ้นได้ ตัวอย่างเช่น บางรัฐอาจได้รับข้อมูลข่าวสารบางด้านของความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติที่เป็นประโยชน์ต่อการแจ้งให้มีการปฏิบัติการโดยมีฝ่ายอื่น ๆ รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอาจเห็นคุณประโยชน์ในการพัฒนาการส่งข่าวสารที่สม่ำเสมอเรื่องความเสี่ยงและการปรับข้อมูลด้านสถานภาพให้ทันสมัยในระหว่างเกิดภาวะวิกฤติ

ตัวอย่างวิธีปฏิบัติ

- การปรับข้อมูลภาวะวิกฤติอย่างสม่ำเสมอในเรื่องสถานที่และวิธีการเข้าถึงความช่วยเหลือผ่านช่องทางการสื่อสารหลายช่องทางด้วยภาษาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ศูนย์กลางการให้บริการแบบยี่สิบสี่ชั่วโมงที่มีพนักงานพูดได้หลายภาษา และพนักงานที่ได้รับการฝึกอบรมในการให้ข้อมูลและบริการ

- การอุทิศการบริการในชุมชนผ่านอาสาสมัครและผู้มีส่วนร่วมระดับรากหญ้าเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเรื่องความเสี่ยง การขนส่งและความช่วยเหลือให้กับผู้ที่มีสถานภาพการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียนหรือผู้ที่ทำงานในสภาพโดดเดี่ยว
- ศูนย์ช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นที่จะเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ผู้ย้ายถิ่น
- ผู้ย้ายถิ่นในฐานะแหล่งข้อมูลข่าวสารถึงสภาพในท้องถิ่น ถึงแหล่งของการให้ความช่วยเหลือและปัญหา
- การสรุปและการปรับปรุงข้อมูลด้านสถานการณ์ให้ทันเวลาโดยผู้รับผิดชอบฝ่ายรัฐ

แนวปฏิบัติ 10: อำนวยความสะดวกแก่ผู้ย้ายถิ่นในการย้ายไปสู่ที่ปลอดภัย

ในความเร่งด่วนของภาวะวิกฤติหรือภัยธรรมชาติ ผู้ย้ายถิ่นก็เช่นเดียวกันกับประชากรอื่นอีกมากมายที่ได้รับกำลังได้ผลกระทบที่จะหาทางหลบหนีไปที่ที่ปลอดภัย โดยการย้ายที่พักภายในรัฐปลายทางไปยังพื้นที่ที่ไม่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตการณ์ โดยการข้ามชายแดนไปยังรัฐทางผ่านเพื่อพักพิงชั่วคราว หรือเดินทางกลับไปยังรัฐต้นทาง ภาวะวิกฤติจะส่งผลกระทบต่อการเข้าเมืองปกติ และรัฐอาจจะต้องแจ้งให้ทราบโดยชัดเจนว่าเหตุการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการเข้าเมืองอย่างไรบ้าง ผู้ย้ายถิ่นอาจต้องการความช่วยเหลือเพื่อไปยังยังสถานที่ปลอดภัย เอกสารประจำตัวและเอกสารเดินทางอาจถูกทำลาย สูญหายหรือทิ้งไว้ในช่วงความวุ่นวายหรือร้ายแรงของภาวะวิกฤติ ผู้ย้ายถิ่นบางราย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหยื่อของการค้ามนุษย์ หรือผู้ย้ายถิ่นที่อยู่ในสถานการณ์ที่ถูกเอารัดเอาเปรียบอื่น ๆ อาจถูกยึดเอกสารประจำตัวและเอกสารเดินทางไว้ ยิ่งไปกว่านั้น ผู้ย้ายถิ่นบางรายอาจเดินทางมายังรัฐปลายทางโดยไม่ได้รับอนุญาตและไม่มีเอกสารที่ถูกต้องใด ๆ

การเข้าถึงเอกสารประจำตัวและเอกสารเดินทางเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อผู้ย้ายถิ่นในการแสวงหาการข้ามชายแดนระหว่างประเทศ เพื่อหลบหนีอันตราย ผู้ย้ายถิ่นอาจต้องแสดงเอกสารนี้เพื่อที่จะหนีไปยังสถานที่ปลอดภัยภายในรัฐปลายทาง หรือเพื่อการได้รับความช่วยเหลือ รัฐต้นทางอาศัยเอกสารประจำตัวและเอกสารเดินทางเพื่อระบุความเป็นพลเมือง และเพื่อช่วยเหลือพลเมืองนั้นให้อพยพหรือเดินทางกลับบ้านเกิดของตน

ผู้ย้ายถิ่นที่มองหาสถานที่ปลอดภัยอาจพบกับอุปสรรคในการมีเอกสารครบตามความต้องการในการขอวีซ่า การมีวีซ่าเดินทางออกนอกประเทศ การชำระค่าเดินทางเข้าเมืองหรือการชำระค่าปรับในกรณีที่พักอาศัยเกินได้รับอนุญาต และทำตามความต้องการในการเข้าประเทศได้ (โดยเฉพาะในรัฐทางผ่าน) ความสามารถของผู้ย้ายถิ่นที่จะย้ายไปยังสถานที่ปลอดภัย อาจถูกจำกัดโดยวีซ่าที่ได้และการอนุญาตให้ทำงานที่อนุญาตให้จำกัดผู้ย้ายถิ่นให้อยู่ในพื้นที่เฉพาะบางพื้นที่หรือนายจ้างเฉพาะราย การยกเว้นข้อจำกัดหรือยกเว้นค่าปรับในกรณีที่ละเมิดข้อจำกัดในระหว่างความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ สามารถช่วยชีวิตผู้ย้ายถิ่นและปรับปรุงการเข้าถึงความช่วยเหลือของผู้ย้ายถิ่นได้ดียิ่งขึ้น

นอกเหนือไปจากอันตรายในภาวะวิกฤติที่ขัดขวางประชากรที่ได้รับผลกระทบทั้งหมดจากการอพยพหนี (จากพื้นที่ที่ไม่ปลอดภัย ทำออกนอกประเทศที่ถูกปิด ระบบสาธารณสุขในกรณีการคมนาคมขนส่งที่ถูกทำลาย) ผู้ย้ายถิ่นที่ถูกกักตัวนั้น เป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายอย่างยิ่ง หากผู้คุมของสถานที่ต้องขังหนีออกไปจากที่คุมขัง ผู้ย้ายถิ่นที่ถูกกักขังอยู่อาจไม่สามารถหนีจากอันตรายและเข้าถึงความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมได้

ตัวอย่างวิธีปฏิบัติ

- การละเว้นหรือยกเว้นเอกสารที่ต้องใช้ในการออก พักหรือเข้าเมือง

- การออกเอกสารให้ผ่านแดนได้และเอกสารแทนเอกสารประจำตัวและเอกสารเดินทางได้อย่างทันเวลา
- การใช้ทีมให้ความช่วยเหลือจากกงสุลที่บริเวณด่านชายแดน สนามบินหรือสถานที่รอลิขิตการเดินทางอื่น ๆ
- การจัดหาสถานภาพที่ได้รับการคุ้มครองชั่วคราวหรือการคุ้มครองทางด้านมนุษยธรรมเพื่อผู้ย้ายถิ่น
- แผนการอพยพสำหรับสถานที่คุมขังและสถานที่พักพิงผู้ย้ายถิ่น
- การสนับสนุนกับและระหว่างรัฐในการเปิดด่านชายแดนเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการโยกย้ายไปยังสถานที่ปลอดภัย

แบบปฏิบัติ 11: ให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมแก่ผู้ย้ายถิ่นโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ

ความพยายามร่วมกันที่จะคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นที่ติดอยู่ในประเทศที่กำลังประสบปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ ไม่มีสิ่งใดสำคัญไปกว่าการช่วยชีวิตและบรรเทาความทุกข์ยาก ควรมีการจัดหาความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมให้คนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ ซึ่งรวมถึงผู้ย้ายถิ่น บนพื้นฐานของความต้องการปราศจากการเลือกปฏิบัติ และโดยไม่คำนึงถึงสถานภาพการเข้าเมือง สัญชาติ กลุ่มชาติพันธุ์ เพศ วัย ความพิการ หรือคุณลักษณะที่แตกต่างอื่น ๆ

ผู้ย้ายถิ่นบางราย มีลักษณะเช่นเดียวกันกับพลเมืองที่ได้รับผลกระทบ คืออาจต้องการความช่วยเหลือเพื่อจัดการกับความจำเป็นและสถานการณ์เฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง แรงงานที่ทำงานบ้านและแรงงานอื่นที่ทำงานในสภาพโดดเดี่ยว ผู้ย้ายถิ่นที่มีสถานภาพการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียน และผู้ย้ายถิ่นที่ถูกกักขังนั้น อาจต้องการความช่วยเหลือเฉพาะด้านจาก รัฐ ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศและประชาสังคม ผู้ย้ายถิ่นบางรายอาจจะไม่เต็มใจเดินทางออกนอกรัฐปลายทางเนื่องจากภาระทางการเงินที่ทำให้หมดความสามารถ เพราะพวกเขาเป็นลูกหนี้ของผู้จัดการงานหรือของนายจ้าง ผู้ย้ายถิ่นอื่นอาจขาดการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่จำเป็นเพื่อการเดินทางออกนอกประเทศ เพราะถูกยึดเงินค่าจ้าง นายจ้างไม่สามารถหรือไม่เต็มใจจ่ายเพื่อให้เดินทางกลับ หรือพวกเขาทำงานในสถานภาพที่ถูกเอารัดเอาเปรียบ สตรีมีครรภ์ บุคคลทุพพลภาพและคนชราอาจประสบกับปัญหาการเคลื่อนย้าย

ความต้องการของผู้ย้ายถิ่นจะต้องไม่ตายตัวในช่วงของการเปลี่ยนแปลงสภาพของภาวะวิกฤติ เครือข่ายอาชญากรรมจัดตั้งอาจถือโอกาสเอารัดเอาเปรียบผู้ย้ายถิ่นชายขอบในช่วงภาวะวิกฤติ ซึ่งทำให้ความเสี่ยงต่อการได้รับอันตรายของพวกเขามีมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ที่รัฐต้นทางของผู้ย้ายถิ่นอาจบังคับให้พวกเขาต้องการลี้ภัยมากกว่าที่จะเดินทางกลับ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรจะแน่ใจว่ามีการเข้าถึงกระบวนการขอลี้ภัยในรัฐปลายทางหรือในรัฐทางผ่าน รัฐอาจพิจารณาจัดหารูปแบบการคุ้มครองช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรมแบบชั่วคราวหรือแบบอื่นในระหว่างหรือในการตอบสนองต่อปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ

ตัวอย่างวิธีปฏิบัติ

- กลไกการติดตามการอพยพย้ายที่เพื่อจำแนกการเคลื่อนย้ายและความต้องการของผู้ย้ายถิ่น
- ให้ความช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นตามแต่ละสถานการณ์ที่คำนึงถึงความต้องการที่อาจเกิดขึ้นจากเพศ วัย ความพิการ รสนิยมทางเพศ อัตลักษณ์และการแสดงออกทางเพศ สถานภาพการเข้าเมือง หรือลักษณะเฉพาะอื่น ๆ
- การประเมินเครื่องมือเพื่อกำหนดความเสี่ยงต่อการได้รับอันตรายและความต้องการเฉพาะด้านของผู้ย้ายถิ่น รวมถึงการคัดกรองเป็นพิเศษหาตัวบ่งชี้การค้ามนุษย์
- การปฏิบัติการที่มีเป้าหมายเพื่อคุ้มครองบุตรของผู้ย้ายถิ่น รวมถึงเด็กที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกจากผู้ปกครอง และบุตรที่ผู้ปกครองมีสถานภาพการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียน
- การบริการที่จะติดตามและทำให้สมาชิกในครอบครัวได้กลับมาอยู่ร่วมกันอีกครั้ง และจำแนกร่างของผู้ย้ายถิ่นที่เสียชีวิตและผู้ย้ายถิ่นที่ยังสูญหาย

- คณะที่ให้ความช่วยเหลือเคลื่อนที่ที่เข้าถึงและจัดหาความช่วยเหลือให้แก่ผู้ย้ายถิ่นที่ได้รับผลกระทบ
- การยกเลิกการบังคับใช้กฎหมายการเข้าเมืองออกจากการเข้าถึงบริการด้านความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงการช่วยเหลือชีวิต โดยเฉพาะกับผู้ย้ายถิ่นที่อาจไม่สะดวกใจในการติดต่อหน่วยงานรัฐ
- กลไกฟื้นฟูค่าแรงที่ยังค้างอยู่ของผู้ย้ายถิ่น

แบบปฏิบัติ 12: ตั้งกระบวนการส่งต่อที่ชัดเจนในหมู่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียบางรายมีอำนาจและทักษะเฉพาะตัวที่จะจัดการกับความต้องการของผู้ย้ายถิ่นต่าง ๆ กระบวนการส่งต่อสามารถช่วยให้ผู้ย้ายถิ่นที่มีความต้องการเฉพาะได้เข้าถึงทักษะต่าง ๆ นี้

ผู้ย้ายถิ่นที่เป็นเด็กเป็นตัวอย่างของกลุ่มที่ได้รับผลประโยชน์จากความช่วยเหลือของผู้ที่มีส่วนร่วมที่มีประสบการณ์ด้านสิทธิและการคุ้มครองเยาวชน ซึ่งรวมถึงจากการเป็นจุดสนใจในรัฐบาลต่าง ๆ การช่วยเหลือที่มุ่งเป้าไปยังแรงงานที่ทำงานบ้านหรือเหยื่อการค้ามนุษย์อาจได้รับประโยชน์จากความรู้และประสบการณ์ของผู้ให้การสนับสนุนหรือผู้เชี่ยวชาญในผู้ย้ายถิ่นกลุ่มนี้ ประชาสังคมเช่นผู้ย้ายถิ่น กลุ่มรากหญ้าและผู้ที่มีส่วนร่วมที่ตั้งอยู่บนหลักความเชื่อทางศาสนา อาจเป็นกลุ่มที่ดีที่สุดที่ได้รับการวางตัวให้เข้าถึงผู้ย้ายถิ่นที่มีสถานภาพการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียน สถานทำการทางกงสุลและองค์การระหว่างประเทศบางแห่งอาจมีอำนาจและความสามารถในการเข้าถึงข้อมูลประจำตัวและออกเอกสารประจำตัวและเอกสารเดินทางได้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นและระดับชาติของรัฐปลายทางมักจะเป็นกลุ่มที่ดีที่สุดที่จัดหาบริการที่จำเป็นต่าง ๆ และผู้ที่มีส่วนร่วมด้านการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมระหว่างประเทศควรจะพยายามจัดหาความช่วยเหลือผ่านระบบต่าง ๆ ในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรสร้างกระบวนการส่งต่อที่ทำให้เชื่อมั่นว่า ฝ่ายที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ย้ายถิ่นอ้างถึงการเป็นผู้ลี้ภัย ผู้ขอลี้ภัยและคนไร้รัฐต่อกลไกการคุ้มครองกลุ่มประชากรเหล่านี้ในระดับชาติและนานาชาติ

ตัวอย่างวิธีปฏิบัติ

- บัตรประจำตัวผู้ย้ายถิ่นและการประเมินผลผู้ย้ายถิ่นที่มีความต้องการเฉพาะด้านซึ่งต้องการการส่งต่อไปยังบริการและความช่วยเหลือต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว
- การส่งต่อผู้ลี้ภัย ผู้ขอลี้ภัยและคนไร้รัฐไปยังกลไกการคุ้มครองที่เกี่ยวข้อง
- การใช้ผู้เชี่ยวชาญไปยังรัฐปลายทางเพื่อจำแนก ประเมินและจัดการกับความต้องการของผู้ย้ายถิ่น .
- การส่งต่อผู้ย้ายถิ่นไปยังองค์การระหว่างประเทศและประชาสังคมที่มีประสบการณ์เฉพาะด้านการให้ความช่วยเหลือเหยื่อการค้ามนุษย์ ผู้ย้ายถิ่นเยาวชนและผู้ย้ายถิ่นที่มีความเสี่ยงในการได้รับอันตรายกลุ่มอื่น

แนวปฏิบัติ 13: โยกย้ายและอพยพผู้ย้ายถิ่นเมื่อจำเป็น

ในระหว่างภาวะวิกฤติบางครั้ง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอาจจะสามารถคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นที่อาศัยอยู่ในรัฐปลายทางได้ แต่อาจเป็นไปได้ไม่ได้เสมอไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ที่ผลของความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติครอบคลุมพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ขนาดใหญ่ ในพื้นที่ที่ไม่สามารถจัดการคุ้มครองในระดับท้องถิ่นได้ อาจเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องโยกย้ายผู้ย้ายถิ่นไปยังส่วนอื่น ๆ ของรัฐปลายทาง หรืออพยพพวกเขาไปยังรัฐทางผ่านหรือรัฐต้นทาง ผู้ย้ายถิ่นบางรายอาจเดินทางด้วยตัวเอง หลายรายอาจพึ่งพา รัฐ นายจ้าง ผู้จัดการงานหรือบริษัทหาแรงงานชั่วคราว องค์การระหว่างประเทศ ประชาสังคม และผู้ย้ายถิ่นอื่น ๆ เพื่อการสนับสนุนและการช่วยเหลือ

โดยทั่วไปถือว่าการอพยพเป็นสิ่งที่สุดท้ายที่จะกระทำ แต่เป็นสิ่งสำคัญยิ่งหากผู้ย้ายถิ่นไม่สามารถอยู่อาศัยได้อย่างปลอดภัยในที่ที่ตนอาศัยอยู่ และไม่สามารถโยกย้ายได้อย่างปลอดภัยไปยังส่วนอื่นของรัฐปลายทาง ในพื้นที่ที่แผนรองรับเหตุการณ์ฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นแบบสมบูรณ์และแนวปฏิบัติที่วางไว้ด้านการอพยพและการโยกย้ายผู้ย้ายถิ่นยังไม่พร้อมใช้ การจัดเตรียมซึ่งหน้าอาจเป็นสิ่งจำเป็นในการสื่อสารข้อมูลการอพยพ กำหนดคุณสมบัติในการอพยพ สร้างวิธีการอพยพ และเจรจาต่อรองกับรัฐทางผ่านและผู้ที่มีส่วนร่วมอื่น ๆ รัฐควรจะนำวิธีการป้องกันเฉพาะด้านไปปฏิบัติ โดยไม่คำนึงว่ารัฐนั้นหรือไม่ เพื่อให้แน่ใจว่าบุคคลที่เผชิญกับการข่มเหงรังแกหรืออันตรายร้ายแรงหรือสถานการณ์ถูกขู่เอาชีวิตและอื่น ๆ ในรัฐต้นทางของตนหรือรัฐอื่น รวมถึงผู้ลี้ภัยด้วย ได้รับการคุ้มครองต่อการถูกส่งตัวกลับไปยังที่ที่อาจได้รับอันตรายได้ คนไร้รัฐอาจต้องการความช่วยเหลือเฉพาะด้านเพื่อใช้ประโยชน์จากการเตรียมการอพยพ ความร่วมมือระหว่างรัฐ ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศ และประชาสังคมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการดำเนินการอพยพผู้ย้ายถิ่น สามารถ ตัวอย่างเช่น ปรับปรุงทรัพยากรเพื่อขนส่งผู้ย้ายถิ่นไปยังรัฐต้นทางที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคเดียวกัน

ตัวอย่างวิธีปฏิบัติ

- การอพยพผู้ย้ายถิ่นไปยังรัฐทางผ่านหรือรัฐต้นทางด้วยการยินยอมที่มีลายลักษณ์อักษร
- การสร้างเกณฑ์คุณสมบัติในการอพยพ
- ความร่วมมือในการอพยพระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย
- การอพยพหน่วยครอบครัวที่มีสมาชิกในครอบครัวจากหลายสัญชาติ
- การใช้บุคลากรจากสถานทำการทางกงสุลช่วยเหลือในการอพยพ

III. การปฏิบัติการหลังภาวะวิกฤติ

ในขณะที่การปฏิบัติการหลังภาวะวิกฤติมักถูกมองข้ามไปนั้น แต่มันกลับเป็นสิ่งสำคัญในการรับประกันว่าผู้ย้ายถิ่นสามารถกลับคืนสู่ชีวิตที่ปลอดภัย มีศักดิ์ศรีและทำประโยชน์ได้อีกครั้งหนึ่ง ลักษณะเฉพาะทางประชากรศาสตร์และลักษณะเศรษฐกิจสังคม ความเป็นอยู่ที่ดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ ประสบการณ์ในรัฐปลายทาง ทรัพยากรที่พวกเขาทิ้งเอาไว้ในพื้นที่ที่อยู่ในภาวะวิกฤติเป็นอย่างไรและทิ้งไว้กับอะไร และเหตุผลที่ทำให้พวกเขาย้ายถิ่นในตอนแรกนั้นจะส่งอิทธิพลในเรื่องความต้องการเฉพาะหน้าและในระยะยาวของผู้ย้ายถิ่น ความสามารถในการฟื้นตัวและความสามารถด้านอื่น ๆ ความพยายามที่มุ่งจัดการกับความต้องการของผู้ย้ายถิ่นภายหลังภาวะวิกฤติ ไม่ว่าจะส่งพวกเขากลับรัฐต้นทาง หรือยังคงอยู่ในรัฐปลายทาง หรือเดินทางไปอื่นนั้น ควรพิจารณาถึงผลที่จะกระทบกับครอบครัว ชุมชนและสังคมของผู้ย้ายถิ่นเอาไว้ด้วย

แนวปฏิบัติ 14: จัดการกับความต้องการเร่งด่วนของผู้ย้ายถิ่น และสนับสนุนผู้ย้ายถิ่นให้สร้างชีวิตขึ้นใหม่

การถูกย้ายจากที่อยู่และการไม่สามารถดำเนินชีวิตโดยปกติต่อไปได้อันเกิดจากความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติอาจมีผลต่อสิ่งที่สำคัญและรุนแรงต่อความสวัสดิภาพทางเศรษฐกิจสังคมของผู้ย้ายถิ่นและครอบครัว แรงงานต่างชาติมักจะเลี้ยงดูตนเอง ครอบครัว และเครือญาติ ไม่ว่าพวกเขาจะอาศัยอยู่ด้วยกันในรัฐปลายทางหรือในรัฐต้นทางก็ตาม ความขัดแย้งและภัยธรรมชาติอาจยับยั้งการไหลเข้าของรายได้มายังผู้ย้ายถิ่นทำให้จำนวนเงินที่ส่งกลับไปเลี้ยงดูครอบครัว อาจลดลง เครื่องอำนวยความสะดวกทางเทคนิคในการส่งเงินอาจหยุดชะงัก การลดค่าเงินและอัตราแลกเปลี่ยนอาจส่งผลกระทบต่อการออมและทรัพยากรของผู้ย้ายถิ่น โอกาสในการศึกษาสำหรับผู้ย้ายถิ่นที่เป็นนักเรียนอาจจะจำกัดอย่างไม่มีกำหนด ความเกลียดกลัวชาวต่างชาติและการเลือกปฏิบัติต่อผู้ย้ายถิ่นอาจเพิ่มขึ้น สภาพภายหลังภาวะวิกฤติในรัฐปลายทางและในรัฐทางผ่านอาจทำให้การลักลอบค้ามนุษย์และการเตรียมการแสวงหาผลประโยชน์จากผู้ย้ายถิ่นเพิ่มมากขึ้น

ผู้ย้ายถิ่นและครอบครัวที่เดินทางกลับไปยังรัฐต้นทางภายหลังการพักอาศัยในรัฐปลายทางมาเป็นเวลานาน อาจประสบกับความลำบากในการหางาน การหาที่พักอาศัยและการกลับเข้าสู่สังคมอีกครั้ง การกลับเข้าสู่สังคมอีกครั้งอาจเป็นเรื่องยาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเหยื่อการค้ามนุษย์ ผู้ย้ายถิ่นที่มีประสบการณ์กับความรุนแรงทางเพศ เด็กที่เกิดจากผู้ย้ายถิ่นในรัฐปลายทางที่ไม่มีประสบการณ์ทางวัฒนธรรมในรัฐต้นทางของบิดามารดา และผู้ย้ายถิ่นที่อยู่ต่างแดนมาเป็นระยะเวลานาน การช่วยเหลือที่เป็นไปได้นั้นรวมถึงการช่วยเหลือทางการเงินเพื่อจัดการกับความต้องการขณะนั้น การให้คำปรึกษาด้านจิตใจและสังคม การบริการด้านสุขภาพ การฝึกฝนทางร่างกาย บริการตามหาครอบครัว การช่วยทวงค่าจ้างที่ยังเหลืออยู่ สินทรัพย์และทรัพย์สิน ค่าชดเชยความสูญเสีย และอื่น ๆ อีกมากมาย ความพยายามในการสร้างรายได้ให้กับผู้ย้ายถิ่นอีกครั้งหนึ่งหลังกลับมาถึงรัฐต้นทางนั้นอาจรวมถึงการให้ประกาศนียบัตรและการให้ความสำคัญเรื่องทักษะ การศึกษาและการฝึกอบรมที่ได้จากต่างประเทศ ผู้ย้ายถิ่นหลายรายอาจหาโอกาสเรียนรู้ทักษะใหม่ ๆ ภายหลังเดินทางกลับรัฐต้นทาง ด้วยเหตุผลหลายประการ รวมถึงการมีรายได้อย่างเดิมอีกครั้งหนึ่ง ผู้ย้ายถิ่นรายอื่น ๆ อาจหาโอกาสเดินทางกลับไปยังรัฐปลายทางภายหลังที่ภาวะวิกฤติสงบแล้ว หรือย้ายถิ่นไปยังประเทศอื่น

ผู้ย้ายถิ่นที่ยังพักอาศัยในรัฐปลายทางอาจประสบความลำบากในการกลับไปใช้ชีวิตอย่างเดิมอีกครั้ง พวกเขาจะต้องการบริการให้ความช่วยเหลืออย่างเดียวกันกับผู้ย้ายถิ่นที่เดินทางกลับไปยังรัฐต้นทาง เช่น ความช่วยเหลือด้านการเงิน การบริการด้านสุขภาพ การให้คำปรึกษาด้านจิตใจและสังคมและอื่น ๆ บริการตามหาครอบครัว การช่วยทวงค่าจ้างที่ยังเหลืออยู่ สินทรัพย์และทรัพย์สิน และความพยายามในการสร้างรายได้อีกครั้ง การจ้างงานและโอกาสทางการศึกษา เช่นเดียวกันกับพลเมืองทั่วไป ความต้องการของผู้ย้ายถิ่นภายหลังภาวะวิกฤติควรจะถูกถือเป็นปัจจัยหนึ่งในแผนและโปรแกรมฟื้นฟู

ของรัฐปลายทางในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ รัฐอาจตัดสินใจบทวนกฎการเข้าเมืองและการขอวีซ่าเพื่อให้ผู้ย้ายถิ่นที่ปรารถนาจะพักอาศัยอยู่ในรัฐปลายทางมีอิสระที่จะกระทำได้อย่างถูกกฎหมาย ความพยายามที่ส่งเสริมความสามัคคีของผู้ย้ายถิ่นผู้ที่ยังคงพักอาศัยอยู่ในรัฐปลายทางที่มีต่อชุมชนและสังคมที่ตนอาศัยอยู่ จะช่วยบรรเทาทัศนคติความเกลียดกลัวต่างชาติและการเลือกปฏิบัติให้น้อยลง

ตัวอย่างวิธีปฏิบัติ

- เข้าถึงวิธีเยียวยาที่จะฟื้นฟูสิทธิและทรัพย์สินที่สูญหายไป ค่าแรงที่ยังค้างอยู่ เงินบำนาญและผลประโยชน์อื่น ๆ
- การให้ผู้ย้ายถิ่นมีส่วนร่วมในความพยายามฟื้นฟูบูรณะของรัฐปลายทาง
- ขั้นตอนการตรวจคนเข้าเมืองที่มีความยืดหยุ่นเพื่อให้ผู้ย้ายถิ่นสามารถรักษาสถานภาพการเข้าเมืองอย่างถูกกฎหมายไว้ได้
- การลงทะเบียน การประเมินและการให้ความสำคัญของความต้องการและทักษะของผู้ย้ายถิ่นที่เดินทางกลับไปยังรัฐต้นทาง
- การสนับสนุนช่วยเหลือการกลับเข้าสู่สังคมอีกครั้งหนึ่งโดยทันที รวมถึงการให้ความช่วยเหลือด้านการเงินและการแพทย์
- การให้ความช่วยเหลือการทำให้มีรายได้และการจ้างงานอีกครั้งหนึ่ง รวมถึงการให้ความช่วยเหลือด้านการย้ายถิ่นอีกครั้ง
- กลไกการให้ประกาศนียบัตรด้านทักษะ การศึกษาและการฝึกอบรมที่ได้มาจากต่างประเทศ

แนวปฏิบัติ 15: สนับสนุนชุมชนที่รับผู้ย้ายถิ่น

การดูแลช่วยเหลือควรจะจัดการกับผลกระทบต่อชุมชนในรัฐต้นทางที่ผู้ย้ายถิ่นเดินทางกลับไป ในรัฐปลายทางที่ผู้ย้ายถิ่นอพยพออกมา หรือในรัฐทางผ่านที่ผู้ย้ายถิ่นใช้พวยพ่วน ชุมชนเหล่านี้อาจขาดทรัพยากร บริการและสาธารณูปโภคที่เพียงพอที่จะช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่น หากผู้ย้ายถิ่นได้รับความช่วยเหลือที่แยกออกไปจากสมาชิกชุมชนรัฐปลายทาง มุมมองที่เกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาที่ให้สิทธิพิเศษอาจก่อให้เกิดหรือทำให้ความตึงเครียดเพิ่มขึ้นและนำไปสู่การเลือกปฏิบัติ การตีเคียนหรือการแยกออกจากสังคม วิธีการปฏิบัติที่หลังภาวะวิกฤติที่รวมเอาความต้องการของชุมชนเจ้าบ้านเข้าไว้ด้วย มักจะประสบความสำเร็จมากกว่าการปฏิบัติการที่พุ่งเป้าไปที่ผู้ย้ายถิ่นและครอบครัวของผู้ย้ายถิ่นแต่ฝ่ายเดียว วิธีการปฏิบัติดังกล่าวสามารถส่งเสริมความมั่นคงและความยืดหยุ่นระหว่างสมาชิกในกลุ่มของชุมชนและสังคมในระยะยาวได้ สิ่งนี้อาจเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งหากผู้ย้ายถิ่นและชุมชนในรัฐปลายทางยังคงจัดการกับผลกระทบของวิกฤตการณ์อีกเป็นเวลาหลายปีต่อจากวิกฤตการณ์นั้นสงบลงแล้ว

การเดินทางกลับไปยังรัฐต้นทางของผู้ย้ายถิ่นจำนวนมากนั้น หากไม่ได้มีการจัดการอย่างเหมาะสมแล้ว อาจนำไปสู่ผลกระทบด้านการพัฒนาที่เป็นผลลบได้ ซึ่งรวมถึงการสูญเสียการสูญเสียเงินให้ครอบครัว การว่างงานและการทำงานต่ำระดับ ความกดดันด้านสาธารณูปโภค ทรัพยากร บริการต่าง ๆ (รวมถึง น้ำ ไฟฟ้า การจัดการขยะ การศึกษา สุขอนามัย ที่อยู่อาศัยและการคมนาคมขนส่ง) และความยากจนที่เพิ่มขึ้น ทั้งหมดนี้อาจทำให้เกิดความตึงเครียดทางสังคมที่กว้างขึ้นได้ เช่นเดียวกันเพื่อผู้ย้ายถิ่นกลุ่มใหญ่อพยพหรือเดินทางออกจากรัฐปลายทางอย่างเร่งด่วน อาจก่อให้เกิดการขาดแคลนทักษะและแรงงานขึ้นในรัฐปลายทาง ในขณะที่ผู้ย้ายถิ่นพำนักในรัฐทางผ่าน หากพวกเขาอยู่อย่างไม่ได้ทำอะไรเป็นระยะเวลานานโดยปราศจากการเข้าถึงกลุ่มสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ การพำนักของพวกเขาอาจเป็นภาระกับสาธารณูปโภคและบริการของท้องถิ่นได้

การโยกย้ายถิ่นที่มีการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพนั้นสำคัญเมื่อภัยธรรมชาติหรือปัญหาความขัดแย้งเริ่มต้นเกิดขึ้น รัฐปลายทางอาจต้องการสนับสนุนให้ผู้ย้ายถิ่นกลับมาให้เร็วที่สุดเพื่อช่วยเหลือในการซ่อมแซมหรือกระตุ้นเศรษฐกิจท้องถิ่น และต่อลักษณะนี้อาจทำให้มีทางเลือกของวีซ่าที่ยืดหยุ่นมากขึ้นเพื่อส่งเสริมให้ผู้ย้ายถิ่นเดินทางกลับมายังรัฐปลายทาง รัฐต้นทางอาจเห็นคุณค่าในการอำนวยความสะดวกในการจ้างงานผู้ย้ายถิ่นในต่างแดนในการปฏิบัติการและการฟื้นฟูหลังภาวะวิกฤติ

ตัวอย่างวิธีปฏิบัติ

- การวิเคราะห์ผลกระทบทางเศรษฐกิจสังคมในระยะสั้น กลางและยาวของการกลับมาภายหลังภาวะวิกฤติ ในระดับท้องถิ่นและระดับชาติทั้งในรัฐต้นทางและรัฐปลายทาง
- การส่งเสริมการอุทิศตนให้เกิดประโยชน์ของผู้ย้ายถิ่นในต่างแดนผ่านการใช้มาตรการต่าง ๆ เช่น การจับคู่การให้เงินทุนและการละเว้นภาษีศุลกากรเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกแก่การช่วยเหลือทั้งที่เป็นเงินและเป็นสิ่งของ
- การรวมเอาความต้องการของผู้ย้ายถิ่นที่เดินทางกลับไว้ในแผนการพัฒนาของรัฐต้นทาง
- การมีส่วนร่วมของและการสนับสนุนช่วยเหลือแก่ประชากรในรัฐปลายทางผ่านการให้คำปรึกษาและการช่วยเหลือแบบครอบคลุม
- โปรแกรมการเชื่อมกันทางสังคมที่กล่าวถึงผู้ย้ายถิ่น เครือข่ายผู้ย้ายถิ่น และชุมชนในรัฐปลายทางเพื่อป้องกันและบรรเทาความตึงเครียดและส่งเสริมการกลับเข้าร่วมกลุ่มสังคมอีกครั้ง

វិវត្តន៍



วิธีปฏิบัตินี้เป็นทางเลือกบางอย่างที่แสดงให้เห็นวิธีที่รัฐ ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศและประชาสังคมสามารถนำแนวปฏิบัติไปใช้ วิธีปฏิบัตินี้ตั้งอยู่บนวิธีปฏิบัติและคำแนะนำที่มีอยู่เพื่อการปฏิบัติการใหม่ แนวปฏิบัติจัดหาตัวอย่างวิธีการที่แตกต่างกันที่จัดการเรื่องการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลังประสบปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติในเรื่องการเตรียมพร้อมรับมือภาวะวิกฤติ การตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน และระยะต่างภายหลังภาวะวิกฤติ เช่นเดียวกับหัวข้อหลักการและแนวปฏิบัติ วิธีปฏิบัติเป็นเรื่องของความสมัครใจและไม่มีการบังคับ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถปรับใช้ให้เข้ากับบริบท ลำดับความสำคัญและความสามารถเฉพาะด้านได้

วิธีปฏิบัตินี้ควรอ่านภายหลังได้อ่านพิจารณาหัวข้อหลักการและแนวปฏิบัติแล้ว วิธีปฏิบัติจัดหัวข้อตามแนวปฏิบัติที่จะนำไปใช้ ภายใต้แนวปฏิบัติแต่ละแนว วิธีปฏิบัติจำแนกตามผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อให้สัมพันธ์กับผู้ที่มีส่วนร่วมที่น่าจะเป็นฝ่ายที่น่าวิธีปฏิบัตินั้น ๆ ไปใช้

มีการจัดผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามประเภทดังต่อไปนี้ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย รัฐ รัฐบาลทาง รัฐต้นทาง รัฐทางผ่าน ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศและประชาสังคม กลุ่ม “ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย” ได้รวมเอาวิธีปฏิบัติที่ใช้ได้มากกว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่อาจไม่เข้ากับทั้งหมดทุกฝ่าย วิธีปฏิบัติที่อยู่ในกลุ่ม “องค์กรระหว่างประเทศ” และ “ประชาสังคม” ไม่จำเป็นที่จะต้องเกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดที่อยู่ภายในกลุ่มนี้

ในบางกรณีที่เกี่ยวข้องกัน วิธีปฏิบัติที่คล้ายคลึงกันจะรวมกันอยู่ในหลาย ๆ ระยะ หลาย ๆ แนวปฏิบัติ หรือภายในกลุ่มผู้มีส่วนร่วม นอกไปจากนี้ วิธีปฏิบัติหลายวิธีที่ได้อธิบายไว้ในระยะก่อนภาวะวิกฤติไม่ได้กล่าวซ้ำในระยะฉุกเฉินหรือระยะหลังภาวะวิกฤติ ตามสมมติฐานว่าจำเป็นอยู่เองที่จะต้องเริ่มและนำวิธีปฏิบัติที่นั้น ๆ ไปใช้อยู่แล้วในระยะหลัง ๆ เหล่านั้น

โครงการ MICIC ได้รวบรวมวิธีปฏิบัติที่มีอยู่ในขอบเขตที่กว้างที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้แบ่งปันประสบการณ์ผ่านการให้คำปรึกษาหารือหรือในเหตุการณ์อื่นและการนำเสนอให้พิจารณา วิธีปฏิบัติที่มีอยู่เหล่านี้หลาย ๆ วิธี มีลิงค์และข้อมูลติดต่อเพื่อติดต่อกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียฝ่ายนั้นโดยตรง สามารถดูข้อมูลห้องสมุดออนไลน์ได้ที่ <http://micicinitiative.iom.int/>

I. วิธีปฏิบัติเพื่อสนับสนุนการเตรียมพร้อมรับมือภาวะวิกฤติ

วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติ 1 ไปใช้:
ตามรอยข้อมูลความขัดแย้งและภัยธรรมชาติ และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ย้ายถิ่น

รัฐ

การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเรื่องภัยธรรมชาติและความขัดแย้ง

รัฐเก็บข้อมูล วิเคราะห์และเผยแพร่ความรู้เรื่องภัยธรรมชาติและความขัดแย้งและเรื่องความเสี่ยงที่ชุมชนต่าง ๆ ได้เผชิญ รัฐสามารถใช้ข้อมูลดังกล่าวพัฒนาและส่งข้อความเตือนไปยังพลเมืองและผู้ย้ายถิ่นเพื่อเตรียมพร้อมในเหตุการณ์วิกฤติ รัฐอาจได้ข้อมูลจากรัฐอื่น ๆ และพัฒนาความเข้าใจร่วมกันเรื่องความเสี่ยง โดยการสร้างข้อตกลงความร่วมมือ การเข้าถึงและการใช้ข้อมูลและข่าวสารระดับทวีภาคี ระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ

รัฐปลายทาง

การสร้างแผนที่โอกาสเสี่ยงภัยธรรมชาติของผู้ย้ายถิ่น

การเข้าใจผลกระทบของภัยธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้นกับชุมชนและทรัพยากร รวมถึงชุมชนและสินทรัพย์ของผู้ย้ายถิ่น จะทำให้การเตรียมพร้อมรับมือมีประสิทธิภาพและมีเป้าหมายมากขึ้น การเก็บและการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่องโอกาสเสี่ยงภัยธรรมชาติของผู้ย้ายถิ่นอาจตั้งอยู่บนหลักการดังนี้:

- การรวบรวมสะสมแหล่งข้อมูลเรื่องโอกาสเสี่ยงต่อภัยธรรมชาติที่มีอยู่ รวมถึงแผนที่ ฐานข้อมูลความสูญเสียจากภัยธรรมชาติ แผนที่ความเสี่ยงและข้อมูลการมีอยู่ของผู้ย้ายถิ่น รวมถึงข้อมูลการเดินทางเข้าเมืองและข้อมูลจากนายจ้าง ผู้จัดการงาน บริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราวและบริษัทท่องเที่ยว
- การวิเคราะห์หลายระดับที่รวมถึงการประเมินการกระจายตัวของผู้ย้ายถิ่นทั่วประเทศและระดับท้องถิ่น โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีการเดินทางเข้าเมืองสูง
- การพิจารณาแนวโน้มทั้งในระยะยาว ตามฤดูกาล ทุกอาทิตย์และทุกวันให้เป็นองค์ประกอบสำคัญอันหนึ่งของการมีอยู่และการกระจายตัวของผู้ย้ายถิ่น
- การทำงานร่วมกันในหมู่ผู้ที่มีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องกัน รวมถึงหน่วยงานด้านการจัดการภัยพิบัติ การเดินทางเข้าเมืองและการกงสุล

ลักษณะเฉพาะของผู้ย้ายถิ่นในการประเมินโอกาสที่จะได้รับอันตรายจากภัยธรรมชาติ

เพื่อที่จะเข้าใจผลกระทบจากภัยธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ย้ายถิ่น การประเมินความเสี่ยงควรจับเอาลักษณะเฉพาะของผู้ย้ายถิ่นที่มีโอกาสได้รับอันตรายขณะเผชิญกับภาวะวิกฤตินั้น ๆ อันรวมถึง:

- การเก็บและการวิเคราะห์ความสูญเสียจากภัยธรรมชาติในอดีตเพื่อจำแนกแบบแผนของโอกาสที่จะได้รับอันตรายในชุมชนที่มีการเดินทางเข้าเมืองสูงและได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ
- บุคลากรข้อมูลด้านความสามารถทางภาษา สถานภาพการเข้าเมือง สถานที่ติดต่อสื่อสาร เครือข่ายท้องถิ่น และวิธีปฏิบัติ

ที่ผู้ย้ายถิ่นตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินเข้าเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องมือการประเมินโอกาสที่จะได้รับอันตรายและความเสี่ยง และวิเคราะห์ว่าปัจจัยดังกล่าวช่วยลดการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ทรัพยากรหรือการคุ้มครองในระหว่างเกิดภัยพิบัติหรือไม่และอย่างไร

การประเมินความเสี่ยงที่ใช้ชุมชนเป็นหลัก

ประชากรที่มีความเสี่ยง รวมถึงผู้ย้ายถิ่นนั้นสามารถช่วยก่อให้เกิดการประเมินความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติได้ และควรจะถูกรวบรวมไว้ใน การจำแนกความเสี่ยง โอกาสที่จะได้รับอันตรายและความสามารถด้านต่าง ๆ ที่ใช้ชุมชนเป็นหลักเพื่อเก็บ และรวบรวมข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องนั้นใช้ค่าใช้จ่ายต่ำ ช่วยก่อให้เกิดความเข้าใจแบบแผนท้องถิ่นอย่างละเอียด และส่งเสริมความตระหนักเรื่องความเสี่ยงภายในชุมชน ดังกล่าวอาจรวมถึงต่อไปนี้:

- จัดผู้ย้ายถิ่นหรือตัวแทนผู้ย้ายถิ่นให้ประเมินความเสี่ยงต่อภัยธรรมชาติและแน่ใจว่าพวกเขาเข้าใจและสนับสนุนจุดประสงค์ของแบบฝึกหัดนี้
- ส่งเสริมการเจรจาในวงกว้าง โดยเฉพาะกับผู้ย้ายถิ่นและชนกลุ่มน้อยอื่น ๆ ที่อาจจะเป็นกลุ่มชายขอบ
- พิจารณาและส่งเสริมความสามารถในท้องถิ่นเพื่อลดการเกิดความเสี่ยง
- เคารพมุมมองของชุมชนในการให้คำนิยามของการปฏิบัติการตามลำดับความสำคัญและติดตามผล
- เคารพความหลากหลายทางภาษา วัฒนธรรมและวิธีการติดต่อสื่อสารในหมู่ผู้ย้ายถิ่น

การรวมเอาการสังเกตของผู้ย้ายถิ่นไว้ใน การเฝ้าติดตามภาวะวิกฤติ

ในการจัดตั้งระบบการเฝ้าติดตามและพยากรณ์นั้น ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถนำเอาการเฝ้าสังเกตที่ใช้ชุมชนผู้ย้ายถิ่นเป็นหลัก ในการรวมเอาข้อมูลข่าวสารของผู้ย้ายถิ่นไว้ด้วยนั้น รัฐอาจจะ:

- เดินทางไปยังชุมชนผู้ย้ายถิ่นเพื่ออธิบายถึงระบบการเตือนภัยล่วงหน้าและเชิญชวนให้ผู้ย้ายถิ่นมาเข้าร่วม
- จัดฝึกอบรมเรื่องการตระหนักถึงตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับการเตือนภัยธรรมชาติและปัญหาความขัดแย้งล่วงหน้า โดยเฉพาะตัวบ่งชี้ที่ผู้ย้ายถิ่นอาจมีความรู้เป็นพิเศษ (เช่น การเพิ่มขึ้นของการทำร้ายร่างกายชนส่วนน้อยที่เพิ่มมากขึ้น)
- สามารถให้ผู้ย้ายถิ่นจัดหาข้อมูลข่าวสารเตือนภัยล่วงหน้าด้วยภาษาของตนเอง

ระบบการเตือนภัยล่วงหน้าและระบบแจ้งเตือนภัยธรรมชาติที่ปรับให้เข้าถึงผู้ย้ายถิ่น

ระบบการเตือนภัยล่วงหน้าในรัฐปลายทางควรจะปรับให้สามารถแก้ไขสภาพการที่ผู้ย้ายถิ่นมีโอกาสได้รับอันตรายได้ เช่น ความสามารถทางภาษาที่มีอยู่จำกัด การขาดความเชื่อมั่นในองค์กรของรัฐ ความแตกต่างเรื่องการตระหนักถึงและมุมมอง ความเข้าใจเรื่องความเสี่ยง และความแตกต่างในการเข้าถึงช่องทางสื่อและการติดต่อสื่อสาร การปรับระบบการเตือนภัยล่วงหน้าไปใช้ รัฐสามารถที่จะ:

- แปลคำเตือนเป็นภาษาต่าง ๆ ที่ผู้ย้ายถิ่นพูดโดยการแปลอัตโนมัติหรือโดยการใช้แรงงานที่พูดได้สองภาษาหรือใช้นักแปล
- ปรับคำเตือนให้ใช้ภาษาที่ง่ายและชัดเจน หลีกเลี่ยงคำและสำนวนที่ผู้ย้ายถิ่นอาจไม่เข้าใจ และจัดหาข้อมูลข่าวสารเฉพาะด้านว่าผู้ย้ายถิ่นสามารถเข้าถึงความช่วยเหลือและบริการต่าง ๆ ได้อย่างไร
- ใช้ช่องทางสื่อและการติดต่อสื่อสารที่ผู้ย้ายถิ่นใช้และเข้าถึงได้ รวมถึงช่องทางดังกล่าวของรัฐต้นทาง
- เผยแพร่และทำให้คำเตือนถูกต้องในระดับท้องถิ่น รวมถึงการเยี่ยมบ้านหรือการยืนยันคำเตือนโดยผู้มีส่วนร่วมที่ผู้ย้ายถิ่นเชื่อถือ

รัฐต้นทาง

กลไกการแบ่งปันการวิเคราะห์เรื่องปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

รัฐต้นทางสามารถเฝ้าติดตามและประเมินความเสี่ยงของพลเมืองในต่างแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพุ่งจุดสนใจไปยังประเทศที่เป็นจุดหมายหลัก ๆ กลไกที่จะแบ่งปันและแลกเปลี่ยนการวิเคราะห์เรื่องปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติกับผู้ที่มีส่วนร่วมอื่น ๆ รวมทั้งผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชนและประชาสังคมอย่างสม่ำเสมอ นั้น สามารถอำนวยความสะดวกเรื่องการตัดสินใจที่เป็นลายลักษณ์อักษรได้ มาตรการเพื่ออำนวยความสะดวกเรื่องการแบ่งปันข้อมูลรวมถึง:

- การสร้างเครือข่ายกลางที่รวมเอาหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ นายจ้าง ผู้จัดการงานและผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชนอื่น ๆ และประชาสังคมเพื่อเฝ้าติดตามและแลกเปลี่ยนข้อมูลเรื่องความเสี่ยงในต่างประเทศ
- การจัดการประชุมเสวนาในระดับชาติและระดับภูมิภาคที่รวมเอาบุคลากรกงสุลและผู้มีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องฝ่ายอื่น ๆ ที่มีอยู่ในรัฐปลายทาง เพื่อแบ่งปันข้อมูลที่ทันเวลาเกี่ยวกับปัญหาด้านความปลอดภัยที่สร้างความกังวลให้กับสองฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับพลเมืองของตนในต่างแดนในบริบทของภาวะวิกฤติ
- การสร้างเว็บไซต์เพื่อจัดหาข้อมูลข่าวสารเรื่องปัญหาความขัดแย้งและภัยธรรมชาติที่เชื่อมโยงกับเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น กองกงสุลและระบบการเตือนภัยล่วงหน้า

องค์การระหว่างประเทศ

กลไกการเตือนภัยล่วงหน้าและการปฏิบัติการล่วงหน้าในระหว่างองค์กร

การเตือนภัยล่วงหน้า การปฏิบัติการล่วงหน้าและระบบการเฝ้าติดตามภาวะวิกฤติอื่น ๆ ที่องค์กรต่าง ๆ นำมาใช้ สามารถบูรณาการข้อมูลเรื่องการมีอยู่และสภาพของผู้ย้ายถิ่นได้อย่างเป็นระบบ ผู้ย้ายถิ่นและกลุ่มของผู้ย้ายถิ่นสามารถมีส่วนร่วมทำให้เกิดประโยชน์ต่อการเก็บและการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลนี้อาจเป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ความเสี่ยงต่อประชากรผู้ย้ายถิ่นและการเตรียมพร้อมรวมถึงแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องอาจรวมถึง:

- จำนวนของผู้ย้ายถิ่น
- สัญชาติ
- ที่พำนักอาศัย
- การแบ่งผลการวิเคราะห์ทางประชากรศาสตร์ เพศและวัยออกเป็นส่วน ๆ
- ข้อมูลด้านสถานะการเข้าเมืองของผู้ย้ายถิ่น รวมถึงรายชื่อที่มีสถานภาพการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียน
- กลุ่มผู้ย้ายถิ่นที่มีโอกาสได้รับอันตราย รวมถึงเหยื่อของการค้ามนุษย์ เด็กและผู้ย้ายถิ่นที่ทุพพลภาพ
- ข้อมูลด้านความเสี่ยงอาจมีผลกระทบต่อผู้ย้ายถิ่น เช่น กลุ่มแรงงานกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

ประชาสังคม

ข้อมูลจากประชาสังคมท้องถิ่น

ผู้มีส่วนร่วมในภาคประชาสังคมท้องถิ่นมักมีความรู้โดยตรงเรื่องความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติที่เพิ่งเริ่มตั้งเค้า เช่นเดียวกันกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้กับผู้ย้ายถิ่น เพื่อที่จะรวมเอาข้อมูลของประชาสังคมเข้ากับระบบการเตือนภัยล่วงหน้า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรที่จะ:

- เดินทางไปยังประชาสังคมท้องถิ่นเพื่ออธิบายถึงระบบการเตือนภัยล่วงหน้าและเชิญชวนขอความร่วมมือในการรับและส่งข้อมูลของประชาสังคมท้องถิ่นนั้น
- จัดฝึกอบรมเรื่องการจำแนกตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับการเตือนภัยธรรมชาติและปัญหาความขัดแย้งล่วงหน้า รวมถึงตัวบ่งชี้ที่อาจเกิดขึ้นในระดับชุมชน ที่ประชาสังคมอาจมีความรู้เป็นพิเศษ (เช่น การเพิ่มขึ้นของการทำร้ายร่างกายคนส่วนน้อยที่เพิ่มมากขึ้น)
- จัดหาวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ติดต่อสื่อสารข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภาวะวิกฤติที่กำลังเกิดขึ้น
- รวมเอากลไกการป้อนกลับเพื่อให้แน่ใจว่าประชาสังคมได้รับการเตือนภัยล่วงหน้าเรื่องภาวะวิกฤติที่มีผลกระทบต่อพวกเขาและชุมชนผู้ย้ายถิ่น

วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติ 2 ไปใช้: เก็บและแบ่งปันข้อมูลของผู้ย้ายถิ่น ตามเงื่อนไขความเป็นส่วนตัว ความลับและการ รักษาความปลอดภัยและสวัสดิภาพของผู้ย้ายถิ่น

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย

รวบรวมข้อมูลและการวิจัยเรื่องแนวโน้มและประชากรศาสตร์ผู้ย้ายถิ่น

ข้อมูลแนวโน้มและประชากรศาสตร์ผู้ย้ายถิ่นที่เก็บรวบรวมไว้สามารถให้ข้อมูลการเตรียมพร้อมรับมือและการตอบสนองต่าง ๆ ได้ ข้อมูลและการวิจัยอาจรวมถึง:

- จุดประสงค์ของการโยกย้ายถิ่น
- เส้นทางของการโยกย้ายถิ่น
- ธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของพลเมืองที่เดินทางออกนอกภูมิลำเนา
- ธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของผู้ย้ายถิ่นในรัฐปลายทาง
- ข้อมูลและการวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ
- การมีอยู่และการปฏิบัติการของเครือข่ายการค้ามนุษย์และการลักลอบขนคนเข้าเมือง

ข้อมูลผลการวิเคราะห์ชุมชนผู้ย้ายถิ่นและเครือข่ายผู้ย้ายถิ่นและผู้พลัดถิ่นและบุคคลศูนย์กลางของ กิจกรรม

ข้อมูลผลการวิเคราะห์ชุมชน เครือข่ายและบุคคลศูนย์กลางของกิจกรรมของผู้ย้ายถิ่นอย่างละเอียดสามารถให้ข้อมูลการเตรียมพร้อมรับมือ รวมถึงการวางแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและอำนวยความสะดวกในการให้บริการที่มากกว่าเดิม การติดต่อสื่อสารและการตอบสนองที่ระบุเป้าหมาย ข้อมูลที่เก็บได้อาจรวมถึง:

- การกระจายตัวของผู้ย้ายถิ่นตามภูมิศาสตร์ในรัฐปลายทาง
- เชื้อชาติ กลุ่มชาติพันธุ์และองค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ของผู้ย้ายถิ่นในแต่ละท้องถิ่น
- สภาพของโอกาสที่จะได้รับอันตราย รวมถึงเพศ วัย ความพิการ สถานภาพการเข้าเมือง ความสามารถทางภาษา และสภาพการทำงาน
- การกระจายตัวตามภูมิศาสตร์ ทักษะและลักษณะเฉพาะของคนย้ายถิ่น
- เครือข่ายผู้ย้ายถิ่นและคนย้ายถิ่นทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
- ข้อมูลด้านผู้นำของชุมชนผู้ย้ายถิ่นและคนย้ายถิ่น

มาตรฐานเรื่องการคุ้มครองและความเป็นส่วนตัวของข้อมูลที่เหมาะสม

การเก็บและการใช้ข้อมูลต้องการความใส่ใจเป็นพิเศษต่อการคุ้มครองและความเป็นส่วนตัวของข้อมูล รวมถึงมาตรการตามความเหมาะสมเกี่ยวกับความยินยอมของบุคคลที่ให้ข้อมูล แนวทางการเก็บและการใช้ข้อมูลควรกล่าวถึงปัญหาต่าง ๆ เช่น การเก็บข้อมูลที่ถูกกฎหมาย จุดประสงค์ที่จำเพาะเจาะจงและถูกต้องตามกฎหมาย การอนุญาต การรักษาความลับ การส่งต่อไปบุคคลที่สาม ความปลอดภัยของข้อมูล การเก็บคงไว้ การควบคุมดูแล การยินยอมตาม วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลในทางที่ผิด และการเก็บข้อมูลในสถานที่ทางกายภาพที่ปลอดภัย รวมถึงหากมีการเก็บแบบอิเล็กทรอนิกส์แบบไฟล์ข้อมูลเข้ารหัสในเซิร์ฟเวอร์ที่ปลอดภัย

การเตรียมแบ่งปันข้อมูลด้านประชากรผู้ย้ายถิ่นที่รวบรวมได้

การแบ่งปันข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้ได้อาจเป็นวิธีที่เป็นประโยชน์ที่ทำให้แน่ใจว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายนั้นมีข้อมูลผู้ย้ายถิ่นสถานที่พักอาศัยโดยทั่วไปของผู้ย้ายถิ่นและความต้องการของผู้ย้ายถิ่นที่ทันสมัย การเตรียมแบ่งปันข้อมูลดังกล่าวอาจรวมข้อกำหนดเรื่องดังนี้:

- สถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะมีการแบ่งปันข้อมูล
- รูปแบบของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ที่จะแบ่งปัน (เช่น ตาราง แผนที่ กราฟและเรื่องเล่า)
- ข้อมูลจะมีการปรับให้ทันกาลบ่อยเพียงใด
- สถานการณ์ที่ข้อมูลพิเศษจะถูกรวบรวมตามความต้องการ
- ข้อยกเว้นในการแบ่งปันข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ (เช่น เมื่อจำนวนผู้ย้ายถิ่นในสถานที่หนึ่งน้อยไปที่จะทำให้เกิดความเป็นลักษณะเฉพาะได้)
- จุดประสงค์ที่ตกลงกันไว้สำหรับการนำข้อมูลที่รวบรวมไปใช้

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้ที่เปิดให้สาธารณะ

รัฐ องค์การระหว่างประเทศและประชาสังคมเก็บข้อมูลด้านแนวโน้มของผู้ย้ายถิ่น ประชากรศาสตร์ของผู้ย้ายถิ่น และชุมชนของผู้ย้ายถิ่น การทำให้ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้เผยแพร่ไปยังสาธารณะสามารถทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเรื่องขนาดและธรรมชาติของชุมชนของผู้ย้ายถิ่น

รัฐปลายทาง

ระบบการจัดการด้านพรมแดนและระบบการลงทะเบียนเมื่อเดินทางมาถึง

ข้อมูลของผู้ย้ายถิ่นที่เดินทางมาถึงยังรัฐ ที่มีการเก็บด้วยระบบการจัดการด้านพรมแดนแบบอิเล็กทรอนิกส์หรือแบบกระดาษ อาจเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในขณะเกิดความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติขึ้น ข้อมูลที่เก็บอาจรวมถึง:

- ข้อมูลส่วนตัว เช่น ชื่อ วันเกิด สัญชาติ เพศ และหากจำเป็น ข้อมูลทางชีวมิติของผู้ย้ายถิ่นและสมาชิกครอบครัวที่เดินทางมาด้วย
- ข้อมูลในการติดต่อ
- สถานที่พัก
- การติดต่อในกรณีฉุกเฉิน
- ลักษณะของการเดินทาง
- ระยะเวลาพัก รวมถึงวันที่เดินทางเข้าและรายละเอียดการเดินทางอื่น
- ข้อมูลหนังสือเดินทางและวีซ่า รวมถึงสัญชาติและวันหมดอายุ
- ชื่อนายจ้างและสถานที่ทำงาน

รัฐต้นทาง

ระบบการลงทะเบียนสำหรับพลเมืองในต่างแดน

รัฐกำหนดสามารถใช้ระบบการลงทะเบียนเพื่อติดต่อสื่อสารกับพลเมืองในต่างแดนและจัดหาข้อมูลข่าวสารให้ ระบบสามารถอนุญาตให้มีการลงทะเบียนแบบเข้าได้ครั้งเดียวหรือเป็นระบบโต้ตอบสองทางที่อนุญาตให้พลเมืองเหล่านี้สร้างข้อมูลส่วนตัวที่สามารถปรับให้ทันสมัยเมื่อสถานการณ์ต่าง ๆ เปลี่ยนไป วิธีการนาระบบการลงทะเบียนไปใช้รวมถึง:

- ระบบเขียนกระดาษ มาด้วยตนเองหรือทางอิเล็กทรอนิกส์
- การลงทะเบียนก่อนออกเดินทางหรือภายหลังเดินทางมาถึงรัฐปลายทาง
- โดยการแนะนำด้วยความสมัครใจหรือเป็นระเบียบบังคับ
- ผ่านสำนักงานกงสุลในต่างแดน

ข้อมูลนี้อาจเก็บรวมถึง:

- ข้อมูลส่วนตัว เช่น ชื่อ วันเกิด สัญชาติ เพศ และข้อมูลทางชีวมิติของพลเมืองและสมาชิกในครอบครัวที่ติดตามมาด้วย หากมีความจำเป็น
- รายละเอียดการติดต่อ
- รายละเอียดการเดินทาง รวมถึงประเทศ สถานที่พักและระยะเวลาของการพักอาศัย
- การติดต่อในกรณีฉุกเฉิน
- ข้อมูลของหนังสือเดินทางและวีซ่า รวมถึงวันหมดอายุ

มาตรการสนับสนุนพลเมืองให้ลงทะเบียน

ระบบลงทะเบียนทำงานเมื่อพลเมืองที่เดินทางไปต่างแดนลงทะเบียนและเก็บข้อมูลของตนให้ทันสมัย รัฐสามารถเพิ่มการตระหนักรู้ของระบบลงทะเบียนที่ใช้อยู่และเพิ่มอัตราการลงทะเบียนโดย:

- การออกแบบระบบลงทะเบียนออนไลน์ที่เป็นมิตรกับผู้ใช้และง่ายต่อการปรับปรุงข้อมูล มากกว่าแบบกระดาษและกระบวนการติดต่อด้วยตนเอง
- การจำกัดขอบเขตที่ข้อมูลส่วนตัวจำเป็นต้องส่งมอบให้รวมถึงสถานภาพการเข้าเมือง
- การจัดหาข้อมูลจุดประสงค์และความสำคัญของการลงทะเบียน
- การจัดหาคำสั่งที่ชัดเจนว่าลงทะเบียนอย่างไรและเมื่อไร (พร้อมกับลิงก์ที่เข้าถึงระบบลงทะเบียนได้)
- การจัดหาแนวทางที่ชัดเจนว่าข้อมูลและข่าวสารจะได้รับการคุ้มครองและดูแลไว้อย่างไร
- การเสนอผลประโยชน์แก่พลเมืองที่ลงทะเบียนแล้ว รวมถึงการปรับปรุงข้อมูลเรื่องความเสี่ยงและสภาพในรัฐปลายทาง
- การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับระบบลงทะเบียนผ่านเว็บไซต์ สื่อสังคมออนไลน์ อีเมล สื่อมวลชน โปสเตอร์ในสนามบิน และศูนย์การท่องเที่ยว
- การจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับระบบในระหว่างการเดินทางและการปฐมพยาบาลหลังที่เดินทางมาถึง

การกำหนดที่พลเมืองในต่างแดน

ความเข้าใจที่ครอบคลุมถึงถิ่นและทันสมัยในเรื่องจำนวนและลักษณะเฉพาะของพลเมืองในต่างแดนสามารถทำให้รัฐวางแผนและตอบสนองได้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเมื่อภาวะวิกฤติเกิดขึ้น แบบฝึกหัดการทำแผนที่สามารถรวมถึง:

- การเก็บข้อมูลตรงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในรัฐปลายทาง เช่น กระทรวงมหาดไทย กรมตรวจคนเข้าเมือง กระทรวงแรงงาน
- การทำแผนที่องค์กร กลุ่มและสโมสรต่าง ๆ ที่ก่อตั้งโดยพลเมืองในต่างแดน
- การพบกับผู้นำชุมชนและกลุ่มต่าง ๆ ที่มีข้อมูลของพลเมืองในต่างแดน
- การร่วมมือกับตัวแทนนายจ้าง ผู้จัดการงานและบริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราว
- การเยี่ยมสถานที่ทำงานในรัฐปลายทาง
- การดำเนินการทำแผนที่และการวิเคราะห์ข้อมูลในระดับท้องถิ่นในรัฐปลายทาง

ชนิดต่าง ๆ ของข้อมูลที่สามารถเก็บจากพลเมืองในต่างแดนโดยการทำแผนที่รวมถึง:

- ชื่อและนามสกุล
- หนังสือเดินทาง เอกสารการเดินทาง ถ้ามี หรือเอกสารอื่นเพื่อจุดประสงค์ในการแสดงตัวตน
- รายละเอียดการติดต่อ
- ที่อยู่ในประเทศปลายทาง
- รายละเอียดการหมายเลขติดต่อนายจ้าง
- ที่อยู่และรายละเอียดการติดต่อในรัฐต้นทาง
- รายละเอียดของการติดต่อในกรณีฉุกเฉิน รวมถึงในรัฐต้นทาง
- สื่อสังคมออนไลน์และสื่อชนิดอื่น (ไม่ว่าจะเป็น เว็บไซต์ ข้อความสั้น สื่อสังคมออนไลน์ แอปพลิเคชัน) ที่ใช้ร่วมกัน เพื่อเข้าถึงข้อมูล

ผู้มีส่วนร่วมในภาคเอกชน

ข้อมูลและฐานข้อมูลของแรงงานต่างชาติ

นายจ้าง ผู้จัดการงานและบริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราวในรัฐต้นทางมักจะเก็บข้อมูลและรักษฐานข้อมูลของลูกค้า รวมถึงลูกจ้างที่กระจายไปยังรัฐอื่น ๆ นายจ้างในประเทศปลายทางเก็บข้อมูลและรักษฐานข้อมูลของลูกค้า รวมถึงแรงงานต่างชาติ ข้อมูลเหล่านี้ส่วนใหญ่เก็บในช่วงเวลาปกติของกิจกรรมทางธุรกิจ เช่น การจ้างงาน การบริการจ่ายค่าจ้าง และแผนการประกันภัยในที่ทำงาน ในบริบทของกิจกรรมการเก็บข้อมูลเหล่านี้ นายจ้างผู้จัดการงานและบริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราวสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลและเอกสารที่เป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่น นี้อาจรวมถึง:

- ข้อมูลส่วนตัว เช่น ชื่อ วันเกิด สัญชาติและเพศของสมาชิกครอบครัวที่ติดตามมาด้วย
- เอกสารประจำตัวและเอกสารการเดินทางและข้อมูลวีซ่า รวมถึงรัฐต้นทาง ประเทศปลายทาง สัญชาติและวันหมดอายุ
- สถานที่พักในประเทศปลายทาง
- ข้อมูลการติดต่อ รวมถึงหมายเลขโทรศัพท์และที่อยู่อิเล็กทรอนิกส์ของลูกค้าและสมาชิกครอบครัวที่ติดตามมาด้วย และการติดต่อในกรณีฉุกเฉินในรัฐต้นทางและประเทศปลายทาง
- การสำรองข้อมูลเอกสารโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยเฉพาะเอกสารประจำตัว

องค์การระหว่างประเทศ

การโยกย้ายถิ่นและการทำแผนที่การโยกย้าย

เพื่อสอดคล้องกับข้อบังคับและความชำนาญเฉพาะด้านของตน องค์การระหว่างประเทศสามารถสนับสนุนรัฐและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ในการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลผู้ย้ายถิ่น เครื่องมือและวิธีการทำแผนที่การโยกย้ายถิ่นและการโยกย้ายรวมถึง:

- การวิจัยเรื่องแนวโน้มของการโยกย้ายถิ่น
- ระบบการลงทะเบียนผู้ย้ายถิ่น
- ข้อมูลโดยสรุปของชุมชนผู้ย้ายถิ่น
- การสำรวจการเคลื่อนย้ายโดยเจตนาของผู้ย้ายถิ่น
- กลไกการเฝ้าติดตามการโยกย้ายถิ่น

- การสร้างกลไกท้องถิ่นด้านการเก็บข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อภัยธรรมชาติ
- รวบรวมและรักษาฐานข้อมูลด้านการเคลื่อนย้ายข้ามพรมแดน
- การพัฒนาเกณฑ์และตัวบ่งชี้เฉพาะประเทศเพื่อวัดการเข้าถึงบริการต่าง ๆ ของผู้ย้ายถิ่น
- การทำแผนที่และการประเมินโอกาสที่อาจได้รับอันตรายเฉพาะด้านของผู้ย้ายถิ่น ที่อาจกระทบความสามารถในการกลับคืนสู่สภาพเดิมในระหว่างภาวะวิกฤติ เช่น อุปสรรคด้านภาษาและวัฒนธรรม สถานภาพการเข้าเมืองและการเข้าถึงบริการทางสังคม
- การก่อตั้งและการนำคณะทำงานเฉพาะกิจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายในระดับชาติหรือระดับภูมิภาค เพื่อเฝ้าติดตามการเคลื่อนย้ายภายในประเทศและข้ามพรมแดน

กลไกการให้บริการที่มากกว่าเดิมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

เพื่อสอดคล้องกับข้อบังคับและความชำนาญเฉพาะด้านของตน องค์การระหว่างประเทศสามารถแสดงความพยายามที่จะสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องเพื่อแบ่งปันข้อมูลผู้ย้ายถิ่นที่เกี่ยวข้องตรงประเด็น วิธีการที่สามารถทำได้รวมถึง:

- การทำแผนที่และการแสดงความพยายามที่จะสื่อสารกับสำนักงานกงสุล
- การทำแผนที่และการแสดงความพยายามที่จะสื่อสารกับผู้มีส่วนร่วมภาคประชาสังคม รวมถึงสมาคมผู้ย้ายถิ่น
- การทำแผนที่และการแสดงความพยายามที่จะสื่อสารกับนายจ้าง ผู้จัดการงานและบริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราว และกลุ่มและสมาคมอุตสาหกรรมภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง
- การสร้างกลไกการแบ่งปันข้อมูล
- การสร้างและปรับปรุงรายชื่อผู้ที่ติดต่ออยู่เสมอ

ประชาสังคม

เครื่องมือที่จะสนับสนุนผู้ย้ายถิ่นเพื่อให้ข้อมูลทางตรง

ผู้มีส่วนร่วมภาคประชาสังคมที่ใกล้ชิดกับพลเมืองผู้ย้ายถิ่นและได้ก่อตั้งความสัมพันธ์ด้านความเชื่อมั่นกับผู้ย้ายถิ่น อาจมีข้อมูลมากกว่าหรืออาจอยู่ในฐานะที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้ย้ายถิ่นได้ดีที่สุด โดยเฉพาะผู้ย้ายถิ่นที่แอบซ่อนหรือโดดเดี่ยวและกลุ่มที่มีโอกาสได้รับอันตรายกลุ่มอื่น ๆ กิจกรรมในการเก็บข้อมูลของชุมชนผู้ย้ายถิ่นรวมถึง:

- การทำแผนที่กลุ่มผู้ย้ายถิ่นที่มองเห็นได้ยากและกลุ่มที่มีโอกาสได้รับอันตรายกลุ่มอื่น ๆ รวมถึงเด็ก ผู้ย้ายถิ่นที่มีสถานะการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียน ผู้ย้ายถิ่นที่ถูกกักขัง และแรงงานที่ถูกใช้ประโยชน์และเหยื่อการค้ามนุษย์
- ก่อตั้งกลุ่มสนทนาที่พุ่งเป้าไปที่ภาษาและวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยและกลุ่มที่ถูกโดดเดี่ยว
- การทำแผนที่เครือข่ายผู้ย้ายถิ่น
- การดำเนินการเยี่ยมบ้านและรูปแบบการให้บริการที่มากกว่าปกติแก่กลุ่มรากหญ้า
- การดำเนินการสัมภาษณ์ผู้นำ ตัวแทนผู้ย้ายถิ่นและผู้ย้ายถิ่นผู้ให้ข้อมูลหลัก

วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติ 3 ไปใช้: เพิ่มความเข้มแข็งให้แก่ผู้ย้ายถิ่นเพื่อช่วยเหลือตนเอง ครอบครัวและชุมชนของตน ในช่วงและภายหลังการเกิดภาวะวิกฤติ

ผู้มีส่วนร่วมหลายฝ่าย

การสื่อสารเรื่องผู้ย้ายถิ่นในเชิงบวก

ผู้ย้ายถิ่นอาจเผชิญกับการเลือกปฏิบัติ ความไม่เป็นมิตรและความรู้สึกเกลียดกลัวชาวต่างชาติในรัฐปลายทางและรัฐทางผ่าน การสื่อสารเรื่องผู้ย้ายถิ่นในเชิงบวกช่วยส่งเสริมความอดทนในความแตกต่าง การไม่เลือกปฏิบัติ ความเป็นกลุ่มก้อนเดียวกัน และความเคารพผู้ย้ายถิ่น วิธีการสื่อสารเรื่องผู้ย้ายถิ่นในเชิงบวกรวมถึง:

- การทำข้อมูลผู้ย้ายถิ่นที่เป็นบุคคลตัวอย่าง การให้ผู้ย้ายถิ่นมีสิทธิมีเสียง และการใส่ใบหน้าคนไว้บนเรื่องการโยกย้ายถิ่น
- ก่อตั้งการรณรงค์ต่อต้านความรู้สึกเกลียดกลัวชาวต่างชาติ
- การเผยแพร่เรื่องราวและภาพพจน์ในเชิงบวกของผู้ย้ายถิ่น รวมถึงผ่านช่องทางออนไลน์
- รวมกับบริษัทสื่อสังคมออนไลน์เพื่อต่อต้านคำพูดที่แสดงความเกลียดชัง
- ตั้งให้นักการศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ เป็นเป้าหมายในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ย้ายถิ่นและการโยกย้ายถิ่น
- การเน้นความมีส่วนร่วมของผู้ย้ายถิ่นในชุมชน การตอบสนองต่อภาวะวิกฤติ และการฟื้นฟูสภาพ
- หลีกเลี่ยงการพูดถึงผู้ย้ายถิ่นว่าเป็นพวก “ผิดกฎหมาย” ถึงแม้พวกเขาจะมีสถานภาพการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียน
- การเฉลิมฉลองวันผู้ย้ายถิ่นนานาชาติด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่เน้นให้เห็นการสร้างประโยชน์ของผู้ย้ายถิ่นต่อสังคมเจ้าบ้าน

การปฐมนิเทศก่อนออกเดินทางและหลังออกเดินทาง

แผนการปฐมนิเทศให้ผู้ย้ายถิ่นอาจจัดก่อนการเดินทางออกจากรัฐต้นทางหรือภายหลังการเดินทางมาถึงรัฐปลายทาง แผนการปฐมนิเทศอาจเป็นทั้งกิจกรรมบังคับหรือสมัครใจ อาจตั้งเป้าไว้ที่ผู้ย้ายถิ่นหรือผู้ย้ายถิ่นและครอบครัว และจัดร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น แผนการเหล่านี้อาจรวมถึง:

- ข้อมูลเฉพาะด้านของรัฐปลายทาง รวมถึงวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมท้องถิ่นต่าง ๆ
- จุดเสี่ยงในการเกิดความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติเฉพาะด้านของรัฐปลายทาง
- สถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในรัฐปลายทางและสิ่งที่จำกัดความสามารถในการใช้สิทธิ
- ความเสี่ยงเรื่องการค้ามนุษย์และการแสวงหาผลประโยชน์จากมนุษย์ในรัฐปลายทาง และสถานที่ที่ขอความช่วยเหลือได้
- การเดินทางเข้าเมือง การจ้างงาน และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของรัฐปลายทาง
- กระบวนการภาวะฉุกเฉินที่เกี่ยวข้อง (เช่น ควรไปที่ใดและควรทำอะไร) และการติดต่อในภาวะฉุกเฉิน
- บทบาทหลักของสถานทำการทางกงสุลและแผนรองรับเหตุการณ์ฉุกเฉินและการอพยพของสำนักงานกงสุลที่มีอยู่

การเรียนรู้จากผู้ย้ายถิ่นถึงผู้ย้ายถิ่น

ผู้ย้ายถิ่นสามารถได้รับความรู้และทักษะเพื่อเตรียมตัวเองและลดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิกฤติได้ผ่านผู้ย้ายถิ่นถึงผู้ย้ายถิ่นที่มีการปฏิบัติก่อนการเดินทางหรือเมื่อเดินทางมาถึงยังรัฐปลายทาง แผนการนี้สามารถครอบคลุมการเตรียมรับมือและการจัดการกับภาวะวิกฤติได้หลากหลาย และสามารถชักชวนผู้ย้ายถิ่นที่เข้าร่วมให้มาเป็นผู้ให้ความรู้ได้เช่นกัน แผนการผู้ย้ายถิ่นถึงผู้ย้ายถิ่นอาจจะเป็นประโยชน์กับ:

- เพื่อเข้าถึงกลุ่มเด็กวัยรุ่น สตรี กลุ่มที่ชนบทชนบทนิยมวัฒนธรรมอาจสร้างกำแพงอุปสรรค และกลุ่มที่แบ่งปันประสบการณ์หรือความชอบด้านจิตใจที่เหมือนกันหรือเฉพาะตัว
- ในที่ที่มีการให้เงินช่วยเหลือจำกัดหรือไม่เลย
- ในชุมชนที่ปิดหรือโดดเดี่ยว
- เมื่อผู้ย้ายถิ่นไม่สามารถรับข้อมูลข่าวสารจากผู้มีส่วนร่วมที่ไม่ได้เป็นผู้ย้ายถิ่นด้วยเหตุผลหลายประการ รวมถึงอุปสรรคด้านภาษา
- ในกรณีที่ผู้ย้ายถิ่นเผชิญกับข้อจำกัดในการเดินทางไป เช่น ข้อจำกัดด้านวีซ่า ข้อจำกัดด้านการเงิน หรือสภาพการทำงานที่มีข้อจำกัด

การฝึกอบรมด้านภาษา

การฝึกอบรมด้านภาษาในท้องถิ่นสามารถทำให้ผู้ย้ายถิ่นมีความสามารถในการกลับสู่สภาพเดิมในขณะที่เกิดวิกฤตการณ์ขึ้น โดยการพัฒนาความสามารถของผู้ย้ายถิ่นในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและบริการต่าง ๆ แผนการดังกล่าวสามารถสอนเรื่อง:

- คำศัพท์ที่จำเป็นในการเข้าใจการเตือนภัยล่วงหน้าเรื่องภัยธรรมชาติหรือความขัดแย้ง รวมถึงสำนวนภาษาพูดต่าง ๆ ที่ใช้ในรัฐบาลายทาง
- คำศัพท์ที่จำเป็นในการเข้าใจคำแนะนำที่มีอยู่ในการเตือนการเตรียมพร้อมรับมือภาวะฉุกเฉิน
- ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่เชื่อถือได้ในเรื่องการเตือนภัยล่วงหน้าและข้อมูลการเตรียมพร้อมรับมือภาวะฉุกเฉิน

การฝึกอบรมด้านการมีความรู้เรื่องทางการเงิน

การจัดการด้านทรัพยากรและกิจการด้านการเงินที่ดีจะช่วยส่งเสริมทรัพยากรที่ผู้ย้ายถิ่นมีในช่วงเวลาแห่งวิกฤตการณ์ เมื่อออกแบบหรือนำแผนการฝึกอบรมไปปฏิบัติกับผู้ย้ายถิ่น ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถที่จะ:

- ร่วมกับธนาคารและสถาบันและผู้จัดหาการเงินอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- พุ่งเป้าไปที่การฝึกอบรมที่เหมาะสมกับข้อมูลและลักษณะเฉพาะของประชากรผู้ย้ายถิ่นที่มีความต้องการที่ต่างกัน
- ครอบคลุมทางเลือกด้านการประกันภัยและการออมต่าง ๆ
- ขอความช่วยเหลือจากประชาสังคม รวมถึงเครือข่ายและสมาคมผู้ย้ายถิ่นในการสนับสนุนความร่วมมือในการเข้าฝึกอบรม
- ส่งเสริมการรณรงค์ของรัฐบาลและสถานกงสุลที่มีที่ส่งเสริมความมั่นคงทางการเงินและการคุ้มครองผู้บริโภค
- ร่วมกับประชาสังคมในรัฐต้นทางที่ดำเนินการฝึกอบรมที่เสริมให้กับครอบครัวของผู้ย้ายถิ่นที่อยู่อาศัยในรัฐต้นทาง

ผลิตภัณฑ์และบริการด้านการเงิน

ผลิตภัณฑ์และบริการด้านการเงินที่พุ่งเป้าไปที่ความต้องการของผู้ย้ายถิ่น รวมถึงผู้ย้ายถิ่นรายได้ต่ำ สามารถสร้างความสามารถในการฟื้นตัวและลดการพึ่งพาบริการสวัสดิการสังคมและการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมลงได้ อาจมีการนำเสนอผลิตภัณฑ์ด้านการเงินได้ในรัฐบาลายทางหรือรัฐต้นทาง ผลิตภัณฑ์ด้านการเงินรวมถึง:

- การประกันภัยและการประกันภัยรายย่อย ที่มีการอธิบายโดยละเอียดข้างล่างนี้
- กลไกการออมและการลงทุน
- แผนบำนาญ
- การให้เงินกู้เงินด่วน
- สินเชื่อรายย่อย

ในการออกแบบและการกระจายผลิตภัณฑ์ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอาจพิจารณาถึง:

- การสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับทั้งในช่วงเวลาปกติและช่วงเวลาวิกฤติ
- ความสามารถในการชำระได้ ความยืดหยุ่น ความเรียบง่าย และความง่ายในการใช้ผลิตภัณฑ์
- ความต้องการผู้ย้ายถิ่น
- ทำงานร่วมกับผู้ย้ายถิ่นและองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำความเข้าใจความต้องการของผู้ย้ายถิ่น
- การปรับข้อกำหนดด้านเอกสารเพื่อให้เหมาะสมกับผู้ย้ายถิ่น
- การส่งเสริมความสามารถในการเข้าถึงได้ในแบบข้ามพรมแดน และการเข้าถึงผลิตภัณฑ์ได้ในสถานการณ์วิกฤติ
- การใช้ช่องทางการกระจายที่ไม่เหมือนเดิมเพื่อเข้าถึงผู้ย้ายถิ่น รวมถึงการร่วมกับนายจ้าง ผู้จัดการงานและบริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราว ชุมชนดั้งเดิม หรือกับคนพลัดถิ่น
- ให้ความรู้และฝึกอบรมผู้ย้ายถิ่นเรื่องบริการด้านการเงินที่มี การใช้งานและผลตอบแทน

การประกันภัยและการประกันภัยรายย่อย

การประกันภัยสามารถมีบทบาทสำคัญในการลดความเสี่ยงของผู้ย้ายถิ่นก่อน ระหว่างหรือภายหลังภาวะวิกฤติ การประกันภัยสามารถนำเสนอการครอบคลุมความต้องการเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิกฤติ เช่น ความเสียหายของทรัพย์สินหรือราคาค่าอพยพ และสามารถสนับสนุนความต้องการการจัดการความเสี่ยงของผู้ย้ายถิ่นที่กว้างขึ้น เช่น บริการด้านสุขภาพ การเสียชีวิต การทุพพลภาพหรือการว่างงาน ในการออกแบบและการกระจายผลิตภัณฑ์ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอาจพิจารณาถึง:

- การทำวิจัยสำรวจเพื่อระบุความเสี่ยงที่โดดเด่นที่สุด ช่องทางหรือวิธีการในการกระจายผลิตภัณฑ์ที่มีประสิทธิภาพ และข้อมูลและการสนับสนุนด้านอื่นที่ผู้ย้ายถิ่นต้องการเพื่อที่จะได้รับผลประโยชน์ที่ตนควรได้
- ต้นแบบผลิตภัณฑ์การประกันภัยใดที่จะใช้ จะเป็นผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่ตั้งอยู่ในรัฐปลายทางผู้ย้ายถิ่น ในรัฐต้นทางหรือต้นแบบผสมที่ครอบคลุมทั้งรัฐปลายทางและรัฐต้นทาง
- ต้นแบบการส่งมอบผลิตภัณฑ์ใดที่จะใช้ จะเป็นการขายกับรัฐต้นทางหรือรัฐปลายทาง หรือกับนายจ้าง ผู้จัดการงานหรือบริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราว
- ความหลากหลายของการส่งผลิตภัณฑ์ครอบคลุม ผลประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ที่เล็ก ง่ายและราคาไม่สูง เมื่อขายตรงให้กับผู้ย้ายถิ่น
- วิธีการเฝ้าติดตามความมีประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ประกันภัย

รัฐ

การเคารพกฎหมายระหว่างชาติ รวมถึงกฎหมายสิทธิมนุษยชนและกฎหมายแรงงานระหว่างชาติ

การให้ความเคารพ การคุ้มครองและการทำให้สิทธิมนุษยชนและแรงงานสมบูรณ์ ช่วยส่งเสริมผู้ย้ายถิ่นให้มีอำนาจที่มากขึ้น สามารถทำได้โดย:

- ให้สัตยาบันในสนธิสัญญาในระดับนานาชาติและภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง
- การใช้และปฏิรูปกฎหมายภายในประเทศ หากจำเป็น เพื่อนำข้อผูกพันที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายระหว่างชาติไปใช้ รวมถึงสิทธิมนุษยชนและกฎหมายแรงงาน
- การปฏิบัติตามข้อผูกพันระหว่างชาติในวิธีปฏิบัติปฏิบัติ ทั้งระดับชาติและท้องถิ่น
- การจัดการและการลดอุปสรรคที่ขัดขวางความสามารถของผู้ย้ายถิ่นในการใช้สิทธิของตน
- การลงทุนในการฝึกอบรม การเฝ้าติดตามและการบังคับใช้เพื่อส่งเสริมการเชื่อฟังและปฏิบัติตาม

การปฏิบัติการทางกฎหมายและนโยบายเฉพาะด้านที่ส่งเสริมความสามารถในการฟื้นตัวของผู้ย้ายถิ่น

ขอบเขตของการปฏิบัติการอื่น ๆ รวมถึงการนำบทบัญญัติทางกฎหมายบางอย่างไปใช้สามารถส่งเสริมการทำให้ผู้ย้ายถิ่นมีอำนาจมากขึ้น บทบัญญัติดังกล่าวรวมถึง:

- อธิบายหน้าที่รับผิดชอบดูแลและข้อผูกพันอื่น ๆ กับนายจ้าง ผู้จัดการงานและบริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราว รวมถึงในระหว่างภาวะวิกฤติ ต่อลูกจ้างผู้ย้ายถิ่นในการจ้างงานระดับชาติและกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ
- สนับสนุนสิทธิของผู้ย้ายถิ่นในการสมาคม จัดการและร่วมกับสหภาพแรงงานหรือสโมสรอื่น ๆ
- สนับสนุนสิทธิของผู้ย้ายถิ่นและประชาสังคมเพื่อก่อตั้ง ลงทะเบียนและดำเนินการองค์การและสโมสร

ขั้นตอนการจัดหางานที่เป็นธรรมและถูกต้อง

รัฐสามารถก่อตั้งมาตรการเพื่อช่วยให้แน่ใจว่านายจ้าง ผู้จัดการงานและบริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราว ให้ความเคารพสิทธิมนุษยชน และละเว้นจากวิธีปฏิบัติที่จะทำให้แรงงานต่างชาติและครอบครัวตกอยู่ในสถานการณ์ที่มีโอกาสได้รับอันตราย มาตรการที่จะนำไปใช้ในขั้นตอนการจัดหางานที่เป็นธรรมและถูกต้องรวมถึง:

- แนวทางหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องค่าธรรมเนียมการจัดหางาน รวมถึงการห้ามมิให้ผู้ย้ายถิ่นเป็นฝ่ายที่ชำระค่าธรรมเนียมเหล่านี้
- แผนการให้ประกาศนียบัตรเพื่อรับรองคุณภาพและความซื่อสัตย์ในการจัดหางานและการจ้างงาน
- การส่งเสริมและร่วมกันในแผนการให้ประกาศนียบัตรการจัดหางานระหว่างชาติ
- การจัดอันดับบริษัทจัดหา
- ก่อตั้งกลไกการให้ความคิดเห็นและข้อร้องเรียนของผู้ย้ายถิ่น
- คำสั่งว่า เนื่องจากเป็นอันตรายมากเกินไปและการกลับเข้าทำหน้าที่เดิมได้เวลาใด
- การใช้กฎหมายที่มีการลงโทษอาญา แ่งหรือทางการปกครองกับผู้จัดหางานที่ผิดกฎหมายหรือไม่มีศีลธรรม

กฎหมายหน้าที่ดูแลรับนายจ้าง ผู้จัดการงานและบริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราว และผ่านอุปทานห่วงโซ่

รัฐสามารถสร้างความเข้าใจเรื่องหน้าที่ดูแลต่อลูกจ้างผู้ย้ายถิ่นในกฎหมายการจ้างงานแห่งชาติ รวมถึงต่อนายจ้าง ผู้จัดการงานและบริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราว กฎหมายดังกล่าวอาจรวมถึง:

- แนวทางเรื่องการใช้หน้าที่หลักการดูแลประชากรผู้ย้ายถิ่น
- แนวทางเรื่องการใช้หน้าที่หลักการดูแลเมื่อผู้ย้ายถิ่นแต่ละรายไปประจำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในต่างแดน
- แนวทางว่าหน้าที่หลักการดูแลจะครอบคลุมถึงสมาชิกครอบครัวของผู้ย้ายถิ่นหรือไม่และภายใต้สถานการณ์ใด
- วิธีการแก้ไขที่มีเมื่อหน้าที่หลักการดูแลถูกละเมิด
- บทลงโทษที่จะใช้หากข้อบังคับของหน้าที่การดูแลถูกละเมิด

มาตรการเฝ้าติดตามสภาพการจ้างงาน

รัฐสามารถเฝ้าติดตามการยินยอมปฏิบัติตามกฎหมายและมาตรฐานการจ้างงานของนายจ้าง เพื่อจำแนกการละเมิดและดำเนินการแก้ไขที่จำเป็น รัฐควรเฝ้าติดตามสภาพการจ้างงานเพื่อจำแนกและจัดการเรื่อง:

- การคิดค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงานอย่างไม่สมเหตุผลจนทำให้ผู้ย้ายถิ่นมีหนี้สิน
- การยึดหนังสือเดินทางและเอกสารประจำตัวและเอกสารเดินทาง
- ระดับของการให้อิสระและการเคลื่อนย้ายแก่แรงงานต่างชาติ รวมถึงแรงงานที่ทำงานบ้าน
- มาตรฐานด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยทางอาชีพที่มี เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ย้ายถิ่นได้รับข้อมูลเรื่องกระบวนการปฏิบัติในภาวะฉุกเฉิน

ความสามารถในการโอนเงินสมทบประกันสังคมและเงินบำนาญ

เงินสมทบประกันสังคมและเงินบำนาญของผู้ย้ายถิ่นมักจะไม่สามารถโอนได้ ความไม่สามารถในการเข้าถึงเงินเหล่านี้อาจทำให้ผู้ย้ายถิ่นไม่เต็มใจเดินทางออกจากรัฐปลายทางเพื่อไปยังที่ที่ปลอดภัย หรือตรงกันข้ามจะกระทบการเดินทางกลับ หรือการโยกย้ายถิ่นกลับมาอีกครั้ง ความพยายามที่จะทำให้แน่ใจว่าความสามารถในการโอนเงินรวมถึง:

- การก่อตั้งมาตรการที่เงินสมทบของลูกจ้างเพื่อการบำนาญและเงินสมทบประกันสังคมอื่น ๆ (บางกรณีเรียกว่าเงินสมทบที่กำหนดไว้) สามารถโอนได้ในกรณีที่ผู้ย้ายถิ่นเดินทางออกจากรัฐปลายทางเมื่อเกิดภาวะวิกฤติ
- ข้อตกลงทวิภาคีระหว่างรัฐปลายทางและรัฐต้นทางที่ระบุเข้าถึงเงินบำนาญและเงินสมทบประกันสังคม หากผู้ย้ายถิ่นเดินทางออกจากรัฐปลายทางขณะเกิดภาวะวิกฤติ
- การอนุญาตให้เข้าถึงเงินบำนาญและเงินสมทบประกันสังคมจากนอกรัฐปลายทาง
- การเสนอความช่วยเหลือส่งเงินบำนาญและเงินสมทบประกันสังคมกลับให้ผู้ย้ายถิ่น
- การสร้างกองทุนที่จัดการการสนับสนุนการเกษียณเช่นเดียวกับการศึกษาด้านการเงิน ที่อยู่อาศัยและบริการด้านสุขภาพเมื่อผู้ย้ายถิ่นเดินทางกลับรัฐต้นทาง
- แน่ใจว่าผู้ย้ายถิ่นที่มีสถานภาพการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียนสามารถได้รับผลประโยชน์จากการเตรียมการโอนนี้

บัตรประจำตัวผู้ย้ายถิ่นที่ไม่แสดงสถานภาพ

ประชาชนอาจต้องแสดงบัตรประจำตัวเพื่อรับการช่วยเหลือและบริการต่างๆ ระหว่างภาวะวิกฤติ แต่การตกแต่งบัตรนี้อาจเป็นอุปสรรคต่อผู้ย้ายถิ่นที่ไม่ได้รับอนุญาตให้พักอาศัยหรือทำงานในรัฐปลายทาง รัฐต้นทางและรัฐปลายทางสามารถทำเงื่อนไขพิเศษสำหรับผู้ย้ายถิ่นที่มีสถานภาพการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียนให้ได้บัตรประจำตัวที่ไม่ได้ระบุสถานภาพการเข้าเมืองของตนในรัฐปลายทาง อาจกระทำได้โดย:

- การให้อำนาจสถานทำการกงสุลให้สามารถออกบัตร (รัฐต้นทาง)
- การตรวจสอบที่ผ่านนักผ่านเอกสารที่มีหลักฐานของการชำระค่าสาธารณูปโภคและค่าเช่าหรือเอกลักษณ์ที่เป็นลายลักษณ์อักษร
- กฎหมายและนโยบายที่รับรองความถูกต้องของเอกสารอื่น ๆ เพื่อขอรับบัตรประจำตัวและการแสดงบัตรประจำตัวเพื่อขอรับการช่วยเหลือและบริการต่าง ๆ

บัตรประจำตัวอาจรวมถึง:

- สิ่งระบุระบบ เช่น รูปถ่ายหรือลายนิ้วมือ
- ชื่อของบุคคลเจ้าของบัตร
- ข้อมูลทางประชากรศาสตร์พื้นฐาน เช่น เพศ ส่วนสูงและวันเกิด
- ที่อยู่ในรัฐปลายทาง
- หน่วยงานที่สามารถรับรองการออกบัตรนั้น
- ภาพสามมิติหรือสัญลักษณ์อื่นที่ป้องกันการปลอมแปลงบัตร

มาตรการเพื่ออำนวยความสะดวกการบริการด้านการเงิน

รัฐต้นทางสามารถสนับสนุนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่สนองความต้องการของผู้ย้ายถิ่น ด้วยการสนับสนุนการพัฒนา และการก่อตั้งแผนการประกันภัยที่ทำโดยภาครัฐ และการนำเสนอผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ตรงยังผู้ย้ายถิ่น อาจรวมถึง:

- การให้เงินอุดหนุนการวิจัยและการส่งเสริมแผนการนำร่องเพื่อทดสอบแนวคิดและตรวจสอบความอยู่รอดของ บริการและผลิตภัณฑ์ทางการเงินต่าง ๆ
- การสนับสนุนกลไกเพื่อแผนการออกเงินสมทบของนายจ้างในการออม บำนาญและการประกันภัยเพื่อผู้ย้ายถิ่นทั้ง ที่มีสถานภาพการเข้าเมืองปกติและที่เข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียน
- ความคุ้มครองและกระตุ้นการซื้อหรือใช้ผลิตภัณฑ์
- การซื้อหรือการให้เงินช่วยเหลือนโยบายการประกันภัยผู้ย้ายถิ่น
- การทำหน้าที่เป็นผู้รับประกันภัยความเสี่ยง (ได้แก่การรับประกันและรับผิดชอบความเสี่ยง)
- ช่วยอำนวยความสะดวกการเข้าถึงแบบข้ามแดนได้
- การวางระเบียบการกระจายเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ความสามารถในการกระจายไปยังชุมชนผู้ย้ายถิ่นให้อยู่ รอดได้
- ความคุ้มครองและรูปแบบการประกันภัยผู้ย้ายถิ่นที่อย่างน้อยที่สุดให้สิทธิสมาชิกในการรับความช่วยเหลือการ อพยพและการแพทย์ในภาวะวิกฤติ
- บังคับให้แรงงานต่างชาตินำเงินไปต่างประเทศทำประกันภัย ที่ครอบคลุมความเสี่ยง เช่น การเสียชีวิต การ ทุพพลภาพและค่าใช้จ่ายในการอพยพ การรับผิดชอบในการซื้อประกันภัยอาจเป็นหน้าที่ของนายจ้าง ผู้จัดการงาน และบริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราวหรือลูกจ้าง

รัฐปลายทาง

การแยกการบังคับใช้กฎหมายการเข้าเมืองออกจากบริการสาธารณะ

การแยกกิจกรรมในการบังคับใช้กฎหมายการเข้าเมืองออกจากเข้าถึงกลไกความช่วยเหลือ บริการ บริหาร ยุติธรรม และโรงเรียน และการคุ้มครองสิทธิออกไปนั้น โดยทั่วไปจะช่วยกำจัดอุปสรรคที่ขัดขวางการเข้าถึงความช่วยเหลือในบริบท ของภาวะวิกฤติ โดยเฉพาะกับผู้ย้ายถิ่นที่อยู่ในสถานภาพการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียน มาตรการที่สามารถใช้ได้รวมถึง:

- บันทึกรายการความเข้าใจระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐเพื่อให้แน่ใจว่าการรายงานการละเมิดแรงงานไม่ได้นำไปสู่ผลเสีย จากการบังคับใช้กฎหมายการเข้าเมือง
- บทบัญญัติทางกฎหมายที่บังคับการเข้าถึงการศึกษาโดยไม่คำนึงถึงสถานภาพการเข้าเมือง
- การให้ความช่วยเหลือบุตรและครอบครัวของผู้ย้ายถิ่น โดยไม่คำนึงถึงสถานภาพการเข้าเมือง การสมัครเข้า โรงเรียน ทำให้เกิดความรู้สึกภาวะหลังวิกฤติที่เป็นปกติ และบรรเทาความเสี่ยงต่อความรุนแรงและการถูกใช้ ประโยชน์ที่มีสูงขึ้นในเด็กในภาวะฉุกเฉิน
- บทบัญญัติทางการกฎหมายที่บังคับการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพและบริการดูแลป้องกันที่เร่งด่วนหรือจำเป็น โดย ไม่คำนึงถึงสถานภาพการเข้าเมือง
- การห้ามการสอบถามถึงสถานภาพการเข้าเมืองในบริบทของการเข้าถึงบริการต่าง ๆ

ผู้ย้ายถิ่นและการกักขัง

ผู้ย้ายถิ่นผู้ถูกกักขังในรัฐปลายทางต้องพึ่งพาอาศัยหน่วยงานที่มีอำนาจเรื่องความต้องการขั้นพื้นฐาน หากปราศจากการ วางแผนรองรับเหตุการณ์ฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นที่ดีพอ ผู้ต้องขัง ซึ่งรวมถึงผู้ต้องขังที่เป็นผู้ย้ายถิ่นอาจตกอยู่ในความเสี่ยงที่สูง

ขึ้นต่อการถูกปฏิเสธความจำเป็นขั้นพื้นฐานต่าง ๆ เช่น อาหาร น้ำและยาในช่วงวิกฤตการณ์เมื่อจุดสนใจอยู่ ณ ที่อื่น พวกเขา
ยังเสี่ยงกับสภาพหรือการรักษาที่แย่งภายในสภาวะของการกักขัง รวมถึงการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่อาจดำเนินไปโดยหน่วย
งานที่มีอำนาจโดยไม่มีผู้ใดใส่ใจในช่วงเวลาของความขัดแย้ง การปฏิบัติที่รัฐปลายทางควรกระทำรวมถึง:

- การจำกัดความเชื่อมั่นการกักขังในฐานะเครื่องมือการจัดการเขตแดน โดยเฉพาะข้อหาด้านสถานภาพการเข้าเมือง
เช่น การเข้าเมืองหรือพักอาศัยโดยไม่ได้ลงทะเบียน
- การเข้าดำเนินการป้องกันการกักขังผู้ย้ายถิ่นโดยพลการ
- การอำนวยความสะดวกการเข้าถึงที่ปรึกษาทางกฎหมายและทนายความของผู้ย้ายถิ่นที่ถูกกักขัง
- การใช้กฎหมายและนโยบายที่ห้ามหรือจำกัดทางเลือกแทนการใช้การกักขังผู้ย้ายถิ่นในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการเข้าเมือง
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานภาพที่มีโอกาสได้รับอันตราย เช่น เด็กและครอบครัว สตรีมีครรภ์หรือให้นมบุตร หญิง
การทารุณกรรมกรรม หรือผู้ย้ายถิ่นที่มีความต้องการด้านยาและสุขภาพจิต
- การใช้ทางเลือกอื่นนอกเหนือจากการกักขังที่อนุญาตให้ผู้ย้ายถิ่นในบริบทที่ไม่ได้ถูกคุมขังและที่ใช้ชุมชนเป็นหลัก
ในขณะที่สถานภาพการเข้าเมืองของพวกเขากำลังได้รับการแก้ไข
- การมีการเฝ้าติดตามสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ที่ผู้ย้ายถิ่นถูกกักขังเป็นประจำโดยหน่วยงานที่มีอำนาจโดย
ชอบธรรมและหน่วยงานเฝ้าติดตามอิสระ
- การต้องการให้สิ่งอำนวยความสะดวกในการกักขังผู้ย้ายถิ่นที่บริการโดยภาครัฐและเอกชนได้พัฒนาแผนรองรับ
เหตุการณ์ฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้น เพื่อให้มีการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในระหว่างภาวะวิกฤติ รวมถึงการอพยพหากมีความ
จำเป็น

ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน

ขั้นตอนการจัดหางานที่มีจริยธรรมและเป็นธรรม

รูปแบบการจัดหางานที่บังคับให้ผู้ย้ายถิ่นมีพันธะทางการเงินหรือพันธะอื่นทำให้โอกาสผู้ย้ายถิ่นในการได้รับความเสี่ยงมีสูง
ขึ้น ถึงแม้ไม่มีอยู่ในข้อบังคับทางกฎหมายหรือทางอุตสาหกรรม นายจ้างและผู้จัดหางานสามารถส่งเสริมการจัดหางานที่มี
จริยธรรมและเป็นธรรมได้โดย:

- การหลีกเลี่ยงค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จากผู้ย้ายถิ่น
- การไม่ยึดเอาเอกสารประจำตัวและหนังสือเดินทางของผู้ย้ายถิ่นไว้
- การมีส่วนร่วมในแผนการรับประกันคุณภาพและการให้ประกาศนียบัตร
- การส่งเสริมการจัดหางานที่มีจริยธรรมและเป็นธรรมภายในอุตสาหกรรมของตนและระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ
- การใช้รยาบรรณของผู้จัดหางาน
- การบังคับใช้มาตรฐานการจัดหางานที่มีจริยธรรมและเป็นธรรมผ่านห่วงโซ่อุปทาน
- การใช้ระบบและข้อมูลที่มีผู้ย้ายถิ่นเป็นผู้ให้คะแนนผู้จัดหางานและนายจ้าง

การเข้าถึงเอกสารประจำตัว

ผู้ย้ายถิ่นต้องมีทางเข้าถึงเอกสารประจำตัวและเอกสารเดินทางของตน เพื่อความปลอดภัยและการได้รับความช่วยเหลือใน
ช่วงภาวะวิกฤติ มาตรการที่ช่วยอำนวยความสะดวกให้ผู้ย้ายถิ่นเข้าถึงเอกสารประจำตัวและเอกสารเดินทางและตรวจสอบ
ความถูกต้องได้นั้นรวมถึง:

- การส่งข้อความเตือนผู้ย้ายถิ่นเรื่องวันหมดอายุของเอกสารต่าง ๆ
- การก่อตั้งระบบการสำรองข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์เพื่อเก็บข้อมูลและสามารถเข้าถึงสำเนาเอกสารต่าง ๆ ได้ง่าย เพื่อเป็นบริการให้แก่ผู้ย้ายถิ่น
- การงดเว้นจากการยึดเอกสารประจำตัวและเอกสารเดินทางไว้นานเกินกว่าเวลาที่ต้องการจริง ๆ
- ในรัฐที่นายจ้างรับผิดชอบในการจัดหาเอกสารอนุญาตการให้ความยินยอมหรืออนุญาตให้ออกไปแก่ลูกจ้างผู้ย้ายถิ่น การก่อตั้งกลไกเพื่อการอนุญาตควรจะเตรียมพร้อมในกรณีของภาวะวิกฤติหากลูกจ้างต้องการหรือปรารถนาที่จะอพยพหรือเดินทางออกนอกรัฐ

หน้าที่ดูแลของนายจ้าง

นายจ้างมีหน้าที่รับผิดชอบด้านต่าง ๆ ต่อลูกจ้างทั้งหมดและรวมถึงแรงงานผู้ย้ายถิ่น ที่เริ่มมาจากภาระหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ดูแล เนื่องจากสถานะภาพการไม่ได้เป็นพลเมืองของผู้ย้ายถิ่น การใช้หน้าที่รับผิดชอบเรื่องการดูแลแรงงานต่างชาติ อาจจะแตกต่างการให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นต่อแรงงานที่เป็นพลเมืองรัฐ ถึงแม้จะไม่มีอยู่ในมาตรฐานทางกฎหมายหรืออุตสาหกรรม นายจ้างควรจะพิจารณาถึง:

- การปฏิบัติการใดที่อาจจำเป็นในบริบทของภาวะวิกฤติเพื่อให้สอดคล้องกับหน้าที่ดูแลของตน
- วิธีการใดที่รวมเอาข้อกำหนดในสัญญาลูกจ้างย้ายถิ่นที่จ้างระหว่างชาติและที่จ้างในประเทศเพื่อให้สอดคล้องกับภาระหน้าที่ที่เริ่มจากหน้าที่ดูแลของตน
- การพัฒนาจรรยาบรรณของผู้จำหน่ายเพื่อขยายนโยบายหน้าที่ดูแลของนายจ้างไปตลอดห่วงโซ่อุปทานด้านแรงงาน
- การระบุว่าภายใต้สถานการณ์ใดหรือไม่ที่หน้าที่ดูแลขยายไปยังสมาชิกในครอบครัวของลูกจ้าง

จรรยาบรรณของผู้จัดหาแรงงาน

หลายบริษัทมีจรรยาบรรณของผู้จำหน่าย จรรยาบรรณของผู้จำหน่ายสามารถทำให้แน่ใจได้ว่าผู้จำหน่ายบังคับให้มีสภาพการทำงานที่ปลอดภัย และรับรองสิทธิมนุษยชนและสิทธิแรงงานซึ่งรวมแรงงานผู้ย้ายถิ่น การพิจารณาดังต่อไปนี้อาจมีคุณค่าในการแก้ไขให้จรรยาบรรณที่มีอยู่หรือในการพัฒนาจรรยาบรรณของผู้จัดหาแรงงานขึ้นใหม่

- การรวมข้อกำหนดเรื่องสุขภาพและความปลอดภัยของผู้ย้ายถิ่น สิทธิมนุษยชนและสิทธิแรงงาน วิธีปฏิบัติปฏิบัติ การจัดหาทางที่มีจริยธรรมและเป็นธรรม แรงงานที่ถูกบังคับ และการค้ามนุษย์และการแสวงหาผลประโยชน์จากผู้ย้ายถิ่น
- การรวมข้อกำหนดเรื่องปัญหาที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับภาวะวิกฤติ เช่น แผนรองรับและกระบวนการเหตุฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้น วิธีปฏิบัติปฏิบัติต่อเอกสารประจำตัว และอิสระภาพของผู้ย้ายถิ่นในการโยกย้าย
- การก่อตั้งกลไกการเฝ้าติดตามและการบังคับใช้กฎหมายซึ่งรวมถึงกระบวนการตรวจสอบที่ชัดเจนในกรณีที่มีการละเมิด
- การก่อตั้งขั้นตอนคุณสมบัติของผู้จัดหาแรงงานเพื่อการคัดเลือกผู้จัดหาแรงงานเพื่อการประเมินที่ดำเนินอยู่ตลอด และการประเมินผู้จัดหาแรงงาน
- การจัดฝึกอบรมเรื่องจรรยาบรรณของผู้จัดหาแรงงาน

กลไกการได้รับจากค่าจ้างคงค้าง

แรงงานผู้ย้ายถิ่นที่ต้องอพยพในช่วงภาวะวิกฤติอาจได้ยังมีค่าจ้างคงค้างอยู่ นายจ้างสามารถก่อตั้งกลไกที่ทำให้สามารถรับผิดชอบในการชำระค่าจ้างคงค้างแก่ลูกจ้างย้ายถิ่นได้ ซึ่งรวม:

- การปลดล๊อคค่าจ้างล่วงหน้าและการอำนวยความสะดวกในการรับค่าจ้างคงค้าง
- การจัดให้มีค่าเสี่ยงภัยเพื่อสนับสนุนความต้องการของแรงงานต่างชาติในระหว่างภาวะวิกฤติและในขณะการย้ายสถานที่หรือการอพยพ
- การแน่ใจว่ามีการฝากค่าจ้างไว้ในบัญชีออมทรัพย์ที่มีค่าธรรมเนียมต่ำเพื่อให้มีการบันทึกการฝากที่โปร่งใส
- การสมัครแผนการประกันภัยที่ชดเชยเรื่องค่าจ้างคงค้าง
- การอำนวยความสะดวกเรื่องการส่งเงินกลับโดยยกเว้นค่าธรรมเนียมเพื่อช่วยส่งเงินจากญาติหรือชุมชนของผู้ย้ายถิ่นในรัฐต้นทางไปยังผู้ย้ายถิ่นในรัฐปลายทาง

องค์การระหว่างประเทศ

การสนับสนุน

การสนับสนุนและการสร้างความตระหนักให้กับรัฐ นายจ้างและผู้จัดหางาน เช่นเดียวกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ สามารถช่วยปรับปรุงการคุ้มครองสิทธิของผู้ย้ายถิ่น เขตพื้นที่ที่สำคัญในการปฏิบัติการรวมถึง:

- การนำสิทธิมนุษยชนและสิทธิแรงงานไปปฏิบัติ
- การเข้าถึงบริการทางสังคม โดยเฉพาะการดูแลสุขภาพ การศึกษาและการศึกษาด้านกฎหมาย
- การถ่ายโอนบำนาญและสวัสดิการสังคมอื่น ๆ
- การจัดหางานที่มีจริยธรรมและเป็นธรรมและหน้าที่ดูแลนายจ้าง
- การเข้าถึงกลไกความยุติธรรมและการชดเชย
- การต่อต้านการเลือกปฏิบัติ
- แผนการประกันภัยและการออมสำหรับผู้ย้ายถิ่น

การส่งเสริมมาตรฐานนานาชาติเรื่องการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่น

องค์การระหว่างประเทศสามารถมีบทบาทที่สำคัญในการทำให้กฎหมายและมาตรฐานระหว่างประเทศชัดเจนขึ้น และในการปฏิบัติอย่างนั้น คือแจ้งและชี้แนวรายละเอียดของกฎหมายและนโยบายระดับชาติและระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นเช่นเดียวกันกับการนำไปปฏิบัติ ความพยายามนี้สามารถครอบคลุมหลากหลายประเด็นซึ่งรวมถึง:

- สิทธิมนุษยชนของผู้ย้ายถิ่น
- สิทธิแรงงานของแรงงานผู้ย้ายถิ่น
- การจัดหางานที่มีจริยธรรมและเป็นธรรม
- ข้อบังคับของรัฐที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพการเข้าเมืองของผู้ย้ายถิ่น

การส่งเสริมและการทำให้มาตรฐานนานาชาติชัดเจนขึ้นสามารถกระทำได้โดยหลากหลายวิธีซึ่งรวมถึง:

- ตัวอย่างข้อตกลงทางกฎหมายที่รัฐสามารถปรับใช้ในบริบทเฉพาะ
- ข้อตกลงแม่แบบเพื่อสหภาพการค้า
- ระบบการให้ประกาศนียบัตรนานาชาติและการคัดเลือกบริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราว ผู้จัดการงานและนายจ้าง
- โครงการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายเพื่อส่งเสริมการสนทนาแลกเปลี่ยนและสนับสนุนการใช้มาตรฐานร่วม

งานวิจัยและโครงการเพื่อเพิ่มผู้ย้ายถิ่น

องค์การระหว่างประเทศสามารถส่งเสริมการเพิ่มผู้ย้ายถิ่นผ่านการ และการสนับสนุนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียฝ่ายอื่น การปฏิบัติการที่องค์การระหว่างประเทศอาจจะพิจารณานำไปปฏิบัติรวมถึง:

- การวิจัยและวิเคราะห์เรื่องความร่วมมือของรัฐกับข้อบังคับระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับผู้ย้ายถิ่น
- การวิจัยและวิเคราะห์เรื่องความร่วมมือผู้ย้ายถิ่นไว้ในกฎหมาย นโยบาย ยุทธการ แผนและแผนงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน การเตรียมพร้อมรับมือและการตอบสนองความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ
- การรวบรวมแนวทางที่ดีที่สุดในเขตพื้นที่การปฏิบัติการที่หลากหลายและตรงประเด็น
- แผนการที่จัดหาทรัพยากรที่ช่วยผู้ย้ายถิ่นเตรียมรับมือภาวะวิกฤติซึ่งรวมถึงเครื่องมือสื่อสาร (เช่น โทรศัพท์ เงินสำหรับโทรศัพท์) และอุปกรณ์ฉุกเฉิน

ประชาสังคม

แผนการผู้ย้ายถิ่น

ประชาสังคมโดยเฉพาะที่ดำเนินการในระดับท้องถิ่นนั้น อยู่ในตำแหน่งที่เข้าใจและเชื่อมต่ออุปสรรคบางอย่างที่ผู้ย้ายถิ่นเผชิญในชุมชนนั้น ๆ ซึ่งรวมถึงอุปสรรคที่จะกันไม่ให้ผู้ย้ายถิ่นช่วยเหลือตัวเอง ครอบครัวหรือผู้อื่นได้ในระหว่างภาวะวิกฤติ ประชาสังคมสามารถ:

- แจ้งผู้ย้ายถิ่นเรื่องสิทธิมนุษยชนและสิทธิแรงงานของตน
- จัดการฝึกอบรมในหลากหลายหัวข้อ รวมถึงทักษะด้านภาษาและความรู้ด้านการเงิน
- จัดหาความช่วยเหลือด้านกฎหมายและกลไกการให้ความคิดเห็นและข้อร้องเรียน
- ส่งเสริมการก่อตั้งเครือข่ายที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ที่เครือข่ายสามารถเชื่อมผู้ย้ายถิ่นเข้ากับทรัพยากร บริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- ช่วยรัฐ นายจ้างหรือองค์การระหว่างประเทศจำแนกปัญหาที่ผู้ย้ายถิ่นเผชิญภายในชุมชนท้องถิ่น และเสนอมาตรการเพื่อจัดการกับอุปสรรคต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการฟื้นตัวหลังภาวะวิกฤติ

การเฝ้าติดตามสถานที่กักขัง

ฝ่ายเฝ้าติดตามอิสระและประชาสังคมอื่นควรได้รับการเข้าถึงเพื่อเฝ้าติดตามสถานที่กักขังได้ตามปกติ เพื่อจัดหาบริการต่าง ๆ ให้กับผู้ที่ถูกกักขัง และเพื่อเข้าใจโอกาสเสี่ยงอันตรายและความต้องการของผู้ที่ถูกกักขังซึ่งรวมถึงผู้ย้ายถิ่นด้วย การที่ประชาสังคมสามารถเข้าถึงศูนย์การกักขังในระหว่างภาวะวิกฤติได้สามารถสนับสนุนความพยายามที่จะคุ้มครองผู้ต้องกักได้ดียิ่งขึ้น

วิธีปฏิบัติปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติ 4 ไปใช้: รวมผู้ย้ายถิ่นไว้เป็นส่วนหนึ่งในการป้องกัน การเตรียมพร้อม และในระบบการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน

รัฐบาลทาง

การรวมเอาผู้ย้ายถิ่นไว้เป็นส่วนหนึ่งในการป้องกัน การเตรียมพร้อมและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน

การรวมเอาผู้ย้ายถิ่นไว้ในกรอบการทำงานในระดับชาติและระดับท้องถิ่นเรื่องการป้องกัน การเตรียมพร้อมและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินซึ่งรวมถึงการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัตินั้น ช่วยลดโอกาสที่ผู้ย้ายถิ่นจะได้รับอันตรายและช่วยปรับปรุงความสามารถของชุมชนผู้รับให้ตอบสนองและฟื้นตัวจากภาวะวิกฤติ กิจกรรมต่าง ๆ อาจรวมถึง:

- การทำแผนที่และการร่วมกับองค์กรผู้ย้ายถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันทำงานเรื่องการป้องกัน การเตรียมพร้อมและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน
- การทำแผนที่และการร่วมกับสถานทำการทางกงสุลที่เกี่ยวข้องในรัฐต้นทาง
- การตระหนักว่าผู้ย้ายถิ่นในแผนการป้องกัน การเตรียมพร้อมและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินเป็นกลุ่มเฉพาะกลุ่มหนึ่งที่มีโอกาสได้รับอันตราย มีความต้องการและมีความสามารถ
- การห้ามการเลือกปฏิบัติที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของสัญชาติ ความสามารถทางภาษา สถานภาพการเข้าเมือง และลักษณะต้องห้ามอื่น ๆ ในกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับทบทวนการช่วยเหลือชีวิตและบริการฉุกเฉินอื่น ๆ
- การให้ผู้ย้ายถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการและการวางแผนในภาวะวิกฤติในระดับท้องถิ่น
- การจัดตั้งและการอำนวยความสะดวกการประชุมระหว่างผู้แทนผู้ย้ายถิ่นและผู้แทนของหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในระดับชาติและระดับท้องถิ่น
- การจัดสรรทรัพยากรที่พอเพียงต่อการทำกิจกรรมดังกล่าวเหล่านี้

การปรึกษาหารือเรื่องแผนการป้องกัน การเตรียมพร้อมและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน

การปรึกษาหารือที่ทุกกลุ่มสามารถออกความคิดเห็นและแสดงให้เห็นความต้องการได้นั้น ช่วยสร้างความเชื่อมั่นระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ ชุมชนท้องถิ่นและผู้ย้ายถิ่น ช่วยให้เห็นใจว่าความต้องการของทั้งชุมชนท้องถิ่นและผู้ย้ายถิ่นเป็นที่ทราบกัน และช่วยสร้างโอกาสในการทำงานร่วมกันในเรื่องของวิธีการปฏิบัติการการแก้ไขปัญหา กิจกรรมที่เกี่ยวข้องนี้รวมถึง:

- การจำแนกผู้นำและตัวแทนผู้ย้ายถิ่นที่สามารถพูดให้หรือพูดแทนชุมชนของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- การจัดตั้งพื้นที่การอภิปรายทั้งทางกายภาพและออนไลน์ที่สามารถเข้าถึงได้ในวงกว้าง
- การทำให้มีการร่วมมือกันของทุกกลุ่ม รวมถึงการจัดหาการแปลและการจัดตั้งโอกาสเฉพาะให้กับกลุ่มชายขอบ
- การลดต้นทุนในการเข้าร่วม (เช่น เวลาและการเดินทางที่สูญเสียไป)
- การเป็นเจ้าภาพในการจัดการประชุมสาธารณะหรือที่ศาลากลาง รวมถึงพื้นที่ที่ผู้ย้ายถิ่นพบปะกัน

การจัดหาผู้ย้ายถิ่นในฐานะเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัคร

หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่สามารถจัดให้ผู้ย้ายถิ่นมีส่วนร่วมโดยการจ้างผู้ย้ายถิ่นเป็นลูกจ้างหรือโดยการจัดและให้ผู้ย้ายถิ่นเป็นอาสาสมัครเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ย้ายถิ่นและชุมชนผู้ย้ายถิ่นโดยตรงในการจัดการและการวางแผนการป้องกัน การเตรียมพร้อมและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่สามารถให้ผู้ย้ายถิ่นมีส่วนร่วมโดย:

- การดำเนินการรณรงค์การจัดหางานที่พุ่งเป้าไปยังกลุ่มผู้ย้ายถิ่นกลุ่มต่าง ๆ ที่มีความสำคัญ (เช่น กลุ่มที่มีจำนวนมากในพื้นที่นั้น หรือกลุ่มที่ไม่ได้มีเป็นตัวแทนในโครงสร้างที่มี)
- การให้ผู้นำท้องถิ่นผู้ย้ายถิ่นมีส่วนร่วมในการคัดเลือกลูกจ้างและอาสาสมัครผู้ย้ายถิ่น
- การให้บริการจัดหางานและบริษัทจ้างงานจำแนกผู้ย้ายถิ่นที่มีทักษะและความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครอง การเตรียมพร้อมและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน
- การคัดเลือกผู้ย้ายถิ่นบนพื้นฐานความสามารถและทักษะและให้ภาระด้านบทบาทที่ทำให้พวกเขาเห็นคุณค่าของทักษะและความสำคัญของตัวเอง
- การเน้นผลประโยชน์ที่ชุมชนผู้ย้ายถิ่นอาจได้รับในการเป็นลูกจ้างหรืออาสาสมัคร รวมถึงการพัฒนาทักษะโอกาสในการจ้างงานและการสร้างเครือข่ายและการนำเสนอตัวเองที่มีมากขึ้น เช่นเดียวกันกับการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในบริบทของภาวะวิกฤติได้ดียิ่งขึ้น
- การสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่ปลอดภัย

การยกระดับการตระหนักรู้เพื่อกระบวนการการป้องกัน การเตรียมพร้อมและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน

การรณรงค์ที่ยกระดับการตระหนักรู้เพื่อกระบวนการป้องกัน การเตรียมพร้อมและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินสามารถจัดหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ย้ายถิ่นที่จะคุ้มครองตัวเองในระหว่างภาวะวิกฤติ การรวมข้อความที่ชัดเจนเพื่อผู้ย้ายถิ่นในวัสดุที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อให้ความรู้สาธารณะเกี่ยวกับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับภัยธรรมชาติ สามารถช่วยชีวิตของผู้ย้ายถิ่นได้ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องเหล่านี้รวมถึง:

- การจัดทำเว็บไซต์ สิ่งพิมพ์และเอกสารเพื่อออกอากาศที่เกี่ยวกับการตระหนักรู้เรื่องภัยธรรมชาติในทุกภาษาที่จำเป็น
- การทำให้เครื่องมือทางภาพและเสียงส่งข้อความในลักษณะที่ทำให้ประชากรที่ไม่รู้หนังสือเข้าใจได้
- การจำแนกและออกแบบข้อความเฉพาะให้ช่องทางสื่อที่ผู้ย้ายถิ่นใช้
- การทำงานร่วมกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โรงเรียน นายจ้าง ผู้จัดการงานและประชาสังคมเพื่อพัฒนาเครื่องมือที่มีหลายภาษา (เช่น แผ่นพับ หนังสือท่องเที่ยว ป้ายโปสเตอร์และวิดีโอสั้น ๆ ที่สามารถเห็นได้ในพื้นที่สาธารณะ เช่น สนามบิน สถานกงสุล ห้างสรรพสินค้าหรือตลาด และสถานที่ที่มีนักท่องเที่ยวมาก) ที่รวมเอาความต้องการของผู้ย้ายถิ่น ซึ่งรวมถึงข้อมูลเรื่องความเสี่ยงต่อภัยพิบัติ สถานที่ที่ควรไป สิ่งที่ต้องทำและหมายเลขติดต่อในภาวะฉุกเฉิน
- การรวมข้อมูลเกี่ยวกับการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินเมื่อมีการให้ข่าวกับผู้ย้ายถิ่น
- การเผยแพร่ข้อมูลไปยังสถานที่ต่าง ๆ ที่ผู้ย้ายถิ่นและผู้มีส่วนร่วมกับผู้ย้ายถิ่น เช่น องค์การศาสนาและองค์กรท้องถิ่น กลุ่มผู้ย้ายถิ่น แหล่งสื่อมวลชนที่มีเป้าหมายเป็นผู้ย้ายถิ่นและบริษัทนำเที่ยว
- การดำเนินการรณรงค์เรื่องการศึกษาในระดับครอบครัวที่มีเป้าหมายกับชุมชนผู้ย้ายถิ่นในพื้นที่ที่มีโอกาสหรือที่เสี่ยงกับภัยธรรมชาติ (เช่น ช่วงต้นฤดูพายุเฮอริเคน) หรือเกิดความไม่สงบ
- สนับสนุนนายจ้างและผู้จัดการงานให้กระจายข้อมูลและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิกฤติไปยังลูกจ้างรวมถึงผู้ย้ายถิ่น

องค์การระหว่างประเทศ

การรวมเอาผู้ย้ายถิ่นไว้ในระบบการตอบสนองต่อความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมระหว่างชาติ

การสร้างกระแสนร่วมผู้ย้ายถิ่นไว้ในระบบการตอบสนองต่อความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมระหว่างชาติและการเตรียมพร้อมรับมือที่และเครื่องมือในการตอบสนองที่เกี่ยวข้องจะช่วยรวมเอาผู้ย้ายถิ่นไว้ในระบบการตอบสนองต่อภาวะวิกฤติด้วยเครื่องมือมาตรฐานที่ใช้ประเมินโอกาสในการได้รับอันตรายและความต้องการของประชากรที่ได้รับผลกระทบจากภาวะวิกฤติอาจจำเป็นต้องมีการปรับเพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเตรียมพร้อมในการจำแนกประชากรผู้ย้ายถิ่น ลักษณะเฉพาะและความต้องการของผู้ย้ายถิ่น และอุปสรรคต่อการช่วยเหลือตนเองและการเข้าถึงความช่วยเหลือ กิจกรรมที่สำคัญอาจรวมถึง:

- การรวมเอาการจำแนกประชากรผู้ย้ายถิ่นและความต้องการเฉพาะด้านและโอกาสที่จะได้รับอันตรายไว้ใน การเตรียมพร้อมรับมือภัยพิบัติและโครงสร้างการตอบสนองของระบบกลุ่มความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมของ IASC เพื่อตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินที่ซับซ้อน
- การทำให้ผู้บริจาค ประชาสังคมและรัฐคุ้นเคยกับความต้องการเฉพาะด้านของผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลัง ประสบกับปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ
- การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่การระหว่างประเทศในการคำนึงถึงผู้ย้ายถิ่นและการโยกย้ายถิ่นและการเคลื่อนย้าย ไว้ในแผนการตอบสนองต่อความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

แนวทางหลักและเครื่องมือปฏิบัติการ

ผู้ย้ายถิ่นควรจะถูกคิดรวมไว้ในเอกสารชี้แนะเฉพาะด้านที่ทำการคุ้มครองกลุ่มผู้ย้ายถิ่นเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มสตรี เด็ก คนชรา คนพิการและการค้ามนุษย์ วิธีการปฏิบัติรวมถึง:

- การรวมการอ้างอิงถึงผู้ย้ายถิ่นไว้ในเครื่องมือและแนวทางที่มีอยู่ อาจรวมคำแนะนำเรื่องการจำแนกประชากร ผู้ย้ายถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ อาจจะมีโอกาสได้รับอันตรายในระหว่างภาวะวิกฤติ เช่น ประชาชนที่พลัดถิ่นกลุ่มน้อย ผู้ย้ายถิ่นที่มีสถานภาพการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียนและผู้ที่ถูกกักขัง
- การรวมการอ้างอิงถึงผู้ย้ายถิ่นในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ไว้ในเครื่องมือและแนวทาง IASC รวมถึงวิธีการจำแนก ประชากรผู้ย้ายถิ่น วิธีที่ประสบการณ์ด้านภาวะวิกฤติของผู้ย้ายถิ่นต่างจากของพลเมืองทั่วไป และชนิดของความ ช่วยเหลือที่ผู้ย้ายถิ่นอาจต้องการ
- การพัฒนาเครื่องมือสื่อสารที่เกี่ยวข้องภาวะวิกฤติเพื่อช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นก่อนและระหว่างภาวะวิกฤติ รวมถึง เครื่องมือการส่งข้อความด้วยข้อความที่ได้รับการแปลเป็นภาษาแม่ของผู้ย้ายถิ่น

การบูรณาการการบรรเทาทุกข์ การฟื้นฟูและการพัฒนา

องค์การระหว่างประเทศที่จัดหาความช่วยเหลือด้านการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน การฟื้นฟูและการพัฒนานั้นสามารถ ลดผลกระทบของภาวะวิกฤติที่มีต่อผู้ย้ายถิ่น ครอบครัวและชุมชนของพวกเขาได้ และสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ได้มากที่สุด โดยรวมสิ่งต่าง ๆ ดังนี้:

- การร่วมมือกันภายในองค์กร และการทำให้แน่ใจว่าผู้ย้ายถิ่นและความต้องการของผู้ย้ายถิ่นถูกรวมเข้าไว้ในแผน และกระบวนการมาตรฐานของการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน การฟื้นฟูและการพัฒนา
- การกระตุ้นผู้บริจาคและการยกระดับการรับรู้ของผู้บริจาคในเรื่องความต้องการในการรวมผู้ย้ายถิ่นไว้ใน การตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน การฟื้นฟูและการช่วยเหลือเพื่อการพัฒนา
- การกระตุ้นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในระดับชาติและระดับท้องถิ่นเรื่องบทบาทที่ผู้ย้ายถิ่นมีในการก่อตั้งชุมชน

การช่วยเหลือคุ้มครองผู้ย้ายถิ่น

องค์การระหว่างประเทศสามารถจัดหาคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและการช่วยเหลือทางเทคนิคแก่รัฐ ผู้จัดหางาน นายจ้าง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นในวิธีที่จะรวมเอาการคุ้มครองและการช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นเข้าไว้กับระบบการป้องกัน การเตรียมพร้อมรับมือ และการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินได้อย่างไร กิจกรรมที่สำคัญบางกิจกรรมรวมถึง:

- การจัดทำการสนับสนุนเพื่อปรับหรือพัฒนานโยบายและกระบวนการระบบการป้องกัน การเตรียมพร้อมรับมือ ภาวะฉุกเฉินและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน เพื่อที่จะคำนึงถึงผู้ย้ายถิ่นและความต้องการของผู้ย้ายถิ่น
- การจัดทำการสนับสนุนวิธีการดำเนินการการบูรณาการผู้ย้ายถิ่นกับระบบการป้องกัน การเตรียมพร้อมรับมือ ภาวะฉุกเฉินและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน รวมถึงโดยการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติการช่วยเหลือในแนวหน้า
- การช่วยอำนวยความสะดวกการร่วมมือในระดับชาติและระดับท้องถิ่น
- การช่วยเหลือชุมชนผู้ย้ายถิ่นสร้างกลุ่มหรือโครงการการนำเสนอที่สามารถเป็นเพื่อการติดต่อสำหรับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่หรือสำหรับองค์กรต่าง ๆ ในระหว่างภาวะวิกฤติ

ประชาสังคม

ความเกี่ยวข้องของชุมชนผู้ย้ายถิ่นในแผนการป้องกัน การเตรียมพร้อมรับมือภาวะฉุกเฉินและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน

ประชาสังคมรวมถึงสมาคมผู้ย้ายถิ่น องค์กรชุมชนและกลุ่มศรัทธาสามารถอำนวยความสะดวกในเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้ย้ายถิ่น รวมถึงประชากรที่อยู่โดดเดี่ยวหรืออยู่ชายขอบในแผนการป้องกัน การเตรียมพร้อมรับมือภาวะฉุกเฉินและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน มาตราการที่ช่วยเสริมการเกี่ยวข้องของผู้ย้ายถิ่นในการวางแผนระบบการป้องกัน การเตรียมพร้อมรับมือภาวะฉุกเฉิน และการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน รวมถึง:

- สนับสนุนแนะนำหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผู้มีส่วนร่วมในการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินให้รวมเอาผู้ย้ายถิ่นไว้ในการวางแผนการป้องกัน การเตรียมพร้อมรับมือภาวะฉุกเฉิน และการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินและแนะนำฝ่ายนี้ว่าทำได้อย่างไร (เช่น การจำแนกภาษาที่ผู้ย้ายถิ่นได้พูด การอธิบายอุปสรรคทางวัฒนธรรมหรือสังคมที่จำเป็นต้องจัดการเพื่อให้ผู้ย้ายถิ่นสามารถเข้าถึงการช่วยเหลือได้ พื้นที่ชุมชนที่เป็นมิตรต่อผู้ย้ายถิ่นเพื่อการพบปะวางแผนในระดับท้องถิ่น)
- การสร้างสรรค์สมาคมสนับสนุนช่วยเหลือกันและกันผ่านองค์กรผู้พลัดถิ่นในประเทศต่าง ๆ
- การพัฒนาเครื่องมือและกลไกวัดสมรรถภาพทางวัฒนธรรมและภาษาเพื่อความร่วมมือของผู้ย้ายถิ่นในการป้องกัน การเตรียมพร้อมรับมือภาวะฉุกเฉินและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน
- การจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหรือการฝึกอบรมเรื่องแผนการเตรียมพร้อมรับมือภาวะวิกฤติที่รวมเอาผู้ย้ายถิ่นไว้ด้วย

วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติ 5 ไปใช้: รวมผู้ย้ายถิ่นให้มีส่วนในการวางแผนรองรับภาวะฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้น และบูรณาการความต้องการและความสามารถของผู้ย้ายถิ่น

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย

การตอบสนองและความร่วมมือในระดับท้องถิ่น

การมีส่วนร่วมในและการร่วมมือกับผู้มีส่วนร่วมภาคสถาบันและที่ไม่ใช่สถาบันที่หลากหลายเป็นองค์ประกอบหลักในการวางแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ที่อาจเกิดขึ้น การปฏิบัติการดังกล่าวทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแบ่งปันทรัพยากรและส่งเสริมความสามารถขึ้น ผู้มีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องรวมถึง:

- กองสุลและตัวแทนของรัฐต้นทางของผู้ย้ายถิ่นในรัฐปลายทาง (เช่น ผู้ช่วยทูตแรงงาน)
- องค์กรเอกชน องค์กรชุมชนและองค์กรศรัทธาที่ทำงานร่วมกับชุมชนผู้ย้ายถิ่น
- ผู้นำและตัวแทนของกลุ่มและสมาคมผู้ย้ายถิ่น
- นายจ้าง ผู้จัดการงาน บริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราว สหภาพแรงงานและสมาคมแรงงานที่เกี่ยวข้องกับประชากรผู้ย้ายถิ่นโดยเฉพาะ
- บริษัทท่องเที่ยว โรงแรมและสมาคมที่เกี่ยวข้อง
- นักแปล ล่ามและตัวกลางทางวัฒนธรรม

การสนับสนุนการวางแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย

องค์การระหว่างประเทศและประชาสังคมอาจอยู่ในตำแหน่งที่ดีที่สุดที่จะเป็นฝ่ายนำขั้นตอนการวางแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ สมาคมอุตสาหกรรมหรือสมาคมนายจ้างอาจมีบทบาทเดียวกันกับนายจ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในธุรกิจขนาดเล็กหรือนายจ้างรายบุคคลผู้มีทรัพยากรจำกัดในการวางแผน การสนับสนุนการวางแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายรวมถึง:

- การก่อตั้งฐานของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายเพื่อร่วมมือกันทำแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้
- นำการทำแบบฝึกหัดการวางแผนที่สินทรัพย์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย
- การต่อรองข้อตกลงของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายกับผู้ให้บริการ
- การพัฒนาแผนมาตรฐานที่ผู้มีส่วนร่วมรายบุคคลสามารถรวมได้หรือนำไปใช้ได้

การฝึกซ้อมและการทดสอบผู้ย้ายถิ่นที่เข้าร่วม

การฝึกซ้อมเพื่อทดสอบแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้นั้นใช้สำหรับหลายจุดประสงค์ กิจกรรมดังกล่าวช่วยจำแนกอุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ เพื่อนำไปปฏิบัติในบริบทของภาวะฉุกเฉินและช่วยเสริมความตระหนักรู้เรื่องมาตรการการเตรียมพร้อมรับมือและตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ในการทดสอบแผนกับชุมชนผู้ย้ายถิ่นนั้น ปัจจัยที่จะต้องคำนึงถึงได้แก่:

- การจัดเวลาการฝึกเพื่ออำนวยความสะดวกการร่วมมือสูงสุด
- การจัดหารางวัลใจเพื่อการเข้าร่วม
- การร่วมมือระหว่างองค์กรและการโฆษณาการฝึกซ้อมแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นกับสถาบันต่าง ๆ ที่ผู้ย้ายถิ่นเชื่อมั่น

- การฝึกซ้อมซ้ำเพื่อปรับปรุงความรู้และการเตรียมพร้อมรับมือให้กับผู้ย้ายถิ่นระยะสั้น ผู้ย้ายถิ่นในสถานการณ์รอเปลี่ยนประเทศ และผู้มาใหม่
- อุปสรรคที่ผู้ย้ายถิ่นเผชิญในสถานการณ์ที่ไม่ปกติ รวมถึงในบริบทที่นายจ้างจำกัดความสามารถในการเข้าร่วมของผู้ย้ายถิ่น

แผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในภูมิภาคและข้ามพรมแดน

แผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นความร่วมมือด้านวิกฤตการณ์ข้ามพรมแดนระดับทวิภาคีหรือพหุภาคีสามารถปรับปรุงการตอบสนองต่าง ๆ ได้ แผนดังกล่าวอาจมีคุณค่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับพื้นที่ที่มีประชากรที่ไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง เช่น กลุ่มที่เลี้ยงปศุสัตว์หรือชนพื้นเมืองที่ข้ามพรมแดนระหว่างประเทศอยู่เสมอเนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต การให้ประชากรที่ข้ามพรมแดนและชุมชนที่รองรับพวกเขามีส่วนร่วมนั้น ช่วยปรับปรุงความรู้สึกของการเป็นเจ้าของแผนและช่วยส่งเสริมการตอบสนองให้ดีขึ้น การทำแผนที่ทรัพยากรที่มีอยู่และการใช้สินทรัพย์ร่วมกันที่มีมาก่อนแล้วนั้นสามารถลดการแข่งขันการใช้ทรัพยากรในระหว่างภาวะวิกฤติและปรับปรุงทรัพยากรที่มีอยู่จำกัด ในการพัฒนาแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ปัจจัยที่ต้องพิจารณาและรวมเข้าไว้รวมถึง:

- แผนที่ทางภูมิศาสตร์ของพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง
- ลักษณะเฉพาะของการกระจายและประชากรศาสตร์ที่เกี่ยวข้องของผู้ย้ายถิ่น
- การแสดงภาพประกอบเส้นทางเพื่ออพยพที่เกี่ยวข้อง

รัฐปลายทาง

แผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นที่ปรับให้พิจารณาถึงการมีอยู่ของผู้ย้ายถิ่นและความต้องการที่อาจเกิดขึ้น

แผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นที่ปรับให้คำนึงถึงลักษณะเฉพาะทางวัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจและประชากรศาสตร์ของผู้ย้ายถิ่นนั้นสามารถปรับปรุงระดับการเตรียมพร้อมรับมือและอำนวยความสะดวกในการช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นระหว่างภาวะฉุกเฉิน แผนดังกล่าวควรรวมความเข้าใจที่แท้จริงในเรื่องประชากรผู้ย้ายถิ่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจอยู่ในข้อมูลของชุมชนที่บ้านที่ลักษณะที่เกี่ยวข้องของชุมชนที่มีความเสี่ยง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ที่มีการโยกย้ายถิ่นและรูปแบบการเคลื่อนย้ายที่สูง ปัจจัยที่ต้องพิจารณาในการพัฒนาแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นรวมถึง:

- ข้อเท็จจริงที่ว่าผู้ย้ายถิ่นมักอาศัยและทำงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่เสี่ยงที่มีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติและความเสี่ยงของสภาพแวดล้อม ถูกแยกตัวออกจากชุมชน หรือขาดสาธารณูปโภคและบริการขั้นพื้นฐาน
- ปฏิกริยาตอบภัยธรรมชาติ ความขัดแย้งและการเตือนภัยที่ผู้ย้ายถิ่นเรียนรู้ทางวัฒนธรรม
- ผู้มีส่วนร่วมฝ่ายใดที่ควรอยู่ในตำแหน่งที่ดีที่สุดในการสื่อสารและโต้ตอบกับผู้ย้ายถิ่น (เช่น หากพวกเขาไม่เชื่อมั่นในหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ การพิจารณาวิธีการลดการมีอยู่ของเจ้าหน้าที่ในเครื่องบินที่อพยพ)
- บริการการขนส่งเฉพาะ เนื่องจากผู้ย้ายถิ่นอาจมีการเข้าถึงพาหนะส่วนตัวได้อย่างจำกัด
- ผู้พูดและป้ายสัญลักษณ์หลายภาษาเพื่อแนะนำให้ผู้ย้ายถิ่นเข้าถึงการบริการและความช่วยเหลือ รวมถึงการอพยพ
- การจำแนกที่พิกังที่ปลอดภัยเพื่อให้ผู้ย้ายถิ่นพักอาศัย รวมถึงในบริบทของภาวะฉุกเฉิน
- เกือบเสมอแหล่งทรัพยากรที่คำนึงถึงความต้องการทางอาหาร ศาสนา ความเป็นส่วนตัวและภาษาของผู้ย้ายถิ่น

แผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นเพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นที่ถูกกักขัง

การก่อตั้งแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นเพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นที่ถูกกักขังในระหว่างเกิดวิกฤตการณ์สามารถทำให้แน่ใจว่าผู้ย้ายถิ่นที่ถูกกักขังไม่ได้ถูกลืมและได้รับการสนับสนุนที่ต้องการ ในสถานการณ์วิกฤต ผู้ย้ายถิ่นที่ถูกกักขังบางรายอาจต้องการติดต่อรัฐต้นทางเพื่อเรียกร้องการสนับสนุนการอพยพ รายอื่นอาจต้องการย้ายออกไปจากสถานที่ที่อาจได้รับอันตราย แผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นอาจใช้ความได้เปรียบของข้อตกลงการเป็นหุ้นส่วนกับประชาสังคมหรือองค์การระหว่างประเทศที่จัดหาบริการให้แก่ผู้ย้ายถิ่นที่ถูกกักขัง

รัฐต้นทาง

ระบบการเตือนภาวะวิกฤติ

ระบบการเตือนภัยที่เฝ้าติดตามภาวะวิกฤติในรัฐปลายทางและแจ้งให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงปฏิบัติการโดยยึดหลักของความรุนแรงของภาวะวิกฤตินั้น ช่วยทำให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่และพลเมืองในต่างแดนเกิดความเชื่อมั่น การปฏิบัติการตอบสนองต่อระดับของภาวะวิกฤติอาจมีช่วงจากข้อจำกัดการเดินทางโดยสมัครใจ การเดินทางกลับโดยสมัครใจ หรือการอพยพหรือการเดินทางกลับโดยการบังคับ ระยะต่าง ๆ ของระบบการเตือนภาวะวิกฤติอาจรวมถึง:

ระยะการระวังที่การตอบสนองอาจรวมถึง:

- การเฝ้าติดตามสถานการณ์
- การเข้าถึงและปรับปรุงข้อมูลของแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น
- เริ่มการปฏิบัติการของคณะกรรมการจัดการภาวะวิกฤติและโครงสร้างสนับสนุนอื่น ๆ
- ร่วมมือกับนายจ้างเพื่อให้แน่ใจว่ามีการเตรียมพร้อมรับมือปฏิบัติตามแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น
- การแนะนำพลเมืองให้มีหรือรู้ที่เก็บเอกสารประจำตัว

ระยะการจำกัดที่การตอบสนองอาจรวมถึง:

- การแนะนำพลเมืองในหลบพักในที่ที่เหมาะสมเมื่อเกิดความเสี่ยงสูง
- การเคลื่อนย้ายบุคคลสำคัญไปยังสถานที่ที่เกี่ยวข้อง
- รักษาความปลอดภัยสถานที่ที่ตรวจผ่านทางการเดินทางและเส้นทางออกนอกรัฐ
- การเตรียมการเดินทางกลับและการกลับเข้าสู่กลุ่มของพลเมือง

ระยะการเดินทางกลับโดยสมัครใจที่การตอบสนองอาจรวมถึง:

- การนำกระบวนการเปลี่ยนที่พักอาศัยของพลเมืองไปยังที่อื่นภายในรัฐปลายทางไปปฏิบัติ
- เร่งและช่วยเหลือพลเมืองให้เดินทางกลับไปยังรัฐต้นทาง

ระยะเดินทางกลับโดยความจำเป็นที่การตอบสนองอาจรวมถึง:

- การนำกระบวนการอพยพและการเดินทางกลับไปปฏิบัติ

แผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นของตัวแทนฝ่ายกงสุลกักขัง

รัฐต้นทางอาจมีแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นที่เป็นมาตรฐานเพื่อคุ้มครองพลเมืองในต่างแดน แต่แผนนี้อาจจำเป็นต้องปรับให้เข้าระบบบริบทท้องถิ่นของรัฐปลายทาง แผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นเฉพาะแห่งอาจรวมถึง:

- ข้อมูลพลเมืองในรัฐปลายทาง (เช่น จำนวน สถานที่อยู่ ลักษณะเฉพาะ)

- การจัดตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการภาวะวิกฤติ หน้าที่ กระบวนการและบทบาทเฉพาะของสมาชิกในคณะกรรมการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน คณะดังกล่าวอาจก่อตั้งอย่างถาวรในระดับการปฏิบัติการ และหากเหมาะสมอาจนำโดยเอกอัครราชทูตหรือกงสุลใหญ่ และประกอบด้วยผู้ช่วยทูตแรงงาน เจ้าหน้าที่สวัสดิการ ผู้ช่วยทูตสวัสดิการสังคม ผู้ช่วยทูตตำรวจ ผู้ช่วยทูตทหารหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเมือง
- เส้นทางออกนอกประเทศทางอากาศ บกหรือทะเล
- สถานที่พักพิงชั่วคราวรวมถึงสถานที่ภายในรัฐปลายทาง
- ความต้องการในการขนส่งสินค้าและการประมาณค่าใช้จ่าย
- ผู้ที่ติดต่อได้ในรัฐปลายทางและรัฐผ่านและในองค์การระหว่างประเทศ
- ข้อมูลการติดต่อเจ้าหน้าที่และพนักงานตัวแทนกงสุล
- ข้อมูลการติดต่อการขนส่ง ที่พักและผู้ให้บริการรายหลักอื่น ๆ
- ข้อมูลเรื่องความสามารถและแหล่งทรัพยากรเพื่อการย้ายที่พักใหม่หรือการอพยพพลเมือง
- กลไกความร่วมมือกับคณะผู้แทนกงสุลในภูมิภาค
- กลไกความร่วมมือกับคณะผู้แทนกงสุลในรัฐต้นทางอื่น ๆ

แผนและแนวทางการอพยพ

กฎและเกณฑ์ที่ชัดเจนในการดำเนินการอพยพอาจรวมถึง:

- เกณฑ์ในการตัดสินใจอพยพ
- เกณฑ์คุณสมบัติผู้ที่จะได้อพยพ (เช่น การอพยพครอบครัวพลเมือง สมาชิกของบุคคลที่ไม่ได้เป็นพลเมือง ผู้จัดการงานระหว่างประเทศ หรือผู้จัดหางานระดับชาติหรือไม่)
- ข้อกำหนดด้านเอกสารเพื่อพิสูจน์สิทธิ์
- กระบวนการจัดหาเอกสารชั่วคราวหากเอกสารประจำตัวหรือเอกสารเดินทางสูญหาย ถูกทำลายหรือถูกยึด
- การสื่อสารกระบวนการอพยพ (เช่น การรวมข้อมูลกระบวนการอพยพในชุดเอกสารที่ประกอบกับการออกหนังสือเดินทาง ในฐานะที่เป็นขั้นตอนหนึ่งในการลงทะเบียนเดินทางไปยังต่างประเทศ หรือบนเว็บไซต์สถานทำการทางกงสุล)
- กลไกที่เรียกร้องขอความช่วยเหลือ
- ความรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง
- การจำแนกสถานที่อพยพในรัฐปลายทางและในรัฐเพื่อนบ้านหรือรัฐอื่น ๆ
- การเตรียมกลุ่มที่มีโอกาสได้รับอันตรายโดยเฉพาะ เช่น เด็กที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกจากผู้ปกครอง บุคคลทุพพลภาพ และการค้ามนุษย์หรือถูกแสวงหาผลประโยชน์
- กระบวนการขนส่งส่วนบุคคล รวมถึงสัตว์เลี้ยงและทรัพย์สินส่วนบุคคล
- ขั้นตอนการตรวจผ่านทางศุลกากรและอื่น ๆ
- บัตรประจำตัวของและการประสานกับบริษัทจัดหางานและจัดหาแรงงานชั่วคราวที่ส่งแรงงานไปต่างประเทศหรือนายจ้างที่สำคัญในรัฐปลายทาง

คณะกรรมการตอบสนองภาวะวิกฤติหรือการตอบสนองโดยเร็ว

คณะกรรมการตอบสนองภาวะวิกฤติหรือการตอบสนองโดยเร็วสามารถก่อตั้งเพื่อปฏิบัติในการเตือนในช่วงเวลาสั้น ๆ ในเหตุการณ์ฉุกเฉินเพื่อสนับสนุนโครงสร้างต่าง ๆ ที่มีในรัฐปลายทาง คณะเหล่านี้อาจรวมถึงผู้เชี่ยวชาญจากกงสุลและเจ้าหน้าที่จากองค์กรที่เหมาะสมจากรัฐต้นทางที่ได้รับการฝึกอบรมให้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและด้านการกงสุล บทบาทและหน้าที่ของคณะต่าง ๆ อาจรวมถึง:

- การปรับปรุงข้อมูลและรักษาข้อมูลพลเมืองในรัฐพลายทาง
- รวบรวมรายงานข่าวกรองและจัดการการประเมินในท้องถิ่นที่ทันเวลาเป็นอิสระและเชื่อถือได้เรื่องสถานการณ์การเมืองและความปลอดภัยในรัฐพลายทาง
- การช่วยปรับปรุงและนำแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและแผนการอพยพไปปฏิบัติ
- การเจรจาต่อรองกับรัฐพลายทาง รัฐทางผ่าน นายจ้างหรือผู้มีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็น เพื่อกำจัดอุปสรรคเพื่อจัดหาความช่วยเหลือให้แก่พลเมือง
- การช่วยจัดหาที่พักและหาที่พักให้พลเมืองใหม่ในพื้นที่ที่ปลอดภัยมากกว่าเดิม

ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน

การวางแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นของบริษัท

การรวมเอาแรงงานต่างชาติทั้งหมดไว้ในการวางแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นของบริษัทช่วยให้แน่ใจว่าแรงงานจำนวนมากจะได้รับความช่วยเหลือและคุ้มครองในระหว่างภาวะวิกฤติ แผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นของบริษัทสำคัญมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทที่จ้างผู้ย้ายถิ่นจำนวนมาก ในขอบเขตที่เป็นไปได้นั้นแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นของบริษัทควรจะสอดคล้องกับแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นของผู้มีส่วนร่วมภาครัฐ การวางแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นของบริษัทอาจรวมถึง:

- การระบุหน่วยและบุคคลใดที่รับผิดชอบต่อการคุ้มครองแรงงานต่างชาติ
- เกณฑ์ของคุณสมบัติการย้ายที่พำนักอาศัยและการอพยพ (เช่น สมาชิกครอบครัวของลูกจ้างย้ายถิ่นมีสิทธิ์หรือไม่)
- การระบุว่ามีอำนาจหน้าที่เริ่มการอพยพ ขบวนการตัดสินใจและวิธีสำหรับการสื่อสารการตัดสินใจ
- แนวปฏิบัติที่วางไว้ก่อนกับผู้ให้บริการที่เกี่ยวข้อง
- การเข้าใจแหล่งทรัพยากรและบริการในท้องถิ่นที่มี
- เจ้าหน้าที่หลักของสถานกงสุล
- การฝึกอบรมและการทดสอบแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นกับลูกจ้างรวมถึงแรงงานต่างชาติด้วย
- การก่อตั้งกลไกเพื่อการสื่อสารกับลูกจ้างรวมถึงแรงงานต่างชาติในระหว่างภาวะวิกฤติ
- การอธิบายกระบวนการและวิธีการเข้าถึงค่าจ้างคงค้าง เงินเดือนและการช่วยเงินด้านการเงินและการประกันภัยให้ชัดเจน
- การพัฒนาเกณฑ์เพื่อกำหนดว่าเมื่อใดจะเป็นเวลาปลอดภัยในการกลับมาทำงานอีกครั้งหนึ่งในรัฐพลายทางและสำหรับผู้ย้ายถิ่นในการเดินทางกลับมา

องค์การระหว่างประเทศ

การวางแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นของระหว่างหน่วยงาน

การรวมเอาความต้องการเฉพาะด้านของผู้ย้ายถิ่นในแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นของระหว่างหน่วยงานสามารถช่วยองค์การระหว่างประเทศให้สามารถจัดการกับความต้องการของผู้ย้ายถิ่นในระหว่างการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน กิจกรรมที่สำคัญอาจรวมถึง:

- การรวมเอาผู้ย้ายถิ่นไว้บนฐานการวางแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในระดับชาติและระดับภูมิภาค
- การจัดหาค่าส่งและแนวทางวิธีปฏิบัติรวมเอาผู้ย้ายถิ่นและความต้องการของผู้ย้ายถิ่นไว้ในการวางแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและเครื่องมือการวางแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น

- การให้ผู้ย้ายถิ่นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการทำให้ปรึกษาเรื่องการวางแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น
- การแปลเอกสารการป้องกัน การเตรียมพร้อมรับมือและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน รวมถึงการประกาศและคำสั่งต่าง ๆ ในภาษาแม่ของผู้ย้ายถิ่น

ประชาสังคม

แผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นสำหรับชุมชนผู้ย้ายถิ่น

ผู้มีส่วนร่วมภาคประชาสังคมท้องถิ่นสามารถทำงานร่วมกับชุมชนผู้ย้ายถิ่นเพื่อช่วยเหลือชุมชนในการพัฒนาแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น แผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นที่ใช้ชุมชนเป็นหลักสามารถป้องกันไว้ในแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นของสถาบันในระดับท้องถิ่นและระดับชาติในรัฐปลายทางและรัฐต้นทางได้ มาตรการพัฒนาแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นสำหรับชุมชนผู้ย้ายถิ่นสามารถรวมถึง:

- การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับผู้ย้ายถิ่นโดยแยกกลุ่มตามลักษณะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกัน เช่น อายุ เพศ สัญชาติ กลุ่มชาติพันธุ์ ความทุพพลภาพและภาษา
- การดำเนินการประเมินโอกาสที่จะได้รับอันตรายที่เน้นโอกาสที่ผู้ย้ายถิ่นจะได้รับอันตรายในการเตรียมและจัดการภาวะวิกฤติ
- การประเมินระดับและความสามารถในการเตรียมพร้อมรับมือภาวะวิกฤติของชุมชนผู้ย้ายถิ่น รวมถึงการเข้าถึงข้อมูลและบริการต่าง ๆ และภาษา วัฒนธรรมและอุปสรรคอื่น ๆ
- การทำแผนที่บริการและความช่วยเหลือที่มีให้กับประชากรผู้ย้ายถิ่น

วิธีปฏิบัติปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติ 6 ไปใช้: สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพกับผู้ย้ายถิ่น

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย

ช่องทางการสื่อสารหลายช่องทาง

ช่องทางการสื่อสารหลายช่องทางและมีเป้าหมายสามารถครอบคลุมประชากรผู้ย้ายถิ่นที่หลากหลายได้กว้างขวางและสามารถลดผลกระทบของการสื่อสารที่อาจหยุดชะงักได้ เช่น ไฟฟ้าดับหรือไม่มีสัญญาณอินเทอร์เน็ตหรือการเชื่อมต่อกับดาวเทียม ช่องทางการสื่อสารอาจเป็นทั้งแบบดั้งเดิมหรือแบบใหม่ เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ และควรรวมวิธีการให้ผู้ย้ายถิ่นเข้าถึงข้อมูลโดยไม่ต้องเปิดเผยอัตลักษณ์ สถานภาพหรือสถานที่พัก ช่องทางการสื่อสารสามารถรวมถึงทางเลือกต่อไปนี้ ซึ่งหลายทางเลือกได้มีการอธิบายรายละเอียดไว้ในหัวข้อนี้:

- บริการต่าง ๆ ที่สมัครกับฝ่ายกงสุลและอื่น ๆ
- สื่อสังคมออนไลน์ แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือและข้อความบนโทรศัพท์มือถือ
- เว็บไซต์และการลงข่าวบนเว็บไซต์
- วิทยุ โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ในรัฐปลายทางและรัฐต้นทาง รวมถึงสื่อเฉพาะผู้ย้ายถิ่น
- สายด่วน สายช่วยเหลือและศูนย์บริการทางโทรศัพท์
- เครือข่าย สมาคม บุคคลศูนย์กลางและผู้นำของผู้ย้ายถิ่น เช่นเดียวกับการเข้าถึงระดับรากหญ้าที่บ้านหรือวิธีการอื่น ๆ
- ศูนย์ให้ความช่วยเหลือที่ผู้ย้ายถิ่นไปใช้บริการบ่อย ๆ รวมถึงที่พักพิง
- สถานทำการทางกงสุล
- เครือข่าย สมาคม และบุคคลศูนย์กลาง/ผู้นำของประชาสังคมอื่น ๆ รวมถึงผู้มีส่วนร่วมบนหลักศรัทธา
- “ต้นไม้สื่อสาร” ที่ก่อตั้งมาก่อน
- เครือข่ายผู้ประสานงานและบุคคลศูนย์กลาง

สื่อกลางในการสื่อสารหลายสื่อ

ข้อมูลที่ให้ผ่านกลไกที่กล่าวมาแล้วข้างบนนั้นควรจะเรียบง่ายและชัดเจน หลีกเลี่ยงสำนวนและคำย่อ และควรจัดทำในภาษาที่ผู้ย้ายถิ่นพูด สะท้อนระดับการอ่านออกเขียนได้ที่หลากหลาย และอำนวยความสะดวกให้ผู้ย้ายถิ่นได้สัมผัสข้อมูล รวมถึงรูปแบบสื่อสำหรับผู้พิการ ชนิดของสื่อกลางที่อาจจำเป็นต้องใช้มีดังต่อไปนี้:

- สื่อในรูปแบบการเขียน
- สื่อภาพวิดีโอและเสียง
- รูปภาพ สัญลักษณ์กราฟิกและสัญลักษณ์ต่าง ๆ
- การ์ตูน
- แถบสี
- การสื่อสารแบบเห็นหน้า

เนื้อหาของข้อมูล

ข้อมูลที่จัดทำให้อาจรวมถึง:

- สถานที่ตั้ง รายละเอียดการติดต่อและบุคคลศูนย์กลางที่สถานทำการกงสุลและที่กระทรวงและสถาบันต่าง ๆ ของรัฐ รวมถึงบริการบัตรประจำตัวและหนังสือเดินทาง
- บุคคลศูนย์กลางและบุคคลที่ติดต่อได้ในภาวะฉุกเฉิน
- ข้อมูลการติดต่อและสถานที่ตั้งของบริการและความช่วยเหลือในภาวะฉุกเฉินในรัฐปลายทาง รวมถึงโรงพยาบาล สถานีตำรวจ สายให้ความช่วยเหลือ ศูนย์ให้คำปรึกษา ที่พักพิง และบริการและความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์
- รายงานด้านการท่องเที่ยวและรายการสำหรับตรวจเช็ค
- จดหมายข่าว การแจ้งเมื่อเกิดเหตุการณ์และการแจ้งเตือนล่วงหน้า รวมถึงความปลอดภัย สวัสดิการและการข่มขู่ที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิกฤติ
- วิธีการปฏิบัติในช่วงเวลาภาวะวิกฤติ (เช่น สถานที่ควรไป บุคคลที่ควรติดต่อ และสิ่งที่ควรทำ) รวมถึงข้อมูลที่นำมาเพื่อการลักษณะเฉพาะทางสังคมวัฒนธรรมและลักษณะอื่น ๆ ของรัฐปลายทาง
- สิทธิและพันธกรณีในรัฐปลายทางบางแห่ง

เว็บไซต์

เว็บไซต์ที่จัดทำข้อมูลให้ผู้อพยพด้านการพักอาศัยหรือการเดินทางผ่านในรัฐปลายทางสามารถเป็นเส้นทางสื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิกฤติ ข้อมูลปริมาณมากอาจได้รับการตีพิมพ์และปรับให้ทันสมัยอยู่เสมอบนเว็บไซต์เฉพาะด้าน ข้อมูลเรื่องภัยพิบัติและความเสี่ยงต่ออันตรายและคำแนะนำความปลอดภัยในภาวะฉุกเฉินที่เป็นประโยชน์อาจรวมไว้บนเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่มีอยู่ ซึ่งผู้อพยพมักอ้างถึงหรือเข้าไปอ่าน เมื่อก่อตั้งเว็บไซต์ สิ่งที่ต้องพิจารณารวมถึง:

- การใช้สื่อกลางหลายสื่อในเวลาเดียวกัน (เช่น สื่อวิทัศน์ เสียง ภาพและข้อเขียน)
- การมีข้อมูลในหลายภาษา
- หน้าเว็บไซต์และเนื้อหาที่เป็นมิตรกับผู้ใช้
- ความสม่ำเสมอในการปรับเนื้อหาให้ทันสมัย
- ลิงค์และผู้ติดต่อได้เพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติม
- มีการเชื่อมกับกลไกอื่น เช่น สื่อสังคมออนไลน์

สื่อสังคมออนไลน์

สื่อสังคมออนไลน์มีการเข้าถึงอย่างกว้างขวางและแพร่หลาย สื่อสังคมออนไลน์มีความสามารถในการเข้าถึงประชากรผู้อพยพจำนวนมากในช่วงเวลาจริง ผู้อพยพใช้สื่อสังคมออนไลน์ค้นหาข้อมูลและสื่อสารกันและกับครอบครัวและชุมชนในรัฐต้นทางของตน สื่อสังคมออนไลน์สามารถรักษาเครือข่ายผู้อพยพและทำให้ผู้อพยพมีบทบาทสำคัญในการสร้างและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร สื่อสังคมออนไลน์สามารถใช้เพื่อ:

- ให้ผู้อพยพติดตามข้อมูลเกี่ยวกับภาวะวิกฤติที่มีการใช้เครื่องหมาย # นำหน้าข้อความ และตอบสนองในภาษาของตน
- จัดหาการเตือนภัยล่วงหน้าและข้อมูลการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน
- สร้างสรรค์กลุ่มอภิปรายหรือพูดคุยที่ผู้อพยพสามารถเข้าร่วมหรือติดตามได้
- สร้างสรรค์ไซต์สำหรับแบ่งปันรูปภาพและวิดีโอที่อนุญาตให้ผู้ใช้อัพโหลดและระบุตำแหน่งของภาพถ่าย
- สนับสนุนโครงการอุดหนุนค่าใช้จ่ายจากสาธารณะที่นำข้อมูลใหม่หรือข้อมูลเสริมไว้ในการทำแผนที่และการวิเคราะห์ความต้องการและการมีอยู่ของการตอบสนองต่อภัยพิบัติ

แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือ

แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือเป็นกลไกที่ประหยัด เป็นมิตรกับผู้ใช้และเข้าถึงได้อย่างกว้างขวางเพื่อการสื่อสารกับผู้ย้ายถิ่น ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถพัฒนาแอปพลิเคชันด้วยตนเองหรือร่วมมือกับฝ่ายอื่น โดยมุ่งเป้าไปที่ความต้องการข้อมูลข่าวสารของผู้ย้ายถิ่นได้ เนื้อหาและลักษณะการใช้ที่แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือสามารถเสนอให้ได้รวมถึง:

- การส่งข้อความขอความช่วยเหลือไปยังหมายเลขฉุกเฉินที่ผู้ย้ายถิ่นเป็นผู้เลือก
- สถานที่ตามระบบ GPS และประสิทธิภาพในการติดตาม
- แผนที่และระบบนำร่องที่รวมการบริการฉุกเฉินและสถานทำการกงสุลที่มี
- การดาวน์โหลดข้อมูลและการเก็บข้อมูลแบบออฟไลน์
- แพลตฟอร์มที่อนุญาตให้ผู้ย้ายถิ่นแบ่งปันข้อมูลข่าวสารและช่วยอำนวยความสะดวกการสื่อสารสองทาง
- การป้องกันข่าวสาร
- การแปลและการเปลี่ยนสกุลเงิน

ข้อความบนโทรศัพท์มือถือ

เช่นเดียวกันกับแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือ ข้อความบนโทรศัพท์มือถือเป็นกลไกที่ประหยัด เป็นมิตรต่อผู้ใช้และเข้าถึงได้อย่างกว้างขวางในการสื่อสารกับผู้ย้ายถิ่น อาจมีการเชื่อมต่อกับโทรศัพท์บ้าน แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือ เว็บไซต์ แพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์ และกลไกอื่นที่สามารถส่งข้อความโดยอัตโนมัติหากจำเป็น ข้อความบนโทรศัพท์มือถือมีประสิทธิภาพมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสื่อสารคำเตือน อันตราย แจ้งเหตุ ข้อมูลการติดต่อในภาวะฉุกเฉินและข้อมูลเรื่องสถานที่และวิธีการเข้าถึงความช่วยเหลือและบริการต่าง ๆ

สายให้ความช่วยเหลือ สายด่วนและศูนย์บริการ

สายให้ความช่วยเหลือ สายด่วนและศูนย์บริการเป็นวิธีการที่เข้าถึงได้และไม่ใช้เทคโนโลยีสูง ซึ่งการสื่อสารด้านเดียวหรือสองด้านกับผู้ย้ายถิ่นสามารถทำได้ในการก่อตั้งสายให้ความช่วยเหลือ สายด่วนและศูนย์บริการนั้น ปัจจัยที่ต้องพิจารณารวมถึง:

- ชั่วโมงการให้บริการ 24 ชั่วโมงต่อวันหรือน้อยกว่านั้น
- โครงสร้างการคิดค่าใช้จ่ายเป็นแบบการโทรเข้าฟรีหรือเสียค่าโทรเข้า
- ความสามารถทางภาษาของพนักงาน
- ผู้ย้ายถิ่นสามารถรับหรือแจ้งข้อมูลได้หรือไม่
- ขอบเขตและเนื้อหาของข้อมูลที่ให้(และรับ) เป็นแบบข้อมูลเท่านั้น หรือมีบริการ เช่น การให้คำปรึกษา การส่งต่อโดยตรง การตามหาครอบครัวและข้อร้องเรียน

ศูนย์ให้ความช่วยเหลือ

ศูนย์ให้ความช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นสามารถก่อตั้งได้ในรัฐปลายทางและรัฐต้นทาง ศูนย์ดังกล่าวสามารถจัดหาข้อมูลข่าวสารและบริการต่าง ๆ ให้กับผู้ย้ายถิ่นได้โดยมีขอบเขตกว้างขวาง ศูนย์ให้ความช่วยเหลือสามารถมุ่งเป้าไปยังกลุ่มผู้ย้ายถิ่นกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น แรงงานต่างชาติที่ไม่ได้ลงทะเบียน แรงงานต่างชาติที่ทำงานบ้านหรือผู้ย้ายถิ่นผู้ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ และจัดหาข้อมูลจำเพาะเจาะจงเพื่อลดโอกาสการได้รับอันตรายและความต้องการของกลุ่มดังกล่าว

มาตรการเพื่อจำแนกและให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนร่วมระดับท้องถิ่นเข้าร่วมในการให้ความช่วยเหลือกับชุมชนผู้ย้ายถิ่น

โดยปกติองค์กรท้องถิ่นมีข้อมูลเรื่องภาวะวิกฤติที่กำลังส่งผลกระทบกับชุมชนของตนที่ดีที่สุดและที่ทันสมัยที่สุด องค์กรท้องถิ่นมีผู้ที่สามารถติดต่อกับประชากรผู้ย้ายถิ่นได้ดีที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ย้ายถิ่นที่มีสถานภาพเข้าเมืองโดยไม่

ได้ลงทะเบียน องค์กรท้องถิ่นเป็นผู้ตอบสนองกลุ่มแรก ปรากฏอยู่และปฏิบัติการก่อนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนร่วมในระดับชาติและนานาชาติจะมาถึง กิจกรรมที่เสริมความแข็งแกร่งขององค์กรท้องถิ่นรวมถึง

- การทำแผนที่ก่อนเกิดภาวะวิกฤติเพื่อจำแนกเขตที่อยู่อาศัยของผู้ย้ายถิ่น องค์กรต่างๆ และผู้นำที่ผู้ย้ายถิ่นให้ความเคารพและเป็นตัวแทนของประชากรผู้ย้ายถิ่น
- การก่อตั้งบุคคลที่เชื่อมต่อกับองค์กรและผู้นำผู้ย้ายถิ่น
- การช่วยเหลือบุคคลที่เชื่อมต่อกับแผนที่แผนผังการติดต่อสื่อสารรูปต้นไม้และวิธีการติดต่อสื่อสารอื่น ๆ กับผู้ย้ายถิ่นภายในชุมชน
- การก่อตั้งการทำงานร่วมกับองค์กรและผู้นำผู้ย้ายถิ่นและกำหนดบทบาทและความสัมพันธ์ในระหว่างภาวะวิกฤติ
- การช่วยเหลือองค์กรผู้ย้ายถิ่นให้ได้รับการอุดหนุนทางการเงินเพื่อสนับสนุนกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิกฤติ

เครือข่ายผู้ประสานงาน

เครือข่ายผู้ประสานงานที่ผู้ย้ายถิ่น กงสุลและบุคคลศูนย์กลางอื่น ๆ ร่วมโดยสมัครใจเพื่อดูแลกลุ่มผู้ย้ายถิ่นต่าง ๆ และช่วยให้เขาได้รับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องนั้น สามารถทำให้ผู้ย้ายถิ่น โดยเฉพาะกลุ่มที่มีสถานภาพการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียน มีการติดต่อและได้รับแจ้งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิกฤติ ระบบผู้ประสานงานที่บางครั้งเรียกว่าระบบ “ของผู้ดูแล” อาจสำคัญกับผู้ย้ายถิ่นผู้ซึ่งไม่สามารถเข้าถึงกลไกการสื่อสารอื่น ๆ ได้ด้วยสาเหตุหลายประการ รวมถึงช่องทางติดต่อสื่อสารกับกงสุล ในการก่อตั้งเครือข่ายดังกล่าว ปัจจัยที่ต้องพิจารณารวมถึง:

- จะเลือกให้ใครเป็นบุคคลศูนย์กลาง เกณฑ์ที่จะพิจารณารวมถึงการเข้าถึงผู้ย้ายถิ่น ความเคารพและความเชื่อมั่นที่ได้รับ เพศ และความสัมพันธ์กับสถานทำการทางกงสุล
- ผู้ย้ายถิ่นใดที่มีหน้าที่รับผิดชอบในฐานะบุคคลศูนย์กลาง อาจตั้งอยู่บนหลักของสถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และเกณฑ์อื่น
- บุคคลศูนย์กลางควรจัดการการปฏิบัติการและบริการใดบ้าง
- การสนับสนุนบุคคลศูนย์กลาง เช่นการฝึกอบรมและความช่วยเหลือในการพัฒนาแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น

รัฐต้นทาง

สถานกงสุล

สถานกงสุลเป็นช่องทางหลักในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้และติดต่อสื่อสารกับพลเมืองในต่างแดน เนื่องจากการตั้งอยู่ของสถานกงสุลในรัฐปลายทาง สถานกงสุลที่มีการเข้าถึงข้อมูลเฉพาะประเทศ กลไกหลายอย่างที่จะระบุไว้ข้างบนนั้นสถานกงสุลอาจนำมาใช้ติดต่อสื่อสารกับพลเมืองของตน มาตรการอื่น ๆ ที่สถานกงสุลสามารถใช้เพื่อดำเนินการช่วยเหลือพลเมืองของตนได้อย่างมีความกระตือรือร้น รวมถึงการทำตัวเองให้คุ้นเคยกับบุคคลที่สามารถติดต่อได้ในภาวะฉุกเฉิน กับกระบวนการต่าง ๆ และกับแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและการอพยพโดยการจัดกิจกรรมพิเศษที่สถานทำการกงสุล เช่น ในวันชาติ เป็นต้น เว็บไซต์กงสุลสามารถขยายสื่อสังคมออนไลน์และวิธีการอื่น ๆ ที่พลเมืองของตนติดต่อกับสมาชิกครอบครัวเพื่อให้ทราบเรื่องความปลอดภัยและความต้องการได้อย่างทันเวลา

ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน

นายจ้างและบริษัทจัดหางานและจัดหาแรงงานชั่วคราว

นายจ้างมักเป็นฝ่ายที่มีการติดต่อกับผู้ย้ายถิ่นอยู่ตลอดเวลา การก่อตั้งกลไกต่าง ๆ เช่น แผนผังการติดต่อสื่อสารรูปต้นไม้เพื่อสื่อสารกับลูกจ้างทั้งหมด รวมถึงแรงงานต่างชาติด้วยในระหว่างภาวะวิกฤติอาจเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพที่จะเข้าถึงคนกลุ่มใหญ่ บริษัทจัดหางานและบริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราวอาจมีการติดต่อกับผู้ย้ายถิ่นเช่นกันภายหลังที่ผู้ย้ายถิ่นได้ทำงานกับนายจ้างแล้ว ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนร่วมภาคเอกชนเหล่านี้สามารถส่งข้อมูลข่าวสารให้ผู้ย้ายถิ่นเรื่องภาวะวิกฤติที่กำลังเกิดขึ้น ความเสี่ยงและขั้นตอนต่าง ๆ ที่ผู้ย้ายถิ่นต้องปฏิบัติเพื่อคุ้มครองตัวเอง สิ่งนี้อาจรวมถึง:

- ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการป้องกัน การเตรียมพร้อมรับมือและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน
- แจ้งเหตุสภาพต่าง ๆ ที่กำลังค่อย ๆ เกิดขึ้นในรัฐปลายทาง
- ข้อมูลเรื่องขั้นตอนต่าง ๆ ที่ต้องปฏิบัติเมื่อจำเป็นต้องอพยพ

ประชาสังคม

เครือข่ายผู้ย้ายถิ่นและเครือข่ายประชาสังคมอื่น ๆ

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนร่วมภาคเอกชนระดับท้องถิ่นที่มีความเชี่ยวชาญอาจมีสายสัมพันธ์กับชุมชนและเครือข่ายผู้ย้ายถิ่นที่เข้มแข็ง ซึ่งในบรรดาสิ่งต่าง ๆ สิ่งนี้อาจช่วยอำนวยความสะดวกในการสื่อสารแบบสองทางและส่งเสริมความเข้าใจความต้องการของผู้ย้ายถิ่น เครือข่ายผู้ย้ายถิ่นและเครือข่ายประชาสังคมมีความสามารถที่จะเข้าถึงผู้ย้ายถิ่นที่มีสถานภาพการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียนและผู้ย้ายถิ่นอื่น ๆ ที่อาจติดต่อได้ยาก กิจกรรมสำคัญที่ช่วยเสริมความเชื่อมโยงและความสามารถเหล่านี้รวมถึง:

- การทำแผนที่ระบบและเครื่องมือการติดต่อสื่อสารที่ผู้ย้ายถิ่นใช้ในบริบทใดบริบทหนึ่ง
- การพัฒนาแนวทางและกระบวนการเพื่อการสื่อสารข้อความฉุกเฉินไปยังผู้ย้ายถิ่น
- การพัฒนานโยบายในการขอความร่วมมือกับผู้ย้ายถิ่นให้อำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร
- การจัดกิจกรรมที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ (การประชุมย่อย การประชุมใหญ่หรือการพบปะพูดคุย) เพื่อรักษาการติดต่อกับเครือข่ายผู้ย้ายถิ่นและอภิปรายประเด็นการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิกฤติ
- สนับสนุนและร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ในเรื่องการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับภาวะวิกฤติกับผู้ย้ายถิ่น
- การทำงานร่วมกับตัวแทนผู้ย้ายถิ่นเพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติวิธีการติดต่อสื่อสาร

วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติ 7 ไปใช้: เสริมสร้างข้อตกลงความร่วมมือล่วงหน้าเพื่อใช้ประโยชน์ของความเข้มแข็ง และส่งเสริมความไว้วางใจ

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย

ก่อนข้อตกลงเรื่องบริการที่มีการเตรียมไว้

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนได้ส่วนเสียควรเตรียมข้อตกลงเพื่อจัดหาบริการต่าง ๆ ให้กับผู้ย้ายถิ่นไว้ล่วงหน้า ข้อตกลงดังกล่าวอาจรวมถึง:

- การช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นอพยพ รวมถึงการขนส่งและที่พัก
- จำแนกความถูกต้องของบุคคลที่อ้างว่าเป็นพลเมืองของรัฐบางรัฐและการจัดเตรียมเอกสารประจำตัวและเอกสารเดินทางชั่วคราว
- การใช้สินทรัพย์ร่วมกันเพื่อติดตามภาวะวิกฤติและเพื่อการติดต่อสื่อสาร
- การตามหาครอบครัว
- การขนส่งเพื่อเคลื่อนย้ายเจ้าหน้าที่ที่ให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและภาวะฉุกเฉิน และเพื่อส่งสิ่งของบรรเทาทุกข์ให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและภาวะฉุกเฉิน รวมถึงอาหาร ที่พักชั่วคราว การช่วยเหลือทางการแพทย์และเงินสด
- การดูแลด้านสุขภาพในโรงพยาบาลและศูนย์สุขภาพอนามัย

ข้อตกลงของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายในเรื่องการย้ายที่พำนักใหม่และการอพยพ

ข้อตกลงของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายสามารถส่งเสริมการแบ่งปันหน้าที่รับผิดชอบและการย้ายที่พำนักใหม่และการอพยพที่ปลอดภัยและเป็นระเบียบให้กับผู้ย้ายถิ่น ตัวอย่างเช่น รัฐอาจการทำงานกับอีกรัฐหนึ่งหรือหลายรัฐ กับองค์การระหว่างประเทศ ประชาสังคมหรือนายจ้างและผู้จัดหางาน เพื่อแบ่งปันและส่งเสริมทรัพยากร ข้อตกลงดังกล่าวอาจรวมถึงข้อกำหนดที่:

- กำหนดบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบของหุ้นส่วนแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลง
- ก่อตั้งเกณฑ์และเพื่อกำหนดว่าการย้ายที่พำนักใหม่และการอพยพของผู้ย้ายถิ่นจะเกิดขึ้นเมื่อใดและอย่างไร
- เชื่อมต่อการตรวจสอบความถูกต้องของอัตลักษณ์และการออกหนังสือผ่านทางและเอกสารเดินทางชั่วคราว
- ให้แนวทางที่ชัดเจนเรื่องการจัดสรรค่าใช้จ่าย
- จำแนกช่องทางต่าง ๆ เพื่อสื่อสารข้อมูลข่าวสารด้านให้ผู้ย้ายถิ่น
- เชื่อมต่อความต้องการด้านการรายงาน
- ทำการเตรียมการโดยเฉพาะกลุ่มที่มีโอกาสได้รับอันตรายซึ่งรวมถึงเด็กที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกจากผู้ปกครอง การค้ามนุษย์หรือบุคคลทุกพลภาพ
- อนุญาตให้มีการฝึกอบรมหรือฝึกฝนเพื่อทดสอบการเตรียมการต่าง ๆ ล่วงหน้าร่วมกัน
- การเฝ้าติดตามและการประเมินการเตรียมการ

บทบาทและหน้าที่รับผิดชอบของหุ้นส่วนต่าง ๆ อาจรวมถึง:

- การเฝ้าติดตามสภาพที่อาจจำเป็นต้องการย้ายที่พำนักใหม่หรือการอพยพ
- การเผยแพร่การแจ้งเหตุภาวะวิกฤติและข้อมูลเรื่องการย้ายที่พำนักใหม่และการอพยพ (เช่น จุดและเส้นทางรวมพล)

- การเตรียมบริการด้านการขนส่งรวมถึงจุดหมายปลายทางต่าง ๆ
- การจัดการการประเมินและการดูแลด้านสุขภาพก่อนและระหว่างการเดินทาง
- การจัดหาอาหาร น้ำและความต้องการพื้นฐานอื่น ๆ ระหว่างการเดินทาง
- บริการด้านการแปล

รัฐ

ความร่วมมือข้ามพรมแดนเรื่องการเตรียมพร้อมรับมือภาวะวิกฤติ

รัฐสามารถก่อตั้งความร่วมมือข้ามพรมแดนเรื่องการเตรียมพร้อมรับมือและการจัดการภาวะวิกฤติ โดยการพิจารณารวมเอาความต้องการเฉพาะด้านของผู้ย้ายถิ่นไว้ด้วย รวมถึงชุมชนต่าง ๆ ที่ตั้งอยู่คร่อมชายแดน ความร่วมมืออาจรวมถึง:

- การก่อตั้งคณะกรรมการระดับสองชาติหรือระดับภูมิภาคของผู้มีส่วนร่วมระดับท้องถิ่นและระดับชาติเพื่อวางแผนและร่วมมือกันเรื่องการตอบสนอง
- การก่อตั้งคณะกรรมการชายแดนแบบไม่เป็นทางการที่ประกอบด้วยผู้นำท้องถิ่นและตัวแทนหลักของชุมชนท้องถิ่นเพื่ออภิปรายประเด็นเรื่องข้ามพรมแดน
- การก่อตั้งกระบวนการการปฏิบัติการความร่วมมือด้านภาวะวิกฤติข้ามพรมแดนที่เป็นมาตรฐาน
- การดำเนินการกระตุ้นร่วมที่มีการรวมฝ่ายการตอบสนองภาวะวิกฤติในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ การบริการบริเวณพรมแดน พนักงานดับเพลิง และบุคลากรที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ
- การลงชื่อในบันทึกความเข้าใจระหว่างชุมชนที่จะดำเนินการเตรียมการรับ เคลื่อนย้ายและจัดการทรัพยากรในกรณีภาวะวิกฤติและการเคลื่อนย้ายของผู้ย้ายถิ่นกลุ่มใหญ่
- การก่อตั้งการเข้าถึงทรัพยากรข้ามพรมแดนและการแบ่งปันการเตรียมการระหว่างชุมชนต่าง ๆ
- การทำให้แน่ใจว่าอุปกรณ์และระบบการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินที่ทั้งสองฟากของพรมแดนสามารถแลกเปลี่ยนกันได้
- การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่สำคัญเรื่องการเตรียมพร้อมรับมือภาวะวิกฤติ รวมถึงสถานที่ตั้งของที่พักพิง โรงพยาบาล และสถานกงสุลสำหรับผู้ย้ายถิ่นและประชากรกลุ่มอื่นที่อาศัยอยู่บริเวณพรมแดน

ข้อตกลงทวิภาคีเรื่องแรงงานต่างชาติ

รัฐต้นทางและรัฐปลายทางสามารถทำข้อตกลงทวิภาคีหรือบันทึกความเข้าใจเพื่อกำหนดการคุ้มครองแรงงานต่างชาติในเหตุการณ์ภาวะวิกฤติหรือในกระบวนการในภาวะฉุกเฉินและการอพยพ ลักษณะต่าง ๆ ที่ข้อตกลงสามารถกำหนดได้รวมถึง:

- สิทธิและหน้าที่ของแรงงานต่างชาติ
- การปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันของแรงงานต่างชาติ
- สิทธิและหน้าที่ของนายจ้าง
- การจ้างงานแรงงานต่างชาติที่ยุติธรรม
- บทบาทและหน้าที่รับผิดชอบของนายจ้าง ผู้จัดการงานและรัฐเพื่อการจัดหาความช่วยเหลือให้แก่และการอพยพของแรงงานต่างชาติในสถานการณ์วิกฤติ
- ข้อความเรื่องภาวะฉุกเฉินในสัญญาการจ้างงานที่กำหนดให้นายจ้างรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการอพยพแรงงานต่างชาติในสถานการณ์วิกฤติ

รัฐปลายทาง

ก่อนการเตรียมความพร้อมระหว่างสถานที่กงสุลและรัฐปลายทาง

รัฐปลายทางสามารถก่อตั้งโครงสร้างและกลไกความร่วมมือกับสถานทำการกงสุลเพื่ออำนวยความสะดวกความร่วมมือและการประสานงานกันในการจัดหาความช่วยเหลือให้แก่ผู้ย้ายถิ่นในระหว่างภาวะวิกฤติ มาตรการที่อำนวยความสะดวกความร่วมมือรวมถึง:

- การจัดตั้งโครงสร้างความร่วมมือกลางที่ประสานกับเจ้าหน้าที่กงสุล ติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่กงสุลสม่ำเสมอ และสนับสนุนเจ้าหน้าที่กงสุลในการทำตัวให้เข้ากับท้องถิ่นและการให้ความช่วยเหลือในกรณีของภัยธรรมชาติและภาวะวิกฤติ
- การจัดตั้งกลไกหรือการประชุมความร่วมมือและการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ของรัฐปลายทางและสถานกงสุลเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและทำให้สายสัมพันธ์แน่นแฟ้นขึ้น
- การจัดให้มีการสรุปความให้เจ้าหน้าที่กงสุลเรื่องกระบวนการในภาวะฉุกเฉินระดับชาติและระดับท้องถิ่น บุคคลของสถาบันและผู้มีส่วนร่วมและกระบวนการในภาวะฉุกเฉินที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- การสร้างสรรค์กลไกการช่วยเหลือรวดเร็วที่สามารถทำให้เกิดขึ้นในระหว่างภาวะวิกฤติเพื่อสนับสนุนช่วยเหลือภารกิจของกงสุลต่างประเทศในการหาที่ตั้งของพลเมืองของตน

รัฐต้นทาง

ข้อตกลงการให้ความช่วยเหลือและการเป็นตัวแทนระหว่างกงสุลด้วยกัน

ข้อตกลงการให้ความช่วยเหลือและการเป็นตัวแทนระหว่างกงสุลด้วยกันแบบทวิภาคและพหุภาคีอาจเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการจัดการกับช่องว่างเมื่อรัฐไม่มีกงสุลตั้งอยู่ในประเทศ หรือมีความสามารถจำกัดในการให้ความช่วยเหลือพลเมืองของตน ข้อตกลงการให้ความช่วยเหลือและการเป็นตัวแทนระหว่างกงสุลด้วยกันอาจจัดการเรื่อง:

- การอพยพ การขนส่งและความช่วยเหลืออื่น
- การใช้สินทรัพย์ในการติดต่อสื่อสารร่วมกัน รวมถึงอุปกรณ์การสื่อสารคมนาคมและการประชุมทางไกล การขนส่งที่พักพิงและการช่วยเหลืออื่น ๆ
- ความร่วมมือในการแบ่งปันข้อมูลข่าวสารในช่วงเวลาปกติและช่วงเวลาวิกฤติให้กับพลเมืองของรัฐที่ไม่มีสถานกงสุลตั้งอยู่ ผู้เริ่มเกี่ยวข้องกับภารกิจของกงสุล
- การรายงานและกลไกการประสานงานในสถานการณ์วิกฤติ
- บทบัญญัติของความช่วยเหลือของกงสุล รวมถึงความช่วยเหลือของกงสุลที่แนวหน้า และความช่วยเหลือด้านการเดินทางออกนอกรัฐของพลเมืองที่รัฐไม่มีสถานกงสุลตั้งอยู่
- กระบวนการการดำเนินงานตามมาตรฐานเพื่อเรียกร้องความช่วยเหลือ
- ข้อตกลงและแผนที่ชัดเจนเรื่องหน้าที่รับผิดชอบด้านการเงิน

ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน

การเตรียมการระหว่างนายจ้างและผู้จัดหางานและบริการความปลอดภัย การอพยพและการย้ายที่อยู่ใหม่

นายจ้างและผู้จัดหางานสามารถก่อตั้งหุ้นส่วนกับพ่อค้าและผู้ให้บริการก่อนวิกฤตการณ์จะเกิดขึ้นเพื่อให้แน่ใจเรื่องการเข้าถึงบริการต่าง ๆ ระหว่างภาวะวิกฤติ และเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนการจัดการภาวะวิกฤติแบบสมบูรณ์ การเตรียมพร้อมดังกล่าวอาจรวมถึง:

- การขนส่งเพื่อการย้ายที่พักใหม่หรือการอพยพของลูกจ้างทางอากาศ ทางบกและทางทะเล
- ที่พักที่ปลอดภัย
- เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและเจ้าหน้าที่ติดตาม
- การดูแลด้านสุขภาพที่มีเครื่องอำนวยความสะดวกและมีเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ติดตามในรัฐปลายทางและรัฐทางผ่าน
- บริการด้านการติดต่อสื่อสาร รวมทั้งวิทยุ โทรศัพท์และอินเทอร์เน็ต
- บริการด้านการเงินเพื่อจัดหาเงินสดที่รวมเงินหลายสกุลไว้ด้วย
- การร่วมกับบริษัทต่าง ๆ ในการเสนอความช่วยเหลือแบบเป็นชุดเพื่อการวางแผน การย้ายที่พักใหม่และการอพยพ
- การร่วมกับนักกฎหมายและล่ามท้องถิ่น

นายจ้างรายบุคคลและนายจ้างกิจการขนาดเล็ก

ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กและนายจ้างรายบุคคลมีความสามารถจำกัดที่จะคุ้มครองแรงงานต่างชาติของตน ในระหว่างภาวะวิกฤติ แม้กระนั้น การนำมาตรการพื้นฐานต่าง ๆ ที่ไม่ได้ต้องการทรัพยากรมากมายไปปฏิบัติจะช่วยให้ผู้ย้ายถิ่นตอบสนองต่อภาวะวิกฤติ มาตรการดังกล่าวอาจรวมถึงการก่อตั้งสายสัมพันธ์กับสถานทำการกงสุลหรือกระทรวงการต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง สิ่งนี้จะช่วยให้นายจ้างและผู้ย้ายถิ่นได้รับข้อมูลข่าวสารในภาวะฉุกเฉินและช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงความช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นที่มีผ่านทางรัฐต้นทาง

องค์การระหว่างประเทศ

การอพยพและความช่วยเหลือด้านการย้ายที่พักใหม่

รัฐอาจจำเป็นต้องพึ่งพาองค์การระหว่างประเทศให้ย้ายที่พักหรืออพยพผู้ย้ายถิ่น การก่อตั้งการเตรียมการกับรัฐล่วงหน้าก่อนภาวะวิกฤติสามารถทำให้บทบาทหน้าที่รับผิดชอบและเงื่อนไขของการเป็นหุ้นส่วนกันชัดเจนขึ้น และปรับปรุงการเตรียมความพร้อมขึ้น การเตรียมดังกล่าวอาจรวมถึงเกณฑ์เพื่อการอพยพหรือย้ายที่พักใหม่ หน้าที่รับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายและกองทุนช่วยเหลือ และข้อมูลข่าวสารเรื่องการบริการต่าง ๆ ที่จะจัดทำให้ (เช่น การคัดกรองเพื่อจำแนกผู้ย้ายถิ่นที่มีโอกาสได้รับอันตรายเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งและการถูกแสวงหาผลประโยชน์ การค้ามนุษย์ การทารุณกรรมกรรมและความรุนแรง เช่นเดียวกับบริการส่งต่อหรือบริการผู้เชี่ยวชาญให้กับผู้ย้ายถิ่นที่มีความต้องการเฉพาะด้าน)

รวมศูนย์เว็บไซต์เชื่อมต่อหรือสำนักงานทะเบียนกลางเพื่อลงทะเบียนคำขออพยพโดยผู้ย้ายถิ่นหรือรัฐ และช่วยอำนวยความสะดวกความร่วมมือหลายรัฐและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายในการอพยพ

รัฐต้นทางไม่ทุกรัฐที่มีความสามารถช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลังประสบกับภาวะวิกฤติ การจัดการความต้องการที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิกฤติระยะสั้นเมื่อผู้ย้ายถิ่นสามารถรับความช่วยเหลือในรัฐปลายทางอาจเป็นสิ่งที่จัดการได้ แต่หากจำนวนผู้ย้ายถิ่นจำนวนมากต้องการอพยพ องค์การระหว่างประเทศอาจจำเป็นต้องให้ความสนับสนุน เพื่อที่จะจัดการคำร้องขอจากรัฐต้นทาง องค์การระหว่างประเทศสามารถพิจารณาก่อตั้งเว็บไซต์เชื่อมต่อแบบรวมศูนย์เพื่อรัฐในการที่จะ:

- ร้องขอความช่วยเหลือ
- จัดหาข้อมูลผู้ย้ายถิ่นที่จะอพยพ รวมถึงสถานที่อยู่และความต้องการของพวกเขา
- เข้าถึงรายงานการติดต่อกับและสถานที่พักของผู้ย้ายถิ่น
- รับข้อมูลสถานที่ที่ผู้ย้ายถิ่นจะอพยพไป รวมถึงสถานที่ในรัฐต้นทาง
- ร้องขอความช่วยเหลือเพิ่มเติมสำหรับผู้ย้ายถิ่นที่มีความต้องการเฉพาะด้าน และยืนยันหากผู้ย้ายถิ่นได้รับความช่วยเหลือแล้ว รวมถึงผ่านการส่งต่อไปยังองค์การหรือหน่วยงานที่ชำนาญในรัฐปลายทาง
- ร้องขอบริการตรวจสอบอัตลักษณ์
- ประกาศคำร้องขอ ข้อความและคำถามต่าง ๆ ของสมาชิกครอบครัวผู้ย้ายถิ่น

ความร่วมมือระหว่างประชาสังคม

การเตรียมพร้อมระหว่างประชาสังคมในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติสามารถครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ หลากหลาย รวมถึง:

- การแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับผู้ย้ายถิ่นและความต้องการของผู้ย้ายถิ่น
- การประกาศสนับสนุนร่วมกัน
- การก่อตั้งความสามารถร่วม
- การยกระดับความตระหนักรู้
- ข้อบังคับด้านการบริการ

วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติ 8 ไปใช้: สร้างความสามารถและเรียนรู้ทริคเรียนต่าง ๆ เพื่อการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน และการปฏิบัติการภายหลังภาวะวิกฤติ

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย

การฝึกอบรมและการสร้างความสามารถของผู้มีส่วนร่วมภาครัฐ

ผู้มีส่วนร่วมภาครัฐผู้ที่อาจได้รับประโยชน์จากการฝึกอบรมและการสร้างความสามารถในหลายลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลังประสบกับปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติให้ดีขึ้น รวมถึง:

- หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ด้านการตรวจคนเข้าเมือง
- กองสุลและสถานทูต
- หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ด้านแรงงาน
- ผู้มีส่วนร่วมในการคุ้มครอง การเตรียมพร้อมรับมือและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน
- ผู้มีส่วนร่วมในการฟื้นฟูและการก่อสร้างใหม่
- การรักษาความปลอดภัย การจัดการด้านพรมแดน กองกำลังติดอาวุธและเจ้าหน้าที่ตำรวจ
- เจ้าหน้าที่สวัสดิการ
- หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในท้องถิ่น
- ผู้ให้บริการด้านการดูแลสุขภาพ

ประเด็นหลักของการฝึกอบรมและการสร้างความสามารถ

ผู้มีส่วนร่วมภาครัฐและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นอาจได้รับประโยชน์จากการฝึกอบรมและการสร้างความสามารถในประเด็นหลักที่หลากหลายรวมถึง:

- การทำแผนที่ประวัติชุมชนผู้ย้ายถิ่น
- วิธีการเข้าถึงชุมชนผู้ย้ายถิ่น รวมถึงผู้ที่มีสถานภาพการเข้าเมืองที่ไม่ได้ลงทะเบียน
- การเข้าถึงและการจัดการสภาพของโอกาสที่ได้รับอันตรายและความต้องการของผู้ย้ายถิ่น
- การประมาณขีดความสามารถและความแข็งแกร่งของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ
- การตั้งเป้าไปที่การตอบสนองด้านต่าง ๆ เพื่อจัดการกับความจำเป็นของประชากรผู้ย้ายถิ่นบางกลุ่ม เช่น เหยื่อการค้ามนุษย์ ผู้ย้ายถิ่นทุพพลภาพ ผู้ย้ายถิ่นสูงวัยและผู้ย้ายถิ่นเยาวชน รวมถึงเด็กที่ไม่มีผู้ปกครองดูแลหรือถูกแยกออกจากผู้ปกครอง
- การทำให้ผู้ย้ายถิ่นเข้าร่วมการเตรียมพร้อมรับมือและการตอบสนองต่อภาวะวิกฤติ
- การพัฒนาแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและการอพยพที่รวมเอาผู้ย้ายถิ่นไว้ด้วย
- การคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นร่วมกับการป้องกัน การเตรียมพร้อมรับมือ การตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน และการฟื้นฟูตัวภายหลังภาวะวิกฤติ รวมถึงการพัฒนาและการทำให้กฎหมาย นโยบายและกระบวนการภาวะวิกฤติที่อ่อนไหวกับผู้ย้ายถิ่นดีขึ้น
- การสร้างทะเบียนรายชื่อเจ้าหน้าที่ที่มีภาษาและวัฒนธรรมเพื่อสื่อสารกับและช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นในระหว่างภาวะฉุกเฉิน

การแลกเปลี่ยนระหว่างสองฝ่ายในการสร้างและการเรียนรู้ความสามารถ

การแลกเปลี่ยนระหว่างสองฝ่ายมักถูกออกแบบให้ช่วยเหลือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้เรียนรู้จากผู้มีส่วนร่วมที่คล้ายคลึงกันหรือผู้มีส่วนร่วมที่ผ่านประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องมาก่อน การแลกเปลี่ยนระหว่างสองฝ่ายอาจได้รับประโยชน์จาก:

- ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียฝ่ายต่าง ๆ ที่กำลังจัดการกับปัญหาความท้าทายที่คล้ายคลึงกันจากมุมมองที่แตกต่างกัน เช่น รัฐ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนร่วมภาคเอกชน องค์การระหว่างประเทศและประชาสังคม
- สายสัมพันธ์ส่วนบุคคลและความเชื่อมั่นในหมู่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เปิดให้มีการแลกเปลี่ยนระหว่างสองฝ่ายที่เปิดกว้างและตรงไปตรงมา
- กลไกเพื่อการแบ่งปันบทเรียน

แผนการก่อตั้งความสามารถขององค์กรผู้ย้ายถิ่นเพื่อช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นรวมถึงโดยแผนการฝึกอบรมผู้ฝึกอบรม

องค์กรผู้ย้ายถิ่นมีความรู้เรื่องชุมชนท้องถิ่นเช่นเดียวกับทักษะทางภาษาและความคุ้นเคยกับบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมของผู้ย้ายถิ่น องค์กรเหล่านี้มีการเชื่อมโยงระดับท้องถิ่นที่ทำให้สามารถเข้าถึงผู้ย้ายถิ่นผู้ซึ่งอาจจะถูกฝ่ายอื่นทอดทิ้ง รวมถึงผู้ย้ายถิ่นที่มีสถานภาพการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียน กิจกรรมที่จะสร้างขีดความสามารถขององค์กรผู้ย้ายถิ่นรวมถึง:

- การเสนอการฝึกอบรมเรื่องการคุ้มครอง การเตรียมพร้อมรับมือและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน
- สนับสนุนการแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับแผนการและวิธีปฏิบัติที่นำไปใช้เพื่อช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นในระหว่างภาวะวิกฤต
- การจัดหางบทุนเพื่อช่วยให้องค์กรผู้ย้ายถิ่นสามารถพัฒนาแผนการรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น
- การก่อตั้งความเป็นหุ้นส่วนระหว่างองค์กรผู้ย้ายถิ่นกับผู้ตอบสนองระดับท้องถิ่นเพื่อให้การสื่อสารข้อมูลเรื่องภาวะวิกฤติทำได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- การนำเสนอ “การฝึกอบรมผู้ฝึกอบรม” เพื่อให้แน่ใจว่าความรู้ได้ถูกส่งต่อไปภายในองค์กรและเครือข่ายผู้ย้ายถิ่น

กองทุนเฉพาะเพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่น

กองทุนอาจเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดการกับความต้องการในระยะฉุกเฉิน ซึ่งรวมถึงการอพยพ การเดินทางกลับ การรักษาพยาบาลและการให้ที่พักอาศัยชั่วคราว เช่นเดียวกับความต้องการต่าง ๆ หลังภาวะวิกฤติ รวมถึงความช่วยเหลือและบริการในการกลับคืนสู่สังคม กองทุนสามารถตั้งได้ผ่าน:

- กองทุนเฉพาะที่ขอการบริจาคโดยสมัครใจจากนายจ้าง ผู้จัดการงาน บริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราว และผู้ย้ายถิ่น
- แพลตฟอร์มกองทุนออนไลน์ที่อนุญาตให้มีการระดมทุน
- เงินกู้จากสถาบันการเงิน
- การบริจาคหรือให้กู้ยืมทางการเงิน สิ่งของและสินทรัพย์
- เงินกู้จากรัฐหรือธนาคารและสถาบันการเงินระหว่างประเทศหรือระดับภูมิภาค และผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน
- เงินบริจาคจากผู้พลัดถิ่น
- เงินช่วยเหลือ

กลไกการส่งต่อและเข้าถึงกระบวนการขอลี้ภัยในระหว่างภาวะวิกฤติ

ในระหว่างภาวะวิกฤติ ผู้ย้ายถิ่นอาจต้องการบริการเฉพาะด้านในรัฐปลายทาง รัฐทางผ่านหรือเมื่อเดินทางมาถึงหากผู้ย้ายถิ่นถูกย้ายที่พักใหม่หรืออพยพ การสร้างความสามารถที่เตรียมพร้อมรับมือภาวะวิกฤติอาจรวมถึงการพัฒนาขีดความสามารถที่จะเข้าถึงผู้ย้ายถิ่นที่มีความต้องการเฉพาะด้าน และจำแนกผู้ให้บริการพิเศษ เช่นเดียวกับการพัฒนาระบบการที่ชัดเจนในการติดตามเมื่อมีการส่งต่อ ความสามารถในการส่งต่ออาจเป็นสิ่งที่ต้องการสำหรับผู้ย้ายถิ่นผู้ร้องขอความช่วยเหลือ

เหลือทางการแพทย์ เยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกออกจากผู้ปกครอง เหตุการณ์ค้ามนุษย์ ผู้ย้ายถิ่นที่ทุกข์ทรมานด้วยอาการป่วยทางจิตสังคมและผู้ย้ายถิ่นทุพพลภาพ เป็นต้น ความสัมพันธ์ก่อนการก่อตั้งระหว่างผู้มีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ย้ายถิ่นกับระบบการป้องกันผู้ลี้ภัยและคนไร้รัฐในระดับชาติและระดับนานาชาตินั้น ทำให้มั่นใจว่ากระบวนการการส่งต่อทำหน้าที่ได้อย่างดีและราบรื่นในระหว่างภาวะวิกฤติ ในการก่อตั้งระบบการส่งต่อ ปัจจัยที่ต้องพิจารณารวมถึง:

- การทำบันทึกความเข้าใจหรือกระบวนการดำเนินงานตามมาตรฐานระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นและกลไกการขอลี้ภัยของรัฐ โดยระบุรายละเอียดของบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบและการช่วยอำนวยความสะดวกการปฏิบัติการที่คาดเดาได้
- กำหนดบุคคลศูนย์กลางในการส่งต่อเพื่อให้มีการติดต่อสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว
- การมีคัดกรองเบื้องต้นเพื่อช่วยให้มีการจำแนกความต้องการได้อย่างรวดเร็ว
- การฝึกอบรมผู้มีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องในเรื่องกลไกและกระบวนการส่งต่อ
- การตั้งความคุ้มครองป้องกันเพื่อทำให้ผลประโยชน์สูงสุดของเยาวชนเป็นสิ่งที่ถูกคำนึงถึงเป็นอันดับแรกในการส่งต่อเยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกจากผู้ปกครอง (เช่น โดยการประเมินผลประโยชน์สูงสุด)
- การตั้งความคุ้มครองป้องกันเพื่อให้กระบวนการส่งต่อเคารพในความลับของข้อมูลข่าวสาร

การเฝ้าติดตามและการประเมินผลการตอบสนองต่อภาวะวิกฤติ

การประเมินผลการตอบสนองต่อภัยธรรมชาติหรือความขัดแย้งอาจไม่ได้พิจารณาถึงสถานการณ์เฉพาะด้านของผู้ย้ายถิ่น ดังนั้น การประเมินผลที่ทำเฉพาะกลุ่มเพื่อวัดความมีประสิทธิภาพของการตอบสนองต่อความต้องการของผู้ย้ายถิ่นอาจเป็นที่ต้องการ ฝ่ายที่ทำการประเมินผลการตอบสนองต่อภาวะวิกฤติที่ไวต่อผู้ย้ายถิ่นอาจรวมถึงต่อไปนี้:

- การพัฒนาวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนที่เกี่ยวข้องกับความมีประสิทธิภาพของการตอบสนองต่อภาวะวิกฤติเนื่องจากเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับผู้ย้ายถิ่นในฐานะกลุ่มประชากรที่มีความต่างและมีความต้องการเฉพาะด้าน
- การรวมเอาประชากรผู้ย้ายถิ่นไว้ในกระบวนการประเมินผลที่ประเมินการตอบสนองต่อภาวะวิกฤติโดยรวม เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ย้ายถิ่นกลุ่มใหญ่ได้ถูกรวมไว้ในกลุ่มตัวอย่างหรือการสำรวจ
- การรวมเอากลุ่มผู้ย้ายถิ่นและผู้มีส่วนร่วมภาคประชาสังคมที่ทำงานร่วมกับประชากรผู้ย้ายถิ่นอย่างใกล้ชิดไว้ในกระบวนการประเมินผล
- ผลกระทบในระยะสั้น กลางและยาวของการตอบสนองต่อภาวะวิกฤติที่มีต่อประชากรผู้ย้ายถิ่น รวมถึงความต้องการที่เกี่ยวข้องกับการอพยพและการเข้าถึงกลุ่มสังคมอีกครั้งหนึ่ง
- การประเมินการตอบสนองของสถาบันที่มีต่อผู้ย้ายถิ่น รวมถึงความร่วมมือกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองต่อภาวะวิกฤติ
- เชื่อมต่อบทเรียนที่ได้เรียนรู้ในฐานะที่เกี่ยวข้องกับประชากรผู้ย้ายถิ่น
- การให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงการตอบสนองต่อภาวะวิกฤติของผู้ย้ายถิ่น
- การพัฒนากลไกการเสนอความเห็นกลับและการร้องเรียนที่เรียบง่ายเพื่อสนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมของผู้ย้ายถิ่นในการประเมินผลการตอบสนองต่อภาวะวิกฤติ

รัฐ

กองทุนเฉพาะเพื่อจัดการกับความต้องการฉุกเฉิน

รัฐหลายรัฐมีแหล่งทรัพยากรเฉพาะที่จะใช้ในช่วงภัยธรรมชาติและภาวะวิกฤติอื่น ๆ เพื่อสนองความต้องการฉุกเฉิน

ของประชากรของตน การมีเงินทุนพอเพียงเพื่อจัดการกับความต้องการของผู้ย้ายถิ่นให้ดีขึ้นจะช่วยทำให้มั่นใจว่าผู้ย้ายถิ่นรวมอยู่ในการตอบสนองต่อภาวะวิกฤติและความต้องการเฉพาะของพวกเขาได้รับการจัดการ ทุนดังกล่าวอาจรวมถึง:

- การแปลเอกสารออกเป็นภาษาต่าง ๆ
- การสนับสนุนด้านการล่ามให้ฝ่ายช่วยเหลือฉุกเฉินที่พบกับผู้ย้ายถิ่นที่ต้องการความช่วยเหลือ
- สนับสนุนองค์การผู้ย้ายถิ่นและผู้พลัดถิ่นเพื่อขอความช่วยเหลือจากองค์กรเหล่านี้ในการเข้าถึงผู้ย้ายถิ่น
- การเบิกค่าใช้จ่ายที่เกิดจากฝ่ายช่วยเหลือฉุกเฉิน รวมถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจ ห้องฉุกเฉินในโรงพยาบาล ที่พักพิงและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ในขณะที่ค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่น รวมถึงผู้ย้ายถิ่นที่มีสถานภาพเข้าเมือง โดยไม่ได้ลงทะเบียนนั้นไม่ได้รวมอยู่ในเงินทุนของรัฐหรือเอกชน
- แหล่งทรัพยากรเพื่อการอพยพผู้ย้ายถิ่นที่ไม่สามารถชำระค่าอพยพได้

กองทุนเฉพาะเพื่อจัดการกับความต้องการหลังภาวะวิกฤติ

การก่อตั้งกลุ่มกองทุนหรืองบประมาณเพื่อการกลับเข้าสู่กลุ่มสังคมอีกครั้งเพื่อสนับสนุนความต้องการเร่งด่วนของผู้ย้ายถิ่นและครอบครัวที่ได้รับผลกระทบโดยภาวะวิกฤตินั้น สามารถสนับสนุนความพยายามในการบูรณะ การเดินทางกลับและการกลับเข้าสู่กลุ่มสังคมอีกครั้ง กองทุนดังกล่าวเกี่ยวข้องอย่างยิ่งกับรัฐต้นทางที่มีจำนวนพลเมืองในต่างประเทศเป็นจำนวนมาก และรัฐที่เศรษฐกิจขึ้นอยู่กับการส่งเงินกลับประเทศ หากเป็นไปได้ที่จะตั้งกองทุนเฉพาะขึ้นมา รัฐสามารถจำแนกค่าใช้จ่ายเหล่านี้ไว้ในการวางแผนการเงินและใช้มาตรการอื่นที่จะเข้าถึงกองทุน รวมถึงผ่านสถาบันการเงินระหว่างชาติ ลักษณะต่าง ๆ ที่รัฐอาจพิจารณาในการก่อตั้งกองทุนรวมถึง:

- การใช้เงินทุนสนับสนุนความพยายามในการเดินทางกลับและการกลับเข้าสู่กลุ่มสังคมอีกครั้งของผู้ย้ายถิ่นหรือจัดสรรเงินให้ผู้ย้ายถิ่นโดยตรง
- การจัดสรรเงินทุนบนหลักของความต้องการและเกณฑ์ก่อนการคัดเลือกอื่น ๆ หรือตามขบวนการแข่งขัน
- การบริจาคของผู้ย้ายถิ่นแบบสมัครใจหรือแบบจำเป็น
- การจับคู่กองทุนที่ทั้งรัฐและผู้ย้ายถิ่นต่างบริจาค
- การจะก่อตั้งการเป็นหุ้นส่วนร่วมกับธนาคารและสถาบันการเงินอื่น ๆ หรือไม่ รวมถึงสถาบันการเงินระหว่างประเทศและระดับภูมิภาค
- ขอบข่ายการครอบคลุมของกองทุน (เช่น การกลับสู่ความเป็นอยู่แบบเดิมหลังเดินทางกลับ ความต้องการที่พักอาศัยและความต้องการพื้นฐานอื่น ๆ และการบูรณะปฏิสังขรณ์
- กระบวนการการเฝ้าติดตามและด้านบัญชีที่มีประสิทธิภาพ

รัฐบาลทาง

การฝึกอบรมผู้มีส่วนร่วมในการคุ้มครอง การเตรียมพร้อมรับมือและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินเรื่อง การรวมองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับความต้องการและโอกาสในการได้รับอันตรายของผู้ย้ายถิ่น

ผู้มีส่วนร่วมในการคุ้มครอง การเตรียมพร้อมรับมือและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน รวมถึงการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติอาจไม่ได้มีทักษะที่จะตอบสนองต่อความต้องการของประชากรที่มีความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ฝ่ายให้การช่วยเหลือฉุกเฉินในท้องถิ่นเป็นฝ่ายที่ต้องมีวิธีการที่สามารถทำให้ตัวเองสื่อสารได้กับทุกคน รวมถึงผู้ย้ายถิ่นที่อยู่ในสถานการณ์เสี่ยงชีวิต การฝึกอบรมอาจรวมถึง:

- ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ย้ายถิ่นที่อาศัยอยู่ในชุมชนท้องถิ่น รวมถึงแหล่งที่มา ภาษา ความเชื่อทางศาสนาและวัฒนธรรม และลักษณะเฉพาะอื่น ๆ ที่อาจจะมีส่วนโดยตรงกับการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน

- ข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรผู้ย้ายถิ่น ผู้นำผู้ย้ายถิ่นในท้องถิ่น องค์กรทางสังคมและวัฒนธรรม และสถาบันศาสนาที่ผู้ย้ายถิ่นใช้บริการ
- ข้อมูลเรื่องวิธีการให้บริการที่เหมาะสมทางภาษาและวัฒนธรรมเมื่อให้บริการกับผู้ย้ายถิ่น
- ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีเข้าถึงบริการล่ามและการแปล
- บทบาทของการคุ้มครองและช่วยเหลือพลเมืองของตน
- สิทธิของผู้ย้ายถิ่นที่มีสถานภาพการเข้าเมืองต่างกันตามการบริการชนิดที่แตกต่างกันก่อน ระหว่างและภายหลังภาวะวิกฤติ

รัฐต้นทาง

กฎหมายและนโยบายเพื่อคุ้มครองพลเมืองในต่างแดน

กฎหมายและนโยบายระดับชาติที่แสดงให้เห็นหน้าที่รับผิดชอบของรัฐต่อพลเมืองของตนเมื่ออยู่ต่างแดนทำให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่มีแนวทางที่ชัดเจนในเรื่องภาระหน้าที่ของตน ส่วนพลเมืองจะมีความรู้สึกว่าจะสามารถคาดหวังสิ่งใดจากหน่วยงานของรัฐต้นทางได้บ้างในขณะที่ตนอยู่ต่างแดน กฎหมายและนโยบายไม่จำเป็นต้องเฉพาะเจาะจงเพื่อสถานการณ์วิกฤติ กฎหมายและนโยบายต่าง ๆ อาจรวมบทบัญญัติที่ว่า:

- ให้อำนาจเจ้าหน้าที่กงสุลช่วยเหลือพลเมืองตามความสัมพันธ์กับหน่วยงานของรัฐปลายทาง
- กำหนดสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะให้ความช่วยเหลือแก่พลเมืองในต่างแดน
- อธิบายอย่างละเอียดถึงสิทธิของพลเมืองผู้ถือหลายสัญชาติ
- กำหนดผู้ที่ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายการบริการต่าง ๆ รวมถึงการอพยพ
- กำหนดการปฏิบัติการที่พลเมืองสามารถกระทำได้เมื่อไม่มีสถานทูตหรือสถานกงสุลตั้งอยู่ในรัฐปลายทาง

แผนการสร้างขีดความสามารถให้แก่หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในระดับชาติและระดับท้องถิ่น

แผนการสร้างขีดความสามารถให้แก่หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในระดับชาติและระดับท้องถิ่นเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อช่วยให้พวกเขาเตรียมพลเมืองก่อนออกเดินทางให้พร้อม และรวบรวมพลเมืองเมื่อพวกเขาจำเป็นต้องเดินทางกลับในบริบทของภาวะวิกฤติ แผนการดังกล่าวอาจรวมถึง:

- การระบุบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบขององค์กรในการเตรียมความพร้อมให้กับพลเมืองก่อนออกเดินทางและให้รวมกลับเข้าสู่กลุ่มอีกครั้งเมื่อเดินทางกลับ
- การพัฒนาแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นเพื่อการอพยพและการให้รวมกลับเข้าสู่กลุ่มอีกครั้ง
- การวางตำแหน่งกลไกด้านกองทุนที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนการให้รวมกลับเข้าสู่กลุ่มอีกครั้ง
- การก่อตั้งการแลกเปลี่ยนระหว่างกันในกลุ่มหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ระดับชาติและระดับท้องถิ่น และกับรัฐที่กำลังประสบปัญหาที่คล้ายคลึงกันเพื่อการเจรจาหาแนวปฏิบัติที่เหมาะสม
- การประเมินการตอบสนองก่อนเพื่อจำแนกพื้นที่ที่จำเป็นต้องการปรับปรุง
- การพัฒนาระบบการส่งต่อเพื่อบริการด้านสุขภาพและการสร้างขีดความสามารถของบริการด้านสุขภาพในท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนความต้องการของพลเมืองของตน
- การระบุ การจัดการและการส่งต่อพลเมืองที่มีโอกาสได้รับอันตรายด้านใดด้านหนึ่ง
- การข้อมูลของพลเมืองที่เดินทางกลับถิ่นแล้วในระดับท้องถิ่น รวมถึงด้านประชากรศาสตร์ ที่พัก การติดต่อและข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ
- กลยุทธ์ในการจัดการกับพลเมืองที่ติดอยู่

- การให้รวมกลับเข้าสู่กลุ่มอีกครั้งของพลเมืองที่เดินทางกลับแล้ว
- การทำช่องทางการสอบถามเกี่ยวกับบุคคลสูญหายกับสถานกงสุลที่พยายามติดตามพลเมืองของตน

แผนการฝึกอบรมและการสร้างขีดความสามารถสำหรับสถานกงสุล

แผนการเสริมขีดความสามารถของสถานกงสุลเพื่อคุ้มครองพลเมืองของตนอาจรวมถึง:

- การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่กงสุลเรื่องการเก็บข้อมูลพลเมืองของตนในรัฐปลายทาง
- การฝึกอบรมเรื่องการจัดการภาวะวิกฤติ รวมถึงการอพยพและการเดินทางกลับ และข้อบังคับเรื่องเอกสารประจำตัวและเอกสารการเดินทางแบบฉุกเฉิน
- การนำซอฟต์แวร์การจัดการภาวะวิกฤติของสถานกงสุลไปใช้ ที่รวมถึงการลงทะเบียน การติดต่อสื่อสาร และกระบวนการฉุกเฉินอื่น ๆ เช่น การรักษาในโรงพยาบาล การคุมขัง หรือเอกสารสูญหาย
- การพัฒนาแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและการอพยพ
- การรับสมัครคนในท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจความรู้และวัฒนธรรมท้องถิ่น
- การสร้างและรักษาการติดต่อกับพลเมืองของตน
- การใช้การเข้าร่วมของชุมชนเพื่อสร้างการเชื่อมโยงกับชุมชนที่เกี่ยวข้อง
- การทำให้ขีดความสามารถของสถานกงสุล “เพิ่มสูงขึ้น” โดยการใช้เจ้าหน้าที่กงสุลหรือเจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญการ

ระบบการจัดการของกงสุลด้วยอินเทอร์เน็ต

รัฐใช้ระบบการลงทะเบียน แผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและการจัดการภาวะวิกฤติด้วยระดับความซับซ้อนที่ต่างกัน เพื่อจำกัดขอบเขตที่จะทำให้ระบบดังกล่าวอาจล้มสมัย รัฐสามารถพัฒนาระบบที่ใช้และดำเนินการบนอินเทอร์เน็ต ที่รัฐจ่ายค่าธรรมเนียมการใช้ซอฟต์แวร์แทนที่การซื้อสิทธิ์ขาด ข้อมูลอาจถูกเก็บไว้อย่างปลอดภัยและในลักษณะที่เคารพมาตรฐานที่เกี่ยวข้องด้านการคุ้มครองและรักษาความเป็นส่วนตัวของข้อมูล และรัฐสามารถปรับใช้บริการต่าง ๆ ไปตามระยะเวลาที่ต้องการการเปลี่ยนแปลง ในกรณีของภาวะวิกฤติ อาจมีการเพิ่มความสามารถหรือบริการเสริมได้รวดเร็วตามต้องการ รัฐควรพิจารณาเรื่องการร่วมมือและการแบ่งปันระบบดังกล่าวกับรัฐอื่น ๆ รวมถึงการช่วยเหลือของบุคคลที่สามที่น่าเชื่อถือ เช่น องค์การระหว่างประเทศ ความร่วมมือดังกล่าวควรจะมีโครงสร้างที่สอดคล้องกับมาตรฐานที่เกี่ยวข้องด้านการคุ้มครองความเป็นส่วนตัว

พันธบัตรและเงินฝาก

มาตรการหนึ่งที่รัฐต้นทางสามารถดำเนินการได้เพื่อให้มั่นใจว่ามีกองทุนเพื่อการอพยพหรือเพื่อชดเชยความสูญเสียพลเมืองของตนที่เป็นผลมาจากการอพยพ คือขอให้นายจ้างหรือผู้จัดหางาน ตามสถานการณ์ที่เหมาะสม ฝากพันธบัตรหรือฝากกองทุนไว้กับรัฐต้นทางหรือสถานกงสุลท้องถิ่น พันธบัตรหรือเงินฝากจะถูกใช้ต่อเมื่อพลเมืองต้องการอพยพ และมีแนวโน้มจะส่งคืนกลับไปยังนายจ้างเมื่อระยะเวลาการจ้างงานจบสิ้นลง จะเป็นประโยชน์อย่างมากโดยเฉพาะในกรณีของนายจ้างส่วนบุคคลหรือนายจ้างธุรกิจขนาดเล็กที่มีแหล่งทรัพยากรจำกัดที่จะเสนอการสนับสนุนในระหว่างภาวะวิกฤติ ปัจจัยที่ควรพิจารณารวมถึง:

- จำนวนของพันธบัตรหรือเงินฝาก
- สิ่งที่พันธบัตรครอบคลุม (เช่น ค่าอพยพหรือสินทรัพย์และทรัพย์สินที่สูญหาย เสียหายหรือไม่สามารถเอาคืนได้ รวมถึงค่าจ้างคงค้าง)
- สถานการณ์ที่สามารถเข้าถึงพันธบัตรได้
- ผู้ใดจะเข้าถึงพันธบัตรได้ (เช่น พลเมืองหรือรัฐต้นทาง)
- พลเมืองจะสมัครหรือรับผลกำไรจากพันธบัตรได้อย่างไร รวมถึงจะเข้าถึงเกณฑ์และจำนวนของผลกำไรได้อย่างไร

รัฐทางผ่าน

การฝึกอบรมและกระบวนการต่าง ๆ สำหรับเจ้าหน้าที่ที่พรมแดน

การฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมความสามารถของเจ้าหน้าที่ที่พรมแดนเพื่อจัดการกับการหลั่งไหลของผู้ย้ายถิ่นอาจรวมถึง:

- แผนและกระบวนการต่าง ๆ ที่จัดการกับการเดินทางมาถึงของผู้ย้ายถิ่นจำนวนมากในเวลาภาวะวิกฤติ
- วิธีการสังเกต ช่วยเหลือและส่งต่อผู้ย้ายถิ่นที่มีโอกาสได้รับอันตราย รวมถึงการค้ามนุษย์ ผู้ย้ายถิ่นที่ทุพพลภาพ ผู้ย้ายถิ่นสูงวัยและผู้ย้ายถิ่นเยาวชน รวมถึงเยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกจากผู้ปกครอง
- กลไกการส่งต่อ รวมถึงการส่งต่อผู้ลี้ภัย ผู้แสวงหาที่พักพิงและบุคคลไร้รัฐ
- สิทธิของผู้ย้ายถิ่น

ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน

แผนการสร้างขีดความสามารถภายใน

การสร้างขีดความสามารถอาจรวมถึง:

- การก่อตั้งการฝึกอบรมการจัดการภาวะวิกฤติภาคบังคับสำหรับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
- การพัฒนาระบบเพื่อการจัดหาการชดเชยในสถานการณ์วิกฤติ
- การพัฒนาแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นที่พิจารณาถึงการมีอยู่และความต้องการของผู้ย้ายถิ่น
- การพัฒนาแผนอพยพที่พิจารณารวมถึงลูกจ้างผู้ย้ายถิ่น

องค์การระหว่างประเทศ

กลไกกองทุนช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่น

สิ่งอำนวยความสะดวกด้านกองทุนเฉพาะเพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นจะทำให้องค์การระหว่างประเทศสามารถเริ่มการปฏิบัติการฉุกเฉินและจัดหาความช่วยเหลือแบบทันทีได้ในเวลาภัยธรรมชาติหรือความขัดแย้ง เช่นเดียวกับการให้ความช่วยเหลือในการกลับเข้าสู่กลุ่มอีกครั้งหนึ่งแบบเฉพาะราย

การพัฒนานโยบายการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน

นโยบายและกระบวนการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินควรได้รับการพัฒนาด้วยมุมมองที่จะทำให้การตอบสนองเป็นมาตรฐานเพื่อช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลังประสบปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ ซึ่งควรกังวลเรื่องการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่น การจำแนก และการทำให้กลไกการส่งต่อชัดเจนขึ้นไว้

การรวมเอาผู้ย้ายถิ่นไว้ในกรอบการทำงานการพัฒนาในระดับชาติ

องค์การระหว่างประเทศสามารถช่วยรัฐให้บูรณาการการโยกย้ายถิ่นและการเคลื่อนย้ายกับกรอบการทำงานการพัฒนาและกรอบการทำงานความช่วยเหลือด้านการพัฒนาขององค์การสหประชาชาติ (UNDAFs) และสามารถบูรณาการการโยกย้ายถิ่นและเอกสารการให้ความช่วยเหลือและเครื่องมือแสดงแนวทางที่เกี่ยวข้อง องค์การระหว่างประเทศด้วยการปรึกษาหารือกับรัฐนั้น สามารถจำแนกการโยกย้ายถิ่นในฐานะความสำคัญทางยุทธศาสตร์อย่างยิ่งของ UNDAFs และรวมเอาผลลัพธ์และตัวบ่งชี้ของการโยกย้ายถิ่นจากภาวะวิกฤติหรือประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กิจกรรมที่สำคัญอาจรวมถึง:

- การระบุว่าการโยกย้ายถิ่นเป็นประเด็นสำคัญอันดับแรกที่จะถูกรวมเอาไว้ในกรอบการทำงานด้านการพัฒนา ระดับชาติและ UNDAFs
- การระบุผลลัพธ์การโยกย้ายถิ่น ตัวบ่งชี้หรือเส้นพื้นฐานหลัก ๆ ที่จะรวมไว้ในผลของ UNDAFs
- การระบุหน่วยงานและหุ้นส่วนที่สามารถนำมาตรการต่าง ๆ ไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของ UNDAFs
- การระบุความต้องการสร้างขีดความสามารถเพื่อการจัดหาความช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นในช่วงเวลาวิกฤต
- การให้คำแนะนำเรื่องการบูรณาการพื้นที่ที่มีการทำแผนการเข้ากับ UNDAFs
- การจัดหาความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์และข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการโยกย้ายถิ่นในภาวะวิกฤตให้กับเจ้าหน้าที่ คณะระดับประเทศขององค์การสหประชาชาติที่ทำงานด้านการพัฒนาและการนำ UNDAFs ไปปฏิบัติ

การสนับสนุนทางเทคนิคในการเก็บ การจัดการและการแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร

องค์การระหว่างประเทศสามารถจัดหาการสร้างขีดความสามารถและคำแนะนำทางเทคนิคให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและโดยเฉพาะแก่รัฐ เพื่อเพิ่มความสามารถในการเก็บ จัดการและแบ่งปันข้อมูลผู้ย้ายถิ่น บางลักษณะของแผนการเหล่านี้รวมถึง:

- ความเข้าใจประชากรผู้ย้ายถิ่นผ่านการเก็บ การวิจัย การทำแผนที่และสถิติของข้อมูลตัวเลข
- การก่อตั้งเครือข่ายและการเป็นหุ้นส่วนเพื่อการแบ่งปันข้อมูลตัวเลขและข้อมูล
- การก่อตั้งและการปรับปรุงระบบการลงทะเบียนออนไลน์
- การก่อตั้งและการสนับสนุนระบบสาธารณูปโภคเพื่อการลงทะเบียน
- การก่อตั้งหรือการเสริมความแข็งแกร่งให้กับกระบวนการและเครื่องมือการลงทะเบียนที่พร้อมแดน
- การยกระดับความตระหนักรู้ของผู้ย้ายถิ่นเรื่องระบบการลงทะเบียนและสนับสนุนให้ผู้ย้ายถิ่นลงทะเบียน
- การทำให้มีความกลมกลืน การคุ้มครองและความเป็นส่วนตัวของข้อมูลผ่านแนวปฏิบัติและคู่มือ
- การทำให้มีความรู้และความสอดคล้องกับกฎหมายที่มีใช้เรื่องการคุ้มครองและความเป็นส่วนตัวของข้อมูล

การให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคด้านการพัฒนาด้านกฎหมายและนโยบาย

องค์การระหว่างประเทศสามารถจัดหาความช่วยเหลือทางด้านความเชี่ยวชาญและทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในกฎหมาย นโยบายและแผนการระดับชาติ รวมถึงความช่วยเหลือที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมรับมือและการตอบสนองต่อความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ องค์การระหว่างประเทศสามารถมีบทบาทสำคัญในการพัฒนามาตรฐาน และนโยบายต่าง ๆ ในระดับชาติในพื้นที่ที่ตนมีความชำนาญ พื้นที่ประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องในการให้ความช่วยเหลือด้านการพัฒนาทางกฎหมายและนโยบายรวมถึง:

- การก่อตั้งคณะกรรมการตอบสนองภาวะวิกฤติของสถานกงสุล
- การสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเงินเพื่อการให้ความช่วยเหลือการอพยพแก่ผู้ย้ายถิ่น
- การสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเงินเพื่อเข้าถึงผู้ย้ายถิ่นที่เดินทางกลับมายังรัฐต้นทางในฐานะผลสืบเนื่องของภาวะวิกฤติ
- กฎระเบียบของนายจ้างที่เกี่ยวข้องกับพันธะหน้าที่ดูแลแรงงานต่างชาติที่จัดหาในท้องถิ่นหรือจากต่างประเทศในช่วงเวลาวิกฤติ
- หน้าที่รับผิดชอบในการวางแผนและเฝ้าติดตามมาตรฐานการจัดหาแรงงานที่มีจริยธรรมและเป็นธรรมผ่านห่วงโซ่อุปทาน

การให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคแก่นายจ้างและผู้จัดหางาน

องค์การระหว่างประเทศสามารถจัดหาความช่วยเหลือและคำแนะนำทางเทคนิคแก่นายจ้างและผู้จัดหางานในการบูรณาการการคุ้มครองลูกจ้างย้ายถิ่นเข้ากับการเตรียมความพร้อมรับมือภาวะวิกฤติ การตอบสนองต่อภาวะวิกฤติและการปฏิบัติ

การหลังภาวะวิกฤติ พื้นที่ที่เกี่ยวข้องที่อาจครอบคลุมรวมถึง:

- การจัดหางานที่มีจริยธรรมและเป็นธรรม
- การฝึกอบรมแบบเฉพาะรายก่อนการเดินทางและหลังเดินทางถึงแล้วด้วยเกณฑ์การเตรียมพร้อมรับมือภาวะวิกฤติ
- การรวมเอาผู้ย้ายถิ่นไว้ในแผนรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในบริษัท
- ความร่วมมือและการประสานงานกันเรื่องการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน
- การก่อตั้งแพลตฟอร์มเพื่อความร่วมมือกันในระดับท้องถิ่น

การให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคเพื่อการพัฒนานโยบายผู้พลัดถิ่นที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิกฤติ

องค์การระหว่างประเทศสามารถจัดหาความช่วยเหลือและคำแนะนำทางเทคนิคให้แก่รัฐในการพัฒนานโยบายที่รวมเอาผู้พลัดถิ่นไว้กับการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลังประสบภาวะวิกฤติ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องรวมถึง:

- การก่อตั้งและการเสริมความแข็งแกร่งแพลตฟอร์มระดับชาติเพื่อการเข้าร่วมของผู้พลัดถิ่น
- การรวมเอาข้อบังคับเรื่องผู้ย้ายถิ่นที่ได้รับผลกระทบจากภาวะวิกฤติในกิจกรรมการพัฒนานโยบายผู้พลัดถิ่น
- การบูรณาการผู้เดินทางกลับรัฐต้นทางเข้ากับกิจกรรมของผู้พลัดถิ่นเพื่อความคืบหน้าของวาระการพัฒนาระดับชาติ (เช่น การส่งเงินกลับประเทศ การลงทุน หรือการถ่ายโอนความรู้)
- การสนับสนุนการเข้าร่วมของผู้พลัดถิ่นผ่านการเข้าถึงเครือข่ายระหว่างประเทศ
- การสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่ของการถ่ายโอนความรู้ด้านผู้พลัดถิ่น (เช่น การกลับมาของพลเมืองคุณภาพ)

แผนการสร้างขีดความสามารถภายใน

องค์การระหว่างประเทศสามารถลงทุนในความสามารถของตนเพื่อช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นและจัดการสนับสนุนทางเทคนิคและการสร้างขีดความสามารถให้กับผู้มีส่วนร่วมฝ่ายอื่น การสร้างขีดความสามารถภายในอาจรวมถึง:

- การก่อตั้งกลไกกองทุนและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเงินอื่น ๆ เพื่อเริ่มการปฏิบัติการฉุกเฉินและให้ความช่วยเหลือแบบทันทีเมื่อภาวะวิกฤติเกิดขึ้น
- การสร้างเว็บไซต์ศูนย์รวมเพื่อตอบคำถามและประสานความต้องการเพื่อการอพยพและจับคู่เข้ากับการเสนอให้ความช่วยเหลือที่มี
- การก่อตั้งหน่วยงานหรือแผนกเฉพาะที่จัดให้มีการตอบสนองที่ครอบคลุมและประสานกัน
- การสร้างเครือข่ายและการเป็นหุ้นส่วนเพื่อแบ่งปันข้อมูลและวิธีปฏิบัติ ส่งเสริมมาตรฐานร่วม อำนาจความสะดวก การติดต่อสื่อสาร และนำแผนการร่วมไปปฏิบัติ

แผนการสนับสนุนทางเทคนิคและการสร้างขีดความสามารถเพื่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนร่วมอื่น

แผนการสนับสนุนทางเทคนิคและการสร้างขีดความสามารถเพื่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนร่วมอื่นอาจรวมถึง:

- แผนการสร้างขีดความสามารถเพื่อบุคลากรของรัฐ (เช่น เจ้าหน้าที่บริการต่างประเทศ เจ้าหน้าที่กงสุล ผู้ช่วยทูตแรงงานและเจ้าหน้าที่สวัสดิการ) เพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นในสถานการณ์วิกฤติผ่านการฝึกอบรมภาคบังคับเรื่องการจัดการภาวะวิกฤติ การจัดพิมพ์กระบวนการปฏิบัติการที่เป็นมาตรฐาน ละการสร้างเครื่องมือฝึกอบรม (ออนไลน์)
- การฝึกอบรมและการบริการสำหรับรัฐทางผ่านเพื่อจัดการการเดินทางมาถึงของผู้ย้ายถิ่นจำนวนมาก
- การให้ความช่วยเหลือรัฐในการก่อตั้งและการใช้ระบบการจัดการพรมแดนเพื่อปรับปรุงขบวนการและขั้นตอนต่าง ๆ ที่พรมแดนในสถานการณ์ฉุกเฉินให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น และทำให้เชื่อมั่นว่ามีการส่งตัวผู้ย้ายถิ่นที่ต้องการความช่วยเหลือและการคุ้มครองเฉพาะด้าน

- การฝึกฝนและการฝึกอบรมภาคสนามที่จัดเป็นการเฉพาะเพื่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ เพื่อลดผลกระทบของภาวะวิกฤติที่มีกับผู้ย้ายถิ่น รวมถึงการปฐมพยาบาลและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินอื่น ๆ
- การฝึกอบรมสื่อมวลชนเรื่องการสื่อสารในภาวะวิกฤติกับผู้ย้ายถิ่น รวมถึงการใช้คำศัพท์เฉพาะทาง

ประชาสังคม

การฝึกอบรมประชาสังคมท้องถิ่น

ข้อได้เปรียบอย่างสูงของผู้มีส่วนร่วมภาคประชาสังคมคือการเข้าถึงและการได้รับการยอมรับจากชุมชนผู้ย้ายถิ่น การเข้าถึงพื้นที่ที่ผู้มีส่วนร่วมเข้าไปไม่ถึง และความสามารถในการจัดการกับช่องว่างในการตอบสนองความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในเรื่องแผนการสร้างขีดความสามารถนั้นสามารถหลีกเลี่ยงการกระทำซ้ำและช่วยทำให้การฝึกอบรมมีความกลมกลืน ปัจจัยต่าง ๆ ที่ควรพิจารณารวมถึง:

- การคัดเลือกองค์กรหุ้นส่วนอย่างไม่ฝักใฝ่การเมืองและไม่เลือกปฏิบัติ
- การเสนอการฝึกอบรมให้แก่ผู้ฝึกอบรมเพื่อให้ความรู้ได้ส่งผ่านต่อไปในองค์กรและในเครือข่าย
- การฝึกอบรมร่วมกับภาคประชาสังคมท้องถิ่น
- การสร้างขีดความสามารถทางเทคนิค รวมถึงการฝึกอบรมหลักการการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม กรอบการทำงานด้านกฎหมายนานาชาติและระดับชาติ การจำแนกผู้ย้ายถิ่นที่มีโอกาสได้รับอันตราย การยกระดับความตระหนักรู้เรื่องสิทธิและความต้องการของผู้ย้ายถิ่น กลไกการส่งต่อและการช่วยเหลือทางจิตสังคม
- การสนับสนุนการสร้างเครือข่ายกับประชาสังคมท้องถิ่นรอบโลกเพื่อแบ่งปันวิถีปฏิบัติและทรัพยากร
- การขอยืมบุคลากรที่มีประสบการณ์เพื่อสนับสนุนหุ้นส่วนในระดับท้องถิ่น

การฝึกอบรมผู้ให้บริการที่ไม่เป็นไปตามธรรมเนียม

ภาคประชาสังคมสามารถเล่นบทบาทการจัดการฝึกอบรมเรื่องความต้องการเฉพาะด้านของผู้ย้ายถิ่นในบริบทของภาวะวิกฤติให้แก่ผู้มีส่วนร่วมที่อาจจะไม่ได้อยู่ในฝ่ายบริการให้ความช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่น แต่อาจอยู่ในตำแหน่งที่ดีที่จะกำหนดหรือจัดการกับโอกาสได้รับอันตรายของผู้ย้ายถิ่น ทำการส่งต่อหรือสนับสนุนการตอบสนองต่าง ๆ ผู้มีส่วนร่วมดังกล่าวรวมถึง:

- พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน
- สื่อระดับชาติและระดับท้องถิ่นในรัฐต้นทางและรัฐปลายทาง
- ล่ามหรือนักแปล
- ผู้ให้คำปรึกษาและเจ้าหน้าที่ดูแลด้านสุขภาพ
- ผู้นำและเจ้าหน้าที่องค์กรที่ตั้งอยู่บนความศรัทธา
- เจ้าหน้าที่โรงเรียน เนื่องจากลูก ๆ ของผู้ย้ายถิ่นอาจเป็นตัวกลางที่สำคัญในการส่งข้อมูลภาวะวิกฤติที่เกี่ยวข้องโดยตรงได้

II. วิธีปฏิบัติเพื่อสนับสนุนการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน

ตามทฤษฎีแล้วในระหว่างระยะฉุกเฉิน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะเริ่มต้นและนำประเภทต่าง ๆ ของวิธีปฏิบัติในการเตรียมความพร้อมรับมือภาวะฉุกเฉินที่ระบุไว้ในหัวข้อที่แล้วไปปฏิบัติ ในบริบทนี้จะไม่กล่าวถึงวิธีการปฏิบัติหลายวิธีที่ขยายออกไปในระยะของการเตรียมพร้อมรับมือซ้ำอีก แม้หากว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้เริ่มต้นและนำวิธีปฏิบัติที่จำแนกไว้ในระยะของการเตรียมพร้อมไปปฏิบัติแล้ว อย่างไรก็ตามผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่อาจหลีกเลี่ยงที่ต้องทำการตัดสินใจและนำวิธีปฏิบัติที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าไปใช้เพื่อจัดการกับความซับซ้อนที่ไม่ได้คำนวณเอาไว้ก่อนและต้องพบกับความต้องการต่าง ๆ ที่ผุดขึ้นมาเมื่อภาวะฉุกเฉินได้ดำเนินไป

วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติ 9 ไปใช้: สื่อสารอย่างเปิดเผยกว้าง มีประสิทธิภาพและเป็นระยะกับผู้ย้ายถิ่น ในเรื่องภาวะวิกฤติที่กำลังก่อตัวขึ้น และวิธีการเข้าถึงความช่วยเหลือ

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย

การปรับข้อมูลภาวะวิกฤติให้ทันสมัยและข้อมูลการให้ความช่วยเหลือ

ผู้ย้ายถิ่นต้องการข้อมูลเพื่อทำการตัดสินใจที่เป็นลายลักษณ์อักษรในระหว่างเกิดวิกฤติ รวมถึง:

- ข้อมูลข่าวสารเรื่องการขยายตัวของวิกฤตการณ์ เช่น พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับผลกระทบ ความรุนแรงและขนาดของวิกฤตการณ์ และความเสียหายและความเสี่ยง
- จุดการติดต่อในภาวะฉุกเฉินและบุคลากรที่สามารถช่วยเหลือได้
- ความช่วยเหลือที่มีให้และที่เข้าถึงชนิดของบริการที่แตกต่างกัน รวมถึงความช่วยเหลือทางการแพทย์ ที่พักพิง และศูนย์การให้ความช่วยเหลืออื่น ๆ
- สายด่วน ให้ความช่วยเหลือและศูนย์บริการต่าง ๆ
- กฎเกี่ยวกับคุณสมบัติของชนิดของบริการและความช่วยเหลือต่าง ๆ
- การแสดงเอกสารประจำตัวที่ถูกต้องจำเป็นต่อการได้รับบริการและความช่วยเหลือหรือไม่
- ข้อมูลข่าวสารบุคคลที่สามารถติดต่อเพื่อความช่วยเหลือด้านการย้ายที่พักใหม่หรือการอพยพ เช่น สถานกงสุลของรัฐบาลไทย กระทรวงการต่างประเทศของรัฐบาลไทย หรือองค์กรที่เก็บคำร้องเหล่านี้

ช่องทางการสื่อสาร

ช่องทางการสื่อสารที่รวมทั้งสื่อแบบดั้งเดิมและสื่อใหม่ไว้สามารถเพิ่มการครอบคลุมและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ กลไกการสื่อสารอาจรวมถึง:

- เว็บไซต์เฉพาะที่เป็นมิตรกับผู้ใช้ในหลายภาษาที่มีข้อมูลข่าวสารและการปรับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิกฤติอยู่เสมอ ลิงค์ ข้อมูลการติดต่อ และการเชื่อมต่อกับสื่ออื่น รวมถึงสื่อสังคมออนไลน์
- การให้ชาวบนเว็บไซต์พร้อมด้วยแผนที่ของพื้นที่เสี่ยง สถานที่อพยพและสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้ความช่วยเหลือ
- สื่อดิจิทัลหรือสื่อสังคมออนไลน์ที่กระจายข่าวตามเวลาจริง พร้อมด้วยข้อมูลที่มีแหล่งข่าวมาจากสาธารณะที่มีการเฝ้าติดตามและตรวจสอบความถูกต้องก่อนการพิมพ์เผยแพร่
- SMS และข้อความแจ้งเตือน

- การสรุปข่าวอยู่เสมอ
- การกระจายภาพและเสียงของข่าวทางเครือข่ายวิทยุโทรทัศน์ระดับชาติและระดับท้องถิ่นในรัฐปลายทางและรัฐต้นทาง
- แผ่นพับและแผนที่หลายภาษาที่เน้นพื้นที่เสี่ยงที่สำคัญ สถานที่อพยพ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้ความช่วยเหลือ
- ข้อความแปลเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการสื่อสารในภาษาที่ผู้ย้ายถิ่นเข้าใจ และการใช้รูปหรือแผนภูมิรูปภาพหากเป็นไปได้

การส่งข้อความที่สอดคล้องกันและร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การส่งข้อความร่วมกันและสอดคล้องกันระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียช่วยให้เชื่อมั่นว่าผู้ย้ายถิ่น ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และสาธารณชนได้รับและปฏิบัติตามข้อมูลเดียวกัน การส่งข้อความที่สอดคล้องกันยังช่วยลดความเสี่ยงความเข้าใจผิดและการแพร่ออกไปของข้อมูลที่ไม่ถูกต้องในระหว่างภาวะวิกฤติ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้เพื่อทำให้เกิดข้อความที่สอดคล้องกันและถูกต้อง:

- การระบุหน่วยงานผู้นำเพื่อเริ่มการไหลของข้อมูลข่าวสาร รวมถึงข้อมูลเรื่องการอพยพและการย้ายที่พักใหม่ คุณสมบัติของผู้ย้ายถิ่นที่จะได้รับการบริการต่าง ๆ และความเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในกฎหมายการเข้าเมืองหรือเอกสารที่ต้องใช้ในการขอวีซ่าในระหว่างภาวะวิกฤติ
- การเข้าถึงสมาคมและประชาสังคมผู้ย้ายถิ่นเพื่อระบุแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ที่ผู้ย้ายถิ่นเชื่อมั่น
- การก่อตั้งหน่วยงานกลางเพื่อรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเพื่อยืนยันความถูกต้องของข้อมูลก่อนการแบ่งปันและการเผยแพร่
- การใช้บันทึกแปลและล่ามที่ผ่านการฝึกอบรมมาแล้วผู้ที่สามารถส่งต่อข้อความที่ตกลงกันแล้วอย่างถูกต้องและอย่างมีประสิทธิภาพไปยังประชากรผู้ย้ายถิ่น

การช่วยเหลือเฉพาะด้านเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเรื่องความเสี่ยงการขนส่งและความช่วยเหลือ

สำหรับผู้ย้ายถิ่นโดยเฉพาะที่มีสถานภาพการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียนหรือการทำงานในสภาพโดดเดี่ยว อาจมีการเสริมวิธีการแบบเดิมเพื่อติดต่อสื่อสารด้วยการช่วยเหลือเฉพาะด้านผ่านบุคคลต่าง ๆ ที่มีการเข้าถึงชุมชนผู้ย้ายถิ่น หรือในสถานที่ที่ผู้ย้ายถิ่นมาชุมนุมกัน ลักษณะต่าง ๆ ที่ควรพิจารณาคือ:

- การทำให้ผู้มีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย โดยเฉพาะฝ่ายที่ใกล้ชิดกับผู้ย้ายถิ่น อาจกระทำได้ในฐานะอาสาสมัครหรือในบางกรณีในฐานะลูกจ้าง ผู้มีส่วนร่วมดังกล่าวรวมถึง: (1) ชุมชนและองค์กรศรัทธาที่จัดหาบริการให้แก่ผู้ย้ายถิ่น (2) ที่พักพิงผู้ย้ายถิ่น (3) สถานที่ที่ผู้ย้ายถิ่นมาชุมนุมกัน เช่น ภัตตาคารหรือศูนย์กลางชุมชน (4) แหล่งกระจายข่าว วิทยุ โทรทัศน์และเว็บไซต์หลักในรัฐต้นทางหรือในรัฐปลายทางที่มีเป้าหมายเป็นประชากรผู้ย้ายถิ่น (5) ผู้มีส่วนร่วมของเอกชนในการคุ้มครองพลเมืองและภาวะฉุกเฉิน (6) นายจ้างหลักของแรงงานต่างชาติ สมาคมธุรกิจหรือสหภาพแรงงาน และ (7) บุคคลผู้เป็นศูนย์กลางและผู้นำของผู้ย้ายถิ่น
- การจ้างล่ามและนักแปลในภาษาที่ผู้ย้ายถิ่นที่ได้รับผลกระทบใช้

การรับข้อมูลข่าวสารจากผู้ย้ายถิ่น

ผู้ย้ายถิ่นเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสภาพของท้องถิ่น สถานที่เพื่อการให้ความช่วยเหลือและอุปสรรคปัญหาที่ผู้ย้ายถิ่นอื่น ๆ เผชิญ วิธีการรับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิกฤติจากผู้ย้ายถิ่นรวมถึง:

- การแต่งตั้งบุคคลศูนย์กลางของผู้ย้ายถิ่นผู้ที่สามารถประสานงานกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและจัดหาข้อมูล

- การจัดหาโทรศัพท์ให้ผู้ย้ายถิ่นเพื่อกระจายข้อมูลข่าวสาร
- การก่อตั้งการเชื่อมโยงกับครอบครัวของผู้ย้ายถิ่นในรัฐต้นทางและสร้างสถานที่ให้พวกเขาแบ่งปันข้อมูลที่ได้รับจากผู้ย้ายถิ่น

การสื่อสารเชิงบวกเรื่องผู้ย้ายถิ่น

คำพูดต่อต้านผู้ย้ายถิ่นอาจเพิ่มขึ้นในช่วงเวลาวิกฤติ และผู้ย้ายถิ่นอาจเผชิญกับระดับที่เพิ่มขึ้นของการเลือกปฏิบัติ การปองร้ายและความเกลียดกลัวชาวต่างชาติในรัฐปลายทางและรัฐทางผ่าน การสื่อสารเชิงบวกเกี่ยวกับผู้ย้ายถิ่นช่วยส่งเสริมความรู้สึกรอคอยต่อความต่าง การไม่เลือกปฏิบัติ การรวมเป็นพวกเดียวกันและความเคารพผู้ย้ายถิ่น สิ่งเหล่านี้อาจรวมถึง ตัวอย่างเช่น การทำให้แน่ใจว่าภาษาที่ใช้พูดถึงผู้ย้ายถิ่นนั้น หลีกเลี่ยงการกระตุ้นการตอบสนองที่เป็นศัตรูหรือความเกลียดกลัวชาวต่างชาติ เช่นการใช้คำว่า “ผิดกฎหมาย” เมื่อเอ่ยถึงผู้ย้ายถิ่น

ศูนย์บริการ 24 ชั่วโมงที่มีเจ้าหน้าที่ที่ฝึกอบรมและมีความหลากหลายทางภาษา

สายด่วน สายให้บริการช่วยเหลือและศูนย์บริการต่าง ๆ สามารถนำเสนอการติดต่อสื่อสารแบบทางเดียวหรือสองทาง หากเป็นชนิดหลัง อาจมีเจ้าหน้าที่ที่รับโทรศัพท์และจัดหาข้อมูลที่จัดเตรียมไว้ รับข้อมูลด้านสถานที่และระบุข้อมูล และจัดหาบริการอื่น ๆ ปัจจัยที่ควรพิจารณาคือ:

- จำนวนชั่วโมงการทำงาน – 24 ชั่วโมงต่อวันในช่วงระยะที่รุนแรงของภาวะวิกฤติ
- โครงสร้างราคา – โทรฟรีหรือเสียค่าโทร
- การสื่อสารแบบทางเดียวหรือสองทาง – ผู้ย้ายถิ่นสามารถรับและบอกข้อมูลได้หรือไม่
- ความสามารถทางภาษาของเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัคร
- จำกัดการใช้เฉพาะผู้ย้ายถิ่น ครอบครัวหรือผู้อื่น หรือการใช้เปิดกว้างให้สาธารณะ
- เนื้อหาของข้อมูลที่จะจัดหาให้หรือรับ ถ้ามีบริการอย่างหลัง
- บริการเสริมที่จัดให้ เช่น การให้คำปรึกษา การส่งต่อและการตามหาครอบครัวผู้ย้ายถิ่น

ศูนย์ให้ความช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่น

ศูนย์ให้ความช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นสามารถจัดหาบริการและความช่วยเหลือในขอบเขตที่กว้างขวางแก่ผู้ย้ายถิ่น รวมถึง:

- การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิกฤติ
- การปฐมพยาบาล
- การเข้าถึงโทรศัพท์ เครดิตการโทร และสถานที่ชาร์จโทรศัพท์
- การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต

รัฐปลายทาง

การสรุปและการปรับข้อมูลของสถานการณ์ให้เป็นปัจจุบันโดยหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ของรัฐปลายทาง

ในกรณีที่เป็นไปได้ หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ของรัฐปลายทางสามารถจัดหาข้อสรุปเรื่องการขยายตัวและขอบเขตของภาวะวิกฤติ การคุกคามที่เกี่ยวข้อง ความช่วยเหลือที่มี สถานะของการดำเนินการค้นหาและกักขัง และข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยตรงด้านอื่นของภาวะวิกฤติหรือผู้ย้ายถิ่นอย่างสม่ำเสมอให้กับเจ้าหน้าที่สถานกงสุล ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศ และประชาสังคม ข้อสรุปเหล่านี้อาจอยู่ในหลายรูปแบบ รวมถึง:

- การประชุมกับสาธารณชนและข้อสรุป
- การมีส่วนร่วมโดยตรงกับหน่วยงานกงสุลของรัฐต้นทาง
- การประชุมความร่วมมือในการดำเนินงานกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก รวมถึงองค์การระหว่างประเทศและประชาสังคม
- การปรับข้อมูลบนเว็บไซต์และการสื่อสารออนไลน์อื่น ๆ ให้ทันสมัย

รัฐต้นทาง

สถานกงสุลศูนย์กลางเพื่อผลิตและเผยแพร่ข้อมูลให้แก่พลเมืองในต่างแดน

บริการของสถานกงสุลมีบทบาทสำคัญในการส่งการติดต่อสื่อสารไปยังพลเมืองในต่างแดน ข้อมูลที่สามารถจัดทำให้รวมถึง:

- ระดับการแจ้งเหตุภาวะวิกฤติและคำแนะนำเพื่อการปฏิบัติการที่แนะนำไว้
- การแนะนำ ข้อจำกัดและข้อห้ามในการเดินทาง
- การปรับข้อมูลสถานการณ์ให้ทันสมัย
- แผนและสถานที่อพยพ
- การมีและสถานที่ตั้งของที่พักพิงชั่วคราว
- วิธีการเข้าถึงความช่วยเหลือที่มี

การส่งข้อความที่สอดคล้องกันในหมู่รัฐต้นทาง

รัฐต้นทางควรประสานระบบการเตือนภัยล่วงหน้ากันในพื้นที่ที่เป็นไปได้ เพื่อหลีกเลี่ยงการให้คำแนะนำที่ขัดแย้งกันกับพลเมืองของตนในรัฐปลายทาง ซึ่งอาจต้องการ ตัวอย่างเช่น การตกลงกันกับรัฐอื่น (ในระดับภูมิภาคหรือรัฐอื่นที่มีประชากรพลเมืองจำนวนมากในรัฐปลายทางบางรัฐหรือบางภูมิภาค) เพื่อใช้ระดับการแจ้งเหตุภาวะวิกฤติที่เหมือนกัน

ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน

กลไกที่ทำให้ผู้ย้ายถิ่นสามารถติดต่อสื่อสารกับ

นายจ้าง พนักงานจัดหางานและบริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราวสามารถอำนวยความสะดวกในการสื่อสารระหว่างผู้ย้ายถิ่นกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ รวมถึงเจ้าหน้าที่กงสุล องค์การระหว่างประเทศ ประชาสังคมหรือครอบครัวของตน อาจกระทำได้โดยจัดการเข้าถึงโทรศัพท์โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ทางอินเทอร์เน็ตหรือบริการการสื่อสารอื่น ๆ

การส่งเงินกลับและการเข้าถึงกองทุน

บริษัทรับส่งเงินกลับสามารถอำนวยความสะดวกให้แก่การเข้าถึงเงินที่ส่งกลับของผู้ย้ายถิ่นที่ครอบครัวส่งมาให้ในรัฐต้นทางและรัฐอื่น เงินส่งกลับเหล่านี้มักจะสามารถทำให้ผู้ย้ายถิ่นอยู่อาศัยอย่างปลอดภัย หรือสามารถจ่ายค่าเดินทางออกจากรัฐปลายทาง ก่อนภาวะวิกฤติ บริษัทรับส่งเงินกลับได้ยกเว้นค่าธรรมเนียมค่าส่งเงินไปยังประเทศที่กำลังประสบปัญหาภาวะวิกฤติ

ศูนย์กลางการสื่อสารระหว่างผู้ย้ายถิ่น

การจัดตั้งศูนย์กลางการสื่อสารแบบสองทาง (เช่น ภายในศูนย์ข้อมูลภาวะวิกฤติที่ดำเนินการโดยชุมชนผู้ให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการประสานการสื่อสารต่าง ๆ กับประชากรทั้งหมดที่ได้รับผลกระทบ) สามารถจัดหาข้อมูลของการให้ความช่วยเหลือที่มีอย่างทันเวลาและทันปัจจุบัน ศูนย์กลางดังกล่าวสามารถรองรับการสื่อสารสำหรับหลายฝ่ายที่จัดหาข้อมูลให้ผู้ย้ายถิ่น รวมถึงบริการด้านกงสุล นายจ้างและผู้จัดหางาน องค์การระหว่างประเทศ และประชาสังคม

กลไกการให้ข้อมูลย้อนกลับและการร้องเรียน

การทำให้ผู้ย้ายถิ่นสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับและทำการร้องเรียนได้นั้น ช่วยให้ระบุช่องว่างในการให้ความช่วยเหลือ และมีส่วนช่วยในการเฝ้าติดตามและการประเมินความพยายามต่าง ๆ ปัจจุบันที่ควรพิจารณาในการก่อตั้งกลไกการให้ข้อมูลย้อนกลับและการร้องเรียนรวมถึง:

- การสร้างกลไกการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบจริงและแบบเสมือนจริงที่ผู้ย้ายถิ่นสามารถแสดงออกเรื่องความกังวลของตนและให้ข้อมูลย้อนกลับ
- การไม่แสดงชื่อและการปฏิบัติตามกฎหมายและมาตรฐานที่มีเรื่องการคุ้มครองและการเป็นส่วนตัวของข้อมูล
- การตรวจสอบความถูกต้องและขบวนการประเมินที่ยุติธรรมและโปร่งใส
- การติดตามผล รวมถึงในกรณีของการให้ความช่วยเหลือและการชดเชย

การสนับสนุนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐ

องค์การระหว่างประเทศสามารถช่วยเชื่อมต่อช่องว่างของการสื่อสารและอุปสรรคปัญหาระหว่างผู้ย้ายถิ่นและรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นกรณีเมื่อองค์การระหว่างประเทศมีการตั้งอยู่อย่างมั่นคงในรัฐปลายทาง การสนับสนุนอาจรวมถึง:

- การระบุอุปสรรคทางภาษาและวัฒนธรรมที่ประชากรผู้ย้ายถิ่นเผชิญในการเข้าถึงความช่วยเหลือ
- การระบุผู้นำชุมชนที่เป็นตัวแทนและที่ไว้วางใจได้ ผู้นำที่ใช้ศรัทธาเป็นหลัก หรือมีส่วนร่วมอื่น ๆ ที่สามารถช่วยเหลือได้
- การให้ผู้ย้ายถิ่นมีส่วนร่วมในฐานะอาสาสมัครหรือลูกจ้างเพื่อค้นหาและรายงานเรื่องประชากรผู้ย้ายถิ่น ผู้ย้ายถิ่นที่ติดอยู่ในสถานที่ห่างไกลหรือผู้ย้ายถิ่นที่ถูกกักขัง
- การสนับสนุนการเผยแพร่ข้อมูลให้ผู้ย้ายถิ่นที่อยู่ชายขอบและโดดเดี่ยวรวมถึงผ่านการเข้าถึงพื้นที่ศูนย์กักขัง

ประชาสังคม

วิธีปฏิบัติที่ระบุไว้ข้างบนเพื่อใช้กับองค์การระหว่างประเทศนั้นเกี่ยวข้องกับประชาสังคมด้วย

ความพยายามระดับรากหญ้าเพื่อช่วยเหลือชุมชนผู้ย้ายถิ่นและสื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาวะวิกฤติ

ประชาสังคมสามารถอยู่ในตำแหน่งที่ดีที่จะทำความพยายามสื่อสารระดับรากหญ้า โดยพุ่งเป้าไปที่ชุมชนผู้ย้ายถิ่นที่โดดเดี่ยวและอยู่ชายขอบโดยเฉพาะ ประชาสังคมสามารถสนับสนุนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ให้เข้าถึงประชากรผู้ย้ายถิ่นโดยการจัดหาข้อมูลด้านช่องว่างของความช่วยเหลือ การส่งข้อความที่ไม่ต่อเนื่อง หรือช่องว่างในกลยุทธ์การสื่อสาร โครงการต่าง ๆ ที่กลุ่มนี้สามารถนำไปปฏิบัติได้รวมถึง:

- การเยี่ยมถึงประตูบ้านเพื่อมีส่วนร่วมกับชุมชนที่โดดเดี่ยวที่มีข้อจำกัดทางภาษา การเคลื่อนย้ายหรืออื่น ๆ
- สายด่วนที่โทรฟรีและติดต่อง่าย ที่มีเจ้าหน้าที่ที่ผ่านการฝึกอบรมและมีสมรรถนะทางภาษาและวัฒนธรรมเพื่อสื่อสารกับผู้ย้ายถิ่นและครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากภาวะวิกฤต
- การเผยแพร่ข้อมูลและกิจกรรมเพื่อตระหนักรู้ที่โรงเรียน ภัตตาคาร โบสถ์ และสถานที่อื่น ๆ ที่ผู้ย้ายถิ่นไปบ่อย
- เครือข่ายสังคมและแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือเพื่อสื่อสารกับผู้ย้ายถิ่น
- การใช้ “ผู้มีอิทธิพล” ของผู้ย้ายถิ่นเพื่อให้ความช่วยเหลือและการสื่อสาร
- การรับสมัครผู้ย้ายถิ่นให้เป็นอาสาสมัครหรือเจ้าหน้าที่เพื่อการรณรงค์เรื่องการติดต่อสื่อสาร

วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติ 10 ไปใช้: อำนวยความสะดวกแก่ผู้ย้ายถิ่นในการย้ายไปสู่ที่ปลอดภัย

รัฐปลายทาง

การยกเว้นหรือข้อยกเว้นเอกสารที่ต้องการเพื่อเดินทางออกหรือพักอาศัยในรัฐปลายทาง

ภาวะวิกฤติมักต้องการความยืดหยุ่นในเรื่องเอกสารที่ต้องการเพื่อเดินทางออกนอกประเทศและเพื่อทำวีซ่า ผู้ย้ายถิ่นที่กำลังหาที่ปลอดภัยในภาวะวิกฤติอาจเผชิญกับอุปสรรคในการมีเอกสารที่ต้องการเพื่อทำวีซ่า ในการมีวีซ่าออกทางเมืองหรือการชำระค่าธรรมเนียมหรือค่าปรับในกรณีพักอาศัยเกินที่ได้รับอนุญาตให้กับเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง ความสามารถของผู้ย้ายถิ่นที่จะย้ายไปสู่ที่ปลอดภัยอาจถูกจำกัดด้วยวีซ่าและการอนุญาตให้ทำงานที่จำกัดพวกเขาให้อยู่แต่ในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์หนึ่ง ๆ หรือกับนายจ้างรายใดรายหนึ่ง การปฏิบัติการที่รัฐปลายทางสามารถทำได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างระยะความรุนแรงของวิกฤตินั้น รวมถึง:

- การอำนวยความสะดวกในการเดินทางออกนอกประเทศของผู้ย้ายถิ่นและครอบครัวโดยการยกเว้นหรือการจัดหาวีซ่าออกนอกประเทศหรือเอกสารที่จำเป็นอื่น ๆ ให้อย่างรวดเร็ว
- การยกเว้นค่าธรรมเนียมหรือค่าปรับที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางออกนอกประเทศ การพักอาศัยเกินที่ได้รับอนุญาตหรือฝ่าฝืนข้อจำกัดเรื่องการย้ายที่
- การให้ใบอนุญาตกลับเข้าอีกครั้งแก่ผู้ย้ายถิ่นที่ได้รับผลกระทบโดยไม่ยุ่งยาก โดยรวมถึงนักเรียนและแรงงานต่างชาติ
- การช่วยอำนวยความสะดวกและการจัดการการเข้าถึงบุคลากรกงสุลจากรัฐต้นทางให้เดินทางมาเยี่ยม ระบุและจัดหาความช่วยเหลือแก่พลเมืองของตน
- การงดเว้นจากการกักขังผู้ย้ายถิ่นในระหว่างภาวะวิกฤติโดยเฉพาะเยาวชน
- การทำให้แน่ใจว่าครอบครัวของผู้ย้ายถิ่นที่ถูกกักขังนั้นยังอยู่ในรัฐปลายทางเหมือนกัน
- การอำนวยความสะดวกการเข้าถึงและการคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นที่ถูกกักขัง

เอกสารการเดินทางให้บุคคลไร้รัฐเพื่ออำนวยความสะดวกการเดินทาง

ในกรณีของการอพยพหรือการเดินทางกลับที่จัดให้ บุคคลไร้รัฐอาจมีโอกาสดำเนินการได้อย่างยิ่ง คนไร้รัฐที่ไม่สามารถเดินทางกลับที่พักอาศัยเดิมของตนเองได้ จะต้องการเอกสารการเดินทางเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางออกนอกรัฐปลายทาง บางรัฐมีข้อกำหนดภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศให้ออกเอกสารประจำตัวและเอกสารการเดินทางให้คนไร้รัฐด้วย

รัฐต้นทาง

การออกบัตรผ่านแดนและการออกเอกสารแทนเอกสารประจำตัวและเอกสารการเดินทางที่กั้นเวลา

พลเมืองในต่างแดนอาจจำเป็นต้องแสดงเอกสารประจำตัวเพื่อที่จะเคลื่อนย้ายไปยังที่ปลอดภัยภายในรัฐปลายทาง หรือเพื่อได้รับความช่วยเหลือในระดับท้องถิ่น พลเมืองในต่างแดนต้องมีการเข้าถึงเอกสารประจำตัวและเอกสารการเดินทางที่ถูกต้องเพื่อข้ามพรมแดนระหว่างประเทศ รัฐต้นทางอาจออกเอกสารประจำตัวและเอกสารการเดินทางเพื่อกำหนดความเป็นพลเมืองและเพื่อช่วยเหลือพลเมืองของตนอพยพ ย้ายที่อยู่ใหม่หรือเดินทางกลับบ้านเกิด มาตรการที่รัฐต้นทางสามารถทำได้รวมถึง:

- สถานกงสุล จัดหาเอกสารประจำตัวหรือเอกสารอื่นใหม่ให้แก่พลเมือง เช่น หนังสือเดินทาง เอกสารประจำตัวหรือเอกสารการเดินทางชั่วคราวหากมีการสูญหาย ถูกนายจ้างยึด (โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีของแรงงานที่ทำงานบ้าน) หรือในกรณีที่ยังไม่มีเคยมีเอกสารดังกล่าวมาก่อน
- การใช้นโยบาย “ไม่ถาม” ในเรื่องสถานภาพการเข้าเมืองในรัฐปลายทาง
- การร้องขอความช่วยเหลือจากองค์การระหว่างประเทศเพื่อจัดหาเอกสารประจำตัวให้กับพลเมืองของตน
- การออกบัตรผ่านแดนหรือเอกสารอื่น ๆ เพื่อให้การอพยพและความช่วยเหลืออื่น ๆ แก่สมาชิกครอบครัวเกิดขึ้นได้ หากพวกเขาไม่ได้มีสัญชาติเดียวกับพลเมืองที่สมัครเพื่อขอความช่วยเหลือกับรัฐต้นทาง

การส่งคณะให้ความช่วยเหลือของกงสุลไปยังด้านชายแดน สนามบิน ท่าเรือหรือจุดการผ่านทางอื่น ๆ

การส่งบุคลากรเชี่ยวชาญพิเศษไปยังรัฐปลายทางหรือรัฐทางผ่านเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดหาเอกสารต่าง ๆ สามารถเร่งขบวนการของการเข้าถึงความต้องการและการให้ความช่วยเหลือแก่พลเมืองให้เร็วขึ้น มาตรการที่รัฐต้นทางสามารถพิจารณา รวมถึง:

- การเปิดสถานกงสุลชั่วคราวที่ด้านชายแดน
- การส่งคณะให้ความช่วยเหลือของกงสุลไปยังสถานที่ต่าง ๆ รวมถึง ด้านชายแดน สนามบินและจุดเดินทางผ่าน
- การส่งคณะที่มีความชำนาญเฉพาะกับการเข้าถึงและจัดการกับพลเมืองที่กำลังต้องการการคุ้มครองเฉพาะด้าน เช่นเหยื่อการค้ามนุษย์ แรงงานที่เอกสารถูกนายจ้างยึดไว้ และเยาวชนรวมถึงเยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกจากผู้ปกครอง และการจัดการการตอบสนองที่ทันเวลา
- การเริ่มข้อตกลงการบริการของกงสุล (หากมี) เพื่อร้องขอความช่วยเหลือจากรัฐอื่น ๆ ในการให้ความช่วยเหลือแก่พลเมือง
- การร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศเพื่อรับความช่วยเหลือทางเทคนิคและบุคลากรเสริม

การเจรจาต่อรองกับรัฐปลายทางและรัฐทางผ่านเรื่องการยกเว้นและข้อยกเว้นเรื่องเอกสารที่ต้องการในการเดินทางออกนอกประเทศ การพักอาศัยและการเข้าประเทศ

เอกสารที่ต้องการตามกฎหมายและนโยบายในรัฐปลายทางอาจสร้างอุปสรรคต่อการย้ายที่พักอาศัย การอพยพหรือการเดินทางผ่านไปอยู่ที่ปลอดภัย หรือการรับความช่วยเหลือเพื่อความปลอดภัยในชีวิต รัฐต้นทางสามารถระบุอุปสรรคดังกล่าว มีอยู่หรือไม่ และเจรจาต่อรอง (รวมถึงการเป็นหุ้นส่วนกับรัฐต้นทางอื่น) กับรัฐปลายทางและรัฐทางผ่านเพื่อการยกเว้นหรือข้อยกเว้นต่ออุปสรรคนี้เป็นการชั่วคราว

การยกเว้นหรือข้อยกเว้นเอกสารที่ต้องการเพื่อเดินทางออกหรือพักอาศัยในรัฐปลายทาง

ภาวะวิกฤติมักต้องการความยืดหยุ่นในเรื่องเอกสารที่ต้องการเพื่อเดินทางออกนอกประเทศและเพื่อทำวีซ่า ผู้ย้ายถิ่นอาจต้องการข้ามพรมแดนระหว่างประเทศเพื่อหนีจากอันตรายหรือได้รับความช่วยเหลือการช่วยชีวิต รัฐทางผ่านสามารถดำเนินการดังต่อไปนี้เพื่ออำนวยความสะดวกกับการเคลื่อนย้ายผู้ย้ายถิ่นไปยังที่ปลอดภัย:

- การยกเว้นเอกสารที่ต้องการในการทำวีซ่าเข้าหรือออก ค่าปรับหรือข้อจำกัดที่ขัดขวางการเคลื่อนย้าย
- การจัดหาคำสั่งและกระบวนการที่ชัดเจนให้เจ้าหน้าที่ด่านเพื่อการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงเขตแดน
- การมอบหมายให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่และอำนาจในภาวะฉุกเฉินที่มากพอในการตัดสินใจเรื่องข้อยกเว้นและพิธีการผ่านแดน
- การช่วยอำนวยความสะดวกและการจัดการการเข้าถึงจากรัฐต้นทางให้เดินทางมาเยี่ยม ระบุและจัดหา

- ความช่วยเหลือแก่พลเมืองของตน
- การเคลื่อนย้ายผู้ย้ายถิ่นที่มีการระบุว่าเป็นต้องได้รับการคุ้มครองให้อยู่ห่างจากพื้นที่บริเวณพรมแดนเพื่อความปลอดภัยที่มากขึ้นและเพื่อช่วยลดความคับคั่งบริเวณด้านชายแดน
- การลงทะเบียนผู้ที่เข้าและผู้ที่ไม่ใช่เอกสารประจำตัวและเอกสารการเดินทางที่ถูกต้อง การจัดหาเอกสารชั่วคราวเพื่อยืนยันการลงทะเบียน วันที่และสถานที่เดินทางเข้า ข้อมูลประวัติอย่างย่อ และสัญชาติ
- การจัดทำการขยายวีซ่าหรือใบอนุญาตให้พักอาศัยออกไปชั่วคราว
- การทำให้แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของการไม่ส่งผู้ย้ายถิ่นกลับไปยังที่มีอันตราย

การอนุญาตเข้าประเทศชั่วคราวกับผู้ย้ายถิ่นที่กำลังเดินทางผ่านหรือกำลังเดินทางกลับบ้านที่ไม่สามารถพิสูจน์อัตลักษณ์ตนเองได้

ผู้ย้ายถิ่นที่เอกสารประจำตัวสูญหายอาจจะไม่สามารถพิสูจน์อัตลักษณ์และสัญชาติของตนเองแก่เจ้าหน้าที่ที่รัฐทางผ่านได้ ขอกำหนดเพื่อจัดการกับความไม่แน่นอนเรื่องอัตลักษณ์อาจรวมถึง:

- การให้เข้าเมืองชั่วคราวเพื่อให้เวลาแก่ผู้ย้ายถิ่นในการทำเอกสารใหม่หรือเอกสารพิสูจน์อัตลักษณ์และสัญชาติใหม่
- การเตรียมหน่วยงานด้านการกงสุลจากรัฐต้นทางให้มีการเข้าถึงพลเมืองของตนที่กำลังขอเดินทางเข้าประเทศที่สถานที่ทำการด่านพรมแดนเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกเรื่องการพิสูจน์ยืนยันอัตลักษณ์นอกเหนือจากสิ่งอื่น ๆ
- การยอมรับทางเลือกของเอกสารประจำตัวที่เป็นทางการ รวมถึงบันทึกคำให้การของผู้ที่เต็มใจที่จะสาบานว่าทราบอัตลักษณ์และสัญชาติของผู้ย้ายถิ่น

สถานภาพการคุ้มครองชั่วคราวและการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

กลไกต่าง ๆ ที่จัดหารูปแบบการป้องกันและสถานภาพที่เฉพาะและเหมาะสมแก่ประชาชนที่เดินทางมาจากรัฐปลายทาง รวมถึงที่สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ ข้อบังคับ “ที่ยักเว้น” ในกฎหมายระดับชาติและความเปลี่ยนแปลงนโยบายสามารถนำมาใช้เพื่ออนุญาตให้เข้ามาหรือพักอาศัยแก่ผู้ย้ายถิ่นที่ไม่มีคุณสมบัติในฐานะผู้ลี้ภัยหรือไม่สามารถได้ประโยชน์จากกลไกที่มีอยู่เพื่อการเดินทางเข้าหรือการพัก สถานภาพที่เป็นไปได้รวมถึง:

- สถานภาพการคุ้มครอง (ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม) ชั่วคราว
- สถานภาพการคุ้มครองความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม
- สถานภาพการคุ้มครองอย่างมีเงื่อนไข

การเข้าถึงเอกสารต่าง ๆ และการเคลื่อนย้ายไปสถานที่ปลอดภัย

ลูกจ้างผู้ย้ายถิ่นอาจต้องการเอกสารประจำตัวและแหล่งทรัพยากรเพื่อเข้าถึงความช่วยเหลือหรือเคลื่อนย้ายไปที่ปลอดภัย นายจ้างและผู้จัดหางานสามารถทำตามปฏิบัติการดังต่อไปนี้:

- การคืนเอกสารประจำตัวใด ๆ ก็ตามให้เร็วที่สุด โดยไม่มีค่าใช้จ่ายและปราศจากเงื่อนไข
- การชำระค่าจ้างคงค้างเมื่อผู้ย้ายถิ่นต้องการเดินทางออกนอกรัฐปลายทางในบริบทของภาวะวิกฤติ
- การย้ายที่พักใหม่ การอพยพหรือการส่งผู้ย้ายถิ่นกลับประเทศ รวมถึงสมาชิกครอบครัวหรือการช่วยเหลือให้ครอบคลุมถึงค่าใช้จ่ายเหล่านี้
- การสื่อสารกับสถานทำการกงสุลเพื่อร่วมมือในการย้ายที่พักใหม่หรือการอพยพ

เอกสารประจำตัวและเอกสารการเดินทางชั่วคราว

องค์การระหว่างประเทศสามารถสนับสนุนรัฐในการระบุพลเมืองของตนและการช่วยอำนวยความสะดวก (หรือหากจำเป็น การจัดหาให้) เรื่องเอกสารประจำตัว กิจกรรมต่าง ๆ รวมถึง:

- การสนับสนุนรัฐด้วยการตรวจสอบความถูกต้องเรื่องสัญชาติและกระบวนการคัดกรองที่ด่านชายแดน
- ตรวจสอบความถูกต้องของสิทธิการพักอาศัยของผู้ย้ายถิ่น
- การช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่น รวมถึงการข้ามชายแดน การติดต่อหน่วยงานกงสุลของรัฐต้นทางของพวกเขาเพื่อขอเอกสารเดินทางที่จำเป็นหรือเอกสารผ่านแดน

การแนะนำกับรัฐเรื่องการเปิดพรมแดน

การแนะนำกับรัฐเรื่องการเปิดพรมแดนบนพื้นฐานของการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกเรื่องการเดินทางออกนอกประเทศของผู้ย้ายถิ่นที่ปลอดภัยและทันเวลาและการเข้าถึงความช่วยเหลือและบริการฉุกเฉิน

การแนะนำกับรัฐและผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชนเพื่อสร้างสภาพของการเคลื่อนย้ายผู้ย้ายถิ่นที่ปลอดภัย

ประชาสังคมสามารถแนะนำให้รัฐและนายจ้างเพื่อสนับสนุนสภาพที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายผู้ย้ายถิ่นไป ที่ปลอดภัย และยังสามารถเข้าแทรกโดยตรงเพื่อสนับสนุนผู้ย้ายถิ่นให้เคลื่อนย้าย การปฏิบัติการที่ประชาสังคมสามารถ ดำเนินการได้รวมถึง:

- การแนะนำกับผู้รับและรัฐทางผ่านให้สนับสนุนการเปิดด่านพรมแดนบนพื้นฐานของการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม
- การแนะนำกับนายจ้างให้สนับสนุนจัดหาสภาพที่ช่วยให้ผู้ย้ายถิ่นหนีไปยังที่ปลอดภัย รวมถึงการเข้าถึงเอกสารต่าง ๆ และค่าจ้างคงค้างและติดต่อกับหน่วยงานกงสุล
- การส่งเสริมความเข้าใจและความเคารพในหมู่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ในเรื่องความชอบและทางเลือกของผู้ย้ายถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้าย
- การจัดหาความช่วยเหลือทางตรงให้ผู้ย้ายถิ่นเพื่อเคลื่อนย้าย รวมถึงการขนส่งและที่พักพิงชั่วคราวระหว่างทาง
- การก่อตั้งหรือการเริ่มการเตรียมกับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ระดับชาติหรือระดับท้องถิ่นในรัฐปลายทางเพื่อเข้าถึงศูนย์กักขังเพื่อเข้าถึงความจำเป็นด้านใดด้านหนึ่งของผู้ย้ายถิ่นที่ถูกกักขัง และจัดหาความช่วยเหลือ รวมถึงการอพยพให้พวกเขาหากเป็นไปได้

วิธีปฏิบัติปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติ 11 ไปใช้: ให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมแก่ผู้ย้ายถิ่นโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย

กลไกการติดตามการถูกขับออกจากที่อาศัย

ข้อมูลด้านการถูกขับออกจากที่อาศัยช่วยระบุตำแหน่งที่อยู่ ลักษณะประชากรศาสตร์ แหล่งทรัพยากรและความต้องการของประชากรที่ได้รับผลกระทบจากภาวะวิกฤติ รวมถึงผู้ย้ายถิ่นด้วย ซึ่งในทางกลับกันสามารถชี้แนะในการเตรียมความช่วยเหลือและความร่วมมือของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การติดตามการถูกขับออกจากที่อาศัยซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการและบริบทนั้นอาจประกอบด้วยวิธีการเก็บข้อมูลวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีซึ่งประกอบด้วย:

- การประเมินสถานที่อาศัยเพื่อทำความเข้าใจกับข้อมูลโดยสรุปของประชากร ตำแหน่งที่อยู่และการเข้าถึงบริการต่าง ๆ
- การเฝ้าติดตามการเคลื่อนย้ายเพื่อทำความเข้าใจรูปแบบและแนวโน้ม
- การลงทะเบียนเพื่อทำความเข้าใจเรื่องประชากรอย่างละเอียด
- การสำรวจเพื่อรวบรวมข้อมูลของประชากรในเชิงคุณภาพมากขึ้น

ข้อมูลที่สามารถสร้างขึ้นได้โดยกลไกการติดตามการถูกขับออกจากที่อาศัยนั้น รวมถึง:

- ข้อมูลที่รวบรวมขึ้นมาที่มีให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายที่สามารถนำมาใช้ได้เพื่อการวิเคราะห์ในขั้นต่อไป
- ข้อมูลสรุปของสถานที่ตั้งที่มีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ เพื่อให้ข้อมูลโดยย่อของสถานที่เฉพาะที่มีผู้ย้ายถิ่นอาศัยอยู่มาก
- รายงานทางสถิติ เช่น ข้อมูลแบบแผนหน้าปัด ที่มีการให้ข้อมูลอยู่เรื่อย ๆ เพื่อให้ทันกับตัวเลขที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเพื่อให้ข้อมูลที่ใกล้เคียงกับเวลาจริง และภาพรวมของแนวโน้มและรูปแบบต่าง ๆ ในเวลาที่สั้นลง (เป็นวันหรือเป็นชั่วโมง)
- แผนที่ที่แสดงประเด็นหลัก ๆ เพื่อแสดงข้อมูลทางภูมิศาสตร์
- การรายงานเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บได้และนำเสนอในรูปแบบที่สมบูรณ์
- เว็บไซต์หลักที่ใช้เป็นแหล่งข้อมูลกลางสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายให้เข้าถึงรายงานและเอกสารที่ผลิตโดยกลไกการติดตาม

การประเมินความต้องการของผู้ย้ายถิ่น

ผู้ย้ายถิ่นแต่ละรายอาจมีความต้องการเฉพาะด้านที่ควรจะมีการระบุและกล่าวถึง ข้อมูลโดยสรุปของประชากรผู้ย้ายถิ่น รวมถึงข้อมูลด้าน อายุ เพศ ความทุพพลภาพและลักษณะเฉพาะอื่น ๆ อาจมีการสร้างไว้ก่อนเกิดภาวะวิกฤติ และสามารถใช้ในการเข้าถึงความต้องการเฉพาะด้านของผู้ย้ายถิ่น และเพื่อปรับการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินตามความเหมาะสม หากไม่ได้มีการสร้างไว้ก่อนเกิดภาวะวิกฤติแล้ว ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถทำข้อมูลสรุปของชุมชนแบบเฉพาะหน้าและไม่มีรายละเอียดมากเพื่อเข้าถึงความต้องการได้อย่างใดอย่างหนึ่ง ลักษณะประชากรศาสตร์ของชุมชน ตำแหน่งที่ตั้งของผู้ย้ายถิ่น (รวมถึงผู้ย้ายถิ่นที่ถูกกักขังหรือทำงานหรืออาศัยในที่ที่แยกตัวออกไป) ข้อมูลสรุปด้านศาสนาหรือวัฒนธรรม และความต้องการอะไรที่ได้รับการสนองตอบแล้ว

การมอบความช่วยเหลือแบบเฉพาะรายแก่ความต้องการของผู้ย้ายถิ่น

มาตรการเพื่อให้แน่ใจว่าความต้องการที่จัดหาให้ผู้ย้ายถิ่นมีการปรับให้เข้ากับความต้องการเฉพาะด้านของผู้ย้ายถิ่นแต่ละรายนั้น รวมถึง:

- ความช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นด้วยกิริยาท่าทีที่เหมาะสมกับและคำนึงถึงศาสนาและวัฒนธรรมและจัดการกับความต้องการของผู้ย้ายถิ่นที่ทุพพลภาพ ผู้ย้ายถิ่นสูงวัย ผู้ย้ายถิ่นเยาวชนรวมถึงเยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกออกจากผู้ปกครอง และผู้ย้ายถิ่นที่มีรสนิยมทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศทุกรูปแบบ
- มาตรการที่ดำเนินการแทรกแซงตามที่ตั้งเป้าไว้เพื่อจัดการกับความ需求和โอกาสที่จะได้รับอันตรายต่าง ๆ ของผู้ย้ายถิ่นหญิง ชาย เด็กชายและเด็กหญิง
- กระบวนการที่อ่อนไหวต่อเพศและวัยในการรับสถานที่ ที่พักพิง และศูนย์กลางผู้ย้ายถิ่น หรือศูนย์กลางและการบริการเฉพาะเพศหรือเฉพาะวัย
- มาตรการที่พิจารณาถึงความความต้องการตั้งแต่การทำงานในสภาพที่โดดเดี่ยว ขาดเครือข่ายสังคม อุปสรรคทางภาษา หรือการสื่อสาร และการขาดเอกสารต่าง ๆ

การเฝ้าติดตามการเข้าถึงความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมของผู้ย้ายถิ่น

การรวมเอาผู้ย้ายถิ่นเข้าไปในกลไกและกิจกรรมการเฝ้าติดตามการเข้าถึงความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมแบบไม่เลือกปฏิบัติ นั้น สามารถช่วยประเมินและจัดการกับอุปสรรคที่ผู้ย้ายถิ่นอาจเผชิญในการรับการบรรเทาทุกข์ กลไกการให้ความคิดเห็นย้อนกลับและการร้องเรียนสามารถจัดหาโอกาสให้ผู้ย้ายถิ่นได้รายงานผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเรื่องอุปสรรคในการเข้าถึงความช่วยเหลือดังกล่าว

การช่วยเหลือเฉพาะสำหรับชุมชนผู้ย้ายถิ่น

การใช้วิธีการที่หลากหลายหลายสามารถเพิ่มความช่วยเหลือให้มีมากขึ้น และช่วยอำนวยความสะดวกกับการช่วยเหลือกลุ่มผู้ย้ายถิ่นที่มีโอกาสได้รับอันตรายมากที่สุด วิธีการเฉพาะต่าง ๆ อาจมีความจำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่าผู้ย้ายถิ่นที่อาจจะไม่ได้ระบุตัวตนของตนเองหรือรายที่หาที่พักพิงด้วยตัวเองนั้น ก็ได้รับการคุ้มครองเช่นกัน เช่น การไปพบที่บ้านในท้องถิ่นของชุมชนที่เป็นผู้รับผู้ย้ายถิ่น สถานที่พักของนายจ้าง หรือการไปพบที่ศูนย์กักขัง

คณะกรรมการให้การตอบสนองแบบเคลื่อนที่เพื่อเข้าถึงและจัดหาความช่วยเหลือแก่ผู้ย้ายถิ่นที่ได้รับผลกระทบ

เมื่อภาวะวิกฤตเกิดขึ้น ความต้องการของผู้ย้ายถิ่นอาจถูกมองข้ามในท่ามกลางการถูกขับให้ออกจากที่พักอาศัยของผู้ย้ายถิ่นจำนวนมากในความต้องการความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมที่ขยายตัวออกไป การส่งคณะกรรมการตอบสนองแบบเคลื่อนที่เฉพาะหน้าสามารถเติมช่องว่างให้เต็ม คณะเหล่านี้ยังสามารถเข้าถึงสถานที่ตั้งที่โดดเดี่ยวที่มีผู้ย้ายถิ่นอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถส่งคณะกรรมการตอบสนองเคลื่อนที่แบบเร็วแบบแยกคณะหรือแบบทำงานร่วมกันหลายคณะก็ได้ คณะเหล่านี้ควรประกอบด้วยบุคลากรที่มีทักษะประสบการณ์และเหมาะสมที่ได้รับการฝึกอบรมเรื่องและตระหนักถึงความต้องการและโอกาสได้รับอันตรายเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งของผู้ย้ายถิ่น คณะดังกล่าวสามารถจัดหาบริการต่าง ๆ ที่กว้างขวางให้กับผู้ย้ายถิ่นได้ รวมถึง:

- การออกหนังสือเดินทางหรือเอกสารการเดินทาง หรือการลงทะเบียนผู้ย้ายถิ่นหรือความต้องการของผู้ย้ายถิ่น
- การสนับสนุนหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ระดับท้องถิ่นและองค์การระหว่างประเทศที่มีการประเมินความต้องการของผู้ย้ายถิ่นและการร่วมมือกันโดยรวม
- การกระจายสิ่งของที่จำเป็นในภาวะฉุกเฉินและการเสนอความช่วยเหลือทางการแพทย์
- การเข้าถึงผู้ย้ายถิ่นที่อยู่โดดเดี่ยว

ศูนย์การสนับสนุนผู้ย้ายถิ่นในรัฐปลายทาง

ผู้ย้ายถิ่นอาจไม่สามารถเข้าถึงการบรรเทาทุกข์ที่มีเป้าหมายที่พลเมืองของรัฐปลายทางเอง นอกเหนือไปจากการทำหน้าที่เป็นสถานที่ในการสื่อสารข้อมูลข่าวสารแล้ว ศูนย์การสนับสนุนผู้ย้ายถิ่นสามารถจัดหา:

- การเข้าถึงโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ต
- บริการให้คำปรึกษาในภาษาต่าง ๆ
- ข้อมูลการอพยพและการส่งต่อไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรง ผู้มีส่วนร่วมและบริการอื่น ๆ
- ความช่วยเหลือที่ไม่ใช่ในรูปเงิน รวมถึง ผ้าห่ม อาหาร น้ำและการดูแลสุขภาพ
- ความช่วยเหลือในรูปเงิน
- การคัดกรองและการส่งต่อในกรณีที่ต้องการการคุ้มครองมากกว่าปกติ เช่น ความรุนแรงหรือการค้ามนุษย์

บริการตามหาและการรวมตัวกันอีกครั้งของสมาชิกครอบครัว

ในระหว่างภาวะวิกฤตินั้น สมาชิกครอบครัวของผู้ย้ายถิ่นอาจไม่ได้อยู่ร่วมกัน ซึ่งทั้งสมาชิกไว้โดยลำพังโดยเฉพาะเยาวชนที่มีโอกาสได้รับอันตรายความรุนแรง การทารุณกรรม การแสวงหาผลประโยชน์และการค้ามนุษย์ การบริการอำนวยความสะดวกตามหาและรวมตัวสมาชิกครอบครัวอีกครั้งรวมถึง:

- การส่งคณะที่มีความชำนาญพิเศษเพื่อจัดหาความชำนาญในการให้ความช่วยเหลือเยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกออกจากผู้ปกครอง จัดการขบวนการตามหาและจัดการกรณีที่ต้องการการคุ้มครองพิเศษ
- การฝึกอบรมหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ของรัฐและด่านชายแดนถึงวิธีการตามหาตัว การช่วยเหลือเยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกออกจากผู้ปกครอง และช่วยอำนวยความสะดวกการรวมตัวกันอีกครั้งของสมาชิกครอบครัว
- บริการสายด่วนและศูนย์บริการเพื่อเก็บข้อมูลและแจ้งสมาชิกครอบครัวหรือแจ้งแหล่งข้อมูลที่ถูกต้องแก่สมาชิกครอบครัว
- บริการการตามตัวแบบออนไลน์ (เช่น เว็บไซต์และแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือ) รวมถึงรายชื่อ ข้อมูลรายชื่อคนไข้ที่โรงพยาบาล บุคคลที่กำลังตามหาและบุคคลที่ติดต่อได้ที่เกี่ยวข้อง ผู้ย้ายถิ่นที่สนใจควรจะสามารถเข้าถึงรายชื่อเหล่านี้ได้โดยตรงจากเว็บเพจหรือพิมพ์ข้อมูลและข้อสงสัยของตัวเองได้
- ช่องทางการลงทะเบียนออนไลน์เพื่อให้สาธารณชนสามารถรายงานข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนที่ถูกแยกออกจากผู้ปกครองหรือครอบครัวเพื่อช่วยเจ้าหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายและเจ้าหน้าที่กงสุลและผู้มีส่วนร่วมในการคุ้มครองเยาวชนด้วยตำแหน่งที่ตั้งและการรวมตัวกันอีกครั้ง
- การระบุอัตลักษณ์ของร่างของผู้ย้ายถิ่นที่สูญหายและการก่อตั้งฐานข้อมูลผู้ย้ายถิ่นที่สูญหาย

การให้ความช่วยเหลือเยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกออกจากผู้ปกครอง

การให้ความช่วยเหลือเยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกออกจากผู้ปกครองที่ตั้งเป้าไว้สามารถรวมถึง:

- การสร้างให้มีพื้นที่ที่เป็นมิตรกับเยาวชนในที่ที่ให้การต้อนรับ ที่พักพิง แคมป์และศูนย์กลางต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ย้ายถิ่นได้อ่านวยความสะดวกต่อความต้องการด้านจิตสังคม สุขภาพและด้านอื่น ๆ ของเยาวชน
- การจัดให้มีการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน เช่น สุขภาพ การศึกษา อาหาร การช่วยเหลือด้านจิตสังคม ที่อยู่อาศัยและกิจกรรมสันทนาการต่าง ๆ
- การจัดตั้งกลไกการตามหาและการรวมตัวกันอีกครั้งหนึ่งของสมาชิกภายในครอบครัว
- การระบุเหตุการการค้ามนุษย์และการส่งต่อไปยังการให้บริการความช่วยเหลือที่เหมาะสม
- การก่อตั้งกลไกการส่งต่อไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ
- การป้องกันการคัดเลือกไปอยู่ในกลุ่มกองกำลังติดอาวุธด้วยการให้การศึกษาและการฝึกอบรมเพื่อสร้างความสามารถในการกลับสู่สภาพเดิมอีกครั้งหนึ่ง

โครงสร้างการจัดการภาวะวิกฤติ

รัฐอาจพิจารณาถึงการนำโครงสร้างที่ครอบคลุมถึงกิจกรรมหลักต่าง ๆ ในภาวะฉุกเฉินไปปฏิบัติ ในขอบเขตที่เป็นกิจกรรมที่ไม่ได้ครอบคลุมไว้ในแผนและข้อตกลงที่มีมาก่อน อาจรวมถึง:

- การระบุบุคคลที่เกี่ยวข้องกับระบบอินเทอร์เน็ตในระดับชาติและระดับท้องถิ่น และห่วงโซ่ของหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการออกคำสั่งและการตัดสินใจที่ชัดเจน
- การเริ่มดำเนินการด้านโครงสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานหรือระหว่างฝ่าย
- การสร้างศูนย์ข้อมูลและศูนย์ความร่วมมือ
- การขอความร่วมมือจากผู้ให้บริการต่าง ๆ รวมถึงในระดับท้องถิ่น เมื่อมีการต้องการการบริการหรือเมื่อคาดว่าจะมีความต้องการ
- การระบุและการส่งคณะให้การตอบสนองเร็วที่มีความชำนาญหลากหลาย

ความร่วมมือระหว่างกระทรวง ระหว่างหน่วยงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย

การปฏิบัติการที่มีความร่วมมือกันเป็นอย่างดีช่วยส่งเสริมความยืดหยุ่นและความสมบูรณ์ของการตอบสนองต่อผู้ย้ายถิ่นในภาวะวิกฤติ และช่วยเสริมทรัพยากร ขีดความสามารถและความแข็งแกร่งในด้านต่าง ๆ ให้ใช้ประโยชน์ได้เต็มความสามารถ ความร่วมมือระหว่างกระทรวง ระหว่างหน่วยงานและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายช่วยอำนวยความสะดวกแก่การตอบสนองที่มีการวางแผนไว้และที่ทันเวลา ปัจจัยที่ควรพิจารณารวมถึง:

- ผู้มีส่วนร่วมรายใดจะเกี่ยวข้อง – กระทรวงและกรมระดับชาติ เช่น กระทรวงการต่างประเทศ กรมตรวจคนเข้าเมือง บริการการกงสุล การเตรียมพร้อมรับมือและการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉิน หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ระดับท้องถิ่น สถาบันของรัฐ องค์การระหว่างประเทศ ประชาสังคมที่มีอำนาจ ความชำนาญและความสามารถในการช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่น
- หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจ
- กระบวนการดำเนินการ รวมถึงด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร
- กลไกการดำเนินการ ความสม่ำเสมอและการขนส่งที่เกี่ยวข้องกับการประชุม
- กลไกการดำเนินการ ความสม่ำเสมอและการขนส่งที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองผู้ย้ายถิ่น

รัฐปลายทาง

การแยกการบังคับใช้กฎหมายการเดินทางเข้าเมืองออกจากการเข้าถึงบริการการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

ผู้ย้ายถิ่นที่เดินทางเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียน หรือรายที่ไม่ไว้วางใจหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ อาจจะไม่เต็มใจที่จะเข้าถึงความช่วยเหลือการช่วยชีวิตที่มีอยู่เนื่องจากกลัวการบังคับใช้กฎหมายการเดินทางเข้าเมือง การกักขังและการส่งตัวกลับ การทำให้การเข้าถึงความช่วยเหลือการช่วยชีวิตที่ไม่เลือกปฏิบัติในระหว่างระยะฉุกเฉินของภาวะวิกฤติอาจเป็นสิ่งที่ต้องทำให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่แยกความช่วยเหลือแบบฉุกเฉินจากการบังคับใช้กฎหมายการเดินทางเข้าเมือง รวมถึงด้วยวิธี:

- การเผยแพร่การประกาศบริการสาธารณสุขจากการบังคับใช้กฎหมายและผู้ตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินที่ชี้ให้เห็นว่าผู้ย้ายถิ่นควรจะย้ายที่พักหรืออพยพไปที่ที่ปลอดภัยและที่เจ้าหน้าที่จะให้ความสำคัญต่อการช่วยเหลือชีวิตเป็น

อันดับแรก และละเว้นจากการตรวจสอบสถานภาพการเข้าเมืองและการดำเนินกิจกรรมการบังคับใช้กฎหมายเดินทางเข้าเมือง รวมถึงการกักขังและการส่งตัวกลับในระหว่างระยะฉุกเฉินของภาวะวิกฤติ

- การจับคู่กับประชาสังคม รวมถึงองค์การให้การสนับสนุนผู้ย้ายถิ่นเพื่อเสริมความแข็งแกร่งและเพิ่มความน่าเชื่อถือให้ข้อความเหล่านี้
- การจำกัดเอกสารที่ต้องการเพื่อพิสูจน์อัตลักษณ์ในที่พักพิงฉุกเฉินหรือเมื่อจัดให้มีความช่วยเหลือฉุกเฉิน เช่น อาหาร น้ำ คั้นหาและกักขัง หรือการดูแลด้านสุขภาพฉุกเฉิน
- ผ่อนคลายเอกสารที่ต้องการเพื่อการออกกฏระเบียบและความสอดคล้องกับเอกสารที่ต้องการในการเดินทางเข้าเมืองอื่น ๆ ในระหว่างภาวะฉุกเฉิน
- การก่อตั้งบุคคลศูนย์กลางสำหรับผู้ย้ายถิ่นและผู้มีส่วนร่วมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อรายงานปัญหาอุปสรรคในการนำไปปฏิบัติ เพื่อที่จะเสริมสร้างความน่าเชื่อถือและสร้างความเชื่อมั่น

รัฐต้นทาง

บริการทางการกงสุลฉุกเฉิน

มาตรการเพื่ออำนวยความสะดวกการเข้าถึงบริการทางการกงสุลฉุกเฉินรวมถึง:

- การทำให้แน่ใจว่าสถานทำการกงสุลในรัฐปลายทางและรัฐทางผ่านเปิดและให้บริการนานที่สุดเท่าที่เป็นไปได้
- การส่งคณะเจ้าหน้าที่กงสุลเพิ่มเติมไปยังพื้นที่ทางผ่าน พรมแดน และในที่ตั้งที่มีพลเมืองอยู่หนาแน่น
- การเริ่มข้อตกลงทางกงสุลกับรัฐอื่น ๆ ที่สามารถนำการปฏิบัติหน้าที่ของกงสุลไปปฏิบัติในกรณีที่ไม่มีสถานกงสุลตั้งอยู่ในรัฐปลายทางหรือรัฐทางผ่าน
- การก่อตั้งคณะกรรมการตอบสนองเร็วที่เชี่ยวชาญในการช่วยเหลือในภาวะฉุกเฉินและมีความสามารถที่จะอำนวยความสะดวกในการคุ้มครองและการอพยพพลเมือง
- การให้ความช่วยเหลือแบบทันทีด้วยตนเองหรือร่วมมือกับประชาสังคมและองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงการให้ที่พักพิงชั่วคราว (รวมถึงภายในสถานกงสุล) อาหาร น้ำ เครื่องมือฉุกเฉิน และบริการการแปลและล่าม

คณะกรรมการตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินหรือคณะกรรมการตอบสนองเร็ว

ในช่วงภาวะวิกฤติ รัฐต้นทางอาจจำเป็นต้องปรับปรุงขีดความสามารถของตนเองในรัฐปลายทางและรัฐทางผ่าน เพื่อเพิ่มความสามารถในการช่วยเหลือพลเมืองของตน วิธีหนึ่งที่ทำได้คือโดยการส่งผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการฝึกฝนและมีหน้าที่หลายอย่างไป ปัจจัยที่ควรพิจารณารวมถึง:

- ความกว้างขวางของบริการที่พลเมืองอาจต้องการ รวมถึงบริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกงสุล การแพทย์ การขนส่ง การอพยพ ความช่วยเหลือเรื่องเอกสารการเดินทางและเอกสารประจำตัว และการระบุอัตลักษณ์ของร่างผู้เสียชีวิต
- ขอบเขตของทักษะ ความรู้และความสามารถที่จำเป็นในการช่วยเหลือพลเมืองของตน
- ระดับของหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ระดับสถาบันและการตัดสินใจที่จำเป็นต้องการตอบสนองให้ทันเวลา
- ทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เพื่อการส่งคณะไป รวมถึงรัฐปลายทาง จุดทางผ่าน (รวมถึงสนามบินที่เดินทางออกและเดินทางเข้า) พื้นที่อพยพ จุดพรมแดนระหว่างรัฐปลายทางและรัฐทางผ่าน แค้มป์และจุดรวมพลหลักอื่น ๆ

แผนสำรอง การรับรองความปลอดภัย และความช่วยเหลือพลเมืองที่ยังอาศัยอยู่ในรัฐปลายทาง

ในบางกรณี พลเมืองอาจตัดสินใจอาศัยอยู่ในรัฐปลายทาง รัฐต้นทางอาจมีมาตรการกำหนดและช่วยเหลือพลเมืองของตนที่ยังคงอาศัยอยู่ รวมถึงโดย:

- การช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่และบริการทางกงสุล
- การก่อตั้งกลไกที่อนุญาตให้มีการติดต่อกับพลเมืองโดยสม่ำเสมอ (เช่น ผ่านหมายเลขสายด่วนหรือศูนย์บริการ รวมถึงการส่งต่อไปยังผู้ให้บริการอื่นเมื่อมีการร้องขอความช่วยเหลือ)
- การช่วยอำนวยความสะดวกในการสื่อสารระหว่างพลเมืองและครอบครัวในรัฐต้นทาง
- การร่วมมือกับรัฐปลายทางและนายจ้างเพื่อให้แน่ใจว่าพลเมืองได้รับข้อมูลเรื่องความช่วยเหลือที่มี และสามารถสอบถามข้อมูลโดยตรงได้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง
- การจัดหรือการอุปถัมภ์ที่พักพิงชั่วคราว การเข้าถึงความช่วยเหลือฉุกเฉิน และความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษาจากจิตสังคม
- การประสานงานกับผู้มีส่วนร่วมภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง

รัฐทางผ่าน

ความช่วยเหลือที่ชายแดน

ในบางภาวะวิกฤติ ทางเลือกที่ดีที่สุดหรือหนึ่งเดียวของผู้ย้ายถิ่นในการได้รับความช่วยเหลือเพื่อการช่วยชีวิตอาจรวมถึงการย้ายข้ามพรมแดนไปยังรัฐเพื่อนบ้าน มาตรการที่รัฐทางผ่านสามารถใช้เพื่อจัดบริการต่าง ๆ ให้กับผู้ย้ายถิ่นที่เดินทางมาจากรัฐปลายทางรวมถึง:

- การจัดหาการขนส่งจากพื้นที่พรมแดนหรือพื้นที่ห่างไกล สนามบินหรือที่พักพิง
- การก่อตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกในการต้อนรับและการเดินทางผ่าน เพื่อระบุและลงทะเบียนผู้ย้ายถิ่นและจัดหาที่พักพิง ส่วนแบ่งอาหารและการดูแลทางการแพทย์ฉุกเฉิน
- การจัดหาบริการต่าง ๆ ให้กับผู้ย้ายถิ่นหรือการส่งผู้ย้ายถิ่นต่อไปยังบริการต่าง ๆ รวมถึงบริการด้านการกงสุลที่เหมาะสมที่ที่พักพิง อาหาร การดูแลสุขภาพ การให้คำปรึกษาและการศึกษา
- การร่วมมือกับคณะทำงานทางกงสุลที่เกี่ยวข้องในรัฐทางผ่านเพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่น
- การฝึกอบรมหรือการให้ความช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ด่านชายแดนเพื่อระบุผู้ลี้ภัย ผู้แสวงหาที่พักพิง บุคคลไร้รัฐ เยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกออกจากผู้ปกครอง การค้ามนุษย์ และกลุ่มอื่นที่ต้องการความช่วยเหลือเฉพาะทาง และส่งต่อไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เหมาะสม

ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน

การจัดหาความช่วยเหลือฉุกเฉิน

นายจ้างสามารถจัดหาความช่วยเหลือฉุกเฉินให้แก่ผู้ย้ายถิ่น ไม่ว่าจะหาให้ด้วยตนเองหรือร่วมมือกับผู้จัดหางาน บริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราว หน่วยงานกงสุลหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ การจัดหาอาจรวมถึง:

- การหาที่อยู่ของแรงงานต่างชาติและระบุสถานการณ์เฉพาะของพวกเขา
- การจัดหาการขนส่ง ที่พักอาศัย การดูแลสุขภาพ การรักษาความปลอดภัย และความช่วยเหลือด้านการสื่อสารเพื่อทำให้เกิดความปลอดภัย สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของแรงงานต่างชาติและครอบครัว
- การประสานงานกับผู้นำคณะแรงงานต่างชาติเพื่อให้แผนรองรับภาวะฉุกเฉินและเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นถูกนำไปใช้โดยมีการพิจารณาถึงความต้องการของแรงงานต่างชาติเอาไว้ด้วย

การบูรณาการผู้ย้ายถิ่นกับเครื่องมือการประเมินความต้องการระหว่างหน่วยงาน

การประเมินที่มีการทำงานร่วมกันในภาวะวิกฤติในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมจำเป็นต้องรวมเอาประชากรผู้ย้ายถิ่นที่ได้รับผลกระทบไว้ในกระบวนการอย่างเป็นระบบด้วย และผู้ย้ายถิ่นควรจะถูกรวมอยู่ในแนวทางปฏิบัติการประเมินที่เกี่ยวข้องทั้งหมด การรวมเอาผู้ย้ายถิ่นไว้ในชุดข้อมูลการปฏิบัติการปกติและตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับภาคส่วนต่าง ๆ การประเมินสามารถพิจารณาถึงความต้องการและโอกาสได้รับอันตรายอย่างหนึ่งอย่างใดของผู้ย้ายถิ่น และเพื่อการวางแผนและการเฝ้าติดตามการตอบสนองต่อภาวะวิกฤติและการฟื้นฟู ชุมชนที่ได้รับผลกระทบซึ่งรวมถึงของผู้ย้ายถิ่นด้วยนั้นควรได้รับโอกาสเข้าร่วมในการประเมินดังกล่าวด้วย เครื่องมือและผลิตภัณฑ์ระหว่างหน่วยงานที่อาจจะได้รับประโยชน์จากการรวมกันของผู้ย้ายถิ่นในฐานะกลุ่มเฉพาะกลุ่มหนึ่งภายในขอบเขตที่กว้างขวางของประชากรที่ได้รับผลกระทบคือ:

- การประเมินขั้นต้นเพื่อการให้คำจำกัดความของโครงการเบื้องต้น
- การประเมินแบบเร็วในขั้นต้นแบบหลายกลุ่ม/ส่วน และการอธิบายโดยย่อเรื่องความต้องการความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม
- การประเมินความต้องการแบบลึกซึ้งร่วมกันแบบกลุ่มหรือส่วนเดียว
- การประเมินความเสียหายและความสูญเสีย รวมถึงการประเมินความต้องการภายหลังเกิดภัยธรรมชาติและ การประเมินความต้องการภายหลังเกิดภาวะวิกฤติ

จุดทางผ่าน

องค์การระหว่างประเทศสามารถสนับสนุนให้รัฐจัดตั้งและจัดการจุดทางผ่านและจัดหาที่พักพิงชั่วคราวสำหรับผู้ย้ายถิ่น รวมถึงการจัดตั้งที่แบบแคมป์ซึ่งอาจสำคัญอย่างยิ่งในบริบทของการอพยพ

ศูนย์การต้อนรับผู้ย้ายถิ่นที่ด่านชายแดนและในรัฐทางผ่าน

ศูนย์การต้อนรับผู้ย้ายถิ่นที่ด่านชายแดนและในรัฐทางผ่านสามารถให้บริการช่วยเหลือชีวิตแก่ผู้ย้ายถิ่นที่กำลังหนีจากภาวะวิกฤติและกำลังข้ามพรมแดนระหว่างประเทศ บริการดังกล่าวอาจรวมถึง:

- ที่พักพิงฉุกเฉิน
- ข้อมูลข่าวสาร
- อาหารและสิ่งของที่ไม่ใช่อาหาร
- การดูแลทางการแพทย์และการสนับสนุนทางจิตสังคม
- การช่วยเหลือด้านการขนส่งต่อไป
- ความช่วยเหลือด้านเอกสารในความร่วมมือที่ใกล้ชิดกับการบริการด้านกงสุล
- การส่งต่อ
- การตามหาครอบครัวและความช่วยเหลือเพื่อการได้กลับมารวมกันอีกครั้ง

ประชาสังคม

วิธีปฏิบัติที่กล่าวถึงในหัวข้อจุดทางผ่านและศูนย์การต้อนรับผู้ย้ายถิ่นที่ระบุไว้ในหัวข้อองค์การระหว่างประเทศนั้นเกี่ยวข้องกับประชาสังคมด้วยเช่นกัน

การมีส่วนร่วมของประชาสังคมในการตอบสนองต่อความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

การปฏิบัติการที่ประชาสังคมสามารถกระทำได้เพื่อช่วยผู้ย้ายถิ่นในระหว่างภาวะวิกฤตินั้นรวมถึง:

- การทำให้แน่ใจว่าข้อมูลเกี่ยวกับความช่วยเหลือถูกส่งไปยังกลุ่มผู้ย้ายถิ่น องค์กรที่ตั้งอยู่บนหลักศรัทธา ผู้นำท้องถิ่น และกลุ่มอื่น ๆ ที่มีการติดต่อกับผู้ย้ายถิ่น
- การช่วยเหลือผู้มีส่วนร่วมระดับท้องถิ่นกลุ่มเหล่านี้เพื่อช่วยระบุช่องว่างในการให้ความช่วยเหลือหรือช่องว่างของความคุ้มครอง
- การแบ่งปันข้อมูลกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและผู้ตอบสนองต่อภาวะฉุกเฉินกับประชากรผู้ย้ายถิ่นในท้องถิ่นและช่องว่างในการให้ความช่วยเหลือ
- การทำให้ผู้ย้ายถิ่นมีส่วนร่วมในฐานะอาสาสมัครหรือเจ้าหน้าที่ในการเตรียมการให้ความช่วยเหลือ เนื่องจากพวกเขาสามารถเพิ่มการให้ความช่วยเหลือและการคุ้มครองและสามารถแน่ใจได้ว่าการให้ความช่วยเหลือถูกส่งไปยังผู้ย้ายถิ่นด้วยวิธีการที่เหมาะสมด้านวัฒนธรรมและสอดคล้องด้านภาษา
- การใช้ความเชี่ยวชาญ ทักษะและขีดความสามารถในการช่วยเหลือของประชาสังคมกลุ่มต่าง ๆ เพื่อจัดหาความช่วยเหลือแบบเฉพาะเจาะจงเพื่อสนองความต้องการด้านใดด้านหนึ่งของกลุ่มผู้ย้ายถิ่นกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง รวมถึงแรงงานสตรี ผู้ย้ายถิ่นที่ทำงานบ้าน เยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกจากผู้ปกครองไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกจากผู้ปกครองเหยื่อการค้ามนุษย์และผู้ย้ายถิ่นที่ทุพพลภาพ
- การก่อตั้งพื้นที่และศูนย์กลางที่ปลอดภัยให้กับผู้ย้ายถิ่นทั่วไปและผู้ย้ายถิ่นที่มีโอกาสได้รับอันตราย โดยเป็นสถานที่ที่สามารถให้ความช่วยเหลือแบบเฉพาะรายได้อย่างเหมาะสมและเป็นไปด้วยวิธีที่ปลอดภัยและไวต่อความรู้สึกของผู้รับ
- การช่วยเหลือการตามหาครอบครัว การนำสมาชิกครอบครัวให้กลับมารวมกันอีกและการระบุร่างของผู้ย้ายถิ่นที่สูญหาย

การทำให้ผู้พลัดถิ่นมีส่วนร่วมในการตอบสนองต่อความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

กลุ่มของผู้พลัดถิ่นมีการเข้าถึงผู้ย้ายถิ่น เครือข่ายต่าง ๆ สายสัมพันธ์ด้านความเชื่อมั่นและความจงรักภักดีที่มีมาก่อน และความสนใจพิเศษในการคุ้มครองและการช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นที่มีโอกาสได้รับอันตราย วิธีที่ผู้พลัดถิ่นรวมถึงองค์กรผู้พลัดถิ่นสามารถร่วมในการตอบสนองนี้ได้มีดังนี้:

- การตั้งกองทุนเพื่อให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม เช่น กิจกรรมระดมทุนและการบริจาคโดยสมัครใจ
- การใช้สายสัมพันธ์ความเชื่อมั่นที่มีมาก่อนหน้านี้กับผู้ย้ายถิ่นเพื่อเจรจาต่อรองและอำนวยความสะดวกการเข้าถึงกลุ่มผู้ย้ายถิ่นของผู้ให้การตอบสนอง การลงทะเบียนผู้ย้ายถิ่นเพื่อการให้ความช่วยเหลือและประเมินความต้องการของผู้ย้ายถิ่น
- การเป็นตัวกลางระหว่างชุมชนผู้ย้ายถิ่นและหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เมื่อจำเป็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับกลุ่มผู้ย้ายถิ่นที่อาจไม่เชื่อมั่นผู้มีส่วนร่วมภาครัฐ
- การจัดหาบริการตรง โดยอิงกับความเชี่ยวชาญและขีดความสามารถเฉพาะของพวกเขา รวมถึงบริการด้านการแปล การเป็นสื่อกลางทางวัฒนธรรมและการให้ความช่วยเหลือ
- การอาสาสมัครกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ เพื่อช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นในรัฐปลายทาง

วิธีปฏิบัติเพื่อนำแบบปฏิบัติ 12 ไปใช้: ก่อตั้งกระบวนการส่งต่อที่ชัดเจนในหมู่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย

การระบุผู้ย้ายถิ่นที่มีความต้องการเฉพาะ

การระบุผู้ย้ายถิ่นที่มีความต้องการเฉพาะเป็นสิ่งที่จะต้องกระทำก่อนการเริ่มต้นระบบการส่งต่อ ผู้ย้ายถิ่นที่อาจต้องการบริการเฉพาะทาง รวมถึงเยาวชน (ที่อาจไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกจากผู้ปกครอง) สตรีมีครรภ์ ผู้ย้ายถิ่นป่วยเรื้อรัง ผู้ย้ายถิ่นทุพพลภาพ ผู้ย้ายถิ่นสูงวัย ครอบครัวที่มีสมาชิกคนเดียวเหยื่อของความรุนแรงทางเพศหรือบนพื้นฐานของเพศ การค้ามนุษย์และรูปแบบการแสวงหาผลประโยชน์อื่น ๆ ชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์ เชื้อชาติ ศาสนาและอื่น ๆ ผู้ย้ายถิ่นที่มีสถานภาพการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียน และผู้ย้ายถิ่นที่ถูกกักขัง การปฏิบัติต่อไปนี้จะสามารถช่วยระบุผู้ย้ายถิ่นที่มีความต้องการพิเศษได้:

- การส่งคณะชำนาญการที่มีความเชี่ยวชาญและทักษะทางเทคนิคไปยังรัฐปลายทาง
- การระบุบุคคลหรือหน่วยศูนย์กลางภายในองค์กรต่าง ๆ เพื่อจัดการกับความต้องการความช่วยเหลือพิเศษ
- การดำเนินการประเมินและทำกิจกรรมสรุปข้อมูลทำเลที่ตั้งที่มีความเสี่ยง เช่น ที่ทางผ่านหรือจุดพักของของผู้ย้ายถิ่นที่มีสถานภาพไม่ปกติ สถานที่จ้างงานที่ไม่เป็นทางการ แคมป์ของพวกที่ถูกขับออกจากที่พัก การสร้างที่พักอาศัยแบบไม่เป็นทางการหรือสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขภาพที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
- การใช้การสรุปข้อมูลที่ตั้งเป้าหมายไว้และเครื่องมือการประเมินความต้องการต่าง ๆ
- การก่อตั้งช่องทางการแบ่งปันข้อมูลข่าวสารกับหมายเลขสายด่วนและกลไกการร้องเรียน
- การฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ในการจัดหาความช่วยเหลือโดยตรงให้กับบุคคลและชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากภาวะวิกฤติ รวมถึงบุคลากรที่ให้การตอบสนองต่อภาวะวิกฤติ เจ้าหน้าที่ด้านสุขภาพ อาสาสมัคร ผู้จัดการดูแลเป็นรายกรณี ผู้จัดการแคมป์และเจ้าหน้าที่ดำเนินการประเมินหรือทำงานด้านการสื่อสารและการยกระดับการตระหนักรู้

การส่งต่อผู้ลี้ภัย ผู้แสวงหาที่พำนักและบุคคลไร้รัฐไปยังกลไกการคุ้มครองที่เกี่ยวข้อง

ผู้ลี้ภัย ผู้แสวงหาที่พำนักและบุคคลไร้รัฐมักจะเคลื่อนย้ายไปตามเส้นทางเดียวกันกับผู้ย้ายถิ่น ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรก่อตั้งกระบวนการการส่งต่อที่ทำหน้าที่ได้จริงกับกลไกการคุ้มครองระดับชาติหรือนานาชาติเพื่อผู้ลี้ภัยและบุคคลไร้รัฐ เพื่อให้แน่ใจว่าการส่งต่อทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยที่ควรคำนึงถึงคือ:

- การให้คำอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นและกลไกการแสวงหาที่ลี้ภัยของรัฐผ่านบันทึกความเข้าใจหรือกระบวนการดำเนินการตามมาตรฐานที่จำเป็น หรือการเตรียมแบบเฉพาะหน้า
- การกำหนดบุคคลศูนย์กลางในการส่งต่อเพื่อให้มีการติดต่อสื่อสารที่ไม่ติดขัด
- การเผยแพร่ข้อมูลหลายภาษาที่เข้าถึงได้ง่ายและเอื้อกับผู้ไม่รู้หนังสือในเรื่องกระบวนการสมัครเพื่อขอลี้ภัย ในรูปของแผ่นพับ สื่อสังคมออนไลน์หรือการสื่อสารทางวิทยุ
- การคัดกรองกระบวนการเพื่อให้มีการระบุความต้องการที่รวดเร็ว การคัดกรองเบื้องต้นต้องการการประเมินทั่วไปว่าบุคคลที่มองหาความช่วยเหลือนั้นต้องการการลี้ภัยด้วยหรือไม่
- การฝึกอบรมแบบฉุกเฉินให้กับผู้ที่ปฏิบัติการในแนวหน้า (หากการฝึกอบรมดังกล่าวไม่ได้มีการจัดให้ในระยะก่อนเกิดภาวะวิกฤติ) รวมถึงหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของรัฐบาล องค์การระหว่างประเทศ หรือประชาสังคมที่มีอำนาจที่ได้รับมอบหมายที่เกี่ยวข้อง

- กระบวนการส่งต่อบุคคลไร้รัฐที่ไม่สามารถเดินทางกลับไปยังที่พักอาศัยเดิมไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ระดับชาติที่เกี่ยวข้อง หรือไปยังสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ
- การยอมรับข้อตกลงการคุ้มครองให้ผลประโยชน์สูงสุดของเยาวชนถือเป็นข้อพิจารณาเบื้องต้นในกรณีที่มีการส่งต่อกระทำเพื่อเยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกจากผู้ปกครอง
- การยอมรับข้อตกลงการคุ้มครองให้กระบวนการส่งต่อเคารพความลับ เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่ถูกส่งต่อเพื่อลี้ภัยไม่ควรถูกส่งต่อไปยังเจ้าหน้าที่รัฐต้นทาง
- การยอมรับข้อตกลงการคุ้มครองให้การส่งต่อระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและระบบการลี้ภัยของท้องถิ่นหรือของสำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาตินั้น ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความยินยอมที่เป็นลายลักษณ์อักษรของบุคคล การยินยอมที่เป็นลายลักษณ์อักษรอาจจำเป็นเพื่อการส่งต่อข้อมูลบุคคลระหว่างบุคคลที่กำลังส่งต่อและบุคคลที่สาม

การส่งต่อไปยังประชาสังคมและองค์การระหว่างประเทศที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

องค์การบางแห่งมีอำนาจเฉพาะด้านและทักษะและความเชี่ยวชาญที่เป็นลักษณะเฉพาะที่จะจัดการกับความต้องการด้านใดด้านหนึ่งของผู้ย้ายถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เช่น เพื่อช่วยเหลือเยาวชนหรือเหยื่อการค้ามนุษย์) ปัจจัยที่ควรพิจารณาในการก่อตั้งระบบการส่งต่อที่ทำหน้าที่ได้จริงนั้นรวมถึง:

- การระบุประชาสังคมหรือองค์การระหว่างประเทศที่ดำเนินการในรัฐปลายทางที่มีอำนาจหรือความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านและการก่อตั้งกระบวนการหรือการเตรียมแบบเฉพาะหน้าเพื่อส่งต่อกรณีต่าง ๆ และอำนวยความสะดวกสิ่งที่สามารถคาดเดาได้
- การกำหนดบุคคลศูนย์กลางในการส่งต่อเพื่อให้มีการติดต่อสื่อสารที่ไม่ติดขัด
- การคัดกรองกระบวนการเพื่อทำให้มีการระบุความต้องการที่รวดเร็ว
- การยอมรับข้อตกลงการคุ้มครองให้ผลประโยชน์สูงสุดของเยาวชนถือเป็นข้อพิจารณาเบื้องต้นในกรณีที่มีการส่งต่อกระทำเพื่อเยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกจากผู้ปกครอง
- การยอมรับข้อตกลงการคุ้มครองให้กระบวนการส่งต่อเคารพความลับและกระทำโดยมีความยินยอมที่เป็นลายลักษณ์อักษรของบุคคล
- การจัดให้มีการสนับสนุนทางการเงินและการขนส่งเพื่ออำนวยความสะดวกจำนวนงานที่รับผิดชอบหรือบริการที่เพิ่มขึ้น

กลไกการส่งต่อเยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกจากผู้ปกครอง

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรก่อตั้งกระบวนการส่งต่อที่ทำหน้าที่ได้จริงกับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ระดับชาติและระดับนานาชาติ และองค์การที่มีอำนาจเฉพาะด้านเพื่อให้แน่ใจว่าเยาวชนได้รับความช่วยเหลือตามเพื่อที่ตั้งไว้ที่จัดการกับปัญหาการคุ้มครองเยาวชนเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง ปัจจัยที่ควรพิจารณาในการก่อตั้งระบบการส่งต่อที่ทำหน้าที่ได้จริงนั้นรวมถึง:

- การพัฒนากระบวนการความร่วมมือและการส่งต่อในหมู่หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ระดับชาติและระดับนานาชาติที่เกี่ยวข้อง ประชาสังคมและองค์การระหว่างประเทศ
- การเพิ่มความตระหนักรู้ของหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่และความเข้าใจกระบวนการส่งต่อเยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกจากผู้ปกครอง
- การก่อตั้งกระบวนการคัดกรองเพื่อระบุว่าเยาวชนนั้นเป็นเยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกจากผู้ปกครองหรือไม่ เพื่อระบุและพิสูจน์ความสัมพันธ์กับผู้ใหญ่ที่เดินทางมาด้วย
- การทำให้แน่ใจว่าการส่งต่อเยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกจากผู้ปกครองโดยทันทีไปยังผู้มีส่วนร่วมในการคุ้มครองเยาวชนที่เกี่ยวข้องโดยตรงเพื่อตอบสนองความต้องการด้านการดูแล ความปลอดภัย การศึกษาและสุขภาพ

- การยอมรับข้อตกลงการคุ้มครองให้ผลประโยชน์สูงสุดของเยาวชนถือเป็นข้อพิจารณาเบื้องต้นในกรณีที่มีการปฏิบัติการส่งต่อและการคุ้มครองที่จัดให้เยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกจากผู้ปกครอง รวมถึงการให้คำปรึกษากับเยาวชนตามอายุและวุฒิภาวะ การมอบหมายผู้ดูแลและล่ามในกรณีที่จำเป็น

การส่งต่อไปยังผู้ให้บริการระดับท้องถิ่นหรือของรัฐปลายทาง

หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในรัฐปลายทางหรือผู้มีส่วนร่วมระดับท้องถิ่นอื่น ๆ อาจจัดหาบริการต่าง ๆ เช่น ที่พักพิงชั่วคราว อาหาร การย้ายที่พักใหม่ ความช่วยเหลือทางการแพทย์ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการติดต่อกับครอบครัว ให้กับทุกคนที่ถูกขับออกจากที่อยู่อาศัยเนื่องจากภาวะวิกฤติ องค์การ นายจ้างหรือรัฐต้นทางที่มีการติดต่อกับผู้ย้ายถิ่นสามารถส่งผู้ย้ายถิ่นต่อไปยังความช่วยเหลือและบริการที่มีอยู่ในระดับท้องถิ่นได้

วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติ 13 ไปใช้: โยกย้ายและอพยพผู้ย้ายถิ่นเมื่อจำเป็น

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย

การย้ายที่พักใหม่ของผู้อพยพ

การย้ายที่พักใหม่ของผู้อพยพภายในรัฐปลายทางอาจเหมาะสมเมื่อปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ปลอดภัยและคาดว่าจะยังปลอดภัยไปอีก ทางเลือกนี้อาจเกิดขึ้นได้ในกรณีของภัยธรรมชาติมากกว่าในกรณีของความขัดแย้งเมื่อความรุนแรงอาจแพร่กระจายไปยังพื้นที่อื่น ๆ การย้ายที่พักอาจเป็นช่วงเวลาสั้น ๆ หรือยืดยาวก็ได้ ในบางกรณี ผู้อพยพอาจถูกย้ายที่พักไปยังพื้นที่ที่เคยได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติมาก่อนเพื่อช่วยกันบูรณะฟื้นฟู ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอาจพิจารณาถึง:

- การกำหนดเกณฑ์และคุณสมบัติในการย้ายที่พักภายในรัฐปลายทาง ในการการอพยพหรือในการพักอาศัยที่เดิม
- การประเมินความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยของสถานที่ที่จะอาจเป็นที่พักใหม่ โดยมีการคำนึงถึงการต้อนรับผู้อพยพในพื้นที่นั้น ๆ
- การระบุที่พักพิงสำหรับผู้อพยพในสถานที่ที่เป็นที่พักใหม่
- การจัดหาอาหาร น้ำดื่มและสิ่งของจำเป็นทั้งหลายจนกระทั่งผู้อพยพพักอาศัยได้อย่างลงตัวแล้ว
- การระบุโอกาสในการจ้างงานหากต้องอาศัยในที่พักใหม่เป็นระยะยาว
- การเชื่อมโยงผู้อพยพกับบริการด้านสุขภาพ ความช่วยเหลือด้านจิตสังคมและบริการอื่น ๆ ที่จำเป็นในสถานที่พักใหม่
- การช่วยเหลือครอบครัวในการสมัครเรียนที่โรงเรียนหากต้องอาศัยในที่พักใหม่เป็นระยะเวลายาว
- การสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการติดต่อสื่อสารกับสมาชิกในครอบครัว
- การระบุผู้อพยพที่มีโอกาสได้รับอันตรายที่อาจต้องการการดูแลพิเศษในระหว่างการย้ายที่พักใหม่ เช่น เหี่ยวความรุนแรง ผู้อพยพทุพพลภาพ ผู้อพยพสูงวัย ผู้อพยพเยาวชน รวมถึงเยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกจากผู้ปกครอง และการค้ามนุษย์หรือการถูกแสวงหาผลประโยชน์

การอพยพผู้อพยพไปยังรัฐทางผ่านหรือรัฐต้นทาง

โดยปกติการอพยพจะเป็นวิธีการสุดท้าย แต่เป็นวิธีการที่สำคัญมากที่สุดหากผู้อพยพไม่สามารถอยู่อาศัยได้อย่างปลอดภัยในที่ที่อาศัยอยู่หรือไม่สามารถย้ายที่พักใหม่ได้ในรัฐปลายทาง ลักษณะต่าง ๆ ที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรพิจารณาในการทำการดำเนินการอพยพไปใช้ปฏิบัติ (บางข้อได้อธิบายไว้อย่างละเอียดข้างล่างนี้) รวมถึง:

- เกณฑ์เพื่อกำหนดบุคคลที่มีสิทธิในการอพยพ
- การเตรียมอพยพผู้อพยพไปยังศูนย์พักพิงหรือด่านหน้าในพื้นที่ที่ไม่ได้รับผลกระทบในรัฐปลายทางหรือไปยังรัฐทางผ่านในฐานะจุดกึ่งกลางก่อนการอพยพในขั้นต่อไปยังรัฐต้นทาง
- ช่องทางการสื่อสารเพื่อแจ้งให้ผู้อพยพทราบเกี่ยวกับสถานการณ์ที่จะมีการอพยพ จุดการอพยพและกระบวนการอพยพ
- การได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้อพยพที่จะอพยพ
- การเคารพหลักการการไม่ส่งผู้อพยพกลับไปยังพื้นที่ที่มีอันตราย
- การเจรจาต่อรองกับรัฐปลายทางหรือที่ควบคุมบริเวณพรมแดนอยู่ (เช่น เพื่อรับรองใบอนุญาตเดินทางออกเพื่อให้มีช่องทางออกจากรัฐปลายทางได้อย่างปลอดภัย)
- การเจรจาต่อรองกับรัฐทางผ่านเพื่อรับรองวีซ่าผ่านแดน (เช่น เพื่อรับรองช่องทางออกจากรพรมแดนของรัฐทางผ่านได้อย่างปลอดภัย)

- ความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น
- มาตรการที่อำนวยความสะดวกการอพยพทั้งหมดครอบครัวและหลีกเลี่ยงการแยกครอบครัวออกจากกัน รวมถึงหากสมาชิกครอบครัวมีสัญชาติต่างกัน
- การสนับสนุนก่อนและหลังการอพยพ
- มาตรการเพื่อรับรองเงินทุนเพื่อดำเนินการอพยพ
- การระบุผู้ย้ายถิ่นที่มีโอกาสได้รับอันตรายโดยเฉพาะที่อาจต้องการการดูแลพิเศษในระหว่างการอพยพ เช่น ผู้ย้ายถิ่นทุพพลภาพ ผู้ย้ายถิ่นสูงวัย ผู้ย้ายถิ่นเยาวชน รวมถึงเยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกจากผู้ปกครอง และการค้ามนุษย์หรือการถูกแสวงหาผลประโยชน์
- การรวบรวมรายชื่อบุคคลที่ถูกอพยพกับข้อมูลข่าวสารที่ศูนย์การอพยพเพื่อให้สมาชิกในครอบครัวสามารถติดต่อกันได้ในกรณีที่ถูกแยกออกจากกัน

ขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อดำเนินการอพยพอาจรวมถึง:

- การช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นเพื่อจัดหาข้อมูลข่าวสารเรื่องการดำเนินการอพยพและการระบุผู้ที่ต้องการการอพยพ
- การแต่งตั้งบุคคลที่ได้รับอำนาจในการตัดสินใจ จัดการและดูแลการดำเนินการอพยพ
- การส่งคณะเทคนิคที่ประกอบบุคลากรที่มีทักษะตรง รวมถึงคณะดำเนินการ เจ้าหน้าที่ประสานงาน เจ้าหน้าที่การเคลื่อนย้าย ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพและนักแปลและล่าม
- การรวบรวมผู้ย้ายถิ่นที่จุดอพยพ รวมถึงการจัดการขนส่ง
- การออกเอกสารฉุกเฉินให้ผู้ย้ายถิ่นโดยไม่ต้องอาศัยเอกสารที่จำเป็น
- การจัดหาการบรรเทาทุกข์และความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมก่อนการอพยพ เช่น การแจกผ้าห่ม อาหาร น้ำดื่ม อุปกรณ์การแพทย์และยารักษาโรค
- การลงทะเบียนผู้ที่จะอพยพและการเตรียมบัญชีสำแดงการเดินทาง
- เมื่อถึงรัฐต้นทาง การจัดหาบริการพื้นฐานโดยทันที เช่น ที่พักอาศัย การขนส่งและการบริการด้านสุขภาพ รวมถึงการให้คำปรึกษาด้านจิตสังคม

ความร่วมมือในการอพยพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย

ความร่วมมือระหว่างรัฐด้วยกัน หรือระหว่างรัฐและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ในการดำเนินการอพยพสามารถทำให้มีการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพราะว่าอาจมีความต้องการใช้การขนส่งหรือการบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการอพยพอย่างมาก หากไม่ได้มีการก่อตั้งก่อนภาวะวิกฤติเริ่มต้นขึ้นแล้ว ปัจจัยที่ควรพิจารณาในการก่อตั้งการเตรียมแบบเฉพาะหน้าเพื่อร่วมมือกันในการอพยพนั้นรวมถึง:

- เกณฑ์เพื่อกำหนดบุคคลที่มีสิทธิอพยพ
- บทบาทและหน้าที่รับผิดชอบของแต่ละฝ่าย ด้วยการกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าฝ่ายใดจะปฏิบัติการใด ที่ไหน เมื่อไหร่ และปฏิบัติอย่างไร และความคืบหน้าจะรายงานให้ฝ่ายอื่นได้ทราบอย่างไร
- การรายงานและการติดตามเครื่องมือ รวมถึงเครื่องมือบนเว็บไซต์ ที่ทำให้ฝ่ายที่ร่วมงานด้วยมีข้อมูลข่าวสารแบบเวลาจริงเรื่องทำเลที่ตั้งของผู้ย้ายถิ่นและสถานะของการอพยพ
- คำแนะนำในการจัดการกับกรณีที่ยุ่งยาก (เช่น หากสมาชิกในครอบครัวมีสัญชาติต่างกัน)
- วิธีการอพยพ
- มาตรฐานทั่วไปในการขนส่งและบริการให้ผู้ถือพหุพ

มาตรการอำนวยความสะดวกการอพยพให้แก่ผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาที่พักพิง

เมื่อขณะปฏิบัติการอพยพ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียควรระลึกว่าการอพยพผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาที่พักพิงจำเป็นต้องดำเนินไปให้สอดคล้องกับหลักการของการไม่ส่งตัวกลับไปยังที่ที่มีอันตราย รวมถึงโดยการทำให้แน่ใจว่าผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาที่พักพิงไม่ได้ถูกส่งตัวกลับไปยังรัฐต้นทางของตน หรือไปยังประเทศที่สามหากเป็นที่ที่พวกเขาอาจได้รับอันตราย

การสนับสนุนภายหลังการอพยพในรัฐทางผ่าน รวมถึงที่พักพิง อาหารและความช่วยเหลือด้านการแพทย์

การสนับสนุนผู้ย้ายถิ่นที่อพยพอาจเป็นสิ่งจำเป็นหากผู้ย้ายถิ่นพักอาศัยในรัฐทางผ่านเพื่อรอคอยการเคลื่อนย้ายต่อไปยังรัฐต้นทางหรือกลับเข้ายังรัฐปลายทางอีกครั้ง การสนับสนุนภายหลังการอพยพที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการอพยพสามารถจัดหาให้ได้นั้นรวมถึง:

- ที่พักพิงชั่วคราว
- อาหาร น้ำดื่มและความจำเป็นขั้นพื้นฐานอื่น ๆ
- ความช่วยเหลือด้านการแพทย์และจิตสังคม
- สิ่งอำนวยความสะดวกในการสื่อสารกับสมาชิกในครอบครัว

รัฐต้นทาง

การส่งบุคลากรเสริมไปช่วยเหลือการย้ายที่พิกใหม่และการอพยพ

การดำเนินการย้ายที่พิกใหม่และการอพยพต้องการความร่วมมืออย่างใกล้ชิดและทรัพยากรเสริม รวมถึงที่สถานกงสุลในรัฐปลายทาง เช่นเดียวกับการร่วมมือระดับท้องถิ่นและระดับชาติในรัฐต้นทาง มาตรการที่อาจนำมาใช้รวมถึง:

- การก่อตั้งหรือการเริ่มโครงสร้างกลางที่ระดับชาติในรัฐต้นทางหรือในรัฐปลายทาง
- การหาความช่วยเหลือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนร่วมในระดับท้องถิ่นในรัฐปลายทาง รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนร่วมภาคเอกชน องค์การระหว่างประเทศ และประชาสังคมเพื่อนำลักษณะเฉพาะของการดำเนินการไปปฏิบัติ เช่น การระบุพลเมืองที่ต้องการการดูแลเฉพาะด้าน
- การส่งบุคลากรเสริม

การกำจัดอุปสรรคต่อการอพยพ

พลเมืองอาจไม่ต้องการเดินทางออกนอกรัฐปลายทาง แม้เมื่อมีความเสี่ยงต่อความปลอดภัยของตนเองก็ตาม หากพวกเขาต้องทิ้งสมาชิกครอบครัวไว้เบื้องหลัง (เช่น เพราะสมาชิกครอบครัวมีสัญชาติอื่น) หรือทอดทิ้งทรัพย์สินหรือสินทรัพย์ รัฐต้นทางสามารถใช้มาตรการฉุกเฉินในการกำจัดอุปสรรคในการอพยพได้ รวมถึง:

- การยกเว้นภาษีหรือข้อจำกัดอื่นที่ขัดขวางพลเมืองจากการโอนสินทรัพย์ส่วนตัวทางบ้านหรือสินทรัพย์ธุรกิจ
- การอนุญาตให้มีการอพยพกับครอบครัวที่สมาชิกครอบครัวมีสัญชาติต่างกัน
- การอนุญาตให้มีการอพยพในบางสถานการณ์สำหรับลูกจ้างของพลเมืองตน เช่น แรงงานที่ทำงานบ้าน เมื่อลูกจ้างเหล่านั้นเป็นผู้ย้ายถิ่นเองและมีสัญชาติอีกสัญชาติหนึ่ง

การส่งคณะให้ความช่วยเหลือด้านกงสุลไปยังพรมแดน สนามบินหรือจุดทางผ่านอื่น

การส่งคณะให้ความช่วยเหลือด้านกงสุลไปยังพรมแดน สนามบินหรือจุดทางผ่านอื่นในรัฐปลายทางในระหว่างภาวะวิกฤติสามารถทำให้รัฐต้นทางจัดหาความช่วยเหลือด้านกงสุลแก่พลเมืองของตน รวมถึงการช่วยเหลือในการเตรียมอพยพหรือย้ายที่พักจากพื้นที่ที่เกิดภาวะวิกฤติ พรมแดน สนามบินและจุดทางผ่านมักจะหนาแน่นและวุ่นวายในช่วงภาวะวิกฤติและคณะให้ความช่วยเหลือด้านกงสุลสามารถช่วยพลเมืองของตนให้หาหนทางจัดการกับสภาพแวดล้อมแบบนี้ได้ ในการส่งคณะให้ความช่วยเหลือด้านกงสุล ปัจจัยที่ควรพิจารณารวมถึง:

- ความสามารถทางภาษา
- ทรัพยากรและสินทรัพย์ที่ทางคณะจัดการ
- ความรับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น
- ขอบข่ายของการบริการที่จัดให้พลเมืองในพื้นที่เกิดภาวะวิกฤติ รวมถึงการดำเนินการตรวจสอบอัตลักษณ์ การออกเอกสารประจำตัวและเอกสารเดินทาง และการรับรองการเป็นอิสระจากการจ้างงานหรือการอนุญาตให้รักษาสถานภาพการเข้าเมืองโดยปกติไว้ได้
- การประสานงานกับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่และบริการฉุกเฉินต่าง ๆ ในรัฐปลายทางและในรัฐต้นทาง
- พิจารณาว่าจะส่ง “คณะระดับสูง” ที่สามารถแจ้งเหตุให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ทราบเรื่องความต้องการเพื่อขีดความสามารถที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วหรือไม่
- การร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์ในการกำหนดบุคคลที่มีสิทธิในการอพยพ

ในการกำหนดว่าวิธีการอพยพจะอย่างไรและใครมีความสำคัญในอันดับก่อนหลังในการอพยพ รัฐสามารถพิจารณาปัจจัยต่อไปนี้:

- ความต้องการด้านการแพทย์ฉุกเฉิน
- วัย ความทุพพลภาพและโอกาสที่อาจได้รับอันตรายอื่น ๆ
- การรักษาหน่วยครอบครัว รวมถึงครอบครัวที่มีสมาชิกที่มีสัญชาติต่างกัน
- พลเมืองที่มีสองสัญชาติจะได้รับการปฏิบัติอย่างไร
- ลูกจ้างของพลเมือง ซึ่งรวมถึงผู้ที่มีสัญชาติต่างออกไปจะได้รับการปฏิบัติอย่างไร
- เมื่อใดจะสนับสนุนรัฐต้นทางรัฐอื่นอพยพพลเมืองของตน

ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน

การอำนวยความสะดวกการย้ายที่พักใหม่หรือการอพยพ: ลูกจ้าง

นายจ้าง ผู้จัดการงานและบริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราวสามารถสนับสนุนการย้ายที่พักใหม่หรือการอพยพแรงงานต่างชาติได้ด้วยตนเองหรือร่วมมือกับรัฐและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ เมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้และเกี่ยวข้องกัน กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียส่วนร่วมนี้สามารถนำมาตรการต่าง ๆ ที่ให้ความสำคัญกับการย้ายที่พักใหม่ภายในประเทศให้กับบุคลากรและการดำเนินการต่าง ๆ ในภาวะวิกฤติไปใช้ปฏิบัติ โดยพิจารณาถึงการเตรียมการอพยพแรงงานต่างชาติจากรัฐปลายทางในฐานะมาตรการช่วยชีวิตมาตรการสุดท้าย และเมื่อการย้ายที่พักใหม่ภายในประเทศไม่สามารถทำได้ นายจ้าง ผู้จัดการงานและบริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราวสามารถจัดการการสนับสนุนเฉพาะด้านรวมถึง:

- การทำให้มีการเข้าถึงเอกสารประจำตัวและเอกสารเดินทางโดยทันที
- การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารการอพยพจากรัฐต้นทางให้แรงงานต่างชาติ
- การจัดหาวิธีการติดต่อรัฐต้นทางหรือองค์การระหว่างประเทศให้เตรียมการอพยพ
- การจัดหาที่พักพิงชั่วคราวและอาหารจนกระทั่งถึงการย้ายที่พักใหม่หรือการอพยพ
- การอพยพแรงงานต่างชาติโดยการเข้าการขนย้ายหรือการเตรียมการอพยพกับรัฐหรือองค์การระหว่างประเทศ

การอำนวยความสะดวกการย้ายที่พักใหม่หรือการอพยพ: ผู้ให้บริการ

บริษัทต่าง ๆ จัดหาบริการที่จำเป็นในระหว่างภาวะวิกฤติ รวมถึงการขนส่ง บริการการเงินและประกันภัย ความช่วยเหลือทางการแพทย์และการอพยพ ในช่วงเวลาที่เลวร้ายที่สุดของวิกฤติการณ์ ผู้ให้บริการสามารถพิจารณาถึงการยกเว้นเอกสารที่จำเป็นหรือค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้การย้ายที่พักใหม่และการอพยพ ยกตัวอย่างเช่น บริษัทขนส่งอาจพาผู้โดยสารไปยังรัฐต้นทางโดยไม่ต้องซื้อบัตรโดยสาร บริษัทประกันภัยสามารถให้การดำเนินขบวนการมีความสำคัญเป็นอันดับต้น และบริษัทให้บริการการเงินสามารถยกเว้นค่าธรรมเนียมส่งเงินเพื่อชำระค่าบริการค่าเดินทางหรือบริการฉุกเฉินต่าง ๆ ผู้ให้บริการสามารถยกเว้นค่าธรรมเนียมในการส่งเงินกลับหรือค่าปรับในการเปลี่ยนการจองเที่ยวบินเพื่อให้ผู้ย้ายถิ่นสามารถเดินทางออกจากพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากภาวะวิกฤติ

องค์การระหว่างประเทศ

พอร์ทัลหรือหน่วยทะเบียนกลางที่บันทึกคำร้องขอการอพยพของผู้ย้ายถิ่นหรือรัฐและอำนวยความสะดวกความร่วมมือด้านการอพยพของหลายรัฐหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย

ไม่ใช่รัฐต้นทางทุกรัฐจะมีขีดความสามารถในการช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่กำลังประสบปัญหาภาวะวิกฤติ การย้ายที่พักใหม่ชั่วคราวภายในรัฐในระหว่างภาวะวิกฤติช่วงสั้น ๆ ที่ผู้ย้ายถิ่นสามารถได้รับความช่วยเหลือในระดับท้องถิ่นนั้นอาจจะสามารถจัดการได้โดยหลาย ๆ ฝ่าย อย่างไรก็ตาม ในกรณีดังกล่าวเมื่อผู้ย้ายถิ่นจำนวนมากจากหลายรัฐต้นทางต้องการอพยพ องค์การระหว่างประเทศอาจร้องขอความช่วยเหลือ เพื่อจัดการกับคำร้องขอของรัฐต้นทางและผู้ย้ายถิ่น องค์การระหว่างประเทศอาจเริ่มระบบพอร์ทัลที่รัฐสามารถ:

- ร้องขอความช่วยเหลือ
- จัดหาข้อมูลข่าวสารของผู้ย้ายถิ่นที่จะอพยพ รวมถึงสถานที่พักและความต้องการของพวกเขา
- เข้าถึงรายงานการติดต่อกับและสถานที่พักของผู้ย้ายถิ่น
- พิจารณาการยืนยันว่าผู้ย้ายถิ่นจะถูกอพยพและจุดหมายปลายทางของเขาหรือเธอ
- ร้องขอความช่วยเหลือเพิ่มเติมให้กับผู้ย้ายถิ่นที่มีความต้องการเฉพาะ และยืนยันว่าผู้ย้ายถิ่นได้รับความช่วยเหลือที่จำเป็นแล้วหรือยัง รวมถึงผ่านการส่งต่อไปยังหน่วยงานเฉพาะทาง
- ร้องขอเพื่อตรวจสอบอัตลักษณ์และยืนยันผลการตรวจสอบ

ความช่วยเหลือด้านการขนส่งต่อ

องค์การระหว่างประเทศสามารถจัดหาความช่วยเหลือด้านการขนส่งให้กับผู้ย้ายถิ่นที่เดินทางมาถึงรัฐทางผ่านเพื่อให้เดินทางถึงจุดหมายปลายทางที่ตั้งใจ ในการวางแผนและการนำแผนการช่วยเหลือไปใช้ องค์การระหว่างประเทศสามารถประสานกันกับรัฐ ซึ่งรวมถึงในการเตรียมเอกสารประจำตัวและเอกสารเดินทาง สถานที่ปลายทางและการต้อนรับและความช่วยเหลือเมื่อเดินทางถึงจุดหมายแล้ว

การสนับสนุนการดำเนินการอพยพ

ภาคประชาสังคมรวมถึงสมาคมผู้ย้ายถิ่นสามารถมีบทบาทที่เป็นประโยชน์ในการสนับสนุนการดำเนินการอพยพผู้ย้ายถิ่นได้ ซึ่งสามารถช่วยเหลือโดย:

- การระบุผู้ย้ายถิ่นที่จำเป็นต้องอพยพ รวมถึงบุคคลในสถานที่ที่โดดเดี่ยวหรือห่างไกลหรือที่ถูกกักขัง
- การรวมกลุ่มผู้ย้ายถิ่นเพื่ออำนวยความสะดวกในการอพยพ
- การจัดหาข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการอพยพให้ผู้ย้ายถิ่น
- การสนับสนุนความพยายามตามหาครอบครัว

III: ระเบียบปฏิบัติปฏิบัติเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการหลังภาวะวิกฤติ

ในระหว่างระยะหลังภาวะวิกฤตินั้น ตามหลักการแล้วผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะเริ่มต้นและนำประเพณีวิธีปฏิบัติการเตรียมพร้อมรับมือหลังภาวะวิกฤติที่ระบุไว้แล้วในหัวข้อการเตรียมพร้อมรับมือไปปฏิบัติ ในบริบทนี้ จะไม่กล่าวถึงวิธีปฏิบัติที่เกี่ยวข้องที่ได้ขยายออกไปในระยะของการเตรียมพร้อมรับมือ แม้แต่หากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้เริ่มต้นและได้นำวิธีปฏิบัติที่ระบุไว้แล้วในระยะของการเตรียมพร้อมรับมือไปปฏิบัติแล้ว อย่างไรก็ตามผู้มีส่วนได้ส่วนเสียไม่อาจหลีกเลี่ยงที่จะจำเป็นต้องตัดสินใจและนำการปฏิบัติแบบเฉพาะหน้าเพื่อจัดการกับความซับซ้อนที่ไม่ได้คาดการณ์เอาไว้ล่วงหน้าไปใช้และเพื่อสนองความต้องการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

ระเบียบปฏิบัติปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติ 14 ไปใช้: จัดการกับความต้องการเร่งด่วนของผู้ย้ายถิ่น และสนับสนุนผู้ย้ายถิ่นให้สร้างชีวิตขึ้นใหม่

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย

การเข้าถึงวิธีการแก้ไขปัญหาเพื่อให้ได้ทรัพยากรหรือสินทรัพย์ที่สูญหายไปคืน

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นในการเข้าถึงแหล่งที่นำสินทรัพย์หรือทรัพย์สินที่สูญหายไปกลับมาคืนได้ รวมถึงค่าจ้างคงค้างในรัฐปลายทางโดยการจัดการการสนับสนุนทางกฎหมาย รวมถึงการเป็นตัวแทนตามกฎหมายในรัฐปลายทาง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถพูดเพื่อสนับสนุนในนามของผู้ย้ายถิ่นกับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ของรัฐปลายทาง นายจ้าง ผู้จัดหางานและบริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราวให้จัดการชดเชยให้

รัฐปลายทาง

การผ่อนปรนชั่วคราวกระบวนการตรวจคนเข้าเมือง

ภาวะวิกฤติอาจกระทบกับขั้นตอนการตรวจคนเข้าเมืองตามปกติและกระทบความสามารถของผู้ย้ายถิ่นในการรับหรือต่อวีซ่าหรือรักษาสถานะการเข้าเมืองตามปกติได้ ผู้ย้ายถิ่นหรือนายจ้างอาจทำเอกสารประจำตัว วีซ่าหรือเอกสารอื่นหายไป ในระหว่างภาวะวิกฤติ หรือเอกสารดังกล่าวอาจถูกทำลายอันเป็นผลจากภาวะวิกฤติ การบรรเทาทุกข์ชั่วคราวเพื่อผู้ย้ายถิ่นและนายจ้างนั้นรวมถึง:

- การยกเลิกการออกกฎหมายบังคับนายจ้างหรือผู้ย้ายถิ่นที่ไม่สามารถแสดงเอกสารอนุญาตให้ทำงานหรือเอกสารอื่นได้อันเป็นผลจากภาวะวิกฤติ
- การอนุญาตให้ผู้ย้ายถิ่นสมัครใช้มาตรการชั่วคราวต่าง ๆ เช่น การยืดสถานภาพการเข้าเมืองตามปกติออกไปแม้ว่าเป็นการสมัครหลังจากที่สถานภาพนั้นหมดอายุไปแล้วก็ตาม
- การยืดเวลาวันหมดอายุของการนัดหมายการทำวีซ่าแบบปกติและการนัดหมายใหม่
- การยืดสถานภาพความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมให้ผู้ย้ายถิ่นที่เคยได้รับสถานะนี้มาก่อน
- การเร่งการพิจารณาใบสมัครขออนุมัติการจ้างงานให้เร็วขึ้น
- การออกใบอนุญาตทำงานให้แก่ผู้ถือวีซ่านักเรียนที่กำลังประสบกับความลำบากทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง
- การทดแทนเอกสารด้วยความรวดเร็ว รวมถึงเข้าถึงความช่วยเหลือด้านการฟื้นฟูให้เร็วขึ้น
- การยกเว้นค่าธรรมเนียมในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

การทำให้ผู้ย้ายถิ่นมาร่วมกับการฟื้นฟูและบูรณะท้องถิ่น

การทำให้ผู้ย้ายถิ่นเข้าร่วมในความพยายามฟื้นฟูสภาพหลังภาวะวิกฤตินั้นมีประโยชน์หลายประการ: การสนับสนุนผู้ย้ายถิ่นในการบูรณะความสูญเสียทางการเงินหรือการชดเชยที่เกี่ยวข้อง การอำนวยความสะดวกให้แก่ขบวนการก่อสร้างใหม่ การสร้างสภาพเพื่อการรวมเอาผู้ย้ายถิ่นไว้ในกระบวนการฟื้นฟูและการเตรียมพร้อมรับมือกับภาวะวิกฤติในอนาคตที่เข้มแข็งมากขึ้น และการเติมเต็มช่องว่างทางตลาดแรงงานที่เป็นผลมาจากภาวะวิกฤติ อย่างไรก็ตาม สิ่งนี้อาจเป็นปัญหาได้หากสภาพต่าง ๆ ยังคงไม่มีความปลอดภัย และผู้ย้ายถิ่นถูกจ้างมาเนื่องจากพลเมืองปกติไม่เต็มใจจะทำงานภายใต้เงื่อนไขสภาพดังกล่าวนี้ มาตรการเพื่อให้ผู้ย้ายถิ่นได้ถูกรวมเอาไว้ในแผนการฟื้นฟูด้วยความปลอดภัยนั้นรวมถึง:

- การปรับปรุงความเข้าใจและความตระหนักรู้ถึงการทำประโยชน์ของผู้ย้ายถิ่นต่อความแข็งแรงทางสังคมเศรษฐกิจและความสามารถในการกลับคืนสภาพเดิมของชุมชนในรัฐปลายทาง
- การอำนวยความสะดวกเรื่องการเดินทางเข้าประเทศอีกครั้งของผู้ย้ายถิ่นที่ต้องอพยพออกไปในระหว่างภาวะวิกฤติและเต็มใจเดินทางกลับ รวมถึงออกวีซ่าประเภทเข้าประเทศได้หลายครั้ง
- การรวมเอาการโยกย้ายถิ่นของแรงงานไว้ในแผนการฟื้นฟูหลังภาวะวิกฤติด้วย
- การต่ออายุหรือออกวีซ่าที่หมดอายุให้ใหม่หรือวีซ่าที่ใกล้เคียงหมดอายุสำหรับผู้ย้ายถิ่นที่อยู่ในประเทศในระหว่างภาวะวิกฤติให้รวดเร็ว
- การเฝ้าติดตามสภาพการทำงานเพื่อช่วยทำให้มีความปลอดภัยของผู้ย้ายถิ่นที่เข้าร่วมในความพยายามฟื้นฟู

เข้าถึงความช่วยเหลือด้านการก่อสร้างใหม่และการฟื้นฟูโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ

รัฐที่ประสบกับภาวะวิกฤติอาจเสนอความช่วยเหลือฟื้นฟูแก่บุคคลที่ได้รับความสูญเสีย โดยอาจใช้ทรัพยากรของรัฐนั้น ๆ เองหรือร่วมมือกับสถาบันการเงินระหว่างประเทศหรือองค์การอื่น ๆ การสนับสนุนที่พักพิง เงินกู้ การหาที่พักอาศัยทดแทนและบริการการก่อสร้างใหม่อื่น ๆ ที่สร้างขึ้นเพื่อพลเมืองของตนนั้น อาจจะทำให้มีขึ้นได้สำหรับผู้ย้ายถิ่นเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ย้ายถิ่นที่เป็นผู้อยู่อาศัยระยะยาวหรือถาวร หรือผู้ที่กำลังสร้างประโยชน์ต่อการก่อสร้างใหม่และการฟื้นฟูทางเศรษฐกิจให้แก่ชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากภาวะวิกฤติ

เข้าถึงวิธีปฏิบัติปกติการได้ทรัพย์สินหรือสินทรัพย์ที่สูญหายคืน

จากผลต่อเนื่องของภาวะวิกฤติ ผู้ย้ายถิ่นอาจสูญเสียสินทรัพย์หรือทรัพย์สิน รวมถึงค่าจ้างคงค้าง ผู้ย้ายถิ่นอาจมีสิทธิตามกฎหมายในการเรียกร้องเพื่อให้ได้สินทรัพย์หรือทรัพย์สินคืน แต่หากผู้ย้ายถิ่นเดินทางออกจากรัฐปลายทางแล้ว อาจไม่มีการเข้าถึงกลไกการเยียวยาโดยตรงก็ได้ ปัจจัยที่ควรพิจารณาในการช่วยเหลือผู้ย้ายถิ่นให้ได้สินทรัพย์หรือทรัพย์สินคืนนั้นรวมถึง:

- การก่อตั้งขบวนการบริหารจัดการเพื่อตรวจสอบการเรียกร้องเพื่อการได้สินทรัพย์หรือทรัพย์สินคืน รวมถึงค่าจ้างคงค้างจากผู้ย้ายถิ่นที่ไม่ได้เป็นผู้อยู่อาศัยในรัฐปลายทางแล้ว
- การจัดหาความช่วยเหลือ รวมถึงการสนับสนุนด้านกฎหมายให้แก่ผู้ย้ายถิ่นเพื่อแจ้งให้ทราบถึงสิทธิและช่วยเหลือพวกเขาในการเจรจาต่อรองกับระบบที่มีอยู่เพื่อการได้สินทรัพย์หรือทรัพย์สินคืน
- การออกคำสั่งให้นายจ้างโอนค่าจ้างคงค้างให้แก่ผู้ย้ายถิ่นที่เดินทางออกนอกรัฐปลายทางไปแล้ว

การประเมินความต้องการและทักษะของผู้เดินทางกลับมา

พลเมืองบางรายอาจเดินทางกลับประเทศด้วยสินทรัพย์เพียงเล็กน้อยหรือไม่มีสินทรัพย์ใด ๆ เลย ในขณะที่บางรายอาจกลับประเทศพร้อมกับทักษะและสินทรัพย์ที่ได้จากต่างแดน การประเมินข้อมูลสรุปและความต้องการของผู้เดินทางกลับมาแล้วนั้นสามารถก่อประโยชน์ต่อการออกแบบความช่วยเหลือที่เหมาะสมและความช่วยเหลือในการกลับเข้าสู่กลุ่มสังคม การประเมินเหล่านี้สามารถกระทำได้หลายวิธีปฏิบัติ รวมถึง:

- การลงทะเบียนระบบต่าง ๆ ที่บริเวณชายแดนและจุดที่เดินทางเข้าประเทศ
- การสร้างโครงสร้างระดับเทศบาล ระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติเฉพาะด้าน
- การวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะทางสังคมเศรษฐกิจ ทักษะและคุณสมบัติที่สำคัญของพลเมืองของตน
- การลงทะเบียนระดับประเทศและกระบวนการทำข้อมูลสรุป
- ฐานข้อมูลการลงทะเบียนทักษะสำหรับแรงงานที่เดินทางกลับ

การสนับสนุนการกลับเข้าสู่กลุ่มสังคม

ความชะงักงันที่เกิดขึ้นจากความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติสามารถส่งผลกระทบเชิงลบที่รุนแรงต่อความเป็นอยู่ทางสังคม เศรษฐกิจที่ดีของพลเมืองและครอบครัวที่เดินทางกลับประเทศ เมื่อเดินทางกลับมายังรัฐต้นทาง พลเมืองและครอบครัวอาจต้องการรูปแบบการสนับสนุนและความช่วยเหลือที่แตกต่างและหลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการทั้งแบบทันทีและแบบระยะกลางของพวกเขา บริการสนับสนุนการกลับเข้าสู่กลุ่มสังคมเพื่อพลเมืองที่เดินทางกลับมา(บางกลุ่มได้กล่าวถึงข้างล่างนี้)อาจรวมถึง:

- ความช่วยเหลือด้านเงินสด
- บริการทางการแพทย์และจิตสังคม
- การให้คำปรึกษา
- บริการตามหาครอบครัว
- ที่พักอาศัยแบบชั่วคราวและระยะยาว
- เงินชดเชยทางสังคม รวมถึงเงินชดเชยสำหรับการว่างงาน ทุพพลภาพและผู้มีรายได้น้อย
- การเข้าถึงการศึกษาสำหรับเด็กเล็กและเยาวชน
- ความช่วยเหลือเพื่อให้ได้งานทำอีกครั้งและสร้างรายได้ในรัฐต้นทาง
- การช่วยเหลือให้ย้ายถิ่นอีกครั้งรวมถึงการเผยแพร่ข้อมูลเรื่องโอกาสในการย้ายถิ่นตามกฎหมาย
- การช่วยเหลือให้ได้เอกสารประจำตัวและสิทธิความเป็นพลเมือง (เช่น เด็กที่เกิดในต่างแดน)
- บริการที่ตั้งเป้าไว้โดยเฉพาะกลุ่มที่มีโอกาสได้รับอันตราย เช่น สตรี เยาวชน เหยื่อการค้ามนุษย์และบุคคลอื่น ๆ ที่มีอาการบาดเจ็บทางจิตใจ
- การช่วยเหลือให้เข้าถึงบริการต่าง ๆ ในท้องถิ่น

ปัจจัยที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอาจพิจารณาในการนำเอาแผนการกลับเข้าสู่กลุ่มสังคมไปปฏิบัติอาจรวมถึง:

- การสั่งให้หน่วยงานเฉพาะด้านสนับสนุนความพยายามในการเดินทางกลับและการกลับเข้าสู่กลุ่มสังคม
- การรวมเอาบริการหลาย ๆ อย่างด้วยกันในการเดินทางกลับแบบสมบูรณ์และส่วนประกอบทั้งหมดในการกลับเข้าสู่กลุ่มสังคม
- การสร้างศูนย์การกลับเข้าสู่กลุ่มสังคมระดับท้องถิ่นและระดับชาติเพื่อช่วยเหลือพลเมืองให้กลับเข้าสู่กลุ่มสังคมอีกครั้ง

การเข้าถึงบริการทางสังคมและความช่วยเหลือในการเดินทางกลับอื่น ๆ

พลเมืองอาจอยู่อาศัยในต่างแดนเป็นระยะเวลานานและไม่มีสิทธิหรือไม่สามารถเข้าถึงบริการต่าง ๆ ทางสังคมได้ พลเมืองที่เดินทางกลับมาแล้วนั้นอาจต้องการความช่วยเหลือเฉพาะด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เยาวชน การค้ามนุษย์ บุคคลที่มีอาการบาดเจ็บทางจิตใจและบุคคลที่เคยมีสถานภาพการเข้าเมืองโดยไม่ได้ลงทะเบียนในรัฐปลายทาง การบริการต่าง ๆ อาจรวมถึง:

- บริการตามหาครอบครัว
- ที่พักอาศัยชั่วคราวและการเข้าถึงการดูแลสุขภาพและการศึกษา
- การส่งต่อไปยังบริการเฉพาะทาง (เช่น การแพทย์ จิตสังคมและบริการสำหรับเยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกออกจากผู้ปกครอง บุคคลทุพพลภาพหรือเหยื่อการค้ามนุษย์)
- การยกเว้นเอกสารที่แสดงการอยู่อาศัยเพื่อให้ได้สวัสดิการสังคมบางอย่าง รวมถึง เงินชดเชยการว่างงาน ทุพพลภาพ และผู้มีรายได้น้อย
- การช่วยเหลือให้ได้เอกสารประจำตัวและการพิสูจน์ความเป็นพลเมือง รวมถึงเยาวชนที่เกิดในต่างแดน

การให้คำปรึกษาทางจิตสังคม

การให้คำปรึกษาด้านสุขภาพและจิตสังคมอาจเป็นบริการที่สำคัญอันหนึ่งสำหรับพลเมืองที่เดินทางกลับประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เผชิญกับอาการบาดเจ็บทางจิตใจในระหว่างการเดินทางโยกย้ายถิ่น พลเมืองและครอบครัวผู้เดินทางกลับมายังรัฐต้นทางภายหลังจากการอยู่อาศัยระยะยาวในรัฐปลายทางอาจประสบกับความยุ่งยากในการกลับเข้าสู่วัฒนธรรม ประเพณี และบทบาททางเพศของชุมชนผู้รับ ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่ยากโดยเฉพาะกับเยาวชนที่เกิดในต่างแดน แผนการให้การสนับสนุนอาจรวมถึงการให้คำปรึกษาอาการบาดเจ็บทางจิตใจ การให้คำปรึกษาด้านสังคม ครอบครัวและรายบุคคล การให้คำปรึกษาดังกล่าวอาจมีเป้าหมายในการช่วยเหลือพลเมืองที่เดินทางกลับประเทศให้ปรับตัวเข้ากับความเป็นจริงใหม่ การจำแนกบทบาทของพวกเขาในชุมชนหรือทำให้มีความมั่นคงทางจิตสังคม

การลดการตราน้ำบุคคลที่เดินทางกลับประเทศ

ในบางสถานการณ์ เช่น เมื่อพลเมืองที่เดินทางกลับประเทศอาจเคยเป็นการค้ามนุษย์หรือรูปแบบการแสวงหาผลประโยชน์อื่น ๆ การจัดเกณฑ์โดยบังคับให้เข้ากลุ่มพวกหัวรุนแรงหรือกลุ่มนักรบ หรือเคยเป็นเหยื่อของความรุนแรงทางเพศ พลเมืองกลุ่มนี้อาจเผชิญกับการตราน้ำในชุมชนที่พวกเขากลับไปอยู่ แผนการการลดการตราน้ำบุคคลและการปรองดองภายในชุมชนเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การกลับเข้ากลุ่มสังคมที่ประสบความสำเร็จนั้น อาจรวมถึงการระบุแรงกดดันต่าง ๆ บนผู้ที่เดินทางกลับมา การลดความขัดแย้งของครอบครัวหรือการรณรงค์ด้านข้อมูลข่าวสารภายในชุมชนเพื่อยกระดับการตระหนักรู้ของความยากลำบากที่พลเมืองที่เดินทางกลับมานั้นได้เผชิญ

กลไกการให้ประภาคนิยัตร์แก่ทักษะ การศึกษาและการฝึกอบรมที่ได้มาจากต่างแดน

ผู้ที่เดินทางกลับมาที่ได้ทักษะต่าง ๆ มาจากต่างแดนอาจไม่มีเอกสารที่เกี่ยวข้องอันเนื่องจากการสูญหายในช่วงภาวะวิกฤติหรือรัฐต้นทางของตนอาจจะพิจารณาคุณสมบัติหรือประภาคนิยัตร์ที่ได้มาจากต่างแดน กลไกการให้ประภาคนิยัตร์แก่ทักษะ การศึกษาและการฝึกอบรมที่ได้มาจากต่างแดนอาจรวมถึง:

- การจัดหาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวิธีการลงทะเบียนและทำให้ทักษะของตนได้รับการพิจารณาให้แก่บุคคลที่เดินทางกลับประเทศ
- การก่อตั้งบริการการมอบประภาคนิยัตร์ด้านทักษะผ่านหน่วยงานของรัฐบาล หรือการตั้งมาตรฐานและการประกันคุณภาพแก่ผู้ให้บริการเอกชนเพื่อจัดหาบริการการประเมินที่ผู้เดินทางกลับมาสามารถจ่ายได้
- การก่อตั้งขั้นตอนการร่วมมือเพื่อรวมเอาสมาคมนายจ้างหรือแรงงาน บริการการจ้างงานเอกชน สถาบันการศึกษา และฝึกอบรม หน่วยงานด้านอาชีพและการคุ้มครอง หน่วยงานการมอบประภาคนิยัตร์ทักษะหรือคุณสมบัติระดับชาติ

และประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง

- การให้ความช่วยเหลือแรงงานที่เดินทางกลับประเทศหากนายจ้างในต่างประเทศไม่จัดหาหลักฐานการได้ทักษะให้
- การพัฒนากระบวนการประเมินทักษะเพื่อยอมรับและรับรองการเรียนรู้ที่ไม่มีประกาศนียบัตร (เช่น ในศูนย์การประเมินผ่านผู้ประเมินที่ได้รับการรับรองแล้ว)
- การจัดหาการฝึกอบรมที่เติมเต็มช่องว่างที่นำไปสู่การให้ประกาศนียบัตรทางอาชีพให้
- การยอมรับคุณสมบัติทางสายอาชีพร่วมกันระหว่างรัฐต้นทางและรัฐปลายทาง

โอกาสในการสร้างงานและรายได้

ผู้ประสบภัยที่เดินทางกลับมายังรัฐต้นทางอาจจะตกงานและสูญเสียรายได้ และอาจไม่สามารถหาเลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ การสร้างงาน สร้างอาชีพสำหรับแรงงานที่มีทักษะสูงและแรงงานกึ่งทักษะจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในการเดินทางกลับมายังรัฐต้นทาง ช่องทางในการหารายได้อาจจะมาจากโอกาสในการทำงานในพื้นที่ ช่องทางดำเนินธุรกิจใหม่ เงินทุนสนับสนุนในการคืนสู่สังคม บริการต่างๆ ของรัฐอาจรวมถึง

- การอบรมและพัฒนาฝีมือแรงงาน รวมถึงความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงิน และการบริหารจัดการธุรกิจ
- การให้สินเชื่อขนาดเล็ก และเงินทุนประกอบธุรกิจ ชุดเครื่องมือสนับสนุนการจัดทำธุรกิจ โครงการสนับสนุนผู้ประกอบการ อาทิ ประโยชน์ทางภาษี
- การออกนโยบายเพื่อแรงจูงใจภาคธุรกิจเพื่อส่งเสริมการจ้างงานผู้ประสบภัยที่เดินทางกลับรัฐต้นทาง
- การประสานงานกับนายหน้าและบริษัทจัดหางาน เพื่อหาตำแหน่งงานที่เหมาะสมในต่างประเทศ
- บริการให้คำปรึกษาเรื่องการจ้างงาน ทั้งในรัฐต้นทาง หรือในพื้นที่เดิม
- การจัดงาน Job Fairs กิจกรรม หรือ โครงการเพื่อให้ข้อมูล
- บริการจัดหางาน
- การจัดตั้งศูนย์จัดหางานในพื้นที่ที่มีผู้ประสบภัยเดินทางกลับมาเป็นจำนวนมาก เพื่อตอบรับกับความต้องการที่แตกต่างกัน ดังที่กล่าวไว้ในข้างต้น

ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน

ความช่วยเหลือภายหลังการอพยพ

ความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายนายจ้างและผู้จัดหางานกับฝ่ายแรงงานนั้น ไม่จำเป็นจะต้องจบสิ้นลงหลังการอพยพออกจากรัฐปลายทาง นายจ้างและผู้จัดหางานสามารถพิจารณาถึง:

- การจ้างผู้ย้ายถิ่นที่เดินทางกลับมาที่การดำเนินงานในรัฐต้นทางหรือช่วยเหลือการโยกย้ายถิ่นอีกครั้งโดยเสนอการจ้างงานในประเทศอื่น
- การจ้างผู้ย้ายถิ่นอีกครั้งในรัฐปลายทางภายหลังที่ภาวะวิกฤตสิ้นสุดลงแล้ว
- การคืนหรือยกเว้นค่าธรรมเนียมการจัดหางานหรือค่าธรรมเนียมอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานก่อนหน้านี้นี้และงานในอนาคต
- การชำระค่าคงค้าง สวัสดิการสังคมหรือเงินชดเชยการจ้างงานอื่น ๆ เช่น การเรียกร้องเงินค่าประกันภัย

การต้อนรับและความช่วยเหลือหลังการเดินทางมาถึง

องค์การระหว่างประเทศสามารถสนับสนุนรัฐเพื่อจัดการต้อนรับและความช่วยเหลือหลังการเดินทางมาถึงโดยทันทีให้แก่ผู้ย้ายถิ่นที่อพยพมาผ่านการเตรียมการบริการต่าง ๆ รวมถึง:

- ที่อยู่อาศัยชั่วคราว
- อาหารและสิ่งของอื่น
- ความช่วยเหลือด้านการขนส่งต่อ
- ความช่วยเหลือเพื่อให้เข้าถึงเอกสารประจำตัว
- ความช่วยเหลือด้านสุขภาพและการสนับสนุนด้านจิตสังคม
- การบริการความต้องการด้านน้ำ สุขอนามัยและสุขลักษณะ
- การระบุผู้ย้ายถิ่นที่มีโอกาสได้รับอันตรายโดยเฉพาะและส่งต่อไปยังบริการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง

การเดินทางกลับและการกลับเข้ากลุ่มสังคม

กิจกรรมหลายอย่างเรื่องการสนับสนุนการกลับเข้ากลุ่มสังคมอีกครั้งที่ได้อธิบายไว้ในหัวข้อรัฐต้นทางนั้น สามารถดำเนินโดยองค์การระหว่างประเทศ นอกจากนี้ องค์การระหว่างประเทศสามารถสนับสนุนรัฐในการปรับปรุงการสนับสนุนการกลับเข้ากลุ่มสังคมที่มีอยู่โดย:

- การวิจัยและการประเมินวิธีปฏิบัติปฏิบัติที่มีอยู่ในเรื่องการเดินทางกลับและการกลับเข้ากลุ่มสังคมอีกครั้งของผู้ย้ายถิ่น
- การพัฒนาแนวทางให้รัฐเรื่องการนำแผนการเดินทางกลับของผู้ย้ายถิ่นด้วยศักดิ์ศรีไปปฏิบัติ
- ความช่วยเหลือทางเทคนิคในการออกแบบแผนการต่าง ๆ
- การพัฒนาแนวทางเรื่องการเดินทางกลับและการกลับเข้ากลุ่มสังคมภายหลังภาวะวิกฤติของผู้ย้ายถิ่นไปยังรัฐต้นทางของตนหรือไปยังรัฐปลายทาง
- การจัดการสนับสนุนความตระหนักรู้ของชุมชน การลดการตราหน้า และโครงการปรองดองภายในชุมชนหากมีความจำเป็น

การกำข้อมูลสรุปของผู้ย้ายถิ่น

องค์การระหว่างประเทศสามารถสนับสนุนรัฐและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ในการเก็บ เปรียบเทียบและวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ย้ายถิ่นภายหลังการเกิดภาวะวิกฤติ การทำข้อมูลสรุปของผู้ย้ายถิ่นช่วยตอบวัตถุประสงค์ในการสร้างข้อมูลสถิติรวมเรื่องจำนวนของผู้ย้ายถิ่นที่ได้รับผลกระทบ ความต้องการและโอกาสได้รับอันตรายที่ยังมีอยู่ และทักษะความสามารถของพวกเขา ข้อมูลเหล่านี้สามารถช่วยในการออกแบบความช่วยเหลือภายหลังภาวะวิกฤติได้

ประชาสังคม

วิธีปฏิบัติปฏิบัติที่ได้ระบุไว้สำหรับองค์การระหว่างประเทศที่กล่าวไว้แล้วนั้น เกี่ยวข้องกับภาคประชาสังคมด้วยเช่นกัน

ความช่วยเหลือภายหลังเดินทางกลับมาโดยทันที

ประชาสังคมโดยเฉพาะกับกลุ่มที่ดำเนินงานภายในชุมชนรัฐต้นทางอาจเป็นกลุ่มการตอบสนองแรก ๆ ในการสนับสนุนผู้ย้ายถิ่นที่เดินทางกลับ การปฏิบัติการที่กลุ่มนี้สามารถทำได้นั้นรวมถึง:

- การก่อตั้งศูนย์การต้อนรับเพื่อผู้ย้ายถิ่นที่เดินทางกลับ ที่ผู้ย้ายถิ่นสามารถพักอาศัยอยู่ได้ในเวลาสั้น ๆ หลังเดินทางกลับ สามารถตรวจสอบทางเลือกอื่น ๆ ที่มีและพัฒนาแผนการกลับเข้าสู่สังคม
- การเสนอบริการทางกฎหมายและบริการอื่น ๆ แก่ผู้ย้ายถิ่นเพื่อขอค่าจ้างคงค้าง เงินช่วยเหลือทางสังคมต่าง ๆ และสิทธิประโยชน์และทรัพย์สินอื่น ๆ ที่ทิ้งไว้ในรัฐปลายทางคืน หรือขอค่าชดเชยการละเมิดอื่น ๆ
- การพูดคุยต่างกับหน่วยงานผู้มีอำนาจหน้าที่ในระดับท้องถิ่นให้แทนผู้ย้ายถิ่นเพื่อขอเอกสารประจำตัวในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติเพื่อให้สามารถเข้าถึงบริการทางสังคม การดูแลสุขภาพหรือการศึกษา
- การสนับสนุนขั้นตอนการตามหาครอบครัวและการนำสมาชิกครอบครัวมารวมกันอีกครั้ง
- การเชื่อมผู้ย้ายถิ่นกับแผนการสนับสนุนทางเศรษฐกิจ ความช่วยเหลือ และการมีชีวิตเป็นอยู่ที่ดีและกับหน่วยงานจ้างงาน
- การจัดหาข้อมูลข่าวสารด้านช่องทางทางกฎหมายเพื่อการย้ายถิ่นกลับอีกครั้งให้กับผู้ที่เดินทางกลับมาแล้วที่สนใจ

แผนการสนับสนุนด้านจิตสังคมสำหรับการกลับเข้าสู่กลุ่มสังคมของผู้ย้ายถิ่นที่มีโอกาสได้รับอันตราย

ประชาสังคมสามารถประเมินและจัดการกับความต้องการของโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ย้ายถิ่นที่เดินทางกลับที่มีโอกาสได้รับอันตราย และนำแผนการที่สามารถสนับสนุนขั้นตอนการกลับเข้าสู่กลุ่มสังคมของกลุ่มนี้ไปปฏิบัติ ชนิดต่าง ๆ ของแผนการที่สามารถนำไปปฏิบัติได้นั้นรวมถึง:

- การประเมิน วิจัยและการทำข้อมูลสรุปของผู้ย้ายถิ่นเพื่อเข้าใจและวิเคราะห์ความต้องการกลับเข้าสู่กลุ่มสังคมของผู้ย้ายถิ่นที่เดินทางกลับ และในกลุ่มนี้โดยเฉพาะกับกลุ่มที่มีโอกาสได้รับอันตราย เช่น เด็กเล็ก เยาวชนและเหยื่อความรุนแรงและการค้ามนุษย์
- การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาด้านจิตสังคมเพื่ออำนวยความสะดวกในการกลับเข้าสู่กลุ่มสังคมของผู้ย้ายถิ่นที่ไม่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยง ความคุ้นเคยทางวัฒนธรรมหรือในระดับท้องถิ่น หรือเครือข่ายและทรัพยากรอื่น ๆ ในท้องถิ่นให้เพียงพอ
- การให้ความช่วยเหลือการกลับเข้าสู่กลุ่มสังคมทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยเฉพาะกับเยาวชนที่ไม่มีความสัมพันธ์กับชุมชนกำเนิดของตน
- ความช่วยเหลือด้านสุขภาพและจิตสังคมสำหรับเหยื่อการค้ามนุษย์หรือความรุนแรงทางเพศ และชนิดของการแสวงหาผลประโยชน์และการบาดเจ็บทางจิตใจอื่น ๆ
- การสนับสนุนด้านจิตสังคมแก่ผู้ย้ายถิ่นเยาวชนที่เผชิญกับอุปสรรคทางภาษาและวัฒนธรรมภายในชุมชนกำเนิดของตน

การสนับสนุนการฟื้นตัวให้ผู้ย้ายถิ่นที่ยังอาศัยในรัฐปลายทาง

ผู้มีส่วนร่วมภาคประชาสังคมสามารถทำให้ผู้ย้ายถิ่นที่ยังคงอยู่อาศัยในรัฐปลายทางในช่วงเวลาภาวะวิกฤติได้รับความช่วยเหลือเพื่อการฟื้นตัว กิจกรรมที่สนับสนุนผู้ย้ายถิ่นกลุ่มนี้รวมถึง:

- การจัดหาการสนับสนุนและการให้คำปรึกษาทางจิตสังคม
- การสนับสนุนกลไกการจ่ายเงินชดเชยเพื่อให้ได้ทรัพย์สินหรือสินทรัพย์คืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในที่ ๆ ผู้ย้ายถิ่นไม่มีสิทธิทางกฎหมาย
- การเฝ้าติดตามการเลือกปฏิบัติและสภาพการต่อต้านผู้ย้ายถิ่นและความรู้สึกเกลียดกลัวชาวต่างชาติ

วิธีปฏิบัติเพื่อนำแนวปฏิบัติ 15 ไปใช้: สนับสนุนชุมชนที่รับผู้ย้ายถิ่นไว้

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย

การวิเคราะห์ผลกระทบทางสังคมเศรษฐกิจของการเดินทางกลับ

การวิจัยเพื่อประเมิน วิเคราะห์และเข้าใจผลกระทบทางสังคมเศรษฐกิจในระยะสั้น ปานกลางและยาวของการเดินทางกลับ ภายหลังภาวะวิกฤติทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติในรัฐต้นทางและรัฐปลายทาง และในผู้ย้ายถิ่น ครอบครัวของผู้ย้ายถิ่น และชุมชนท้องถิ่น สามารถอำนวยความสะดวกต่อการตอบสนองที่ดีขึ้นและมีเป้าหมายมากขึ้นในสถานการณ์วิกฤติในอนาคต

รัฐปลายทาง

การบูรณาการของผู้ย้ายถิ่นและการโยกย้ายถิ่นกับแผนการฟื้นฟูและการบูรณะ

รัฐปลายทางจะพัฒนาแผนเพื่อการฟื้นฟูและการบูรณะขึ้นใหม่ การโยกย้ายถิ่นและผู้ย้ายถิ่นควรถูกรวมอยู่ในแผนการฟื้นฟู และการบูรณะด้วย ปัจจัยเพื่อพิจารณารวมถึง:

- มีความต้องการผู้ย้ายถิ่นที่มีทักษะเฉพาะทางหรือไม่
- กรอบการทำงานด้านการพัฒนาจำเป็นต้องมีการปรับเนื่องจากเป็นผลของภาวะวิกฤติหรือไม่ ถ้าเป็นเช่นนั้นจะประสานการโยกย้ายถิ่นและผู้ย้ายถิ่นเมื่อมีการปรับดังกล่าวอย่างไร
- การจัดการกับความตึงเครียดที่อาจเกิดขึ้นระหว่างประชากรท้องถิ่นที่อาจมองผู้ย้ายถิ่นในฐานะการแข่งขัน รวมถึงในบริบทของความพยายามในการบูรณะ
- การทำให้นายจ้างและกระทรวงที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงแรงงานและเศรษฐกิจ เข้ามาร่วมพัฒนาแผนและเข้าใจความต้องการของตลาดท้องถิ่น

รัฐต้นทาง

การรวมเอาความต้องการของผู้ที่เดินทางกลับไว้ในแผนการพัฒนา

การเดินทางกลับมาเป็นจำนวนมากภายในช่วงระยะเวลาสั้นอาจทำให้มีการใช้ทรัพยากรและสาธารณูปโภคในท้องถิ่นอย่างมากและมีผลด้านลบต่อตลาดแรงงานท้องถิ่น หากรัฐต้นทางมีแผนการพัฒนาไว้แล้วทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น แผนเหล่านั้นอาจจำเป็นต้องมีการปรับเพื่อจัดการกับผลสืบเนื่องของการเดินทางกลับมาเป็นจำนวนมาก แผนการพัฒนาอาจจะพยายามใช้ความได้เปรียบของทรัพยากรและทักษะของพลเมืองที่เดินทางกลับมานั้นนำกลับมาด้วยเพื่อให้เกิดประโยชน์กับรัฐต้นทาง และชุมชนผู้รับผู้ย้ายถิ่นไว้

การมีส่วนร่วมและการสนับสนุนต่อประชากรผู้รับ

การเดินทางกลับมาของพลเมืองจำนวนมากสามารถสร้างแรงกดดันให้กับสาธารณูปโภคและทรัพยากรของประชากรและชุมชนผู้รับพลเมืองเหล่านั้นไว้ เมื่อมีการจัดหาความช่วยเหลือให้แก่พลเมืองที่เดินทางกลับโดยไม่รวมเอาชุมชนผู้รับพลเมืองเหล่านั้นไว้ ก็อาจจะกระตุ้นความตึงเครียดให้เกิดขึ้นและมีผลทำให้เกิดการเลือกปฏิบัติและการตราหน้า มาตรการที่จะบรรเทา

ผลต่อเนื่องเหล่านั้นรวมถึง:

- กลไกการให้คำปรึกษาหารือที่รวมเอาการมีส่วนร่วมของชุมชนผู้รับไว้ รวมถึงผู้นำชุมชน ผู้นำทางประเพณีและศาสนา สตรีและประชาสังคมท้องถิ่น
- การรวมเอาการเตรียมการบริการเพื่อทั้งพลเมืองที่เดินทางกลับและชุมชนผู้รับ
- แผนการสร้างเสริมความเชื่อมั่นทางสังคมและเสถียรภาพของชุมชน

แผนการเชื่อมแน่นทางสังคม

แผนการเชื่อมแน่นทางสังคมที่รวมเอาชุมชน องค์กรชุมชน หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ เอาไว้ สามารถเสริมสร้างความแข็งแกร่งของสายสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่เดินทางกลับมาและชุมชนผู้รับได้ ป้องกันการเกิดความตึงเครียด และส่งเสริมการกลับเข้าสู่กลุ่มสังคมอีกครั้ง มาตรการเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งของการเชื่อมแน่นทางสังคมนั้นรวมถึง:

- การยกระดับความตระหนักรู้ถึงผลด้านบวกที่สามารถเพิ่มขึ้นจากผู้เดินทางกลับมา
- การร่วมมือกับเครือข่ายและองค์กรทางสังคมในระดับท้องถิ่นในการพัฒนากิจกรรมที่ยึดหลักชุมชน เช่น กิจกรรม กีฬา กิจกรรมทางวัฒนธรรมหรืองานเทศกาล
- การนำเอาชุมชนท้องถิ่นและผู้เดินทางกลับมาให้ร่วมกันอภิปรายประเด็นปัญหาในท้องถิ่น สาเหตุของความขัดแย้ง และเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มในการทำงานร่วมกันให้มากขึ้น
- การระบุดูแลคนศูนย์กลางภายในชุมชน (และในหมู่พลเมืองที่เดินทางกลับมาที่รักษาการเชื่อมโยงระหว่างกันอยู่) และ สร้างเครือข่ายของเจ้าหน้าที่ชุมชนที่สามารถให้คำแนะนำเรื่องประเด็นปัญหาต่าง ๆ ขณะที่เกิดขึ้น การกระจาย ข้อมูลข่าวสารเรื่องการสนับสนุนและแผนการต่าง ๆ ไปยังผู้มีส่วนร่วมระดับท้องถิ่น และแนะนำกิจกรรมหรือการ ารณรงค์ต่าง ๆ
- การสร้างแผนการระดมทุนเพื่อจัดหาทุนให้แก่องค์กรชุมชนเพื่อใช้เป็นวิธีปฏิบัติในการลงทุนในโครงสร้างต่าง ๆ ของชุมชนท้องถิ่น ทำให้แน่ใจว่าการทำแผนการนั้นสนองความต้องการของชุมชนและเสริมพลังให้แก่ชุมชนเพื่อ แก้ไขปัญหาความตึงเครียดและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ แผนการเหล่านี้อาจจัดหาเงินทุนเพื่อยกระดับความตระหนักรู้ ส่งเสริมความเข้าใจ ความเคารพ ความยุติธรรมและความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง หรือเป็นเจ้าภาพจัดกิจกรรม เทศกาล หรือโครงการทางวัฒนธรรมต่าง ๆ

การส่งเสริมการทำประโยชน์ของกลุ่มผู้พลัดถิ่น

ผู้พลัดถิ่นสามารถทำประโยชน์ในหลายวิธีปฏิบัติที่สำคัญเพื่อการจัดการกับผลกระทบของภาวะวิกฤติต่อพลเมือง ชุมชนและ รัฐ วิธีการส่งเสริมการทำประโยชน์ของกลุ่มผู้พลัดถิ่นรวมถึง:

- การยกเว้นทางศุลกากรเพื่ออำนวยความสะดวกด้านการสนับสนุนด้านการเงินและสิ่งของ (เช่น สาธารณูปโภคและ อุปกรณ์)
- การจับคู่เงินทุนและแผนงานทางการเงินอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการลงทุนในชุมชนผู้รับ
- การจัดหาใบอนุญาตให้ทำงานและการเตรียมการเดินทางกลับที่มีความยืดหยุ่นเพื่อให้ผู้พลัดถิ่นสามารถจัดการ ความต้องการที่จำเป็นต่าง ๆ เช่น บริการด้านการแพทย์และจิตสังคม
- การส่งเสริมความสามารถของผู้พลัดถิ่นเพื่อสร้างงานให้กับพลเมืองที่เดินทางกลับมา
- การอำนวยความสะดวกสภาพทางของพลัดถิ่นที่มีชื่อเสียงในการยกระดับความตระหนักรู้ขึ้น

การประเมินความต้องการภายหลังภัยพิบัติของหลายภาคส่วน

องค์การระหว่างประเทศสามารถสนับสนุนการนำไปปฏิบัติซึ่งการประเมินความต้องการภายหลังเกิดภาวะวิกฤติแบบหลายภาคส่วนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่ายที่มีเป้าหมายในการประเมินผลกระทบของภาวะวิกฤติที่มีต่อผู้ย้ายถิ่น ครอบครัวของผู้ย้ายถิ่น และชุมชน การประเมินเหล่านี้สามารถดำเนินได้ภายในรัฐปลายทางหรือรัฐต้นทางของผู้ย้ายถิ่น โดยมุ่งไปยังการฟื้นฟูทางเศรษฐกิจและการบูรณะภายหลังภาวะวิกฤติ เพื่อจะประเมินผลความต้องการในการฟื้นฟูในรัฐปลายทางนั้น เครื่องมือที่มีอยู่ เช่น การประเมินผลความต้องการภายหลังภัยพิบัติและการประเมินผลความต้องการภายหลังความขัดแย้งนั้น สามารถปรับให้จับเอาข้อมูลความสูญเสียทางเศรษฐกิจและทรัพย์สินของผู้ย้ายถิ่นได้ เข้าถึงบริการต่าง ๆ ทางสังคม และบทบาทของการโยกย้ายถิ่นในเศรษฐกิจท้องถิ่น ผู้ย้ายถิ่นควรได้รับโอกาสเข้าร่วมในการประเมินผลดังกล่าวด้วย ในรัฐต้นทางนั้นการพัฒนาและการใช้เครื่องมือเฉพาะทางเพื่อประเมินผลสภาพของผู้ย้ายถิ่นที่เดินทางกลับมาอาจเป็นประโยชน์ต่อการตอบสนองที่ตั้งเป้าเอาไว้

กรอบการทำงานความช่วยเหลือด้านการพัฒนา

องค์การระหว่างประเทศสามารถส่งเสริมการบูรณาการผู้ย้ายถิ่นไว้กับกรอบการทำงานและกลไกความช่วยเหลือด้านการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาคของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายฝ่าย รวมถึงเมื่อกรอบการทำงานนั้นจำเป็นต้องได้รับการปรับเพื่อตอบสนองต่อผลสืบเนื่องของภาวะวิกฤติหรือของการเดินทางกลับมาขนาดใหญ่

แพลตฟอร์มการพัฒนาชุมชน

องค์การระหว่างประเทศสามารถสร้างแพลตฟอร์มเพื่อสนับสนุนวิสาหกิจพัฒนาชุมชนที่รวมเอาผู้มีส่วนร่วมในระดับชาติและท้องถิ่นเอาไว้ รวมถึงหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในระดับชาติและท้องถิ่น ภาคเอกชน ประชาสังคม ผู้มีส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการพัฒนาในระดับชาติและท้องถิ่น และผู้ย้ายถิ่นที่เดินทางกลับมา แพลตฟอร์มเหล่านี้สามารถทำให้เกิดการตอบสนองของหลายภาคส่วนต่อการฟื้นฟู

โครงการพัฒนาชุมชน

โครงการชุมชนในชุมชนที่กำลังประสบกับการเดินทางกลับมาของผู้ย้ายถิ่นจำนวนมากสามารถปรับปรุงการค่อย ๆ รับเอาผู้ย้ายถิ่นที่เดินทางกลับมาให้ดีขึ้น อำนวยความสะดวกต่อการเข้าถึงกลุ่มสังคม ส่งเสริมการเชื่อมแน่นทางสังคมและลดความตึงเครียดเพื่อบรรเทาการตรึงผู้เดินทางกลับมาที่อาจเกิดขึ้นได้

วิสัยทัศน์ในหัวข้อการประเมินความต้องการภายหลังภัยพิบัติของหลายภาคส่วน แพลตฟอร์มการพัฒนาชุมชน และโครงการพัฒนาชุมชนสำหรับองค์การระหว่างประเทศนั้นเกี่ยวข้องกับประชาสังคมเช่นกัน

แผนการส่งเสริมการเชื่อมแน่นทางสังคมระหว่างผู้ย้ายถิ่นและชุมชนผู้รับผู้ย้ายถิ่น

แผนการฟื้นฟูภายหลังภาวะวิกฤติที่ใช้ชุมชนเป็นหลักที่พิจารณารวมเอาความต้องการของชุมชนที่กว้างขวางขึ้นนั้น อาจได้รับประโยชน์จากทั้งผู้ย้ายถิ่นที่กำลังเดินทางกลับมาและชุมชนที่พวกเขากลับมาอยู่อาศัย การเชื่อมแน่นทางสังคมระหว่างผู้ย้ายถิ่นและชุมชนอาจเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อขั้นตอนการกลับเข้าสู่กลุ่มสังคมที่ยั่งยืน ประชาสังคมสามารถนำเอาแผนการที่ส่งเสริมวิธีนี้ไปปฏิบัติ โดยรวมถึง:

- การรวมเอาผู้ย้ายถิ่นและชุมชนที่เกี่ยวข้องในการวางแผนการกลับเข้าสู่กลุ่มสังคมในระดับท้องถิ่นเพื่อให้ได้มุมมองของผู้ย้ายถิ่นและชุมชนที่พวกเขากลับไปอยู่อาศัย และประเมินความต้องการและปัญหาความท้าทายที่อาจเกิดขึ้นทันทีหรือในระยะยาว การมีส่วนร่วมนี้อาจเกิดขึ้นผ่านการประชุมชุมชน การสัมภาษณ์เชิงลึกหรือกิจกรรมต่าง ๆ ทางสังคม
- การสนับสนุนกับรัฐและองค์กรอื่น ๆ เพื่อจัดหาความช่วยเหลือเพื่อให้แน่ใจว่าความต้องการของผู้ย้ายถิ่นและชุมชนเป็นที่เข้าใจและรวมอยู่ในการวางแผนในระดับชาติและท้องถิ่น
- การส่งเสริมการยกระดับความตระหนักรู้และข้อมูลข่าวสารสำหรับชุมชนผู้รับในเรื่องความต้องการเฉพาะด้านและโอกาสที่ผู้ย้ายถิ่นจะได้รับอันตราย
- การสนับสนุนหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ของรัฐให้เพิ่มทรัพยากรเพื่อชุมชนที่ผู้ย้ายถิ่นเดินทางกลับมาอยู่อาศัย รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขภาพ โรงเรียนและที่พักอาศัย
- การเฝ้าติดตามการกลับเข้าสู่กลุ่มสังคมและการแจ้งเหตุให้กับหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในระดับชาติและท้องถิ่นในกรณีของความขัดแย้งหรือความตึงเครียด

อภิธานศัพท์

คำจำกัดความที่ให้ไว้ในอภิธานศัพท์นี้ใช้สำหรับจุดมุ่งหมายของเอกสารฉบับนี้เท่านั้น ดังที่ระบุไว้ในหัวข้อขอบเขตและเป้าหมาย ไม่มีส่วนใดในเอกสารนี้ที่ควรอ่านในลักษณะของการสร้างข้อบังคับทางกฎหมายระหว่างประเทศขึ้นใหม่ ขนบใหม่หรือในลักษณะของการจำกัดหรือทำลายข้อบังคับทางกฎหมายใด ๆ ที่รัฐ ๆ หนึ่งอาจใช้อยู่หรืออาจจะขึ้นอยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ เช่นเดียวกันที่ไม่มีส่วนใดในเอกสารนี้ควรอ่านในลักษณะของการจำกัด ทำลายหรือลดค่าจากข้อบังคับทางกฎหมายในประเทศหรือมาตรฐานอื่น ๆ ที่ใช้กับรัฐ องค์การระหว่างประเทศ ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชนหรือประชาสังคม เพื่อคุ้มครองผู้ย้ายถิ่นได้ดีขึ้น

ผู้แสวงหาที่พักพิง (Asylum seeker) บุคคลที่กำลังหาการคุ้มครองระหว่างประเทศในฐานะผู้ลี้ภัย แต่การร้องขอยังไม่ได้รับการอนุมัติ

ประชาสังคม (Civil society) องค์กรเอกชนระดับนานาชาติ ระดับภูมิภาค ระดับชาติและระดับท้องถิ่น เครือข่ายผู้ย้ายถิ่นและผู้พลัดถิ่น องค์กรต่าง ๆ และกลุ่มต่าง ๆ และผู้พลัดถิ่นรายบุคคล เครือข่ายทางศาสนาและศรัทธา องค์กรต่าง ๆ และกลุ่มต่าง ๆ และรายบุคคล องค์กรแรงงานและองค์การนายจ้าง คณะวิจัย สถาบันการศึกษา นักวิชาการและนักวิจัย

ความขัดแย้ง (Conflict) สถานการณ์ความรุนแรง สงครามหรือความไม่สงบที่เป็นอันตรายต่อชีวิตมนุษย์ ความปลอดภัยหรือการรักษาความปลอดภัย

ประเทศที่กำลังประสบปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ (Country experiencing a conflict or natural disaster) มีความหมายเดียวกันกับรัฐปลายทาง

ประเทศที่กำลังประสบปัญหาภาวะวิกฤติ (Country experiencing a crisis) มีความหมายเดียวกันกับรัฐปลายทาง

ภาวะวิกฤติ (Crisis) ความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ

ผู้พลัดถิ่น (Diaspora) บุคคลจากรัฐต้นทางเดียวกันกับผู้ย้ายถิ่น แต่อยู่ในรัฐที่ไม่ใช่รัฐปลายทางหรือรัฐต้นทาง

การลดความเสี่ยงภัยพิบัติ (Disaster risk reduction) รวมถึงความพยายามทุกวิถีทางที่จะวิเคราะห์และจัดการปัจจัยเหตุของภัยพิบัติต่าง ๆ รวมถึงการลดการเปิดรับอันตรายต่าง ๆ การทำให้โอกาสได้รับอันตรายของคนและทรัพย์สินน้อยลง และการปรับปรุงการเตรียมพร้อมรับมือเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดผลร้าย

แรงงานทำงานบ้าน (Domestic worker) บุคคลที่รับผิดชอบในงานที่ทำให้หรือทำเพื่อครัวเรือนเดียวหรือหลายครัวเรือนภายในความสัมพันธ์ของการจ้างงาน

การอพยพ (evacuation) การเคลื่อนย้ายผู้ย้ายถิ่นออกจากรัฐปลายทางไปยังรัฐต้นทางหรือรัฐอื่น

รัฐปลายทาง (Host state) รัฐที่กำลังประสบปัญหาความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติทั้งประเทศหรือส่วนหนึ่งส่วนของประเทศที่มีผู้ย้ายถิ่นอาศัยอยู่

การค้ามนุษย์ (Human trafficking or trafficking in persons) การรับสมัครงาน การให้ที่หลบซ่อน การขนส่งหรือการย้ายบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์ของการแสวงหาผลประโยชน์ รวมถึงแรงงานที่ใช้กำลังบังคับหรือการค้าประเวณีผ่านการใช้กำลัง ฉ้อฉล หลอกลวง ลักพา บังคับ ใช้อำนาจข่มเหงหรือข่มเหงสภาพของการมีโอกาสดำเนินชีวิต การค้ามนุษย์สามารถเกิดได้ภายในประเทศหรือระหว่างประเทศ การประชุมขององค์การสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมจัดตั้งข้ามชาติและพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปรามและลงโทษการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเยาวชน (รู้จักกันในชื่อพิธีสารปาเลโม) ก่อตั้งกรอบการทำงานด้านกฎหมายระดับโลกที่เรียกร้องให้หน่วยงานรัฐระบุให้การค้ามนุษย์ทุกรูปแบบเป็นความผิดทางอาญา และดำเนินการช่วยเหลือเหยื่อและป้องกันการค้ามนุษย์

องค์การระหว่างประเทศ (International organizations) องค์การระหว่างรัฐบาล

ผู้ย้ายถิ่น (Migrant) บุคคลที่มีโชพลเมืองผู้ที่อาศัยในประเทศหนึ่งในระหว่างเกิดความขัดแย้งหรือภัยธรรมชาติ โดยไม่คำนึงถึง (ก) วิธีการหรือสาเหตุการเดินทางเข้าเมือง (ข) สถานภาพการเดินทางเข้าเมือง หรือ (ค) ระยะหรือสาเหตุการอยู่อาศัย คำว่า “ผู้ย้ายถิ่น” ไม่ได้หมายถึงผู้ลี้ภัย ผู้แสวงหาที่พักพิงและบุคคลไร้รัฐ ที่ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีกฎหมายคุ้มครองเฉพาะปรากฏอยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ แม้ว่ามีการกล่าวถึงกลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้ในบางหัวข้อในหลักเกณฑ์แนวปฏิบัติและวิธีปฏิบัติและมีการอ้างถึงดังที่กล่าวไว้ก็ตาม

ภัยธรรมชาติ (Natural disaster) การหยุดชะงักของหน้าที่ของชุมชนหรือสังคมที่เกิดจากภัยอันตรายทางธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม แผ่นดินไหวหรือพายุที่เป็นสาเหตุของความสูญเสียของมนุษย์ สิ่งของ เศรษฐกิจหรือสภาพแวดล้อม

การไม่ส่งตัวกลับไปยังที่มีอันตราย (Non-refoulement) โดยทั่วไปหมายถึงข้อบังคับหรือหลักเกณฑ์ที่รัฐไม่เคลื่อนย้ายบุคคลไปยังอาณาเขตที่พวกเขาเผชิญกับความเสียงได้รับอันตรายบางอย่างที่ทำให้เกิดการละเมิดสิทธิ ภายใต้กฎหมายผู้ลี้ภัยระหว่างประเทศ กำหนดห้ามไม่ให้รัฐขับหรือส่งผู้ลี้ภัยกลับ ในทุกกรณีใด ๆ ก็ตาม ไปยังอาณาเขตที่ชีวิตหรืออิสระภาพของบุคคลนั้นอาจได้รับอันตรายด้วยสาเหตุของเชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ การเป็นสมาชิกของกลุ่มสังคมใดกลุ่มหนึ่ง หรือแนวคิดทางการเมืองใดแนวคิดหนึ่ง หลักเกณฑ์นี้แสดงไว้อย่างชัดเจนที่สุดในมาตรา 33 ของการประชุมปี ค.ศ.1951 ที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพของผู้ลี้ภัย และยังมีการป้องกันเป็นพิเศษในตราสารกฎหมายผู้ลี้ภัยภูมิภาค หลักเกณฑ์การไม่ส่งตัวกลับไปยังที่มีอันตรายภายใต้กฎหมายผู้ลี้ภัยมีการเสริมโดยการห้ามการถอดถอนออก เช่น การนำตัวผู้ที่ไม่ได้เดินทางกลับไปทรมานหรือรูปแบบอื่น ๆ ของการทำร้ายที่มีในและพัฒนากฎหมายให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมระหว่างชาติและภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศและภูมิภาค ที่มีผลใช้กับบุคคลทั้งหมดรวมถึงผู้ย้ายถิ่น ผู้ลี้ภัยและผู้แสวงหาที่พักพิง

ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน (Private sector actors) นายจ้าง ผู้จัดการงานและบริษัทจัดหาแรงงานชั่วคราว และผู้ให้บริการต่าง ๆ โดยไม่คำนึงถึงขนาด ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชนรวมถึงบริษัทนานาชาติ บริษัทขนาดกลางและขนาดเล็ก หรือนายจ้างรายบุคคล ผู้ให้บริการภาคเอกชนรวมถึงบริษัทที่จัดหาบริการต่าง ๆ เช่น โทรคมนาคม การขนส่ง หรือบริการด้านการเงินให้แก่ผู้ย้ายถิ่นหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การคุ้มครอง (Protection) รักษาให้พ้นจากอันตราย ความหมายที่สมบูรณ์มากขึ้นของแนวคิดเรื่องการคุ้มครอง ที่ผู้มีส่วนร่วมด้านการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมเข้าใจคือการรวมเอากิจกรรมทั้งหมดที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อทำให้เกิดความเคารพอย่างเต็มที่ต่อสิทธิของบุคคลที่สอดคล้องกับกฎหมายที่มีใช้ เช่น กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

ผู้ลี้ภัย (Refugee) บุคคลผู้ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ความหมายของผู้ลี้ภัยที่กำหนดโดยตราสารผู้ลี้ภัยระดับนานาชาติหรือภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง คำสั่งขององค์การ UNHCR และ/หรือกฎหมายระดับชาติ ตามความเหมาะสม ตามการประชุมปี ค.ศ. 1951

ที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพของผู้ลี้ภัยและพิธีสาร คศ. 1967 นั้น ผู้ลี้ภัยคือบุคคลที่ เนื่องจากความกลัวการถูกสังหารเนื่องด้วย เชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ การเป็นสมาชิกของกลุ่มสังคมใดกลุ่มหนึ่ง หรือแนวคิดทางการเมืองใดแนวคิดหนึ่ง อาศัยอยู่นอก ประเทศตามสัญชาติของตนหรือที่อยู่อาศัยตามปกติและไม่สามารถหรือ เนื่องจากความกลัว ไม่เต็มใจรับการคุ้มครองจาก ประเทศนั้น ตราสารระหว่างประเทศอื่นหรือกฎหมายภายในประเทศรวมถึงความหมายที่อ้างอิง ตัวอย่างเช่น การคุกคาม ชีวิต ความปลอดภัยหรืออิสระภาพอันเป็นผลจากความรุนแรงที่ไม่เลือกปฏิบัติหรือเหตุการณ์อื่น ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความ เป็นระเบียบเรียบร้อยของสาธารณะอย่างรุนแรง

การย้ายที่พักใหม่ (Relocation) การย้ายผู้ย้ายถิ่นไปยังที่ที่ปลอดภัยภายในรัฐปลายทาง

ความสามารถในการกลับสู่สภาพเดิม (Resilience) ความสามารถในการอดทน ปรับตัวหรือฟื้นตัวอย่างมีประสิทธิภาพ จากสถานการณ์อันตรายต่าง ๆ

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) รัฐต้นทาง รัฐปลายทาง รัฐทางผ่าน ผู้มีส่วนร่วมภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศ และประชาสังคม

บุคคลไร้รัฐ (Stateless person) บุคคลผู้ซึ่งไม่ได้รับพิจารณาให้ได้สัญชาติโดยรัฐใดภายใต้การดำเนินการทางกฎหมาย ของรัฐนั้น

รัฐต้นทาง (State of origin) รัฐตามสัญชาติของผู้ย้ายถิ่น

รัฐทางผ่าน (State of transit) รัฐที่ผู้ย้ายถิ่นอาจหนีมาอยู่ชั่วคราวนอกเหนือไปจากรัฐปลายทางหรือรัฐต้นทาง

เยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองหรือถูกแยกจากผู้ปกครอง (Unaccompanied or separated child) เยาวชนหมายถึงบุคคลที่ อายุต่ำกว่า 18 ปี เว้นแต่อยู่ภายใต้กฎหมายที่ใช้กับเยาวชนที่ให้การบรรลุนิติภาวะก่อนวัยนี้ เยาวชนที่ไม่มีผู้ปกครองคือเยาวชน ที่ถูกแยกจากทั้งบิดาและมารดาและญาติ และไม่ได้รับการดูแลจากผู้ใหญ่ที่รับผิดชอบตามกฎหมายหรือตามขนบธรรมเนียม เยาวชนที่ถูกแยกจากผู้ปกครองคือเยาวชนที่ถูกแยกจากทั้งบิดามารดา หรือจากผู้ให้การดูแลเบื้องต้นตามกฎหมายหรือตาม ขนบธรรมเนียมก่อนหน้านี้ แต่ไม่จำเป็นต้องเป็นญาติ ดังนั้น เยาวชนที่ถูกแยกจากผู้ปกครองอาจรวมถึงเยาวชนที่มีสมาชิก ครอบครัวที่เป็นผู้ใหญ่อยู่ด้วย

เหยื่อการค้ามนุษย์ (Victim of trafficking) บุคคลที่อยู่ภายใต้อาชญากรรมการค้ามนุษย์

โอกาสได้รับอันตราย (Vulnerability) โอกาสที่จะได้รับผลร้ายจากสถานการณ์ที่อาจเป็นอันตราย

อักษรย่อ

DRR: Disaster Risk Reduction การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ

GFMD: Global Forum on Migration and Development การประชุมระดับโลกว่าด้วยเรื่องการโยกย้ายถิ่นและการพัฒนา

IASC: Inter-Agency Standing Committee คณะกรรมการการสามัญประจำสภาระหว่างหน่วยงาน

ICMPD: International Centre for Migration Policy Development ศูนย์การพัฒนานโยบายการโยกย้ายถิ่นระหว่างประเทศ

IGC: Inter-governmental Consultation on Migration, Asylum, and Refugees กรอบการหารือระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการโยกย้ายถิ่น ที่พักพิงและผู้ลี้ภัย

IOM: International Organization for Migration องค์การระหว่างประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่น

ISIM: Institute for the Study of International Migration, Georgetown University สถาบันศึกษาการโยกย้ายถิ่นระหว่างประเทศ มหาวิทยาลัยจอร์จทาวน์

MICIC: Migrants in Countries in Crisis ผู้ย้ายถิ่นในประเทศที่ประสบภาวะวิกฤติ

UN: United Nations องค์การสหประชาชาติ

UNDAF: United Nations Development Assistance Frameworks กรอบการทำงานความช่วยเหลือด้านการพัฒนาขององค์การสหประชาชาติ

UNHCR: United Nations High Commissioner for Refugees คณะกรรมการข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งองค์การสหประชาชาติ

บันทึก



MICIC Save Lives
Increase Protection
Decrease Vulnerability
Improve Response

MIGRANTS IN COUNTRIES IN CRISIS INITIATIVE